

**การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและ
ความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**

อาภา รัชฎะศิริกุล

**วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยทักษิณ**

2552

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยทักษิณ

ชื่อวิทยานิพนธ์ : การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและ
ความพึงพอใจต่อวิธีจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ชื่อ-ชื่อสกุลผู้ทำวิทยานิพนธ์ : นางสาวอาภา ธัญญะศิริกุล

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.ทิพย์วิมล วังแก้วหิรัญ)

ประธานที่ปรึกษา

(อาจารย์ ดร. นพเก้า ณ พัทลุง)

กรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร. อมลวรรณ วีระธรรมโม)

ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร. นพเก้า ณ พัทลุง)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร. ทิพย์วิมล วังแก้วหิรัญ)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร. ปรีดา เบ็ญการ)

กรรมการ

มหาวิทยาลัยทักษิณอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนของมหาวิทยาลัย
ทักษิณ

(รองศาสตราจารย์ ประดิษฐ์ มีสุข)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ ..... 21 ..... เดือน ..... มีนาคม ..... พ.ศ. 2552

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาให้ความช่วยเหลือ แนะนำและให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร. ทิพย์วิมล วังแก้วหิรัญ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ อาจารย์ ดร. นพเก้า ฌ พัทลุง กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง ขอกราบขอบพระคุณทั้งสองท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณทุกท่าน ที่ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิทยาการและมวลประสบการณ์ต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาและดำเนินการวิจัย

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ปรีดา เบญจการ กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมสอบปากเปล่า วิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้ข้อเสนอแนะตลอดถึงแนวคิดต่าง ๆ จนทำให้เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความถูกต้อง และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา ที่อนุญาตและสนับสนุนให้ผู้วิจัยศึกษาต่อ ขอขอบคุณคุณครูทุกท่านและนักเรียนโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยาทุก ๆ คน ที่ให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัย และเป็นกำลังใจอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ รุ่นพี่ เพื่อนร่วมรุ่นในสาขาหลักสูตรและการสอนทุกคน รวมทั้งสมาชิกในครอบครัวทุกคน ที่คอยให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวก สนับสนุนและเป็นกำลังใจสำคัญ

ประโยชน์และคุณค่าของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบเป็นกตัญญูแด่บิดา มารดา บุรพจารย์ทุกท่านที่ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

อาภา ธัญญะศิริกุล

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์ : การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความพึงพอใจต่อวิธีจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ชื่อ-ชื่อสกุลผู้ทำวิทยานิพนธ์ : นางสาวอาภา รัตนศิริกุล

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อาจารย์ ดร. ทิพย์วิมล วังแก้วหิรัญ และ
อาจารย์ ดร. นพเก้า ณ พัทลุง

ปริญญาและสาขาวิชา : ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษาที่สำเร็จ : 2551

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการใช้วิธีจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 45 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลองแบบ (One - Group Pretest-Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน - เขียน (อ 40234) 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก จำนวน 20 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการใช้วิธีจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกสูงกว่าก่อนการใช้
2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อวิธีจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก อยู่ในระดับมาก

Abstract

Thesis Title : The Study of English Critical Reading Abilities and Satisfaction on Inquiry Cycle Learning (5E) with Graphic Organizer Technique of Secondary Grade 5 Students

Student's name : Miss Arpa Thanyasirikul

Advisory Committee : Dr. Thippwimol Wangkaewhirun and
Dr. Noppakao Na Phatthalung

Degree and Program : Master of Curriculum and Instruction

Academic Year : 2007

The purpose of this study were 1) to compare reading skills in English critical reading abilities before and after taught by Inquiry Cycle Learning (5E) with Graphic Organizer Technique 2) to study satisfaction level of Secondary Grade 5 students who have studied English critical reading abilities taught by Inquiry Cycle Learning (5E) with Graphic Organizer Technique

The research simple was Cluster Random Sampling, with forty – five students of the Secondary Grade 5 who studied in Sommboonkukanya School Hat Yai Songkhla in academic year 2008. This research design was one group pre-test and post-test design.

The research instruments were 1) 3 lessons plans of Reading – Writing English (0 40234) Unit 1 Creative reading 2) The fifty items of English critical reading examination 3) The twenty items questionnaire of satisfaction on Inquiry Cycle Learning (5E) with Graphic Organizer Technique.

The research results were:

1. The students who have studied English critical reading lessons taught by Inquiry Cycle Learning (5E) with Graphic Organizer Technique, showed their posttest score of critical reading skills in English critical reading abilities higher than the pretest score.

2. The satisfaction level of the students of the Secondary Grade 5 who have studied English critical reading abilities taught by Inquiry Cycle Learning (5E) with Graphic Organizer Technique was in a “good” level.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
สมมติฐานในการวิจัย	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	12
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)	16
การอ่าน	35
ความเข้าใจในการอ่าน	54
การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	65
✱ วิธีจัดการเรียนรู้แบบ SE	77
ผังกราฟิก	88
ความพึงพอใจ	105
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	110
กรอบแนวคิดทางการวิจัย	114
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	115
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	115
แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย	115
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	116
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	116
การเก็บรวบรวมข้อมูล	121
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	122

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย	124
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	124
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	124
5 บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	129
บทย่อ	129
สรุปผล	131
อภิปรายผล.....	132
ข้อเสนอแนะ.....	136
บรรณานุกรม	138
ภาคผนวก	146
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย	147
ภาคผนวก ข ตัวอย่างหนังสือราชการที่ใช้ในการวิจัย	149
ภาคผนวก ค การหาคุณภาพเครื่องมือ	153
ภาคผนวก ง	164
คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณก่อน และหลังการทดลอง คะแนนความพึงพอใจต่อวิธีจัดการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิค ผังกราฟิก	
ภาคผนวก จ	169
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้	
แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี วิจารณญาณ	
แบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีจัดการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับ เทคนิคผังกราฟิก	
ประวัติของผู้วิจัย	255

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาสาระการเรียนรู้ พื้นฐาน	16
2 แสดงโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม	16
3 แสดงผลการเรียนรู้รายภาคและสาระการเรียนรู้รายภาคของสาระที่ 1 (มาตรฐาน ค 1.1)	17
4 แสดงผลการเรียนรู้รายภาคและสาระการเรียนรู้รายภาคของสาระที่ 1 (มาตรฐาน ค 1.2)	18
5 แสดงผลการเรียนรู้รายภาคและสาระการเรียนรู้รายภาคของสาระที่ 1 (มาตรฐาน ค 1.3)	19
6 แสดงผลการเรียนรู้รายภาคและสาระการเรียนรู้รายภาคของสาระที่ 2 (มาตรฐาน ค 2.1)	20
7 แสดงผลการเรียนรู้รายภาคและสาระการเรียนรู้รายภาคของสาระที่ 2 (มาตรฐาน ค 2.2)	20
8 แสดงผลการเรียนรู้รายภาคและสาระการเรียนรู้รายภาคของสาระที่ 3 (มาตรฐาน ค 3.1)	21
9 แสดงผลการเรียนรู้รายภาคและสาระการเรียนรู้รายภาคของสาระที่ 4 (มาตรฐาน ค 4.1)	22
10 แสดงผลการเรียนรู้รายภาคและสาระการเรียนรู้รายภาคของสาระที่ 4 (มาตรฐาน ค 4.2)	23
11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินผลย่อยการประเมินผลรวมและ การประเมินผลระดับชาติ	31
12 แสดงแบบแผนการวิจัย	116
13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิคผังกราฟิก และพฤติกรรมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ	118
14 แสดงจำนวนข้อสอบที่สร้างไว้ก่อนนำไปหาคุณภาพและจำนวนข้อสอบ จำนวนที่คัดเลือกไว้	120

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
15 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก	125
16 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับ เทคนิคผังกราฟิก.....	126
17 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อวิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับ เทคนิคผังกราฟิก.....	127
18 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ระหว่าง ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SE โดยผู้เชี่ยวชาญ	154
19 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อสอบกับความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยผู้เชี่ยวชาญ	156
20 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจต่อ การจัดการเรียนรู้แบบ SE (Inquiry Cycle) ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก	159
21 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ชนิดเลือกตอบ	161
22 แสดงคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังวิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก	165
23 แสดงคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อวิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก	167

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แสดงกิจกรรมขั้นตอนการสืบเสาะหาความรู้	83
2 แสดงวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้	85
3 แสดงผังรูปดาว (Star Diagrams)	91
4 แสดงผังใยแมงมุม (Spider Map or Web Diagram)	92
5 แสดงผังก้างปลา (Fishbone Map)	93
6 แสดงผัง ก้อนเมฆ (Cluster or Cloud Diagrams)	94
7 แสดงผัง โครงสร้างต้นไม้ (Tree Structure)	95
8 แสดงผังแบบลูกโซ่ (Chain Diagrams)	98
9 แสดงผังวัฏจักร (Circle or Cyclical Map)	97
10 แสดงผัง แบบที – ชาร์ต (T-Chart)	98
11 แสดงขั้นตอนการสร้างผังกราฟิก	99
12 แสดงกรอบแนวคิดทางการวิจัย	114

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษถือว่ามีบทบาทสำคัญ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างประเทศที่มีบทบาทสำคัญในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการเมือง ด้านการบริหาร ด้านการปกครอง รวมทั้งด้านการศึกษา โดยเฉพาะด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับความรู้ด้านภาษา นอกจากผู้เรียนจะเรียนรู้ภาษาไทยแล้ว ผู้เรียนต้องเรียนภาษาต่างประเทศควบคู่ด้วยอย่างน้อยหนึ่งภาษา เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น หรือภาษาอังกฤษ จากข้อกำหนดดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เช่นเดียวกับภาษาไทยหรืออาจกล่าวได้ว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้ที่หวังความสำเร็จก้าวหน้าทางการศึกษา การประกอบอาชีพ และต้องการที่จะศึกษาเรื่องราวต่าง ๆ ให้ทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวในโลกนี้ เพราะภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดวิทยาการ และความเจริญก้าวหน้าต่าง ๆ รวมทั้งเป็นสื่อวัฒนธรรมอันจะก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างชนชาติต่าง ๆ ในโลก

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2544 มีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนภาษาต่างประเทศอย่างค่อเนื่อง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะต้องมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพหรือศึกษาค่ในระดับสูง รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราว และวัฒนธรรม อันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 ข : 2)

การจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ซึ่งต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและครูผู้สอนตลอดจนกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎีและวิธีการต่าง ๆ มากมาย ดังนั้นในการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษา ครูผู้สอนจึงควรจัดระเบียบความคิดเกี่ยวกับแนวคิดและวิธีสอนของตนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อน (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 ข : 105)

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานจากผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย สมบูรณ์กุลกันยา พบว่า สภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนหาดใหญ่

วิทยาลัยสมบุรณ์กุลกันยา คือ นักเรียนมีปัญหาทางการอ่าน ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษไม่เป็นที่น่าพอใจ ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษจึงพยายามศึกษานวัตกรรมการศึกษา เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนทั้งที่เป็นวิธีการสอน และเทคนิคต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพื่อที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้งสี่ด้าน คือ ด้านการฟัง – การพูด - การอ่าน และการเขียนของนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่จำเป็นและควรสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความรักในการอ่าน เพราะการอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติ พัฒนาตนเอง ทั้งด้านความรู้ และความคิดของตน ซึ่งผู้เรียนจะได้รับความรู้ และความคิดมากขึ้นเป็นลำดับ ช่วยให้เป็นผู้รอบรู้สามารถใช้ความรู้เป็นกรอบในการดำเนินชีวิตของตนในอนาคตได้เป็นอย่างดี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2550 : 4 - 5) นอกจากนี้ ยังพบว่า การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการศึกษาค้นคว้าความรู้ และพัฒนาชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้วยังก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิต การอ่านจึงเป็นหัวใจหลักของการศึกษาทุกระดับ และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ต่าง ๆ (กรมวิชาการ. 2544 : 188) ซึ่งสอดคล้องกับ กองเทพ เคลือบพณิชกุล (2542 : 5) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นวิธีการรับสารและแปลสารไปสู่ความหมายเพื่อการรับรู้และเข้าใจเรื่องที่อ่าน เนื่องจากเป็นยุคโลกาภิวัตน์ที่ข่าวสารต่าง ๆ จะแพร่กระจายออกไปทั่วถึง เราจึงต้องแสวงหาความรู้ ความเจริญทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ เหตุการณ์ต่าง ๆ ข่าวสารต่าง ๆ ที่จะผ่านสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร หนังสือทางวิชาการ วิทยุ โทรทัศน์ ตลอดเวลา จึงจะก้าวทันโลก ทันเหตุการณ์

ในทำนองเดียวกัน จิวรรณ อุหาภินันท์ (2542 : 30) ได้กล่าวไว้ว่า ความสามารถในการอ่านหมายถึง ผู้อ่านจะต้อง “อ่านเป็น” ไม่ใช่อ่านได้ เพียงอย่างเดียวเพราะ “การอ่านได้” แต่เพียงอย่างเดียว นั่น คือ การอ่านหนังสือออกตามตัวสะกดการันต์เท่านั้น แต่อาจจะไม่เข้าใจข้อความที่อ่านได้ หรือถ้าเข้าใจอาจเป็นการเข้าใจผิดก็ได้ เช่น อ่านคำถามหรืออ่านจากข้อสรุปแล้วเข้าใจผิด “การอ่านเป็น” ผู้อ่านจะต้องอ่านอย่างถูกต้องอ่านได้รวดเร็ว สามารถจับใจความสำคัญได้ มีวิจารณญาณในการอ่าน สามารถวิเคราะห์ วิเคราะห์ข้อคิดเห็นที่ดีมีเหตุผล สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ทั้งในการดำรงชีวิตด้วยการสร้างคุณภาพชีวิต และเป็นประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียนได้

จากการศึกษาพบว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ การอ่านที่ใช้ปัญญาที่สามารถรู้ หรือให้เหตุผลที่ถูกต้องหรือกล่าวโดยรวบรัดได้ว่า เป็นการอ่านอย่างระมัดระวัง ตรวจสอบหาเหตุผล การอ่านแล้วคิดหาเหตุผล เพื่อให้เกิดความเข้าใจด้วยการพินิจพิจารณาดังกล่าว นี้อาจทำได้แม้แต่ในระดับแรก ๆ ไปจนถึงระดับลึกซึ่งสูงสุด จนมีบางคนกล่าวว่า การอ่านอย่างใช้วิจารณญาณเป็นการอ่านระดับพื้นฐานที่สำคัญจนถึงระดับยอดของการอ่านทั้งปวง การอ่านอย่างใช้วิจารณญาณ ไม่ใช่

สิ่งที่ทำได้ง่าย ๆ ผู้กระทำได้หมั่น ผักผ่อน สังเกต จำและปรับปรุงการอ่านอยู่เสมอ แรก ๆ อาจรู้สึกเป็นภาระหนัก และน่าเหนื่อยหน่าย แต่ถ้าได้กระทำเป็นประจำ จนเป็นนิสัย แล้วจะทำให้ความลำบากดังกล่าวหายไป ผลได้ที่เกิดขึ้นนั้น คุ่มค่ายิ่ง (สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีภาณุจน์. 2548 : 98 - 99)

ในทำนองเดียวกัน ภาณุพงศ์ แสงดี (2549 : 3 อ้างอิงจาก Durkin. 1993 : 172) ได้อธิบายว่า ปัจจุบันนักเรียนมักจะอ่านเรื่องราวมากกว่าอ่านเพื่อคิดวิจารณ์ ทังนี้เพราะครูผู้สอนไม่ให้ความสำคัญกับการอ่านอย่างมีวิจารณ์ และปัญหาที่พบอีกอย่างหนึ่งคือนักเรียนมีความสามารถทางการอ่านที่แตกต่างกัน ดังนั้นการที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้ ซึ่งสอดคล้องกับ เปลื้อง ณ นคร (2544 : 46 - 47) ที่กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ หรือเรียกอีกอย่างว่า อ่านเป็นนั้นเป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องรู้จักตั้งคำถาม ชักเอาเหตุผลจากหนังสืออยู่ตลอดเวลาจะไม่เชื่อคำบอกเล่าของผู้เขียนทั้งหมด ถ้าผู้อ่านสามารถถามหนังสือนั้นจนหนังสือตอบเราได้ จึงเรียกว่าอ่านเป็น หรืออ่านอย่างมีวิจารณ์

สำหรับการประเมินผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน – เขียน (อ 40234) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา พบว่า นักเรียนจำนวน 382 คน ระดับผลการเรียน ระดับ 4 คิดเป็นร้อยละ 16.75 ระดับ 3.5 คิดเป็นร้อยละ 14.13 ระดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 23.82 ระดับ 2.5 คิดเป็นร้อยละ 20.15 ระดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 17.27 ระดับ 1.5 คิดเป็นร้อยละ 4.45 ระดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 1.04 และระดับ 0 คิดเป็นร้อยละ 2.09 (โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา. 2550) จากผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนดังกล่าวจะเห็นได้ว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนปานกลาง ที่ยังไม่เป็นที่พอใจ กล่าวคือ นักเรียนจะได้ระดับ 3 คิดเป็นร้อยละมากที่สุด คือ 23.82 และรองลงมาคือระดับ 2.5 คิดเป็นร้อยละ 20.15

จากปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่ครูไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศให้มีผลสัมฤทธิ์เป็นที่น่าพอใจ ตลอดจนจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน การศึกษาค้นคว้า และจากความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ ผู้วิจัยศึกษาพบว่า วิธีจัดการเรียนรู้แบบ SE สามารถนำมาใช้สอนในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ ทั้งนี้เพราะเป็นวิธีจัดการเรียนรู้ที่เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) โดยใช้กระบวนการการสืบเสาะหาความรู้ ประกอบด้วย 1. ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement) เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนหรือเรื่องที่สนใจ ซึ่งอาจเกิดขึ้นเองจากความสงสัย หรืออาจเริ่มจากความสนใจของตัวนักเรียนเอง หรือเกิดจากการอภิปรายในกลุ่ม เรื่องที่น่าสนใจอาจมาจากเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในช่วงเวลา 2. ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration) เมื่อทำความเข้าใจประเด็นหรือคำถามที่สนใจจะศึกษาอย่างถ่องแท้แล้วก็มี

การวางแผนกำหนดแนวทาง การสำรวจตรวจสอบ ตั้งสมมติฐานกำหนดทางเลือกที่เป็นไปได้ 3. ขั้นตอนอธิบายและลงข้อสรุป (Explanation) เมื่อได้ข้อมูลอย่างเพียงพอจากการสำรวจตรวจสอบแล้ว จึงนำข้อมูลข้อสนเทศที่ได้มาวิเคราะห์ แปลผล สรุปผลและนำเสนอผลที่ได้ในรูปแบบต่าง ๆ 4. ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) เป็นการนำความรู้ที่สร้างขึ้นไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิมหรือแนวคิดที่ได้ค้นคว้าเพิ่มเติมหรือนำแบบจำลอง หรือข้อสรุปที่ได้ไปใช้อธิบายสถานการณ์หรือเหตุการณ์อื่น ๆ ทำให้เกิดความรู้กว้างขวางขึ้น 5. ขั้นประเมินผล (Evaluation) เป็นการประเมินการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ว่า นักเรียนมีความรู้อะไรบ้าง อย่างไร และมากน้อยเพียงใด จากขั้นนี้จะนำไปสู่การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในเรื่องอื่น ๆ (สมบัติ กาญจนารักษ์. 2549 : 4 - 6 อ้างอิงจาก สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2546 : 219 - 220)

นอกจากนี้จากการศึกษาพบว่า การใช้เทคนิคผังกราฟิกเป็นเทคนิคที่ช่วยส่งเสริมทางด้านความคิดรวบยอดของผู้เรียน กล่าวคือ ผังกราฟิก หมายถึง แบบของการสื่อสารโดยสื่อสารออกมาในลักษณะของรูปภาพ กราฟ ไออะแกรม ซึ่งข้อมูลที่นำเสนอขึ้นได้ถูกจัดความคิดที่เป็นนามธรรมออกมาเป็นภาพหรือไออะแกรมช่วยทำให้เกิดความเข้าใจมากขึ้นและกระทำด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่ต้องผ่านกระบวนการคิดขั้นสูงมาแล้ว ซึ่งกราฟิกนั้นเป็นสิ่งที่แสดงความคิดที่แสดงเป็นนามธรรมออกมาเป็นภาพหรือไออะแกรม ช่วยทำให้เกิดความเข้าใจมากขึ้นและจดจำในสิ่งที่เรียนรู้ได้นาน และการเลือกแบบผังกราฟิกเพื่อใช้ในการนำเสนอข้อมูลนั้น ต้องเลือกให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่ผู้นำเสนอต้องการ ผังกราฟิกสามารถใช้ได้ในการสรุปเรื่องที่อ่านเพื่อช่วยให้เข้าใจง่ายขึ้น (รัฐชาติ แสงคง. 2550 : 41- 42) จากที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกเพราะน่าจะช่วยพัฒนาผู้อ่านให้มีความคิดวิจารณ์ญาณมีเหตุผลมากขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณ์ญาณ และศึกษาความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับ เทคนิคผังกราฟิกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปพัฒนาความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณ์ญาณต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณ์ญาณก่อนและหลังการใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกสูงกว่าก่อนการใช้
2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อวิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก อยู่ในระดับมาก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสามารถนำวิธีการเรียนรู้แบบ 5 E ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. เป็นแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกในการพัฒนาการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ
3. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนสามารถนำวิธีการเรียนรู้แบบ SE ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ
4. เป็นการเผยแพร่ข้อมูลในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษา
5. ข้อมูลจากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการนำไปปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณที่ดียิ่งขึ้น
6. เป็นแนวทางให้นักเรียนฝึกทักษะกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ SE ด้วยตนเอง และการเรียนรู้เป็นกลุ่ม
7. เป็นแนวทางที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ อย่างมีวิจารณญาณเพิ่มมากขึ้น
8. นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากวิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 378 คน โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 45 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

การจัดการเรียนรู้แบบ 5 E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณซึ่งประกอบด้วย

2.2.1.1 การทำนายสิ่งที่เกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่าน

2.2.1.2 การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

2.2.1.3 การลำดับเรื่อง

2.2.1.4 การจับใจความสำคัญของเรื่อง

2.2.1.5 การสรุปความ

2.2.1.6 การเข้าใจจุดมุ่งหมาย ทศนคติ และลีลาการนำเสนอของเรื่อง

2.2.1.7 การประเมินเรื่อง

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิค

ผังกราฟิก

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ วิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ 40234) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Creative Reading สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

3.1 How to read the news

3.2 Ideas from the short news

3.3 Ideas from the long news

4. ระยะเวลาที่ทำการทดลอง

ระยะเวลาในการวิจัย ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง จำนวน 8 สัปดาห์ รวม 16 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิธีจัดการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบ หรือความรู้ด้วยตนเอง และเป็นวิธีการที่ผู้สอนอธิบายเพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นพบความคิดรวบยอด หรือหลักการแล้วสรุปข้อค้นพบเป็นผังกราฟิก (Graphic Organizers) อันประกอบไปด้วยข้อมูลสำคัญ ๆ ที่เชื่อมโยงกันอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งทำให้เห็นโครงสร้างของความรู้หรือเนื้อหานั้น ๆ วิธีจัดการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้คือ

1.1 ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement) เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนหรือเรื่องที่สนใจ ซึ่งอาจเกิดขึ้นเองจากความสงสัย หรืออาจเริ่มจากความสนใจของตัวนักเรียนเอง หรือเกิดจากการอภิปรายในกลุ่ม เรื่องที่น่าสนใจอาจมาจากเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในช่วงเวลา

1.2 ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration) เมื่อทำความเข้าใจประเด็นหรือคำถามที่สนใจ จะศึกษาอย่างถ่องแท้แล้วก็มีวางแผนกำหนดแนวทางการสำรวจตรวจสอบ โดยแสดงในรูปผังกราฟิก และตั้งสมมุติฐานกำหนดทางเลือกที่เป็นไปได้

1.3 ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (Explanation) เมื่อได้ข้อมูลอย่างเพียงพอจากการสำรวจตรวจสอบแล้ว จึงนำข้อมูลข้อสนเทศที่ได้มาวิเคราะห์ แปลผล สรุปผล และนำเสนอผลที่ได้ในรูปผังกราฟิกต่าง ๆ

1.4 ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) เป็นการนำความรู้ที่สร้างขึ้นไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิมหรือแนวคิดที่ได้ค้นคว้าเพิ่มเติมหรือนำแบบจำลองหรือข้อสรุปที่ได้ในรูปผังกราฟิกไปใช้อธิบายสถานการณ์หรือเหตุการณ์อื่น ๆ ทำให้เกิดความรู้กว้างขวางขึ้น

1.5 ขั้นประเมินผล (Evaluation) เป็นการประเมินการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ว่านักเรียนมีความรู้ะไรบ้าง อย่างไร และมากน้อยเพียงใดในรูปผังกราฟิก จากนั้นจะนำไปสู่การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในเรื่องอื่น ๆ

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านนำเอาวิธีคิดอย่างมีวิจารณญาณมาใช้ในการรับสารจากการอ่าน ทั้งนี้เพื่อประเมินสิ่งที่อ่านและตัดสินใจว่าสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอมีเหตุผลน่าเชื่อถือหรือไม่ เพียงใด การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็น

ทักษะการอ่านขั้นสูงที่ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์วิจารณ์ในขั้นสูงต่อไป ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกของข้อมูลข่าวสารเช่นในปัจจุบัน ทั้งนี้เพราะจะช่วยให้ผู้อ่านรู้จักวิเคราะห์ ตรวจสอบ และเลือกรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผล ซึ่งสามารถจำแนกพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 7 ด้าน ได้แก่

2.1 การทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่าน หมายถึง การคาดการณ์หรือทำนายว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป หรือคาดการณ์ว่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งตามเนื้อเรื่องควรเป็นอย่างไร หรือเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่านควรจบลงอย่างไร

2.2 การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น หมายถึง การบอกว่สิ่งใดเป็นความจริงจากเรื่องที่อ่าน และสิ่งใดเป็นความคิดเห็นของผู้เขียนที่แสดงไว้ในเรื่องนั้น ๆ

2.3 การลำดับเรื่อง หมายถึง การเรียงลำดับความคิดและรายละเอียดตลอดจนเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหลังจากเรื่องที่อ่าน

2.4 การจับใจความสำคัญของเรื่อง หมายถึง การบอกใจความสำคัญของเรื่อง รายละเอียดของเรื่องที่สำคัญ ๆ เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาที่อ่านได้อย่างชัดเจนตามที่ผู้เขียนต้องการ

2.5 การสรุปความ หมายถึง การค้นหา เปรียบเทียบความสำคัญหรือข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่าน สามารถแปลความและหาความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ ภายในเรื่องราวแล้วนำมาย่อเรื่องราวให้เป็นข้อสรุป

2.6 การเข้าใจจุดมุ่งหมาย ทศนคติ และลีลาการนำเสนอของผู้เขียน หมายถึง การค้นหาจุดมุ่งหมาย แนวคิด หรือความคิดของผู้เขียนที่ต้องการสื่อถึงผู้อ่าน เข้าใจและบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านนั้นผู้เขียนเขียนด้วยความรู้สึกรหรืออารมณ์อย่างไร

2.7 การประเมินเรื่อง หมายถึง การบอกคุณค่าและเหตุผล เพื่อวินิจฉัยตัดสินเรื่องราวที่อ่านว่ามีความถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านประกอบการพิจารณาหรือเปรียบเทียบกับเกณฑ์ทางวิชาการหรือเปรียบเทียบกับเรื่องที่เป็นแบบอย่างที่ดีที่สังคมยอมรับว่าเด่นหรือด้อย มีประโยชน์หรือไม่มีประโยชน์

3. เทคนิคผังกราฟิก หมายถึง การนำเสนอแบบของความคิดสร้างขึ้นเพื่อแสดงความคิดความเข้าใจออกมาเป็นรูปธรรมว่า ผู้เรียนกำลังคิดอะไรจากการเรียนรู้ในสิ่งนั้น ๆ รวมทั้งเป็นการจัดลำดับความคิดจากเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งว่าผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องราวนั้นตามลำดับอย่างไร

4. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก การแสดงออกของอารมณ์ ความสนใจ มองเห็นความสำคัญ และทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจ โดยแสดงออกมาในลักษณะของความชอบ ความพอใจที่มีต่อวิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิค

ผังกราฟิก ซึ่งพิจารณาจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจหลังการจัดการเรียนการสอนโดย
วิธีการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียน
หาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
สงขลา เขต 2

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัย โดยมีสาระสำคัญตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
  - 1.1 ความสำคัญของภาษาอังกฤษ
  - 1.2 ธรรมชาติ/ลักษณะเฉพาะภาษาอังกฤษ
  - 1.3 โครงสร้างหลักสูตร
  - 1.4 วิสัยทัศน์
  - 1.5 คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบช่วงชั้นที่ 4 (จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6)
  - 1.6 สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
  - 2.1 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา
  - 2.2 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี / ภาค สาระการเรียนรู้รายปี /ภาคชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคที่ 1, 2
  - 2.3 คำอธิบายรายวิชา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
  - 2.4 หน่วยการเรียนรู้
  - 2.5 การจัดการเรียนรู้
  - 2.6 แหล่งการเรียนรู้
  - 2.7 การวัดและประเมินผล
3. การอ่าน
  - 3.1 ความหมายของการอ่าน
  - 3.2 ความสำคัญของการอ่าน
  - 3.3 องค์ประกอบของการอ่าน
  - 3.4 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
  - 3.5 ประเภทของการอ่าน

4. ความเข้าใจในการอ่าน
  - 4.1 ความหมายของความเข้าใจในการอ่าน
  - 4.2 องค์ประกอบความเข้าใจในการอ่าน
  - 4.3 ระดับความเข้าใจในการอ่าน
  - 4.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน
  - 4.5 จิตวิทยาการสอนอ่าน
  - 4.6 การสอนอ่านภาษาอังกฤษ
  - 4.7 การประเมินความเข้าใจในการอ่าน
5. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 5.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 5.2 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 5.3 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 5.4 หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 5.5 ทฤษฎีและรูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 5.6 กระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 5.7 การวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
6. วิธีจัดการเรียนรู้แบบ 5E
  - 6.1 ความหมายของวิธีจัดการเรียนรู้แบบ 5E
  - 6.2 ประเภทของวิธีจัดการเรียนรู้แบบ 5E
  - 6.3 ขั้นตอนวิธีจัดการเรียนรู้แบบ 5E
  - 6.4 ข้อดีและข้อจำกัดวิธีจัดการเรียนรู้แบบ 5E
7. ผังกราฟิก
  - 7.1 ความหมายของผังกราฟิก
  - 7.2 ประเภทของผังกราฟิก
  - 7.3 การนำผังกราฟิกมาใช้ในการจัดการเรียนรู้
8. ความพึงพอใจ
  - 8.1 ความหมายของความพึงพอใจ
  - 8.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
  - 8.3 แนวทางการสร้างแรงจูงใจ

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

9.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

9.2 งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก

10. กรอบแนวคิดทางการวิจัย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

1. ความสำคัญของภาษาอังกฤษ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นพื้นฐานสำคัญ ที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยได้รับการจัดลำดับความสำคัญอยู่ในกลุ่มที่สอง ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความเป็นพื้นฐานของมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ ภาษาอังกฤษได้รับการกำหนดให้เรียนในทุกช่วงชั้น โดยสถานศึกษาสามารถจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียน และจัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมที่มีความลึกและเข้มข้น หรือรายวิชาใหม่ให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคล (กรมวิชาการ. 2546 : 2)

2. ธรรมชาติ/ลักษณะเฉพาะของภาษาอังกฤษ

การเรียนภาษาต่างประเทศไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษา เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสดูฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดการกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของภาษาการจัดการเรียนการสอนภาษา จึงควรจัดให้หลากหลายทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ในการศึกษาต่อ รวมทั้งในการประกอบอาชีพซึ่งเป็นจุดหมาย สำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้ (กรมวิชาการ. 2546 : 1)

3. โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรภาษาต่างประเทศกำหนดระดับความสามารถทางภาษา และพัฒนาการของผู้เรียน (Proficient - Based) เป็นสำคัญโดยแบ่งเป็น 4 ช่วงชั้น ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2546 : 1)

ช่วงชั้น ป. 1 - 3 ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level)

ช่วงชั้น ป. 4 - 6 ระดับต้น (Beginner Level)

ช่วงชั้น ม. 1 - 3 ระดับกำลังพัฒนา (Developing Level)

ช่วงชั้น ม. 3 - 6 ระดับเตรียมความพร้อม (Expanding Level)

4. วิสัยทัศน์

การจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กรมวิชาการ. 2546 : 2)

5. คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบช่วงชั้นที่ 4 (จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6)

5.1 เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความรู้สึกรักใคร่ แสดงความศรัทธาในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษา งานอาชีพ ชุมชนและสังคมโลกในรูปแบบที่เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

5.2 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง - พูด - อ่าน - เขียน ในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่าง และสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ และอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงศัพท์ประมาณ 3,600 - 3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

5.3 ใช้ประโยคผสม (Compound Sentence) และประโยคซับซ้อน (Complex Sentence) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

5.4 อ่านเขียนข้อความที่เป็นความเรียงและไม่เป็นความเรียงทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

5.5 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบในแต่ละระดับชั้น และสามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5.6 มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ สืบค้นหาข้อมูลความรู้ในสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ที่เรียนตามความสนใจและระดับชั้นจากสื่อที่หลากหลาย

5.7 ฝึกฝนการใช้ภาษาต่างประเทศทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง หาความเพลิดเพลิน และเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

6. สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศคู่มือการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้ (โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา. 2546 : 6)

6.1 สาระ (Strands)

สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง องค์ความรู้ที่เป็นสากล สำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย สาระด้านภาษาเพื่อการสื่อสารภาษา และวัฒนธรรมภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) หมายถึง การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อทำความเข้าใจ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูลข่าวสาร แสดงความคิดเห็น เจตคติ อารมณ์ และความรู้สึกในเรื่องต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures) หมายถึง ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ พฤติกรรมทางสังคม ค่านิยม และความเชื่อแสดงออกทางภาษา

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ที่สัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (Communities) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในชุมชน และเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

6.2 มาตรฐานการเรียนรู้ (Learning Standards)

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนเป็นมาตรฐานกลาง ซึ่งเป็นกรอบด้านความรู้ ทักษะกระบวนการและคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่สถานศึกษาสามารถไปปรับและพัฒนา เพื่อกำหนดเป็นผลการเรียนรู้

ในหลักสูตรสถานศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้ เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ ที่คาดหวังของนักเรียนอันจะนำไปสู่การจัดกระบวนการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 8 มาตรฐาน ตามสาระทั้ง 4 ดังต่อไปนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ค 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ค 1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นโดยใช้เทคโนโลยี และการจัดการที่เหมาะสม เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ค 1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิด รวบรวม และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ค 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ค 2.2 : เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์

มาตรฐาน ค 3.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ค 4.1 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ค 4.2 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยากลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มีรายละเอียด ดังนี้ (โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา.
2546 : 19)

1. โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา

ตารางที่ 1 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาสาระการเรียนรู้พื้นฐาน

ระดับชั้น	ภาคเรียนที่ 1	ชื่อวิชา	หน่วยกิต	เวลา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	1	ภาษาอังกฤษ 1	2	80 ชั่วโมง
	2	ภาษาอังกฤษ 2	2	80 ชั่วโมง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	1	ภาษาอังกฤษ 3	2	80 ชั่วโมง
	2	ภาษาอังกฤษ 4	2	80 ชั่วโมง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	1	ภาษาอังกฤษ 5	2	80 ชั่วโมง
	2	ภาษาอังกฤษ 6	2	80 ชั่วโมง

ตารางที่ 2 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม

ชื่อวิชา	หน่วยกิต	เวลา
ภาษาอังกฤษฟัง-พูด (Listening- Speaking English)	1	40 ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (Reading –Writing English)	1	40 ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (English for Everyday life)	1	40 ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษเพื่อความเพลิดเพลิน (English for Entertainment)	1	40 ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว (English for Tourism)	1	40 ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเรา (English for Local Information)	1	40 ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษโครงงาน (English for Project Work)	1	40 ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษเทคโนโลยีสารสนเทศ (English for ICT)	1	40 ชั่วโมง

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อวิชา	หน่วยกิต	เวลา
การอ่านเพื่อชีวิต (Reading for life)	1	40 ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communication English)	1	40 ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษรอบรู้ (Thematic English)	1	40 ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ (English for Creative Thinking)	1	40 ชั่วโมง

2. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/ภาค สาระการเรียนรู้รายปี/ภาคชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคที่ 1, 2

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/ภาค สาระการเรียนรู้รายปี/ภาคชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคที่ 1, 2 ประกอบด้วยสาระ และมาตรฐาน ดังนี้ (โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา. 2546 : 99 - 110)

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication)

มาตรฐาน ค 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

ตารางที่ 3 ผลการเรียนรู้รายภาคและสาระการเรียนรู้รายภาคของสาระที่ 1 (มาตรฐาน ค 1.1)

ผลการเรียนรู้รายภาค	สาระการเรียนรู้รายภาค
1. เข้าใจน้ำเสียง ความรู้สึกของผู้พูดคำสั่ง คำขอร้อง คำชี้แจง คำบรรยาย คำแนะนำ สารสนเทศ และคู่มือต่าง ๆ	- น้ำเสียง ความรู้สึก - คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำบรรยาย สารสนเทศและคู่มือต่าง ๆ
2. อ่านออกเสียงบทอ่านได้ถูกต้องตามหลัก การอ่านออกเสียงและเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน	- บทอ่านต่าง ๆ
3. เข้าใจ ตีความหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบต่าง ๆ ถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง	- ภาษาที่ใช้แสดงความคิดเห็น - สื่อที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ความเรียง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ผลการเรียนรู้รายภาค	สาระการเรียนรู้รายภาค
4. เข้าใจ ตีความ วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความข้อมูล ข่าวสาร บทความ สารคดี บันทึกคดี จากสื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์	- ข้อความ ข้อมูล ข่าวสาร - บทความ สารคดี บันทึกคดี

มาตรฐาน ค 1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นโดยใช้ เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตารางที่ 4 ผลการเรียนรู้รายภาคและสาระการเรียนรู้รายภาคของสาระที่ 1 (มาตรฐาน ค 1.2)

ผลการเรียนรู้รายภาค	สาระการเรียนรู้รายภาค
1. ใช้ภาษาตามมารยาททางสังคม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสามารถดำเนินการสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมโดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา	- ภาษาตามมารยาททางสังคม - ภาษาที่ใช้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
2. ใช้ภาษาและแสดงความคิดเห็นแสดงความต้องการเสนอบริการแก่ผู้อื่นเจรจาต่อรอง และวางแผนในการเรียน ใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานที่	- ภาษาที่ใช้แสดงความคิดเห็นแสดงความต้องการเสนอบริการ - ภาษาที่ใช้วางแผนการเรียน
3. ใช้ภาษาเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบายแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหา เหตุการณ์ต่าง ๆ ในชุมชนและสังคม สร้างองค์ความรู้โดยใช้ประโยชน์จากการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งการวางแผนในการเรียนและอาชีพ	- ภาษาในการขอและให้ข้อมูล - ภาษาที่ใช้ในการอธิบาย - ภาษาที่ใช้ในการวางแผนการเรียน - ประเด็นปัญหาเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชุมชนและสังคม

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ผลการเรียนรู้รายภาค	สาระการเรียนรู้รายภาค
4. ใช้ศึกษาเพื่อแสดงความรู้สึกของตนเกี่ยวกับเหตุการณ์ทั้งในอดีตปัจจุบันและอนาคต พร้อมทั้งให้เหตุผล โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษา และผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งแสวงหาวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับตนเอง	- ภาษาที่ใช้แสดงความรู้สึก - ภาษาที่ใช้เหตุผล - เหตุการณ์ในอดีตปัจจุบัน อนาคต

มาตรฐาน 1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสาร ข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ และมีสุนทรียภาพ

ตารางที่ 5 ผลการเรียนรู้รายภาคและสาระการเรียนรู้รายภาคของสาระที่ 1 (มาตรฐาน ค 1.3)

ผลการเรียนรู้รายภาค	สาระการเรียนรู้รายภาค
1. นำเสนอข้อมูล เรื่องราว รายงานเกี่ยวกับประสบการณ์และเหตุการณ์หรือเรื่องทั่วไป	- ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล - เรื่องราว รายงานเหตุการณ์ต่าง ๆ
2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ กิจกรรม สินค้าในท้องถิ่นของตนด้วยวิธีการที่หลากหลาย	- ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอความคิดรวบยอด - เหตุการณ์ต่าง ๆ กิจกรรมในท้องถิ่น
3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ กิจกรรมสินค้าในท้องถิ่นของตนด้วยวิธีที่หลากหลายได้อย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ	- เหตุการณ์ต่าง ๆ กิจกรรม สินค้าในท้องถิ่น
4. นำเสนอบทกวี หรือบทละครสั้น โดยใช้เค้าโครงตามแนวคิดของเจ้าของภาษาด้วยความเพลิดเพลิน	- ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอ - บทกวี หรือบทละครสั้น

สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม (Culture)

มาตรฐาน ค 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตารางที่ 6 ผลการเรียนรู้รายภาคและสาระการเรียนรู้รายภาคของสาระที่ 2 (มาตรฐาน ค 2.1)

ผลการเรียนรู้รายภาค	สาระการเรียนรู้รายภาค
1. ใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารได้เหมาะสมกับระดับบุคคล กาลเทศะและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	- ท่าทาง - ภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร
2. แสดงความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมประเพณีและความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา	- วัฒนธรรมประเพณีและความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา

มาตรฐาน ค 2.2 : เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

ตารางที่ 7 ผลการเรียนรู้รายภาคและสาระการเรียนรู้รายภาคของสาระที่ 2 (มาตรฐาน ค 2.2)

ผลการเรียนรู้รายภาค	สาระการเรียนรู้รายภาค
1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาไทยในเรื่อง คำ วลี สำนวน ประโยค และข้อความที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นและนำไปใช้อย่างมีวิจารณญาณ	- คำ วลี สำนวนประโยค และข้อความในภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ
2. เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาและนำไปใช้อย่างมีวิจารณญาณ	- วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา - วัฒนธรรมไทย

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ผลการเรียนรู้รายภาค	สาระการเรียนรู้รายภาค
3. เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้ การเข้าสู่สังคมและอาชีพ	- ภาษาที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ - ภาษาที่ใช้ในการเข้าสู่สังคม - ภาษาที่งานการเข้าสู่อาชีพ
4. เห็นคุณค่าและจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ	- ภาษาที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ - ภาษาที่ใช้ในการสู่สังคม - ภาษาที่งานการเข้าสู่อาชีพ
5. ตระหนักในคุณค่าของภาษาและวัฒนธรรมที่เรียน และนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมมาประยุกต์ในการพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม	- ภาษาและวัฒนธรรม

สาระที่ 3 : ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connection)

มาตรฐาน ค 3.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

ตารางที่ 8 ผลการเรียนรู้รายภาคและสาระการเรียนรู้รายภาค ของสาระที่ 3 (มาตรฐาน ค3.1)

ผลการเรียนรู้รายภาค	สาระการเรียนรู้รายภาค
1. วิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาสาระภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ	- เนื้อหาสาระภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ
2. ใช้ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เพื่อขยายโลกทัศน์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายในรูปแบบต่าง ๆ	- ภาษาที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ - ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ผลการเรียนรู้รายภาค	สาระการเรียนรู้รายภาค
3. อภิปรายเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้รับจากการใช้ภาษาอังกฤษในการค้นคว้าเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เป็นภาษาอังกฤษ	- ภาษาที่ใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ - ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 : ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (Communities)

มาตรฐาน ค 4.1 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตารางที่ 9 ผลการเรียนรู้รายภาคและสาระการเรียนรู้รายภาคของสาระที่ 4 (มาตรฐาน ค 4.1)

ผลการเรียนรู้รายภาค	สาระการเรียนรู้รายภาค
1. ใช้ภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในสถานศึกษาและชุมชน ด้วยวิธีการและรูปแบบที่หลากหลาย และซับซ้อน	- ภาษาที่ใช้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนและชุมชน
2. ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ กับบุคคลในสถานศึกษาและชุมชน	- ภาษาที่ใช้สื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ

มาตรฐาน ค 4.2 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือและการอยู่ร่วมกันในสังคม

ตารางที่ 10 ผลการเรียนรู้รายภาคและสาระการเรียนรู้รายภาคของสาระที่ 4 (มาตรฐาน ค 4.2)

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	สาระการเรียนรู้รายภาค
1. ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในการทำงาน สมัยงานและประกอบอาชีพรวมทั้งการขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพในสถานการณ์ จำลองและ/หรือสถานการณ์จริง 2. ใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานร่วมกับ ผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยไม่รู้จักรบกวนตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แสดงความ คิดเห็นของตนเองอย่างเหมาะสมและเจรจา โน้มน้าวต่อรองอย่างมีเหตุผล 3. ใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะด้านเพื่อการสื่อสาร ขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการศึกษาต่อและ/หรือ ด้านอาชีพ 4. ใช้ภาษาอังกฤษเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของชุมชนท้องถิ่นและ ประเทศชาติในการสร้างความร่วมมือเชิง สร้างสรรค์และการแข่งขันในสังคมโลก	- ภาษาที่ใช้ในการทำงาน สมัยงาน ประกอบอาชีพ - ภาษาที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล - ภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น - ภาษาที่ใช้ในการประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ - ภาษาที่ใช้เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ - ข้อมูลข่าวสารของชุมชนท้องถิ่นและ ประเทศชาติ

3. คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ อ่าน- เขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ใช้ภาษาในการถ่ายทอดความรู้ในปัจจุบันไปสู่เหตุการณ์ในอนาคตโดยการอ่านจาก
 ข่าวสาร เหตุการณ์เรื่องราวต่าง ๆ จากสื่อหนังสือพิมพ์สามารถเชื่อมโยงความรู้ข่าวสาร โดยอาศัย
 ประสบการณ์ของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ พร้อมถ่ายทอดเป็นข้อมูลที่สื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจในเรื่อง
 ที่อยู่ใกล้ตัวไปสู่สิ่งที่อยู่ไกลตัว เรียนรู้ข่าวสารภายในประเทศและต่างประเทศ เป็นเรื่องราว เหตุการณ์
 ในชีวิตประจำวัน ประสบการณ์ส่วนตัว การศึกษา การทำงาน เทคโนโลยี งานประเพณี วัฒนธรรมไทย
 และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษ สามารถใช้เป็นเครื่องมือแสวงหา
 ความรู้เพิ่มเติมและเชื่อมโยงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ (โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา.
 2546 : 120)

**4. หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย 6 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้ (โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย
สมบูรณ์กุลกันยา. 2546 : 122 - 123)**

Unit 1 Creative reading ประกอบด้วย

- How to read the news
- Idea from short news
- Idea from long news

Unit 2 Education and Careers

- School life / activities
- Public Mind
- Future Career

Unit 3 Places

- Places for vacation
- Different environment
- Local Service Places

Unit 4 Foods and Beverage

- Shopping Facilities
- Food groups
- Teens Choices

Unit 5 Tourism

- Weather
- Travel arrangement
- Accommodation – Local
- Local Sites (Ecotourism)
- Local Product

Unit 6 Science and Technology

- Invention
- Energy Sources
- Solar Systems
- Transport and Communication Systems

5. การจัดการเรียนรู้

การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคนสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเอง การจัดการกระบวนการเรียนรู้จึงมุ่งฝึกทักษะการปฏิบัติการแก้ปัญหา และการเรียนรู้จากประสบการณ์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองตามศักยภาพโดยจัดให้มีการประเมินควบคู่กับการเรียนการสอนตามสภาพจริง ใช้วิธีพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรม การเรียนและการร่วมกิจกรรม (โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา. 2546 : 174)

1. แนวทางการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-Centered) มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ดังนั้นการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด คือ การจัดที่มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย สามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ (โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา. 2546 : 174)

2. การจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

การเรียนการสอนภาษาเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนซึ่งต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและครูผู้สอน ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎีและวิธีการต่าง ๆ มากมาย ทฤษฎีและวิธีการเหล่านี้ ได้แก่ การศึกษาถึงความต่อเนื่องตามลำดับของเนื้อหา หน้าที่ของภาษา ความหลากหลายของภาษา วัฒนธรรม และการวิเคราะห์ ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อกัน จึงทำให้เกิดความหลากหลายของแนวคิดขึ้นและก่อให้เกิดวิธีสอนที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นในการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษา ครูผู้สอนจึงควรจัดระเบียบความคิดและวิธีสอนของคนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อน (กรมวิชาการ. 2545 ข : 105)

ในปัจจุบันมีแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลายแนวคิดด้วยกัน แต่ละแนวคิดช่วยสร้างความคิดที่เป็นระบบให้แก่ครูผู้สอนช่วยให้ทราบถึงวิเคราะห์ สังเคราะห์ หรือกรอบในการพัฒนามโนทัศน์เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในการตัดสินใจในการวางแผน การจัดการเรียนการสอน การคัดเลือกกิจกรรมในประเภทการเรียนการสอน ตลอดจนเลือกสื่อการเรียนรู้ ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงควรจะมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดดังกล่าวเป็นอย่างดี เพื่อช่วยให้การสอนของตนเองมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในที่นี้จะกล่าวถึง แนวการสอนภาษาที่ใช้จัดการเรียนการสอนในโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา คือ แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

3. แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication Language Teaching)

การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ (กรมวิชาการ. 2545 ข : 109)

ความสำคัญ

กลุ่มนักจิตวิทยาการเรียนรู้เชื่อว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดในการเรียน ผู้เรียนจะสามารถเรียนได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความเข้าใจเป็นสำคัญ เขาจะเรียนได้ดีถ้าเข้าใจจุดประสงค์การเรียน เห็นประโยชน์ในการนำสิ่งที่เรียนไปใช้ โดยสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนไปแล้วให้เข้ากับสิ่งที่กำลังเรียนอยู่ และสิ่งที่จะช่วยให้เรียนภาษาต่างประเทศได้ดี นอกเหนือจากสองเรื่องดังกล่าวมาแล้วก็คือ ต้องเข้าใจหลักภาษาที่ใช้ในการวางรูปประโยคด้วย (กรมวิชาการ. 2545 ข : 109)

การสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบันได้หันมายึดแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมากขึ้น มีการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย ได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มีโอกาสพบได้จริงในชีวิตประจำวันโดยให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์ตามที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหาที่ใช้สื่อความหมาย ดังที่ กรมวิชาการ (2546 : 110 อ้างอิงจาก Little wood. 1983 : 145) กล่าวไว้ว่า แนวการสอนเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่ไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงแค่ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้น แต่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะโดยสัมพันธ์ความสามารถทางไวยากรณ์เข้ากับยุทธศาสตร์การสื่อสารด้วยวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ ในชีวิตจริงผู้เรียนต้องสัมผัสกับการสื่อสาร ซึ่งเป็นการใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ มากมาย ดังนั้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรสอนให้นักเรียนคุ้นเคยกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และนำภาษาที่คุ้นเคยนั้นไปใช้ได้

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามคำจำกัดความที่โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา (2546 : 130 อ้างอิงจาก H. Douglas Brown. 1993) เสนอไว้มีลักษณะ 4 ประการที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันดังนี้

1. เป้าหมายของการสอนเน้นไปที่องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการสื่อสาร และไม่จำกัดอยู่ภายในกรอบของเนื้อหาภาษาหรือไวยากรณ์
2. เทคนิคทางภาษาได้รับการออกแบบมา เพื่อนำผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาอย่างแท้จริงตามหน้าที่ภาษา และปฏิบัติจริงโดยมีจุดมุ่งหมายในการพูด รูปแบบโครงสร้างภาษามีใช้เป้าหมายหลัก แต่ตัวรูปแบบเฉพาะของภาษาต่างหากที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารจนสำเร็จตามเป้าหมาย

3. ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง เป็นหลักการเสริมที่อยู่ภายใต้เทคนิคการสื่อสาร มีหลายครั้งที่ความคล่องแคล่วอาจมีความสำคัญมากกว่าความถูกต้อง เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำ ภาษาไปใช้ได้อย่างมีความหมาย

4. ในการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในตอนท้ายสุด ผู้เรียนต้องใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ ภายในบริบทที่ไม่เคยฝึกมาก่อน

ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

จากแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบนี้เอง จึงทำให้เกิดขั้นตอนการสอนต่าง ๆ 3 ขั้นตอน ที่ใช้จัดการสอนกันไปทั้งหมดในขณะนี้ขึ้น และขั้นตอนการสอนนี้ มีผลเชื่อมโยงต่อไปถึงสถานการณ์การสอน เทคนิคการสอน สื่ออุปกรณ์ และหน่วยการสอนด้วย ครูผู้สอนจึงควรทำความเข้าใจให้ชัดเจน เพื่อจะได้จัดการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขั้นตอนทั้ง 3 ขั้นตอน มีวิธีการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การนำเสนอเนื้อหาใหม่ จัดเป็นขั้นการสอนที่สำคัญขั้นหนึ่ง ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่นักเรียน ซึ่งนับเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้ มีการ นำเสนอเนื้อหาใหม่โดยจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับรู้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และ รูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นด้านการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์

2. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) ขั้นการฝึกปฏิบัติเป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งจะเรียนรู้ใหม่จากขั้นนำเสนอ เนื้อหาในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม หรือชี้นำ (Controlled Practice / Directed Activities) โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกไปสู่การฝึกแบบค่อย ๆ ปล่อยให้ทำเองมากขึ้น ในการฝึกนั้น ครูผู้สอนจะเริ่มจากการฝึกปากเปล่า (Oral) ซึ่งเป็นการพูดตามแบบง่าย ๆ ก่อน จนได้รูปแบบภาษา แล้วค่อยเปลี่ยนเป็นสถานการณ์ที่สร้างขึ้นภายในห้องเรียน เพื่อฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามบทเรียน ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้อาจตรวจสอบความเข้าใจด้านความหมายได้ (ไม่ควรใช้เวลานานนัก) ต่อจากนั้นจึงให้ฝึกด้วยการเขียน (Written) เพื่อเป็นการฝึกความแม่นยำในการใช้

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นับเป็นขั้นสำคัญที่สุดขั้นหนึ่ง เพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไป มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ลงใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริงด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มีประโยชน์ในแง่

ที่ช่วยให้ทั้งครูผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่า ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปแล้วมากน้อยเพียงใด สามารถนำไปปรับใช้ตามความต้องการของตนเองแค่ไหน ซึ่งการที่จะถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วอย่างแท้จริงก็คือ การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองโดยอิสระภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะพบในชีวิตจริง นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนแล้วมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ในการฝึกในชั้นตอนนี้อีกด้วย เพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนดังการฝึกในชั้นการฝึก และการได้เลือกใช้ภาษาตัวเองจะช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการฝึกมักฝึกในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่าง ๆ โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดภาระงานหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ให้

6. แหล่งการเรียนรู้

บทบาทหน้าที่สำคัญอีกประการหนึ่งของครูผู้สอน คือการรู้จักแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อสามารถแนะนำผู้เรียนให้ใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ในการศึกษาค้นคว้า ฝึกฝนทักษะทางภาษาเพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียนได้ด้วยตนเอง

แหล่งการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษาของตนได้นั้นมีอยู่ในที่ต่าง ๆ รอบตัวผู้เรียน นับตั้งแต่ผู้คน สถานที่ต่าง ๆ ทั้งที่อยู่ใกล้ตัวผู้เรียนและไกลออกไปซึ่งอาจจำแนกได้ดังนี้ (โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา. 2546 : 217 - 218)

1. ครูผู้สอน เพื่อนร่วมชั้นเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครอง
2. ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดหมวดวิชา
3. ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Access Learning Center) ซึ่งเป็นที่ฝึกภาษาอเนกประสงค์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษ และสนองความต้องการของผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาแตกต่าง โดยเลือกใช้สื่อต่าง ๆ ที่จัดไว้ให้ตามความสนใจ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร CD- ROM Internet เป็นต้น
4. รายการวิทยุ โทรทัศน์ภาคภาษาอังกฤษ หรือรายการจากต่างประเทศ เช่น BBC VOA หรือรายการจากเคเบิลทีวี หรือดาวเทียม เช่น CNN, Discovery, National Geography ฯลฯ
5. สถานที่ทำการต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และรัฐวิสาหกิจ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ท่าอากาศยาน โรงแรมต่าง ๆ กรมประชาสัมพันธ์ ธนาคาร ห้างร้าน บริษัท ร้านหนังสือ ศูนย์หนังสือ ฯลฯ
6. สถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่ชาวต่างประเทศสนใจเข้าเยี่ยมชมเป็นประจำ เช่น วัด พิพิธภัณฑ์ โบราณสถาน สวนอุทยานแห่งชาติ สวนพฤกษศาสตร์

7. สถานทูตประเทศต่าง ๆ ประจำประเทศไทย องค์การระหว่างประเทศ เช่น UNESCO UNICEF ฯลฯ และสถาบันสอนภาษา เช่น British Council, A.U.A, ELCA ฯลฯ

8. ค่ายต่าง ๆ ที่จัดโดยหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ค่ายภาษาอังกฤษ ค่ายวิทยาศาสตร์ ค่ายเยาวชนภาคฤดูร้อน ทำให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

9. การเดินทางไปศึกษาภาษาต่างประเทศในประเทศนั้น ๆ ในช่วงปิดภาคฤดูร้อน ลักษณะของแหล่งเรียนรู้

แหล่งเรียนรู้ควรมีลักษณะดังนี้ (โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา. 2546 :

220)

1. ส่งเสริมผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
2. ช่วยให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
3. ได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับวัย
4. ส่งเสริมการทำกิจกรรมและแนวทางการประยุกต์ใช้ในการสอน
5. ตรงกับลีลาการเรียนรู้และความจำเป็นของผู้เรียน
6. ส่งเสริมกลยุทธ์การวัดและการประเมิน
7. กระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าถึงเทคโนโลยี

7. การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

7.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถทางสมองด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับ ประสิทธิภาพทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีนักวัดผลการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2544 : 21) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่ได้รับจากการได้เรียนรู้ ได้รับการฝึกฝน และได้รับการอบรมสั่งสอน

ชูศรี ดันพงศ์ (2546 : 6) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่า หมายถึง ผลรวมของคะแนนที่แทนความสามารถทางการเรียนของนักเรียนแต่ละรายวิชา

จากความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่มีความแตกต่างกันหลังจากการได้เรียนรู้หรือได้รับการอบรมสั่งสอน ตลอดจนความพยายามที่จะฝึกฝนจนเกิดทักษะที่ต้องการ ความสนใจ และความถนัดของแต่ละบุคคลหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้

7.2 หลักการในการวัดและประเมินผล

กระบวนการใหม่ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกระดับจำเป็นต้องกำหนดเป้าหมาย การเรียนรู้ให้ชัดเจน เพื่อช่วยให้ทิศทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ หรือกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนเป็นไปอย่างเหมาะสม การจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลการเรียนรู้ จะต้องกำหนดแนวคิดและแนวปฏิบัติให้สอดคล้องกับหลักการและแนวทางการจัดการศึกษาระบบ การวัดและประเมินผลที่สถานศึกษาต้องดำเนินการตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จึงเน้นไปที่การวัดและการประเมินในชั้นเรียน ซึ่งจะนำไปสู่การชี้ให้เห็นถึงสภาพที่แท้จริงของ ผู้เรียนและสภาพจริงของการเรียนการสอนจากพฤติกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงออก (Student Performance) สะท้อนให้เห็นความสามารถที่หลากหลาย และช่วยเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรการจัด การเรียน การสอน และการวัดประเมินผลให้สัมพันธ์เป็นเนื้อเดียวกันและเป็นกระบวนการที่ต้องคำนึง ควบคู่ กันไปตลอดจนช่วงระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอน เพื่อช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของ ผู้เรียนอย่างต่อเนื่องกระบวนการใหม่ในการประเมินจึงมุ่งเน้นที่จะประเมินทั้งกระบวนการ (Process) ผลการปฏิบัติหรือผลงาน (Product) โดยมีจุดเน้นที่ความหมายของพฤติกรรมและการแสดงออกพฤติกรรม อย่างเดียวกันแต่อาจมีความหมายแตกต่างกันได้การออกแบบการประเมินในชั้นเรียน จึงต้องให้ ครอบคลุมทั้งการประเมินพัฒนาการ การประเมินกระบวนการเรียนรู้ และการประเมินผลสัมฤทธิ์และ ประเมินอย่างต่อเนื่อง เพื่อชี้ให้เห็นจุดแข็ง จุดอ่อน และความก้าวหน้าของผู้เรียนหรือประเมิน ความสามารถรอบยอดสุดท้ายเพื่อตรวจสอบเป้าหมายของการศึกษา ประเด็นที่ควรได้รับการประเมิน จะประกอบด้วยการเรียนรู้ที่มากกว่าหนึ่งอย่าง (กรมวิชาการ. 2546 ข : 243)

7.3 การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สถานศึกษาต้องจัดให้มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งในระดับ ชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา และระดับชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการ พัฒนาผู้เรียน ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพของผู้เรียน การประเมินผล แต่ละระดับ มีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนและใช้ประเมินในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2546 : 244)

ตารางที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินผลย่อย การประเมินผลรวม และการประเมินผลระดับชาติ

การประเมินผลย่อย (Formative Assessment)	การประเมินผลรวม (Summative Assessment)	การประเมินผลระดับชาติ (National Tests)
เป็นการประเมินผลเพื่อการเรียนรู้ เกิดขึ้นตลอดเวลาในชั้นเรียน เป็นการประเมินตนเองของผู้เรียนที่เขาจำเป็น ต้องรู้ว่า ขณะนั้นเขาเป็นอย่างไร นอกเหนือจากการที่จะต้องรู้ว่า เป้าหมายที่เขาต้องการอยู่ที่ใด และจะทำให้สมบูรณ์ได้ อย่างไรเป็นการประเมินทั้งครูผู้สอนและผู้เรียนอยู่ในกระบวนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เมื่อครูให้ข้อมูลป้อนกลับ ก็พร้อมที่จะ ให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงให้เหมาะสม ผลการประเมินจะนำไปสู่การปรับแผนการจัดการเรียนรู้ของครู	เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ ประเมินเมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้/ปลายภาค/ปลายปี/จบช่วงชั้นเพื่อตัดสินความสามารถของผู้เรียนที่สัมพันธ์กับมาตรฐานระดับชาติมีค่าเป็นตัวเลขผลการประเมินจะนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับการบริหารจัดการ	เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ประเมินการบรรลุผลตามมาตรฐานเมื่อจบช่วงชั้น เป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียนที่สอดคล้องกับมาตรฐานระดับชาติให้ข้อมูลการประเมินผลรวมกับโรงเรียนเพื่อนำไปใช้สำหรับติดตามควบคุมให้เกิดการปฏิบัติตามมาตรฐาน

7.4 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิรัช วรรณรัตน์ (2541 : 49) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถของผู้สอบจากการเรียนรู้ โดยต้องการทราบว่าผู้สอบมีความรู้อะไรบ้าง มากน้อยเพียงใด เมื่อผ่านการเรียนไปแล้ว

กรมวิชาการ (2546 : 44) กล่าวว่า แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดระดับความรู้ ความสามารถและทักษะทางวิชาการที่ได้จากการเรียนรู้

สมนึก กัททิษธานี (2546 : 45) กล่าวโดยสรุปว่า แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดสมรรถภาพของสมองในด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้

สรุป แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ ความสามารถทางสติปัญญาในการเรียนรู้ เพื่อที่ความต้องการจะทราบว่าผู้สอบมีความรู้มากน้อยเพียงใด

7.5 การวัดผลและประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษ

จากกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลง ภาระงานด้านการประเมินผลการเรียน ระบบการวัดและประเมินผลที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการ จึงต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันการประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงเน้นไปที่การวัดและการประเมินผลที่จะนำไปสู่การชี้ให้เห็นสภาพที่แท้จริงของผู้เรียน และสภาพจริงของการเรียนการสอน จากพฤติกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงออก (Student Performance) สะท้อนให้เห็นความสามารถอย่างหลากหลายในการพัฒนาคนที่ชัดเจน สอดคล้องกับสมรรถภาพที่มีในตนเองและจากการลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งชี้ให้เห็นวิธีการตัดสินใจและการแก้ปัญหาด้วยตนเอง การใช้กิจกรรมการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) จะช่วยให้ค้นพบได้ว่า ผู้เรียนเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ มากน้อยเพียงใดนอกจาก ระบบการวัดและประเมินผลจะปรับเปลี่ยนแล้ว ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินจะต้องปรับเปลี่ยนไปจากเดิมซึ่งมีเพียงครูผู้สอนเป็นบุคคลหลายกลุ่ม ได้แก่ ครูผู้สอน ผู้เรียน ซึ่งทำหน้าที่ทั้งประเมินตนเองและประเมินเพื่อน (ในกลุ่ม) ผู้ปกครอง เป็นต้น ทั้งนี้ผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีส่วนร่วมในการกำหนด เป้าหมาย วิธีการ และเกณฑ์ต่าง ๆ ในการประเมินด้วย (โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา. 2546 : 149 -150)

ส่วนลักษณะภาษาที่นำมาประเมิน ควรเป็นภาษาที่ใช้ในสถานการณ์การสื่อสารตามสภาพจริง คือ เป็นข้อความสมบูรณ์ในตัวเอง เป็นภาษาที่เจ้าของภาษา มีความเป็นธรรมชาติอยู่ในบริบท ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียนด้วยการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรประเมินความสามารถในการสื่อความหมายจริง ๆ ไม่ควรแยกการใช้ภาษาออกจากสถานการณ์ และควรวัดให้ครอบคลุมองค์ประกอบทางภาษา อันประกอบด้วย ความรู้เรื่องเสียง คำศัพท์ โครงสร้าง การใช้ภาษาในสถานการณ์ และกลวิธีในการสื่อสาร แนวการประเมินเช่นนี้ช่วยเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรการสอน และการประเมินทักษะการรู้จักปรับตนของนักเรียนในสถานการณ์การสื่อสารสามารถแยกได้เป็น 4 สมรรถภาพย่อย ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2546 : 245)

1. สมรรถภาพทางภาษา (Linguistic Competence) เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความสามารถในการใช้เนื้อหาภาษา ได้แก่ การเปล่งเสียง การสร้างคำ การใช้คำศัพท์ และโครงสร้างประโยค

2. สมรรถภาพทางภาษาสังคมและวัฒนธรรม (Socio-Linguistic and Socio-Cultural) เป็นความสามารถในการรู้จักใช้ภาษาตามวัฒนธรรมสังคม รู้จักปรับภาษาให้เหมาะสมกับบุคคล และกฎเกณฑ์ทางสังคมตามบทบาทและสถานการณ์สื่อสาร

3. สมรรถภาพทางการเรียบเรียงถ้อยคำ (Discursive Competence) เป็นความสามารถในการเรียบเรียงลำดับความคิด เชื่อมโยงประโยคเป็นข้อความ เชื่อมโยงข้อความเป็นหลัก ข้อความรอง รายละเอียดตามบริบท ไม่ว่าจะเป็นข้อความสื่อสารด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษร

4. สมรรถภาพทางยุทธศาสตร์ (Strategic Competence) เป็นความสามารถในการใช้วิธีการทดแทนต่าง ๆ เพื่อดำเนินการสื่อสารให้ต่อเนื่อง เช่น การอธิบายคำด้วยท่าทาง หรือด้วยการใช้ประโยคเทียบเคียง

การประเมินผลทางภาษา จึงไม่ได้มีลักษณะเป็นเส้นตรงแต่เป็นแบบวงจร โดยแต่ละส่วนมีหน้าที่ให้ข้อมูลแก่กันและกัน และควรนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้ทบทวนสิ่งที่เขาได้เรียนมา และเพื่อให้เกิดความรู้สึกรักในผลงานที่เกิดกับตนเอง

7.6 การกำหนดจุดประสงค์ในการประเมิน

ในการออกแบบการประเมินทักษะทางภาษาดังกล่าวผู้สอนต้องกำหนดสิ่งที่ต้องการประเมินให้ชัดเจนตามสมรรถภาพในการสื่อสาร โดยอาจแยกเป็นประเด็นตามจุดประสงค์ในการประเมิน ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2546 : 246)

1. ประเมินเนื้อหาทางภาษาหรือการใช้ภาษา
  - ถ้าต้องการประเมินเนื้อหาข้อ ๆ ที่เป็นองค์ประกอบของประโยคจะมุ่งวัดที่ไวยากรณ์ คำศัพท์ การออกเสียง
  - ถ้าต้องการประเมินวิธีการที่นักเรียนนำเอาองค์ประกอบเหล่านี้มารวมกันในขณะที่ใช้ภาษาต้องประเมินการใช้ภาษา
2. ประเมินสมรรถภาพทางภาษา
  - ถ้าต้องการประเมินการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบุคคลตามสถานภาพทางสังคมจำเป็นต้องประเมินสมรรถภาพทางภาษาสังคมและวัฒนธรรม
  - ถ้าต้องการประเมินความคล่องตัวในการลำดับความทางภาษาจำเป็นต้องประเมินสมรรถภาพทางการเรียบเรียงถ้อยคำ

- ถ้าต้องการประเมินวิธีการหาข้อมูลการแก้ปัญหาในการพูดจำเป็นต้องประเมินสมรรถภาพทางพุทธศาสตร์การสื่อสาร

3. ประเมินการเรียนรู้ภาษา

- ความสามารถในการใช้พจนานุกรม
- ความสามารถในการหาความหมายของคำที่ไม่รู้จัก
- รู้จักใช้ภาษาในการถามเพื่อแสวงหาคำตอบ

4. ประเมินทักษะการเรียนรู้ทั่วไป

- การทำงานร่วมกันในกลุ่ม
- การรู้จักตนเองว่า รู้อะไร และยังจำเป็นต้องเรียนรู้อะไร
- ยุทธศาสตร์ในการหาข้อมูลที่ไม่รู้
- การปฏิบัติตามคำสั่งในการทดสอบ

7.7 การวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน

มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของผู้เรียน ด้านความรู้ทักษะกระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ อันเป็นผลเนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ของแต่ละวิชา ดังนั้นการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาจึงต้องเน้นวิธีการและเครื่องมือวัดที่หลากหลายเน้นการปฏิบัติให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องควบคู่กับการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น การวัดภาคปฏิบัติ การสังเกต การสัมภาษณ์ การตรวจผลงาน การบันทึกพฤติกรรม แฟ้มสะสมงาน ฯลฯ ทั้งนี้วิธีการและเครื่องมือวัดที่เลือกใช้ต้องสอดคล้องกับเนื้อหาภาษาหรือทักษะที่ต้องการวัดด้วย (กรมวิชาการ. 2546 : 247)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณซึ่งประกอบด้วย

1. การทำนายสิ่งที่เกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่าน
2. การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
3. การลำดับเรื่อง
4. การจับใจความสำคัญของเรื่อง
5. การสรุปความ
6. การเข้าใจจุดมุ่งหมาย ทศนคติ และลีลาการนำเสนอของเรื่อง
7. การประเมินเรื่อง

การอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งทักษะหนึ่งในชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ทำให้ได้รับความรู้ ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ช่วยพัฒนาความเจริญงอกงามของสติปัญญาอารมณ์และจิตใจ มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ ดังต่อไปนี้

สมบัติ จำปาเงิน และ สำเนียง มณีกาญจน์ (2548 : 82 อ้างอิงจาก Goodman. 1979 : 5) ให้คำนิยาม การอ่านว่า เป็นเกมการเดาทางจิตวิทยาอย่างหนึ่ง ผู้อ่านที่ดี (อ่านเก่ง) จะอ่านคิดหรือเข้าใจผิด เพราะสมมติฐานเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ (ไวยากรณ์) ของวลีหรือประโยคที่ปรากฏนั้นไม่ถูกต้อง ส่วนความผิดพลาดของนักอ่านที่มีไม่ถึงขนาด (อ่านไม่เก่งบางที่เรียกเลยไปถึงว่าเป็นนักอ่านชั้นเลว) จะมาจากการมีความรู้ไม่เพียงพอเกี่ยวกับการวิเคราะห์ถ้อยคำหย่อนความรู้ความเข้าใจด้านโครงสร้างไวยากรณ์

ปัจฉิมาพร อัครรัตน์ (2540 : 26 อ้างอิงจาก Crawley. 1995 : 14) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้กระบวนการคิดระลึกถึงคำต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับสิ่งที่มองเห็นแล้วจึงเข้าใจความหมายจากสัญลักษณ์ที่อ่าน

ปัจฉิมาพร อัครรัตน์ (2540 : 26 อ้างอิงจาก Zintz. 1980 : 5) ให้คำจำกัดความ การอ่าน คือ การถอดคำศัพท์ที่เขียนออกมาเป็นคำพูด การอ่าน คือ ความเข้าใจภาษาของผู้เขียนที่ได้เขียนขึ้นเป็นตัวหนังสือ หรือการอ่านเป็นความสามารถที่จะเข้าใจความหมายที่เขียนขึ้นมาแต่ละบรรทัด ซึ่งผู้อ่านไม่ต้องไปสนใจกับรายละเอียด แต่จะต้องสามารถจับใจความสำคัญจากกลุ่มคำซึ่งสื่อความหมาย

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 : 1) ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นความสามารถของมนุษย์ที่เข้าใจการสื่อความหมายของสัญลักษณ์ต่าง ๆ เข้าใจในเนื้อเรื่อง และแนวความคิดจากสิ่งที่อ่านไม่ว่าจะเป็นจดหมาย หนังสือ บทความต่าง ๆ หรือจากภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิทยุ สิ่งที่ปรากฏบนจอ คอมพิวเตอร์ สัญลักษณ์ การโบกธงของทหาร ของนักเดินเรือ เครื่องหมายจราจร ที่ปรากฏบนท้องถนน รูปภาพโฆษณาต่างๆ ภาพวาด ภาพเขียน แผนที่ แผนที่ และการเล่นทำทางต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนั้น การอ่าน คือ ความเข้าใจในสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ตัวอักษร คำ และข้อความที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมา

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 : 2) กล่าวว่า การตีความหมายจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ประโยชน์จึงมีความจำเป็นสำหรับมนุษย์ เพราะการอ่าน คือ การตีความจากตัวหนังสือที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมาเป็นเครื่องมือพื้นฐานของการศึกษาและเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่สำคัญมากในชีวิตประจำวันของเรา เพราะเราอยู่ในโลกของการพิมพ์การอ่านจะทำให้เราได้แนวคิดใหม่ ๆ ได้รับข่าวสารข้อมูลที่ทำให้ความคิดกว้างขวางนอกจากนั้นยังก่อให้เกิดความเพลิดเพลินใจเป็นการส่วนตัวอีกด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2546 : 70) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านคือ การรับรู้ความหมายจากข้อความหรือถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์ หรือจารึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

สมบัติ จำปาเงิน และ สำเนียง มณีกาญจน์ (2548 : 14 -15) กล่าวว่า การอ่านตามพจนานุกรมมีความหมายว่า “การว่าตามตัวหนังสือ, การออกเสียงตามตัวหนังสือ, การดูหรือเข้าใจจากตัวหนังสือ; สังเกตหรือพิจารณาเพื่อให้เข้าใจ; คิด, นับ (ไทยเดิม)” ฯลฯ

จะเห็นว่า การอ่านมีความหมายกว้างขวาง ความหมายที่ใช้กันทั่ว ๆ ไป หมายถึง การทำความเข้าใจหนังสือด้วยความรู้ การสังเกต พิจารณา ด้วยเชาวน์ปัญญารอบด้าน

ส่วนความหมายเดิม (ไทยเดิม) หมายถึง การคิด การนับ ถ้านำไปใช้กับอย่างอื่นที่มีใช้หนังสือ หมายถึง การดูหรือพินิจพิจารณาสิ่งนั้น ๆ ให้รู้เรื่องชัดเจนทะลุปรุโปร่งถูกต้อง เช่น อ่านคน อ่านนิสัย อ่านความคิด ความคิดความอ่าน เป็นต้น

การอ่านหนังสือ เป็นการเก็บรวบรวมความคิดที่ปรากฏอยู่ในหนังสือที่อ่าน ควรจะมีคติประจำใจว่า จะต้องอ่านเอาเรื่องเอาความคิด จากหนังสือนั้นให้ได้ ขณะอ่านควรใช้ความคิดตามไปด้วย

อย่าอ่านแต่เพียงลวก ๆ หรือใจลอย ต้องอ่านอย่างตั้งใจจริง การอ่านด้วยความพินิจพิเคราะห์จะช่วยให้ได้รับความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ เป็นการก่อให้เกิดสติปัญญาตามมาในขั้นสุดท้าย

การเก็บความคิด ควรพิจารณาว่าอะไรเป็นความคิดที่สำคัญ เป็นเนื้อหาหรือหัวใจของเรื่อง อะไรเป็นความคิดที่มีความสำคัญรองลงไป อะไรเป็นเนื้อหาประกอบหรือพลความ ถ้ายังทำไม่ได้ ถือว่ายังอ่านหนังสือไม่เป็น ควรฝึกฝนศึกษาให้รู้วิธีการต่อไปจนใช้ได้

การอ่านจะได้ผลเพียงใด พิจารณาได้จากพฤติกรรมพื้นฐาน 3 ด้าน คือ การแปลความ การตีความ และการขยายความว่าเจริญงอกงามขึ้นมาน้อยเพียงใด

การแปลความ ได้แก่ การเข้าใจเรื่องราวเดิมตรงไปตรงมา หรือตรงตัวแล้วสามารถแปลเรื่องราวนั้นออกมาเป็นคำใหม่ ภาษาใหม่หรือแบบใหม่ โดยไม่ผิดเจตนาเดิม

การตีความ ได้แก่ การเข้าใจเรื่องราวลึกซึ้งยิ่งขึ้นอาจแยกแยะแ่งไปกว้างขวางหลายแง่หลายมุม หรือรู้เรื่องโดยตรงและเรื่องเสริมเรื่องแทรกที่ควรรู้เรื่องหรือที่เกี่ยวข้องกัน

การขยายความ ได้แก่ การนำเอาความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องไปเสนอในรูปขยายหรืออธิบายความเพิ่มเติมให้ลึกซึ้งกว้างไกลกว่าเรื่องราวข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในต้นเรื่องนั้น ๆ

สมุทร เชนะพานิช (2549 : 1) กล่าวว่า การอ่าน คือ การสื่อความหมาย เป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนกับผู้พูด ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยา ตอบโต้และอาจจะตอบโต้กับผู้อื่นด้วย การสื่อความหมายในการอ่านนั้นจะต้องมีองค์ประกอบ 3 อย่าง

1. ผู้เขียน
2. ผู้อ่าน
3. รายงาน (สิ่งที่ได้อ่านมาแล้วหรือปฏิบัติได้ตอบซึ่งอาจจะเกิดขึ้นจากการอ่านนั้น ๆ)

สมุทร เชนเชาวนิช (2549 : 1 อ้างอิงจาก Smith. 1967 : 11) ได้ให้คำนิยามการอ่านว่าเป็น “คำพูดที่ได้ถูกบันทึกเก็บไว้” เมื่อเราพูด เราต้องการคำศัพท์ เพื่อสื่อความคิดของเรา และในเวลาเดียวกันก็ต้องรู้ด้วยว่าจะเรียบเรียงคำพูดเหล่านั้นอย่างไร จึงจะได้ผลตามความมุ่งหมาย อาจจะต้องสร้างสายสัมพันธ์บางอย่างกับผู้ฟังเพื่อว่าจะได้สื่อความหมายได้ถูกต้อง ไม่เป็นที่เข้าใจผิดในการสร้างสายสัมพันธ์ดังกล่าวนี้ อาจจะต้องใช้เสียงหรือสัญลักษณ์คำพูดอย่างใดอย่างหนึ่ง

สรุป การอ่านเป็นทักษะหนึ่งในบรรดาทักษะทั้งสี่ด้านที่เป็นกระบวนการรับรู้ที่จะนำไปสู่การพัฒนาทางด้านความคิดและกระบวนการทางปัญญาที่จะถ่ายทอดออกมาในลักษณะของสัญลักษณ์ ข้อมูล ข้อเท็จจริง ดังนั้น ในการเรียนภาษาอังกฤษผู้เรียนจะต้องฝึกฝนการอ่านให้เกิดความชำนาญ เพื่อความเข้าใจ ที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป

2. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นสิ่งที่สำคัญ โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบันที่มีการแข่งขัน มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านวัตถุ วิทยาการ เทคโนโลยี และทางด้านจิตใจ ทำให้ทุกคนมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้และค้นหาประสบการณ์เพิ่มเติม โดยการค้นคว้าในการอ่าน เพื่อที่จะก้าวไปให้ทันในยุคแห่งโลกโลกาภิวัตน์

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2542 : บทนำ) กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ การรู้และการใช้วิธีอ่านที่ถูกต้อง จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จัก ฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ซึ่งจะช่วยให้เกิดความชำนาญ และมีความรู้กว้างขวางด้วย ดังนั้นการที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดี จึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้ อีกทั้งยังต้องผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่าน เพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้นักเรียน ได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 : 2) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และช่วยสนองความอยากรู้อยากเห็นอันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ได้ทุกอย่าง ซึ่งอยู่ในทรัพยากรสารนิเทศทุกประเภท โดยเฉพาะความอยากรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ในโลกนี้มีทั้งข่าวดีและข่าวร้าย อาทิเช่น มีข่าวความบันเทิง ข่าวความสุข ความทุกข์ ความสำเร็จ ข่าวกีฬา ข่าวนักเคลื่อนไหว ข่าวก่อนภัยพิบัติ ข่าวก่อนภัยโรคใหม่ ๆ ข่าวการเมืองการปกครอง ข่าวการศึกษา ตลอดจน

ข่าวบุคคลทำคุณงามความดี ข่าวบุคคลที่ประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงาน และข่าวบุคคลผู้นำชื่อเสียงมาสู่ประเทศชาติ เป็นต้น

มัทนา นาคะบุตร (2544 : 5 อ้างอิงจาก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานพระบรมราโชวาทในพิธีเปิดงานหนังสือระหว่างชาติและงานแสดงการพิมพ์แห่งประเทศไทยครั้งที่ 3) ความตอนหนึ่งว่า “หนังสือเปรียบเสมือนคลังที่รวบรวมเรื่องราวความคิด วิทยาการทุกด้าน ทุกอย่างซึ่งมนุษย์ได้เรียนรู้ ได้คิด ได้อ่าน และพากเพียรพยายามบันทึกรักษาไว้ ด้วยลายลักษณ์อักษร หนังสือแพร่ไปที่ใด ความคิดก็แพร่ไปที่นั่น หนังสือจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีประโยชน์ที่จะประมาณได้ ในแง่ที่เป็นบ่อเกิดการเรียนรู้ของมนุษย์ หนังสือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการพัฒนาทั้งกาย ทั้งอาชีพ ทั้งการค้นคว้าและในที่สุดความพอใจ”

ไพพรรณ อินทนิล (2546 : 7) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่ามี 3 ข้อ ดังนี้

1. การอ่านเป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน องค์การสหประชาชาติ ได้เสนอให้สมาชิกทุกประเทศ ช่วยกันรณรงค์ให้ทุกคนในโลกนี้ อ่านหนังสือให้ออกทั้งหมดคนในปี พ.ศ. 2543 เพราะตระหนักในความสำคัญของการอ่าน

2. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้การอ่านเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษา เพราะทำให้นักเรียนนักศึกษาได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว กว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเรียนในห้อง นอกห้องเรียนล้วนแต่ใช้การอ่านเป็นสื่อในการเรียนรู้ทั้งสิ้น

3. การอ่านเป็นสื่อสำคัญในการพัฒนาและแก้ปัญหาสังคม การพัฒนาสังคมที่ดีนั้น อุปกรณ์ที่สำคัญ คือ การอ่าน การอ่านหนังสือจะทำให้เกิดการพัฒนาความคิด สติปัญญา จริยธรรม ศีลธรรม และเขาวินปัญญาได้เป็นอย่างดี และรู้จักนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาพัฒนาตน สติปัญญา และจิตใจ ผลที่ตามมาคือ ทำให้สามารถกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมต่อส่วนรวม สามารถวินิจฉัยความถูกต้องของเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างฉับไว ทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพของชีวิต ผู้ที่อ่านมากย่อมจะมีมุมมองและวิสัยทัศน์กว้างไกล และเป็นคนยืดหยุ่นสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมและพัฒนาสังคมได้

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา (2547 : 12 อ้างอิงจาก สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี) พระราชดำรัสถึงความสำคัญของหนังสือและการอ่านว่า “....ข้าพเจ้าเห็นว่าการอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพชีวิตอันเป็นประโยชน์แก่ตนและสังคม ในเชิงวิชาการการอ่านมิใช่เพียงเป็นการรับสารเท่านั้น แต่เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับความคิด และภูมิปัญญา อันซับซ้อน ดังนั้นการอ่านจึงเป็นศาสตร์สาขาหนึ่งที่ต้องการศึกษาวิจัยทั้งในเชิงวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อนำผลการศึกษาวิจัยไปปฏิบัติใช้ให้เกิดประโยชน์กับการพัฒนาบุคลากรในระดับการศึกษาและสาขาอาชีพต่าง ๆ ....”

มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2549 : 19) กล่าวว่า การอ่าน ช่วยเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของผู้อ่าน การอ่านมากทำให้ผู้นั้นเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ที่สำคัญทำให้คนมีความคิดกว้างไกล และมีวิสัยทัศน์ เนื่องจากการอ่านเป็นการจุลประภาสความคิดของผู้อ่าน ทำให้เกิดการพัฒนาการทางสติปัญญา ด้วยการนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปบูรณาการกับความคิดของตน เกิดเป็นความคิดใหม่ในการพัฒนาให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ ขึ้นไปอีก ดังจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันนี้นักเรียน นิสิต นักศึกษา ครูอาจารย์ และนักการศึกษาต่างก็แสดงความสามารถ ในการคิดค้นประดิษฐ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ใหม่ ๆ แม้จะกล่าวว่า เกิดจากภูมิปัญญาของตนเองก็ตาม อันที่จริงย่อมเกิดจากการอ่านและการศึกษา กันกว่าซึ่งเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งนั่นเอง

ถนอมวงศ์ ถ้ายอคมรรคผล (2550 : 14) กล่าวว่า การอ่านควรช่วยพัฒนาอาชีพ สำหรับคนที่ยังไม่มีอาชีพก็อาจอ่านพบตัวอย่างบุคคลซึ่งพัฒนาอาชีพของตนด้วยวิธีต่าง ๆ จึงเกิดแนวคิดในการเลือกอาชีพที่ตนถนัด หรือสามารถสร้างอาชีพใหม่ ๆ ขึ้นจนประสบความสำเร็จได้ ส่วนคนที่มีความรู้แล้วก็อาจได้แนวทางจากการอ่านไปพัฒนาอาชีพให้ได้ผลประโยชน์ยิ่งขึ้นและเสริมสร้างให้ตนเองเจริญก้าวหน้า พร้อมทั้งช่วยเหลือสังคมให้เจริญยิ่งขึ้นด้วย

สรุปได้ว่า การอ่าน เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เพราะช่วยให้เพิ่มพูนทางประสบการณ์และความรู้ ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านความคิด สติปัญญาอันจะนำไปสู่การพัฒนาตนเอง ครอบครัว สังคม ประเทศชาติ สังคมโลก มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล สามารถดำรงชีวิตในโลกได้อย่างมีความสุข

3. องค์ประกอบของการอ่าน

การอ่านที่มีประสิทธิภาพ ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2546 : 71) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านจะต้องเก็บสาระ เก็บใจความ เก็บทัศนคติ ตลอดจนมุมมองต่าง ๆ เพื่อจะได้ทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ องค์ประกอบของการอ่านมีอยู่ด้วยกัน 5 ประการ คือ

1. ผู้อ่าน
2. สาร
3. ความหมาย
4. การเลือกความหมาย
5. การนำไปใช้

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2548 : 23 - 24) กล่าวว่า การอ่าน เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่องจุดจุดไขเพื่อไปสู่การเรียนรู้ ซึ่งมีองค์ประกอบ 5 ส่วน คือ

1. ผู้อ่าน กล่าวโดยย่อว่าถ้าไม่มีผู้อ่าน การอ่านจะเกิดขึ้นไม่ได้ ผู้อ่านจึงเป็นจุดแรกของกระบวนการนี้
2. หนังสือหรือตัวอักษร ผู้อ่านต้องสามารถอ่านหนังสือ หรืออักษรได้ออก เข้าใจ ความคิด จากหนังสือนั้น ถ้าอ่านไม่ออก ไม่เข้าใจก็เป็นอันยุติ
3. ความหมาย ผู้อ่านอ่านออก หรืออ่านอักษรได้ต้องเข้าใจความหมายกระบวนการ จึงดำเนินต่อไป
4. การเลือกความหมาย ความหมายที่ปรากฏในหนังสือที่เรากำลังอ่านอาจมีหลายนัย ผู้อ่านจะต้องพิจารณาให้ถูกต้องว่าผู้แต่งมีความประสงค์จะให้เข้าใจในแง่ใด เลือกใช้ความหมาย ตามนัยใดถ้าผู้แต่งหนังสือมีความชำนาญและผู้อ่านมีพื้นความรู้พอรับได้ก็จะเข้าใจตรงกัน แต่ถ้า ฝ่ายใดย่อหย่อนก็ยากที่จะเข้าใจได้ตรงกันหรืออาจผิดพลาดไปเลย

5. การนำไปใช้เป็นกระบวนการขั้นสุดท้ายที่จะทำให้การอ่านได้ผลสมบูรณ์ กล่าวคือ ผู้อ่านได้อ่านหนังสือ (เห็นตัวอักษร) เข้าใจความหมายได้ถูกต้องตามความประสงค์ของผู้แต่ง รู้จักเลือกความหมายที่ดีที่ถูกต้องเหมาะสม เมื่อมีโอกาสก็นำออกใช้ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนสามารถ นำไปใช้ในการแต่งหนังสือให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ต่อสังคมต่อไป

การอ่านจะได้ผลสมบูรณ์ดังกล่าว จึงไม่เพียงแต่อ่านได้อ่านออกเท่านั้นจะต้องอยู่ใน ลักษณะ ที่เรียกว่า “อ่านเป็น” ด้วยที่เรียกว่าอ่านเป็นนั้นมีหลักพิจารณาว่า นอกจากจะอ่านเข้าใจ รู้เรื่องแล้วยังจะต้องมีความคิดสร้างสรรค์ และรู้จักนำออกใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเหมาะสมกับ สถานการณ์อันเป็นจุดหมายขั้นสุดท้ายของการอ่านนั่นเอง

กระทรวงศึกษาธิการ (2549 : บทนำ) กล่าวว่า ก่อนที่จะสอนหรือฝึกให้นักเรียนอ่าน ไม่ว่าจะเป็นอ่านคล่อง อ่านเก่งและอ่านเป็น ควรศึกษารายละเอียดประกอบซึ่งจะส่งผลต่อการอ่าน ดังนี้

1. ระดับสติปัญญา เด็กมีสติปัญญาไม่เท่ากัน ย่อมมีผลอย่างยิ่งต่อการอ่าน จึงไม่ควร เน้นให้อ่านได้เท่ากันในเวลาเดียวกัน
2. วุฒิภาวะและความพร้อม การอ่านต้องอาศัยทักษะต่าง ๆ เป็นองค์ประกอบย่อย ๆ เช่น ทักษะการใช้สายตา การใช้ไวยวะเกี่ยวกับการออกเสียง ดังนั้นการเตรียมความพร้อมทางด้าน ร่างกายของเด็กจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการเริ่มต้นการสอนอ่าน
3. แรงจูงใจ แรงจูงใจมีทั้งภายในและภายนอก ภายนอก ได้แก่ พ่อ แม่ ครู ภายใน ได้แก่ การค้นพบด้วยตนเองว่าชอบหรือไม่อย่างไร
4. สภาพร่างกาย สภาพร่างกายที่สมบูรณ์จะช่วยให้สุขภาพจิตดี ร่าเริง แจ่มใส มีความกระตือรือร้นมากกว่าร่างกายที่อ่อนแอและเจ็บป่วย

5. สภาพอารมณ์ อารมณ์ที่มั่นคงสม่ำเสมอ แจ่มใส ไม่มีแรงกดดันจากความคาดหวังของครู หรือผู้ปกครองจะทำให้เด็กอ่านได้ดี

6. สภาพแวดล้อม ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนจะมีอิทธิพลต่อการอ่านสูงมาก เช่น บุคคลใกล้ชิดชอบอ่าน ที่โรงเรียนมีหนังสือให้อ่าน มีห้องสมุดที่น่าศึกษาค้นคว้า มีกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่น่าสนใจ และเหมาะสมกับความพร้อมของเด็กอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

7. การวางแผนการอ่านให้เด็ก นอกจากวิธีสอนและสื่อแล้ว การวางแผนกำหนดให้อ่านก็มีส่วนช่วยส่งเสริมการอ่านให้มากกว่าเดิม

มนิรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2549:229-237) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่าน อาจแบ่งได้เป็น 2 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบภายใน ประกอบด้วย

1.1 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมทางการอ่าน

1.1.1 ความเจ็บแสบทางสายตา หมายถึง ความสามารถในการมองเห็นความแตกต่างของตัวอักษรหรือคำที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันอย่างเห็นได้ชัดเจน

1.1.2 การแยกแยะทางการฟัง หมายถึง ความสามารถในการฟังเสียงคำที่เหมือนกันหรือต่างกัน

1.1.3 สถิติปัญญาและความสามารถทางสมอง หมายถึง ความสามารถที่จะรับรู้และเข้าใจความรู้และประสบการณ์ที่พบเห็น และสามารถนำความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาสัมพันธ์ กับความรู้และประสบการณ์ใหม่

1.1.4 วุฒิภาวะทางสังคมและอารมณ์ หมายถึง ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นปฏิบัติตามคำสั่งได้ และมีช่วงความตั้งใจยาวพอควรที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ลุล่วงไปด้วยดี

1.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่าน

1.2.1 ความสามารถทางสมองคนเรามีระดับสติปัญญาแตกต่างกันและมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันด้วย

1.2.2 ในการใช้ภาษา การเรียนรู้ภาษามี 3 ระบบ คือ

1.2.2.1 การรู้เกี่ยวกับเสียง หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับเสียงต่าง ๆ ในภาษา เช่น การเปล่งเสียงรวมกันเป็นคำ

1.2.2.2 ความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์

1.2.2.3 ความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำรวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างคำ

(Bond and Tinker. 1967 : 120 อ้างอิงจาก Hidreth. 1934 : 92) พบว่า การอ่านมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการใช้คำของเด็ก ได้แก่ การอ่านเข้าใจความมีความสัมพันธ์กับการรับรู้คำจากการฟังและการอ่าน และการออกเสียงคำ ทำนองเดียวกัน (Bond and Tinker. 1967 : 124 อ้างอิงจาก Horn. 1968 : 135) พบว่า เด็กที่อ่านไม่เข้าใจมักไม่เข้าใจเมื่อผู้อื่นอ่านให้ฟัง กล่าวคือ เมื่ออ่านไม่เข้าใจย่อมฟังไม่เข้าใจด้วย และพบว่าถ้าเด็กมีความสามารถในการใช้ภาษาฟัง พูด เขียนดีขึ้น ย่อมอ่านบทอ่านได้เข้าใจยิ่งขึ้น

1.2.3 ความรู้และประสบการณ์เดิม การที่จะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความรู้และประสบการณ์เดิม ถ้าบทอ่านมีความสัมพันธ์กับความรู้และประสบการณ์เดิมมากจะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจบทอ่านได้ดียิ่งขึ้น ถ้าความสัมพันธ์มีน้อย อาจทำความเข้าใจยากหรือไม่เข้าใจเลย นอกจากนี้ความรู้และประสบการณ์เดิมยังทำให้ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญได้ต่อเนื่องกันอย่างรวดเร็ว และสามารถเข้าใจความหมายในสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่

1.2.4 ความสามารถในการคิดขั้นสูง ผู้อ่านที่ขาดความสามารถในการคิดขั้นสูงมักจะประสบปัญหาทางการอ่าน คือ ไม่มีความคิดที่จะตระหนักว่าตนเองรู้อะไร ไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมการอ่านของตนเอง ไม่รู้จักตรวจสอบและประเมินความเข้าใจในการอ่านของตนเอง และไม่พยายามหาวิธีการ หรือไม่รู้จักแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านของตนเอง ดังนั้นจึงเป็นผู้อ่านที่ขาดประสิทธิภาพไม่รู้จักเลือกใช้วิธีอ่านให้ตรงกับวัตถุประสงค์ในการอ่าน หรือไม่สามารถปรับอัตราความเร็วในการอ่าน สำหรับบทอ่านที่เป็นนิยาย นวนิยาย หรือประเภทให้ความเพลิดเพลิน ก็มักใช้วิธีการอ่านวิธีเดียวกันหรือในอัตรา ความเร็วเดียวกันกับบทอ่านในแบบเรียนหรือตำรา ได้แก่ วิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย และจิตวิทยา

1.2.5 สภาพทางร่างกายความผิดปกติทางร่างกายอาจมีผลกระทบต่อความสามารถทางการอ่าน ได้แก่

1.2.5.1 ทางสายตา ปัญหาที่มักพบก็คือ สายตาสั้น สายตายาว สายตาเอียง การขาดการประสานงานของตาทั้ง 2 ข้าง และสายตาพร่าหรืออาการอื่นๆ สังเกตได้จากอาการตาบวม ตาแดง และตาอักเสบ มองเห็นภาพซ้อน ปวดศีรษะขณะอ่านหนังสือ เหล่านี้ทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย ครูควรเอาใจใส่ด้วยการช่วยจัดที่นั่งในห้องเรียนอย่างเหมาะสมและแนะนำให้ไปปรึกษาแพทย์เพื่อรับการตรวจเช็คสายตา

1.2.5.2 ทางการได้ยิน ครูควรอ่านออกเสียงให้ฟัง เป็นความสามารถในการแยกแยะเสียง เครื่องมือที่อาจใช้ทดสอบความสามารถทางการได้ยิน คือ Beltone Audiometer ซึ่งใช้วัดความถี่ของเสียงที่ได้ยิน ผู้ที่มีความถี่ของเสียงที่ได้ยินต่ำกว่า 500 - 1,000 แสดงถึงความบกพร่องทางการได้ยิน ข้อสังเกตนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านช่วงความสนใจในการฟังสั้น คือ นักเรียนแสดงพฤติกรรมไม่สนใจฟังใครพูด มักให้ครูพูดซ้ำอยู่เสมอ ฟังอย่างเข้าใจผิด ๆ ทำศีรษะ

เอียง หน้านิ้วคิ้วขมวด ไม่แสดงกริยาได้ตอบเวลาครูสอน มีงานวิจัยแสดงว่าปัญหาเกี่ยวกับความสามารถแยกแยะเสียงมีผล ทำให้ความสามารถในการอ่านลดลง และมีความสัมพันธ์กับความสับสนในการพูดออกเสียงผิดปกติด้วย (Articulatory Speed Disorders)

1.2.5.3 ทางกรพุด การที่นักเรียนบางคนไม่สามารถออกเสียงตัวอักษรบางตัว บางคำหรือออกเสียงไม่ชัดเจน อาจเนื่องจากอวัยวะการออกเสียงผิดปกติ นักเรียนอาจเกิดปัญหาไม่กล้าอ่านด้วยกลัวว่าจะอ่านผิดอ่านช้าครูควรชี้แจงและห้ามเพื่อนล้อเลียนควรช่วยฝึกการออกเสียงพูดของนักเรียนที่บกพร่อง พร้อมกับช่วยแนะนำให้ไปรับการบำบัดจากแพทย์

1.2.5.4 สุขภาพโดยทั่วไป (Bond and Tinker. 1967 : 95 อ้างอิงจาก Cater & McGinnis. 1970 : 123) กล่าวว่า การที่สุขภาพกายและจิตไม่ดีย่อมมีผลต่อความสามารถทางการอ่าน แม้ไม่ได้เป็นสาเหตุโดยตรงก็ตาม กล่าวคือ นักเรียนที่มีสุขภาพกายไม่ดีมีความเหนื่อยง่าย จึงมักจะขาดเรียนบ่อย และมีความรู้สึกที่ไม่อยากจะทำอ่าน นักเรียนที่มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์มักจะเรียนหนังสือได้ดีกว่า และมีการพัฒนาทางการอ่านดีกว่า นักเรียนที่สุขภาพไม่ดี แมตกินนิสยังพบอีกว่าการที่นักเรียนมีสุขภาพจิตดี ย่อมมีความสัมพันธ์กับความสามารถด้านการอ่าน

1.2.6 ความบกพร่องทางประสาท

1.2.6.1 ปัญหาความถนัดข้างเดียว หมายถึง ความถนัดข้างใดข้างหนึ่งในการใช้อวัยวะ คื มือ เท้า และกล้ามเนื้อของร่างกายซีกขวาซีกซ้าย ผู้ที่มีความถนัดข้างใดข้างหนึ่งจะมีส่วนสมองส่วนซีรีบรัม (Cerebrum) ตรงกันข้ามกับร่างกายซีกที่ถนัดบังคับอยู่

1.2.6.2 Miller (1972 : 123) กล่าวว่า สมองบางส่วนไม่ทำหน้าที่ คืออาการ ดิสเล็กเซีย (Dyslexia) ว่าเป็นอาการของการไม่สามารถอ่านชนิดหนึ่ง อันเนื่องมาจากที่สมองบางส่วนไม่ทำหน้าที่ เด็กที่เป็นดิสเล็กเซีย หมายถึง เด็กที่ไม่สามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพได้แก่ เมื่อเรียนรู้บางอย่างไปได้ไม่นานก็ลืม และมีปัญหาในการเขียนตัวอักษรหัวกลับด้านลักษณะของเด็กเหล่านี้ คือ อยู่ไม่นิ่ง (Hyperactive) มีจิตใจวุ่นวอกแวก (Distractable) สถิติปัญญายอยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามเด็กที่ไม่สามารถอ่านได้หรือจำไม่ได้ไม่ใช่จะเป็นดิสเล็กเซียทุกคน ประมาณร้อยละ 5 ครูอาจช่วยแก้ไขสำหรับเด็กที่เป็นดิสเล็กเซีย ดังนี้

- ก. สอนให้เห็นความแตกต่างของสัญลักษณ์ตัวเขียน
- ข. สอนให้อ่านออกเสียง
- ค. สอนให้เรียนรู้โครงสร้างของคำ วลี และประโยค
- ง. ฝึกให้ลากเส้นตามตัวอักษรเรียกว่า Kinesthetic method

พร้อมทั้งออกเสียง เพื่อฝึกการรับรู้ทางสายตาและการได้ยินไปพร้อมๆกัน

จ. อาจใช้อุปกรณ์ช่วยในการออกเสียง เช่น เทป เครื่องคอมพิวเตอร์ ฉบับกระเป๋ (Notebook) ในการฝึกฟังและฝึกออกเสียง ครูควรสอนให้เด็กรู้จักคำคุ้นตา หรือคำศัพท์ พื้นฐาน ให้เด็กฟังเสียงอ่านของตนเอง โดยให้อ่านจากบัตรคำในเวลาจำกัด (Flash- cards)

1.2.7 ความมั่นคงทางอารมณ์ มีงานวิจัยมากมายรายงานว่า ผู้อ่านที่ได้รับ ความกระทบกระเทือนทางอารมณ์ ทำให้เกิดปัญหาทางการอ่านไม่สามารถอ่านได้นานขาดสมาธิใน การอ่าน จึงอ่านไม่รู้เรื่องไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่อ่าน ครูจึงควรสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียน เท่าที่จะทำได้โดยการสร้างบรรยากาศที่ดีในการอ่าน พิจารณาสาเหตุที่ทำให้นักเรียนได้รับความ กระทบกระเทือน ทางอารมณ์ได้แก่ การปรับตัวทางสังคม นักเรียนอาจมีปัญหาเพื่อนไม่สามารถ เข้ากับเพื่อนได้ หรืออาจมีสาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางบ้าน ปัญหาครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่าง สมาชิกในครอบครัวไม่ดี พ่อแม่หย่าร้าง ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกกังวลใจ ขาดความมั่นคงทาง อารมณ์ ทำให้ไม่อยากอ่านหนังสือ ไม่มีนิสัยรักการอ่าน ไม่ชอบไปโรงเรียน อาจทำให้หนีเรียน ในที่สุด

1.2.8 การขาดสมาธิในการอ่านหรือความใส่ใจในการเรียนต่ำ การที่เด็กขาด ความมั่นคงทางอารมณ์และสภาวะทางกายผิดปกติ ทำให้ขาดสมาธิ มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ครูควรหาสาเหตุและแก้ไขที่ต้นเหตุ อย่างไรก็ตามบางครั้งอาจพบว่า การขาดสมาธิของนักเรียนอาจ เนื่องมาจากนักเรียนมีวุฒิภาวะต่ำ จึงมีความสนใจในช่วงสั้น นอกจากนี้ อาจเกิดจากสภาพแวดล้อมที่ ไม่เอื้ออำนวยให้อ่าน ได้แก่ มลภาวะทางอากาศ อากาศถ่ายเทไม่สะดวก มลภาวะทางเสียง เสียงดัง รบกวน แสงสว่างไม่เพียงพอ

2. องค์ประกอบภายนอก

สภาพแวดล้อมทางบ้าน สภาพแวดล้อมทางบ้านที่ไม่ดี ย่อมมีผลทำให้เกิดความ ผิดปกติทางจิตของเด็ก คือ มีผลต่อความรู้สึกของเด็ก ซึ่งมีผลกระทบต่อการเรียน และความสามารถใน การอ่าน พ่อแม่ผู้ปกครองบางคนไม่พยายามทำความเข้าใจความรู้สึกของเด็ก โดยมักจะตั้ง ความหวังในเรื่องของการเรียนไว้สูงเกินความสามารถ หรือไม่ตรงกับความต้องการของเด็ก หรือบางครั้งไม่ พอใจในพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็ก เมื่อเด็กไม่ได้ทำหรือทำไม่ได้ตามความคาดหวัง พ่อแม่ ผู้ปกครอง ก็มักใช้อารมณ์ด้วยการตี คว้า ต่ำทอ พ่อแม่ควรมีส่วนช่วยให้ลูกประสบความสำเร็จในการเรียนอ่าน ด้วยการให้ความสนใจ ใส่ใจดูแลให้ความรักแก่ลูก ควรปลูกฝังให้ลูกมีนิสัยรักการอ่าน แนะนำหนังสือ ที่น่าสนใจ ระดับความยากง่ายของหนังสือไม่ควรเกินระดับความสามารถในการอ่านของเด็ก ในระยะ แรกเริ่ม พ่อแม่ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในการอ่านด้วยการอธิบายคำศัพท์ ความคิดรวบยอด บรรยาย รูปภาพ ตั้งคำถามให้รู้จักคิด ตอบปัญหาเมื่อเด็กไม่เข้าใจ หรือพยายามหาวิธีใดก็ตามที่จะทำให้ เด็กรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้ข้อคิดจากการอ่าน เกิดความกระตือรือร้น สนใจอ่าน ปลูกฝัง

ให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง อันจะนำมาซึ่งทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 องค์ประกอบทางการศึกษา ประกอบด้วย

2.2.1 การสอนทักษะการอ่านขั้นพื้นฐาน นักเรียนส่วนใหญ่อ่านบทอ่านไม่เข้าใจ เนื่องจากครูไม่ได้สอนทักษะการอ่านขั้นพื้นฐาน ครูอาจเน้นเฉพาะการอ่านออกเสียงเพียงอย่างเดียว คือ สอนให้อ่านออกอ่านได้ นักเรียนจึงอ่านคำโดด ๆ ได้ อ่านประโยคได้และอ่านเป็นเรื่องได้ แต่ขาดทักษะการเข้าใจความ ครูส่วนใหญ่ไม่ได้เน้นสอนให้นักเรียนมีทักษะการอ่านเข้าใจความไม่ได้ สอนวิธีการอ่าน กลวิธีการอ่านตลอดจนการสอนให้เกิดการรู้คิดขั้นสูงโดยเฉพาะการตรวจสอบและการประเมินความเข้าใจด้วยตนเอง หรือครูอาจให้นักเรียนฝึกอ่านเข้าใจความ แต่นั้นเฉพาะการอ่านตามตัวอักษร คำถามที่ถามเป็นประเภทคำถามตรง โดยตรงจากบทอ่าน โดยที่ไม่ต้องใช้ความคิด ครูไม่ได้เน้นการอ่านตีความ การอ่านแบบใช้วิจารณญาณและการนำไปใช้ ซึ่งถ้าครูสอนการอ่านทุกประเภทดังกล่าว พร้อมกับการตั้งคำถามระดับสูงนักเรียนจะได้มีโอกาสได้ฝึกตอบคำถามประเภทที่นักเรียนได้ฝึกใช้ความคิดในระดับสูงทำให้เพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านยิ่งขึ้น

2.2.2 ระดับความยากง่ายของบทอ่าน นักเรียนส่วนใหญ่ประสบกับปัญหาในการอ่าน เนื่องจากครุมอบหน้าที่ให้อ่านบทอ่านที่มีระดับการอ่านยากเกินระดับความสามารถนักเรียน จึงควรเริ่มจากบทอ่านง่าย ๆ เมื่อนักเรียนพัฒนาความสามารถทางการอ่านแล้ว จึงจัดบทอ่านที่มีระดับการอ่านสูงขึ้นไปอีก สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อการอ่าน ก็คือ ผู้อ่านจะต้องมีความพร้อม ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ ความต้องการ ความสนใจ ตลอดจนความสามารถในการรับรู้ และการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง สามารถนำความรู้และประสบการณ์เดิมไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

ฉวีวรรณ อุทาภินันท์ (2542 : 41 - 43) ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะของการอ่านที่ดีมีประสิทธิภาพ (Reading Efficiency) มีดังนี้

1. ผู้อ่านได้ลองอ่านเรื่องที่จะอ่านออกเสียงให้เข้าใจก่อน เพื่อจะได้รู้จักแบ่งวรรคตอนได้ถูกต้อง อาจจะอ่านในใจก่อน และทำเครื่องหมายวรรคตอนได้
2. ผู้อ่านได้ฝึกการอ่านออกเสียงให้ถูกต้องทั้งคำศัพท์ การเว้นวรรคตอน และควรจับเวลาด้วย เพื่อให้ทันต่อเวลาที่กำหนดไว้ ควรอัดแถบบันทึกเสียงไว้เพื่อเปิดฟัง และปรับปรุงการอ่าน
3. ผู้อ่านได้ค้นคว้าหนังสืออ้างอิง เช่น คำศัพท์ และการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องไว้ล่วงหน้าเสียก่อน ผู้ที่ทำหน้าที่พิธีกรจะต้องมีพจนานุกรมภาษาไทย และพจนานุกรมภาษาต่างประเทศ

อยู่ใกล้ ๆ ตัวอยู่ตลอดเวลา

4. ไม่ควรอ่านเร็วเกินไปหรือช้าเกินไป ควรให้ทันต่อเวลาที่กำหนด (ถ้ามีการกำหนดเวลา เช่น การอ่านรายชื่อผู้เข้ารับการพระราชทานปริญญาบัตร เวลาอ่านเรื่องที่เป็นความรู้เนื้อหายากควรคำนึงถึงผู้ฟังด้วย ถ้าผู้ฟังมีความรู้น้อยควร อ่านให้ช้าลงเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ แต่ถ้าเป็นเรื่องไม่ยากนักเป็นเรื่องสนุกสนานอาจจะอ่านให้เร็ว แต่ไม่ควรเร็วจนเกินไป ควรให้พอเหมาะที่ผู้ฟังจะสามารถจับใจความสำคัญได้ การอ่านตัวเลขหรือรหัสต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ฟังได้จดจำไว้ควรอ่านช้า ๆ และอ่านทวนสองครั้ง เช่น หมายเลขโทรศัพท์และรหัสไปรษณีย์ เป็นต้น

5. ต้องรู้จักเน้นใจความสำคัญสาระสำคัญ อ่านออกเสียงหนักเบา การเน้นควรเน้นแต่พอสมควร ไม่ใช่เสียงที่ผิดธรรมชาติ

6. อ่านให้เสียงดังเพื่อให้ผู้ฟังในห้องฟังอย่างชัดเจน จะทำให้ผู้ฟังไม่เบื่อไม่ง่วงและไม่รำคาญ แต่ไม่ควรอ่านเสียงดังเกินขนาดจะเป็นอันตรายกับผู้ฟังได้ องค์การอนามัยโลกได้กำหนดไว้ว่า ความดังของเสียงที่ได้ยินต้องไม่เกิน 85 เดซิเบล ภายในเวลาติดต่อกันไม่เกิน 8 ชั่วโมงต่อวัน

7. อ่านให้คล่องและชัดเจน ชัดถ้อยชัดคำซึ่งขึ้นอยู่กับการฝึกฝน การอ่านมาล่วงหน้าโดยการฝึกอ่านทีละประโยคหลายครั้งจึงอ่านได้ดี ไม่ติดขัด เมื่ออ่านจริงก็จะสามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว การอ่านผิดบ่อย ๆ หรือตะกุกตะกัก กลับไปกลับมาจะทำให้ผู้ฟังเบื่อและสับสน ผู้ฟังจะรำคาญทำให้เรื่องไม่น่าสนใจ

8. อ่านให้เหมาะกับเนื้อเรื่อง เช่น การอ่านสารคดี ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ควรอ่านด้วยเสียงธรรมชาติแต่ถ้าเป็นการอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ที่ต้องใช้อารมณ์ ผู้อ่านควรสอดใส่อารมณ์ให้เหมาะสมเพื่อเร้าความสนใจให้เกิดภาพพจน์ เช่น ทำเสียงประกอบเลียนเสียงแมว เสียงสุนัข และเสียงนก เป็นต้น

9. บุคลิกภาพท่าทางมั่นใจ ท่านั่งหรือท่ายืนเหมาะสม ผู้อ่านจะต้องวางสีหน้าให้ปกติ ถ้าอ่านสารคดีจะไม่สอดใส่อารมณ์ ไม่หลุกหลิก เวลาอ่านต้องไม่ยกกระดานหรือดันบั๊บนขึ้นให้ผู้ฟังมองเห็น เวลาอ่านไม่ควรจะก้มหน้าอ่านตลอดเวลา ควรจะเงยหน้าดูผู้ฟังบ้างเพื่อให้ผู้ฟังได้เห็นหน้าผู้อ่าน และผู้อ่านได้มองดูหน้าผู้ฟัง เพื่อสังเกตดูความสนใจของผู้ฟัง อาจจะเป็นเพราะว่าบางครั้ง ผู้ฟังอาจจะคุย หรือนั่งหลับเพราะเป็นเรื่องที่ไม่น่าสนใจ ผู้อ่านสังเกตดูปฏิกิริยาของผู้ฟังว่าเข้าใจ หรือเกิดอารมณ์ร่วมด้วยหรือไม่ ฟังทัน หรือไม่ ถ้าฟังไม่ทันควรลดความเร็วลง ผู้อ่านไม่ควรแสดงอารมณ์ฉุนเฉียว ใช้ถ้อยคำไม่สุภาพ ว่ากล่าวตักเตือนผู้ฟัง ควรรู้จักระงับอารมณ์ถ้าผู้ฟังคุยกันเสียงดังอาจจะต้องถามผู้ฟังว่าฟังทันหรือไม่อย่างไร เพื่อปรับปรุงการอ่านของคน

10. ถ้าเป็นการอ่านรายชื่อนักศึกษาเพื่อรับประกาศนียบัตรหรือเข้ารับพระราชทาน

ปัญญาบัตรจะต้องระมัดระวังในการอ่าน ให้ตรงกับชื่อนามสกุลผู้ที่กำลังเดินขึ้นบนเวทีให้ถูกต้อง อย่าอ่านเร็วหรือช้าเกินไป แต่ต้องให้ทันเวลาตามที่กำหนด เช่น ต้องอ่านให้ได้นาทีละ 28 - 30 คำ เป็นต้น ต้องซ้อมอ่านและจับเวลาด้วย และถ้าเป็นงานพระราชทานปัญญาบัตร จะต้องใช้คำราชาศัพท์ให้ถูกต้องอีกด้วย

11. ต้องฝึกซ้อมการอ่านมามาล่วงหน้าหลาย ๆ ครั้ง เพื่อความถูกต้องของการออกเสียงตัวสะกดการันต์และการเว้นวรรคตอน และจับเวลาไปด้วยเพื่อรักษาเวลาให้ได้ตามที่กำหนด (สำหรับการอ่านออกเสียง) เช่น การอ่านรายชื่อนักศึกษาเพื่อรับประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตร เป็นต้น

12. รู้จักวิธีใช้ห้องสมุดเพื่อหาหนังสืออ่านได้อย่างรวดเร็ว เช่น ใช้ตู้บัตรรายการหรือคอมพิวเตอร์ช่วยค้น

13. รู้จักใช้ส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ เช่น สารบัญและดัชนีช่วยในการค้นคว้าได้รวดเร็ว

14. สามารถค้นพจนานุกรมหรือสมุดโทรศัพท์ได้อย่างรวดเร็ว โดยรู้จักวิธีใช้คำนำนทางที่อยู่ตอนบนของหน้ากระดาษทุกหน้า และอักษรนำเล่มที่อยู่ที่สันหนังสือที่มีหลายเล่มจบ หรือรู้จักใช้ดัชนีริมกระดาษ เป็นต้น

15. ไม่มีนิสัยในการอ่าน อาทิเช่น เวลาอ่านในใจทำปากขมุบขมิบไปด้วย อ่านออกเสียงไปด้วย สายหน้า เหนี่ยวและน้ำลาย เหนี่ยวซีไปด้วยขณะที่อ่าน และอ่านย้อนกลับไปมา

16. รู้จักกวาดสายตาได้รวดเร็ว เช่น การอ่านสารบัญ อ่านข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์ และอ่านนวนิยาย เป็นต้น

17. รู้จักตั้งคำถาม ตอบคำถามทบทวน หรือทำแบบฝึกหัดท้ายบทเมื่ออ่านจบ จะทำให้เข้าใจยิ่งขึ้น

18. อ่านแล้วจับใจความสำคัญ สรุปได้ เช่น การอ่านหนังสือสารคดี ตำรา และบทความทางวิชาการ เป็นต้น

19. อ่านแล้วแยกข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็นได้ เช่น การอ่านบทบรรณาธิการและการอ่านบทความทางสารคดีที่ผู้เขียนได้แสดงข้อคิดเห็นไว้ด้วย

20. อ่านแล้วตีความได้สามารถอธิบายความหมายของข้อความและการเปรียบเทียบตลอดจนนัยที่ซ่อนเร้นอยู่ในข้อความนั้นได้

21. อ่านแล้ว วิเคราะห์ได้ เป็นการแสดงความคิดเห็นต่อข้อความที่อ่านว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร ควรแก้ไขอย่างไร บทพร่องอะไรบ้าง เห็นด้วยหรือไม่กับข้อความนั้น ๆ

22. อ่านแล้วเล่าเรื่องได้ แสดงให้เห็นว่าเข้าใจในเรื่องที่อ่านและสามารถเล่าให้ผู้อื่นฟังให้เข้าใจได้

23. อ่านแล้วจับบันทึกได้ รู้จักวิธีจับบันทึกสิ่งที่อ่านเพื่อจะได้นำไปใช้ในการเขียนรายงานหรือนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้

24. อ่านแล้วเกิดความคิดสร้างสรรค์ สร้างงานใหม่หรือนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์
มัทนา นาคะบุตร (2544 : 12) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ เป็นการอ่านเพื่อนำไปปฏิบัติ หรือเพิ่มพูนความรู้เป็นการอ่านเพื่อการศึกษาหาความรู้อย่างแท้จริง ลักษณะการอ่านต้องอ่านอย่างถี่ถ้วน ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

2. อ่านเพื่อหาความบันเทิงใจ ผ่อนคลายอารมณ์หรือเพื่อความเพลิดเพลิน ผู้อ่านมุ่งหวังความสุขความสบายใจ จากการอ่านเป็นสำคัญ ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดี นวนิยาย เรื่องสั้น บทกวี

3. อ่านเพื่อหาความบันเทิงใจ เป็นการอ่านเพื่อการค้นหา ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงหรือเหตุผล มาประมวลเป็นคำตอบให้หายสงสัยหรือกังวลใจ การอ่านลักษณะนี้ผู้อ่านต้องอ่านและทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน รวมทั้งต้องมีวิจารณญาณในการคิดสรุปเพื่อหาคำตอบนั้น ๆ ด้วยว่าสิ่งที่อ่านนั้นเป็นความรู้ ข้อเท็จจริง หรือมีเหตุผลที่ทำให้เชื่อถือได้เพียงใด

4. อ่านเพื่อวิเคราะห์หรือวิจารณ์ ผู้อ่านต้องอ่านละเอียดถี่ถ้วน พยายามจับประเด็น สำหรับวิเคราะห์วิจารณ์ให้เด่นชัด บางครั้งการอ่านลักษณะนี้ จำเป็นต้องมีการอ่านแบบลักษณะ จับผิดหรือหาประเด็นโต้แย้งหรือคัดค้านรวมอยู่ด้วย วิธีการอ่านก็เช่นเดียวกันกับอ่านเพื่อความรู้ คือ ต้องอ่านละเอียด มีความเข้าใจเรื่องที่อ่านประกอบกับมีความรู้ด้านการวิเคราะห์ วิวิจารณ์ มีความเที่ยงธรรมในการคิดชม เพื่อให้การวิเคราะห์นั้นมีเหตุผลน่าเชื่อถือ

5. อ่านเพื่อฝึกทักษะ ในการออกเสียงเป็นการฝึกตนเองให้อ่านออกเสียงให้ชัดถ้อยชัดคำ มีจังหวะลีลา การอ่านที่เป็นธรรมชาติ และรู้จักแบ่งวรรคตอนในการอ่านได้ถูกต้องและเหมาะสม ผู้อ่านจำเป็นต้องรู้ลักษณะการอ่าน

สมบัติ จำปาเงิน และ สำเนียง มณีกาญจน์ (2548 : 22 - 23) ได้กล่าวไว้ว่าความมุ่งหมายหรือจุดประสงค์ของการอ่านมีดังนี้

1. อ่านเพื่อรู้
  2. อ่านเพื่อความสนุกสนานบันเทิง หรือเพลิดเพลิน
  3. อ่านเพื่อให้เป็นที่ยอมรับในวงสังคม
- อ่านเพื่อให้รู้ อาจแบ่งออกเป็นดังนี้

1. เพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ ได้แก่ การอ่านคำแนะนำ อ่านเพื่อตอบปัญหา
ซึ่งยังข้องใจอยู่

2. อ่านเพื่อศึกษาความรู้เรื่องราวต่าง ๆ ทั้งโดยย่อและโดยละเอียด
3. อ่านเพื่อต้องการข่าวสาร ข้อเท็จจริง
4. อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เพื่อต้องการประโยชน์เรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ

หรือเพื่อทำคำรับคำราทั่วไป

5. อ่านเพื่อหาข้อมูลประมวลเข้าเอามาทำวิจัยเผยแพร่ในหมู่นักวิชาการ อันเป็นประโยชน์ แก่ชาติในส่วนรวม

อ่านเพื่อความสนุกสนานบันเทิง หรือเพลิคเพลิน เป็นการพักผ่อนคลายความ เคร่งเครียดจากงานประจำ ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดี นวนิยาย เรื่องสั้น หรือเรื่องระดับ ถึงขนาดเป็นวรรณกรรมและวรรณคดีต่าง ๆ

อ่านเพื่อสังคม หรือให้สังคมยอมรับ เรื่องนี้เป็นที่รู้กันอย่างกว้างขวางแล้วว่า คนรัก หนังสือหรือผู้รักการอ่านเป็นคนที่น่าคบ อาจเข้ากับคนต่างชั้นต่างระดับได้ง่ายยิ่งเป็นคนที่มีความรู้ จริง ๆ จากการอ่านการฟัง และไม่มีนิสัยเลวร้ายอย่างอื่นอยู่ในกมลสันดานแล้วยิ่งเป็นที่นิยม เข้าใจ เข้าใจได้ ไม่มีใครรังเกียจ การสนใจอ่าน โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวจะทำให้มีความรู้กว้างขวาง มีทักษะทันสมัย คุยกับใคร ๆ ก็รู้เรื่อง อาจแสดงความคิดเห็นให้เป็นที่น่าเชื่อถือ เป็นคนมีคุณค่าต่อ หมู่คณะ และต่อสังคมทั้งสังคมเฉพาะกลุ่มและสังคมในประชาชาติอีกด้วย

สรุป จุดมุ่งหมายของการอ่านขึ้นอยู่กับลักษณะของการอ่านแต่ละประเภทว่าต้องการ อ่านเพื่อจุดมุ่งหมายใดเป็นหลัก พร้อมจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านจึงจะบรรลุวัตถุประสงค์ ของการอ่านแล้วเกิดความคิดสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในที่สุด

5. ประเภทของการอ่าน

สมพร เพ่งพิพัฒน์ (2547 : 131-133) กล่าวว่า การอ่านโดยทั่วไปจะแบ่งประเภทของ การอ่านตามลักษณะจุดมุ่งหมายในการอ่านว่า ต้องการจะเป็นผู้รับสารหรือส่งสาร ในการอ่านเพื่อรับ สารผู้อ่านย่อมประสงค์จะรับสารโดยรวดเร็วก็จะเลือกอ่านไม่ออกเสียง หากมีจุดมุ่งหมายจะอ่าน เพื่อรับสารและส่งสารไปพร้อมกันก็จะเลือกอ่านออกเสียงเพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการอ่านของ ตนเองและออกเสียงต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ฟังรับสารผ่านเสียงจึงมีการแบ่งประเภทของการอ่านในลักษณะนี้ เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านในใจ
2. การอ่านออกเสียง

การอ่านในใจ

การอ่านในใจเป็นการอ่านให้รู้เรื่องหรือเข้าใจเรื่อง ไม่ต้องพะวงกับกับการออกเสียง ผู้ชำนาญจะอ่านได้เร็ว เข้าใจถูกต้อง เก็บสาระสำคัญของเรื่อง การอ่านในใจจึงเป็นการอ่านที่ไม่ออกเสียง มีจุดประสงค์เพื่อจับใจความสำคัญให้รวดเร็ว และเก็บสาระของเรื่องได้ดี ทำให้เกิดความรู้และความ บันเทิง การพัฒนาตนเอง ความรู้ ความคิดและอารมณ์ไปพร้อมกัน การอ่านในใจเป็นส่วนหนึ่งของ

การอ่านและการพิจารณาสาร การอ่านในใจที่มีประสิทธิภาพ จะต้องอ่านไปโดยลำดับ ดังนี้

ขั้นที่ 1 เลือกอ่านหนังสือที่สอดคล้องกับความสนใจของตนเอง ทั้งสารคดีและบันเทิงคดี เช่น หนังสือพิมพ์รายวัน สารคดีรวมเล่ม เรื่องสั้น นวนิยาย หรือกวีนิพนธ์ต่าง ๆ

ขั้นที่ 2 ใช้ช่วงเวลาในการอ่านครั้งละประมาณ 5 - 7 นาที ในตอนเริ่มแรก แล้วค่อยเพิ่มเรื่องเพิ่มเวลาให้ยาวขึ้น

ขั้นที่ 3 ใช้เวลาอ่านนานขึ้น ควบคุมสมาธิให้มั่นคง อดทนต่อสิ่งรบกวนรอบด้าน ควบคุมอ่านให้จบตอนมากกว่านับจำนวนหน้า เพราะข้อความอาจไม่จบ

ขั้นที่ 4 ทำความเข้าใจกับเนื้อหา ความหมาย และเก็บสาระสำคัญของเรื่อง เพื่อสรุปว่า สาระสำคัญของเรื่องคืออะไร น่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด และจะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านนั้นไปใช้ประโยชน์ในทางใดบ้าง

ขั้นที่ 5 บันทึกสรุปสาระสำคัญจากการอ่านเพื่อใช้ประโยชน์ในโอกาสอันควร การอ่านในใจนี้มุ่งที่ความรวดเร็วและถูกต้องเป็นสำคัญ เพราะอ่านได้เร็วกว่าการอ่านออกเสียง ผู้อ่านไม่ต้องกังวลกับการเปล่งเสียง และเมื่ออ่านแล้วยังเข้าใจไม่ชัดเจนก็ย้อนกลับไปอ่านซ้ำได้หลายครั้ง

องค์ประกอบสำคัญจะทำให้การอ่านในใจมีคุณภาพ ได้แก่

1. สมาธิแน่วแน่
2. สิ่งแวดล้อมไม่เป็นอุปสรรค เช่น คนแวดล้อม แสงสว่าง เสียงรบกวน เป็นต้น
3. รูปเล่มเหมาะสมมือตัวหนังสือพอเหมาะกับขนาดสายตาและการให้ภาพประกอบชัดเจน
4. บรรยากาศเหมาะสม

สิ่งที่พึงระวังในการอ่านใจ คือ ไม่ควรชี้ตัวหนังสือจะทำให้อ่านช้า ไม่ควรทำปากขมุขมิบ เพราะการอ่านในใจใช้ประสาทตาและสมองเป็นสำคัญ การอ่านในใจไม่เกิดผลดีและผลเสียแก่ผู้อื่น นอกจากขณะที่น่าเรื่องราวไปถ่ายทอด จึงควรทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านให้ชัดเจนก่อนถ่ายทอดสู่ผู้อื่น การฝึกอ่านในใจสามารถทำได้ดีด้วยการฝึกตามลำดับจุดมุ่งหมายในการอ่าน ซึ่งมีอยู่ 5 ประการ ดังนี้

1. การฝึกอ่านเร็ว
2. การอ่านสรุปความ
3. การอ่านเพื่อความเข้าใจ
4. การอ่านตีความ
5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์และประเมินค่า

การฝึกอ่านเร็ว

การฝึกอ่านเร็ว เป็นการอ่านที่เกิดประโยชน์แก่ผู้อ่านเป็นอย่างยิ่ง เพราะการอ่านได้มาก ก็จะสามารภเก็บใจความสำคัญได้มากแต่ใช้เวลาน้อย ถ้าอ่านช้านอกจากเสียเวลาแล้วก็จะได้สาระสำคัญ น้อยตามลงไปด้วย การฝึกฝนตนเองเพื่อให้อ่านเร็วขึ้นสามารถทำได้ไม่ยากนัก เช่น การทดลองกำหนดระยะเวลาในการอ่านแต่ละครั้งไว้ 5 นาที 10 นาที และ 15 นาที พร้อมกำหนดเนื้อหาที่จะอ่าน ไว้ด้วย การทดลองฝึกจะทำได้ด้วยการเพิ่มเนื้อหาให้มากขึ้นก็ได้ หรือจะทำได้โดยการจับเวลาการอ่านเนื้อหาเดิม แล้วสรุปสาระสำคัญทุกครั้งทีอ่าน ก็จะพบว่าในที่สุดแล้วจะสามารถอ่านได้เร็ว

สิ่งทีสำคัญในการฝึกอ่านเร็ว คือ การฝึกใช้สายตา ต้องเริ่มต้นจับสายตาเป็นจุด ๆ อ่าน แล้วทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน แล้วค่อยเคลื่อนย้ายสายตาไปจุดอื่น จับใจความสำคัญแล้วย้ายสายตาไปเรื่อย ๆ ขั้นตอนต่อไป คือ การพยายามทำความเข้าใจกับคำใหม่ คำศัพท์ยาก เพื่อให้เข้าใจได้เร็วขึ้น

การอ่านสรุปความ

การอ่านสรุปความ คือ การอ่านที่มุ่งรวบรวมใจความสำคัญแล้วเรียบเรียงให้ได้สาระที่เป็นประเด็นหลักเพียงประเด็นเดียว ในการอ่านเพื่อสรุปความนั้น ผู้อ่านต้องพิจารณาตามลำดับ ดังนี้

1. อ่านเรื่องโดยตลอดอย่างน้อย 3 เที้ยว เพื่อสรุปให้ได้ว่าเรื่องที่อ่านนั้นมีสาระสำคัญอะไร

2. สรุปใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้าไว้

3. เรียบเรียงใจความสำคัญโดยใช้ถ้อยคำเชื่อมโยงเป็นภาษาของผู้อ่านเอง

4. อ่านทบทวน เรียบเรียง ปรับปรุงถ้อยคำเพื่อให้สาระและเข้าใจง่าย

การอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ การที่ผู้อ่านพยายามเข้าถึง “สาร” และประเด็นที่ผู้เขียนเจตนาส่งสารในแง่มุมต่าง ๆ ให้ได้มากที่สุด ผู้อ่านต้องพยายามสรุปเรื่อง ให้ได้มากที่สุด ผู้อ่านต้องพยายาม สรุปเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ บอกรายละเอียดที่สำคัญ บอกเหตุผลและการเชื่อมโยงข้อความต่าง ๆ ได้ วิเคราะห์แยกแยะหาเหตุผลสนับสนุนความคิดที่ได้จากการอ่านพร้อมพิจารณาเจตนาของผู้เขียนที่ส่งมากับสารทั้งทางตรงและทางอ้อม

การอ่านตีความ

การอ่านตีความ คือ การอ่านที่ต้องใช้ทักษะในการอ่านสูงสุดเพราะต้องใช้ความสามารถในการแปลความ การจับใจความสำคัญ การวิเคราะห์ และประเมินค่ามาเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิด

ความเข้าใจจนสามารถอธิบายสิ่งที่อ่านมาอย่างได้สาระครบถ้วน โดยอาศัยความรู้ ความเชื่อ ความเข้าใจ ความสนใจ ประสบการณ์ของผู้อ่านประกอบกัน

การอ่านเพื่อวิเคราะห์และประเมินค่า

การอ่านเพื่อวิเคราะห์และประเมินค่า เป็นการอ่านที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถในการวินิจฉัยสารจากถ้อยคำทั้งที่ปรากฏในรูปของถ้อยคำและสารที่ซ่อนความหมายมาในบริบทต่าง ๆ ที่ไม่มีถ้อยคำตลอดจนการใช้ความเปรียบและสัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ได้สาระสำคัญของเรื่องจนสามารถประเมินได้ว่า บทอ่านนั้นมีคุณค่าสาระมากน้อยเพียงใด

การอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านที่ต้องใช้ความสัมพันธ์ระหว่างสมาธิ สายตา สมอ และ การเปล่งเสียง สายตาจะจับอยู่ที่ตัวอักษร สมอจะสั่งการให้รับรู้สาระความหมายของสิ่งที่อ่าน ถ่ายทอดออกเป็นความคิด แล้วประมวลออกมาแล้ว เปล่งเสียงออกมาส่วจะดังแค่ไหนขึ้นอยู่กับ วัตถุประสงค์ในการอ่านและจำนวนผู้ฟังตลอดจนบรรยากาศต่างๆแม้ว่าการอ่านออกเสียงจะใช้น้อยกว่าการอ่าน ในใจ แต่การอ่านออกเสียงก็ยังมีผลสำคัญ เพราะบางครั้งอาจต้องอ่านหนังสือให้เด็ก ให้ผู้ใหญ่ฟัง บางครั้งอาจต้องอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ในที่ประชุม ในการสัมมนาหรือแม้แต่การอ่านสดุดี หรือแสดงความไว้อาลัยในโอกาสที่แตกต่างกัน บางคนมีอาชีพพิเศษที่ต้องใช้เสียงโดยตรง เช่น ผู้ประกาศ พิธีกร ผู้อ่านข่าว บุคคลเหล่านี้จำเป็นต้องอ่านให้ถูกต้องทั้งเสียงอักขระ และลีลาจังหวะ ตลอดจนการเว้นวรรค ดังนั้นจึงเป็นความจำเป็นที่จะต้องมีการฝึกฝนทักษะการอ่านออกเสียงอยู่เสมอ

วรรณิ โสมประยูร (2544 : 136) แบ่งประเภทการอ่านจากการวิเคราะห์ตามลักษณะของกระบวนการอ่านและการจำแนกประเภทการอ่านของนักวิชาการ ด้วยการนำมาสังเคราะห์โดยจัดหมวดหมู่ประเภทการอ่านดังนี้

1. แบ่งโดยคำนึงถึงเสียงหลัก
2. แบ่งโดยยึดสื่อที่นำมาใช้อ่าน
3. แบ่งโดยพิจารณาวิธีการอ่านเป็นหลัก
4. แบ่งโดยมุ่งเน้นที่ความมุ่งหมายในการอ่าน

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา (2547 : 41- 44) กล่าวถึงประเภทของการอ่านไว้ ดังนี้

1. การอ่านในใจ การอ่านในใจเป็นลักษณะหรือวิธีการอ่านที่ใช้กันมากใน

ชีวิตประจำวัน เป็นวิธีการที่ผู้อ่านใช้ทำความเข้าใจ และสรุปประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพในเวลาอันรวดเร็ว โดยไม่ต้องเปล่งเสียงอ่านเหมือนการอ่านออกเสียง การอ่านในใจ แบ่งเป็น

- 1.1 การอ่านเก็บความรู้
  - 1.2 การอ่านเอาเรื่อง
  - 1.3 การอ่านวิเคราะห์
  - 1.4 การอ่านตีความ
  2. การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านที่ต้องใช้สมาธิ และทำความเข้าใจในขณะที่อ่าน
สมุทร เช่นเชาวนิช (2549 : 3) ได้แบ่งประเภทการอ่านไว้ 2 ประเภท ดังนี้
    1. การอ่านเพื่อการศึกษา (Work – Study Type Reading) เป็นการอ่านที่ต้องการความเร็ว ประมาณ การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ ต้องการครอบคลุมเนื้อหาให้ได้มากที่สุด เก็บใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยต่าง ๆ ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังนั้นในขณะที่อ่านจึงจำเป็นต้องพิจารณาคำศัพท์ และความหมายของคำที่พบให้ละเอียดถี่ถ้วน นอกจากจะต้องรู้ความหมายเฉพาะของคำศัพท์นั้น ๆ แล้วควรจะต้องรู้ความหมายตามในประหวัด (Connotation) ของคำนั้น ๆ อีกด้วย เพื่อจะได้เข้าใจข้อความที่อ่านได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น คำว่า “pig” ในความหมายปกติหรือความหมายตรง (Denotation) ทุกคนก็คงจะทราบคืออยู่แล้วว่า คืออะไร แต่ถ้าหากไปพบในข้อความที่ว่า “He is a pig” จึงหมายความว่า “เขาเป็นหมู” ก็คงไม่ได้ เพราะคำว่า “pig” ในข้อความนี้เป็นความหมายแฝง ซึ่งหมายความว่า “เขาโศกเศร้าหรือสกปรก (เหมือนหมู)” มากกว่า อาจจะตรงกับภาษาอังกฤษว่า filthy หรือ dirty หรือ bad อย่างใดอย่างหนึ่ง
    2. การอ่านเพื่อการพักผ่อนและการบันเทิง (Recreatory Reading) เป็นการอ่านเพื่อความรื่นรมย์ เป็นส่วนตัวหรือพักผ่อนหย่อนใจเป็นส่วนใหญ่ เช่น การอ่านนวนิยาย เรื่องสั้น หรือหนังสือพิมพ์ที่ไม่มีคำศัพท์มากมายนัก เป็นต้น การอ่านชนิดนี้มักไม่ต้องการความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากนัก จะอ่านโดยใช้ความช้าหรือเร็วอย่างไรก็ได้ สุดแล้วแต่ความพึงพอใจของผู้อ่านเองเป็นสำคัญ หากชอบตอนไหนมากอยากกลับมาอ่านซ้ำอีกก็ได้ แต่มีข้อสังเกตอยู่อย่างหนึ่ง คือ การอ่านชนิดนี้ตามปกติแล้วมักจะอ่านได้เร็วกว่าชนิดแรก
- สรุปได้ว่า การอ่าน แบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ
1. แบ่งตามลักษณะที่อ่าน
  2. แบ่งตามวิธีการอ่าน
  3. แบ่งตามความสำคัญและจุดมุ่งหมายในการอ่าน
  4. แบ่งตามจุดมุ่งหมายเฉพาะแต่ละครั้ง

ความเข้าใจในการอ่าน

1. ความหมายของความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญที่สุดของความสำเร็จในกระบวนการอ่าน มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้
 วิมรัตน์ สมุทรโรจน์ (2540 : 35) กล่าวว่า ผู้อ่านที่อ่านแล้วเข้าใจได้ดีจะต้องมีความสามารถ ดังนี้

1. การเก็บใจความสำคัญและระลึกได้เมื่อต้องการ
2. เลือกอ่านแต่หัวข้อสำคัญ
3. ตีความของใจความสำคัญและแนวความคิดในเรื่องได้
4. สรุปเรื่องราวต่างๆจากเรื่องที่อ่านได้
5. สรุปและประเมินค่าเนื้อเรื่องที่ตนอ่านได้
6. เชื่อมโยงความรู้ที่ได้มากับประสบการณ์

อารีย์ วชิรวรการ (2542 : 36) ได้กล่าวว่า ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นการแสดงออกถึงความสามารถในการสื่อสารข้อความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่โดยใช้ถ้อยคำภาษาอย่างใหม่และได้ใจความที่ถูกต้อง

อภิวัฒน์ บัณฑิตศักดิ์ (2543 : 14) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ ความสามารถในการจับใจความสำคัญ การแปลความ การตีความ ขยายความและการสรุปความ โดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นฐาน เกิดเป็นความเข้าใจขึ้น

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2548 : 44) กล่าวว่า นักอ่านที่ดีจะมีนิสัย อันจำเป็นอยู่อย่างหนึ่ง คือ จะอ่านอะไรต้องอ่านให้รู้เรื่องหรือให้เข้าใจชัดเจน จะไม่อ่านลวก ๆ อ่าน พอรู้อ้างไม่รู้บ้าง โดยเฉพาะตำราวิชาการต่าง ๆ จะต้องอ่านอย่างช้า ๆ ด้วยความตั้งใจใคร่ครวญ ให้ดี ให้เข้าใจก่อนจะอ่านต่อไปเป็นการช่วยให้อ่านเรื่องต่อไปโดยไม่ยากแก่ตนเอง

สมุทร เชื่นเชาวนิช (2549 : 73) ได้ให้ความเข้าใจในการอ่าน คือ ความสามารถที่จะอนุมาน ข้อสนเทศ หรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ความเข้าใจเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษาและประสบการณ์ต่าง ๆ หลาย ๆ ด้านของแต่ละคน และถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใดๆ เลยก็อาจจะกล่าวได้ว่า การอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้นและการอ่านในลักษณะนี้ จึงเป็นได้แค่เพียงเห็นตัวหนังสือปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษเท่านั้น ข้อสำคัญคือต้องมีความสนใจและตั้งใจ ถ้าเราตั้งใจอย่างดีแล้ว เราจะเข้าใจข้อความที่อ่านได้เสมอ

สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการจับใจความสำคัญของเรื่อง การแปลความ การตีความ ขยายความ และแสดงความคิดเห็นจากบทอ่าน โดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นพื้นฐาน เกิดเป็นความเข้าใจขึ้น ซึ่งวัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. องค์ประกอบความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านจะบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ได้ จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบหลายอย่าง ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวไว้ ดังต่อไปนี้

วิลเลียม (Williams. 1986 : 3-12) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน คือ

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the Writing system) ผู้อ่านจะต้องรู้การประสมตัวอักษร การสะกดคำและการจดคำเหล่านั้นได้

2. ความรู้ในเรื่องของภาษา (Knowledge of the Language) ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้ในด้าน รูปแบบของคำ

3. ความสามารถในการตีความ (Ability to Interpret) การอ่านมิใช่การทำความเข้าใจเฉพาะแต่ละประโยค แต่ผู้อ่านจะต้องมองภาพรวม และพิจารณาความสัมพันธ์แต่ละประโยคในการ ตีความ

4. ความรู้รอบตัว (Knowledge of the World) ผู้อ่านที่มีความรู้รอบตัวมากจะทำให้สามารถเลือกความรู้นั้นมาเชื่อมโยงกับความรู้ของผู้อ่านได้ง่ายยิ่งขึ้น และการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านก็จะง่ายขึ้นตามลำดับ

5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reason for Reading and Reading style) แต่ละคนจะมีเหตุผลในการอ่านที่แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลต่อการเลือกวิธีอ่าน

สมุทร เชนเชวนิช (2549 : 74) ได้สรุปความเข้าใจในการอ่านมียุทธศาสตร์ประกอบสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องการจะใช้ประโยชน์ หรืออ้างอิงถึงก็ทำได้โดยไม่ยาก

2. สามารถจับใจความสำคัญ ๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็น หรือไม่สำคัญมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรสนใจเป็นพิเศษ หรือตัดทิ้งไปได้

3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราว หรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่ามีนัยสำคัญ หรือ ลึกซึ้งมากน้อยเพียงใด

4. สามารถสรุปลงความคิดเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วอย่างถูกต้อง มีเหตุผลและ น่าเชื่อถือ

5. สามารถใช้วิจารณญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่าง ๆ ของผู้เขียนได้ อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน

6. สามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่าน กับประสบการณ์อื่น ๆ ได้ อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน ประกอบด้วยความรู้พื้นฐาน ประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับกระบวนการเขียน การเรียนรู้หลักภาษา ด้านการอ่าน การเขียน การทำความเข้าใจ ความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความ

3. ระดับความเข้าใจในการอ่าน

นักการศึกษานักภาษาศาสตร์ ได้จำแนกระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็นระดับต่าง ๆ ขอบเขตกว้างเพียงบางท่าน ดังนี้

จรัล ลิ้มหัน (2540 : 15 อ้างอิงจาก Burnmeister. 1986) ได้แบ่งระดับความเข้าใจโดยอาศัยพื้นฐานจากนอร์ธ เซ็นเดอร์ ซึ่งดัดแปลงมาจากบรูมส์ แทกโซโนมี (Broom's Taxonomy) ออกเป็น 7 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจ (Memory) คือ การจำในเรื่องเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วัน เดือน ปี คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือคำสั่งที่ให้ไว้

2. ระดับแปลความหมาย (Translation) คือ การนำข้อความหรือเนื้อเรื่องที่อ่านไปแปลเป็นรูปแบบอื่น เช่น การแปลจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญไปเขียนเป็นแผนภูมิ แผนที่ เป็นต้น

3. ระดับการตีความ (Interpretation) คือ การเข้าใจหรือมองเห็น ความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้เขียนไม่ได้ระบุไว้โดยตรง เช่น การเข้าใจสาเหตุ ก็สามารถคาดการณ์ได้ว่าล่วงหน้าว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นอีกต่อไป อีกทั้งยังสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ โดยที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้อย่างชัดเจน และสามารถเข้าถึงจิตใจและความรู้สึกของตัวละครในเรื่อง

4. ระดับการประยุกต์ (Application) การเข้าใจหลักการและสามารถนำหลักการนั้นไปประยุกต์ใช้ หรือปฏิบัติจริงในชีวิตจนประสบความสำเร็จได้

5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) คือ ความสามารถในการอ่าน และแยกแยะส่วนประกอบ เข้ากันเป็นส่วนใหญ่ เช่น การโฆษณาชวนเชื่อ สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้เขียนคือใคร ทำงานอะไร และมีจุดมุ่งหมายอย่างไร หรือสามารถวิเคราะห์บทประพันธ์ต่าง ๆ ได้

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) คือ การสามารถนำความคิดเห็นที่ได้ต่าง ๆ จาก สิ่งที่อ่านมารวบรวม เรียบเรียงเข้าด้วยกัน

7. ระดับการประเมินผล (Evaluation) คือ ความสามารถในการวางเกณฑ์ตัดสิน สิ่งที่อ่านโดยอาศัยเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นฐาน

อารีย์ วชิรवारการ (2542 : 36) ได้จำแนกการแสดงออกถึงความเข้าใจได้ 3 ระดับ

1. การแปลความ เป็นความสามารถในการแปลความหมายของเรื่องราว หรือสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏโดยใช้ถ้อยคำภาษาของตนได้อย่างถูกต้อง เช่น แปลความหมายของคำว่า “รักดีห้ามจู้ รักชั่วห้ามเสา” ได้อย่างถูกต้อง การแปลความหมาย แบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ

1.1 แปลความหมายจากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่ง เช่น แปลคำศัพท์ แปล ข้อความยาว ๆ ให้กลายเป็นคำหรือข้อความสั้น ๆ หรือแปลคำศัพท์เทคนิคให้กลายเป็นคำสามัญ

1.2 การแปลสัญลักษณ์ ได้แก่ การแปลความหมายจากรูปภาพ ตารางเครื่องหมาย และสัญลักษณ์ต่าง ๆ

1.3 การถอดความ เป็นการถามให้แปลความหมายของคตินิพนธ์ คำคม คำพังเพย สุภาษิต บทกวีให้เป็นภาษาสามัญ หรือแปลภาษาสามัญให้เป็นบทกวี

2. การตีความ เป็นความสามารถที่จะค้นหา เปรียบเทียบทั้งความสำคัญ และความ สัมพันธ์ของส่วนย่อยภายในเป็นเรื่องหรือเป็นความสามารถในการจับความหมายสำคัญของเรื่องนั้น ได้หรือไม่ เช่น

2.1 ให้ค้นหาความมุ่งหมายหรือคตินิยมของผู้แต่ง

2.2 ให้ค้นหาว่าข้อความนั้นพาดพิง สัมพันธ์กันอย่างไร

2.3 ให้ตีความหมายจากกราฟ สถิติ

2.4 ให้ค้นหาความหมายที่ซ่อนอยู่

3. การขยายความ เป็นความสามารถในการขยายความคิดออกมา โดยอาศัยข้อเท็จจริง ที่ปรากฏอยู่ เป็นความคิดด้านจินตนาการอย่างมีเหตุผล ข้อสอบที่สร้างจะถามถึงการพยากรณ์เหตุการณ์ ต่อไปได้หรือไม่ การสร้างคำถามอาจทำได้ 3 ลักษณะ คือ

3.1 ให้ข้อมูลเป็นระยะเวลาแล้วให้อนุมานเหตุการณ์ในช่วงระยะเวลานั้นๆ

3.2 ให้ข้อมูลเป็นเหตุการณ์เรื่องราว และขยายไปสู่เรื่องอื่นๆ

3.3 ให้ข้อมูลเป็นกลุ่ม หรือขนาด แล้วขยายไปสู่ขนาดอื่น ความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจ มีหลายรูปแบบแล้วแต่ระดับ

กานิ่ง เค้นดวง (2549 : 33 อ้างอิงจาก ฉันทนา ทองใหญ่. 2550) ได้แบ่งความเข้าใจในการอ่านเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. การอ่านขั้นพื้นฐาน (Literal Reading) เป็นการอ่านเนื้อเรื่องง่าย ๆ และเป็นการอ่านเพื่ออ่านจับใจความที่ปรากฏอย่างชัดเจนในเนื้อเรื่อง
2. การตีความ (Interpretation Reading) เป็นการอ่านที่ผู้สมารถคาดเดาเหตุการณ์ที่เป็นใจความของเรื่องได้ แม้ว่าในเรื่องนี้จะไม่ได้เล่าไว้อย่างชัดเจนโดยอาศัยการตีความจากเหตุผลในเรื่องที่อ่าน
3. การอ่านขั้นวิจารณ์ (Critical Reading) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านประเมินจากการอ่านได้ว่า ตัวละครมีลักษณะอย่างไร เนื้อหา มีข้อเตือนใจอะไร
4. การอ่านขั้นสร้างสรรค์ (Creative Reading) เป็นการอ่านที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความคิดใหม่ ๆ สามารถสร้างจินตนาการได้กว้างไกล สามารถแสดงความคิดเห็น และแนะแนวทางแก้ปัญหาจากเรื่องที่อ่านนอกเหนือจากที่มีเล่าอยู่แล้วในเรื่อง

สรุปได้ว่า ระดับความเข้าใจในการอ่านแต่ละระดับมีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน ผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมอ่าน แล้วทำความเข้าใจข้อเท็จจริงตามเรื่องที่อ่าน

4. ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน

จรัญ รัตนศิลา (2539 : 27) ได้กล่าวถึงทฤษฎีสกีมกับการอ่านเป็นทฤษฎีที่อธิบายถึง

1. วิธีการจัดระเบียบความรู้ในสมองของคนเรา
2. วิธีการรับเอาความรู้ใหม่เข้าไปรวมกับความรู้เดิม
3. วิธีการแก้ไขความรู้เดิมให้เหมาะสม

สกีม (Schema) เป็นโครงสร้างของความรู้ที่เกิดขึ้นในสมองของผู้อ่านความรู้เหล่านั้นได้จัดเป็นหมวดหมู่อย่างเป็นระบบและความรู้เหล่านั้นจะเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของความรู้เข้าด้วยกัน

กลุ่มโครงสร้างความรู้มีหน้าที่เกี่ยวกับการอ่าน คือ เป็นสิ่งชี้นำเรื่องให้กับผู้อ่าน และจัดโครงสร้างเรื่องไว้สำหรับเรื่องใหม่ ในขณะที่ผู้อ่านระลึกเรื่อง และเรื่องเหล่านั้นจะถูกนำไปบรรจุไว้ในโครงร่างหรือโครงสร้าง Schemata อยู่ภายใต้โครงสร้างที่จัดไว้

โครงสร้างความรู้เดิม (Schemata) เหล่านี้สร้างขึ้นมาจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน และเป็นเครื่องช่วยชี้นำผู้อ่านขณะที่ต้องการเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ทั้งยังช่วยผู้อ่านคาดการณ์ไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับเหตุการณ์ในเรื่องด้วย ผู้อ่านจะนำโครงสร้างความรู้เดิมนี้ไปใช้ประกอบการอ่านเรื่อง ซึ่งบทบาทสำคัญต่อการเข้าใจมากกว่าโครงสร้างทางภาษา (Language Structure) และกระบวนการทางภาษา (Linguistic Knowledge) ความรู้ทั่วไปและปริมาณที่ความรู้เดิมเหล่านั้นถูกกระตุ้นให้ทำงานขณะที่กระบวนการทางสมองกำลังดำเนินการอยู่

โครงสร้างความรู้เดิม แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. โครงสร้างความรู้เดิมแบบรูปนัย (Formal Schemata) หมายถึง การที่ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะลีลาการเขียน และโครงร่างของเรื่องมาก่อน เช่น การเขียนเชิงบรรยาย นิทาน วิทยาศาสตร์ หนังสือพิมพ์ ถ้าผู้อ่านมีลักษณะไวต่อลักษณะโครงสร้างการเขียนและรู้จักใช้ความรู้เดิมเหล่านี้มีประโยชน์ในขณะที่อ่านจะช่วยได้อย่างมากทางด้านความเข้าใจและความทรงจำ ลักษณะของการเขียนเรื่องราวต่างๆ จะแตกต่างกันไปและมักจะมีลักษณะโครงสร้างการเขียนทั้งหมด โครงสร้างเกี่ยวกับการเขียนเชิงบรรยายค่อนข้างจะง่ายและเป็นที่ยอมรับกันมาก จนอาจจะกล่าวได้ว่าเป็นโครงสร้างแบบสากล เพราะลักษณะการเขียนประเภทนี้มักจะไม่ค่อยมีวัฒนธรรมของแต่ละชาติเข้าไปแทรกแซงได้มากเหมือนกับลักษณะการเขียนประเภทอื่นๆ ผู้อ่านส่วนมากมักจะมีโครงร่างความรู้เดิมเกี่ยวกับการเขียนบรรยายมาแล้ว การอ่านจึงไม่มีปัญหา

2. โครงสร้างความรู้เนื้อหา (Content Schemata) การที่ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องในสาขาใดสาขาหนึ่งมาก่อน เช่น เศรษฐกิจ การแพทย์ ธุรกิจ จะช่วยทำให้เกิดความเข้าใจดีขึ้นผู้อ่านที่มีโครงสร้างความคิดแขนงนี้จะรับเรื่องได้เร็วกว่า ผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางด้านเนื้อหาเหล่านี้มาก่อน

ผู้อ่านควรจะมีโครงสร้างสองประเภท เพราะการมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องมาก่อนจะช่วยเพิ่มความสามารถในการเดาเรื่องได้ดีขึ้นและถ้ามีความรู้เดิมเกี่ยวกับรูปลักษณะการเขียนที่ดีย่อมจะได้เปรียบเพราะประสิทธิภาพการอ่านจะต้องแปรไปตามลักษณะประโยคอนุเจตและการจัดระเบียบการเขียนเรื่อง ดังนั้นผู้สอนจึงควรที่จะจัดเตรียมโครงสร้างความรู้เหล่านี้ และซ่อมเสริมผู้เรียนที่ยังไม่ครบถ้วน

การที่ผู้อ่านจะเกิดความรู้ความเข้าใจในการอ่านได้ เนื่องจากผู้อ่านมีระบบความคิดในสมองที่เป็นแบบแผนที่เรียกว่า โครงสร้างความรู้ (schema) ซึ่งประกอบด้วยมโนทัศน์หรือความคิดรวบยอดที่เกี่ยวกับคน สัตว์สิ่งของและเหตุการณ์ต่างๆ ที่ผู้อ่านเคยมีประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม แล้วสะสมไว้เป็นข้อมูลความรู้และประสบการณ์ที่เรียกว่า ความรู้และประสบการณ์เดิม เมื่อผู้อ่านอ่านบทอ่านที่เป็นความรู้และประสบการณ์ใหม่และได้นำความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาเปรียบเทียบ ตีความ และบูรณาการผสมผสานกัน ย่อมทำให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น อาจเกิดความรู้และประสบการณ์ใหม่ที่ซับซ้อนกว่าเดิม

มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2549 : 20-26) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการอ่านที่สำคัญมีดังนี้

1. ทฤษฎีการอ่านรูปแบบล่างขึ้นบนและรูปแบบบนลงล่าง (Theory of Reading Bottom – up and Top – down) นักจิตวิทยาและนักจิตภาษาศาสตร์ ได้เสนอแนะทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน 2 ทฤษฎี ซึ่งมีแนวคิดตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory) ดังนี้

1.1 ทฤษฎีการอ่านรูปแบบล่างขึ้นบน (Bottom-up Theory Reading) หมายถึง ทฤษฎีที่เน้นองค์ประกอบย่อยของภาษา กล่าวคือ การแนะนำให้ผู้อ่านคำนึงถึงลักษณะที่เป็นหน่วยเล็ก (Small units- features) ของคำตั้งแต่การพิจารณาตัวอักษร เมื่อต้องการอ่านเป็นคำ พิจารณาคำเมื่ออ่านวลี และพิจารณาวลีเมื่ออ่านประโยค หรือเมื่อต้องการทราบความหมายของคำ ต้องพิจารณาคำแต่ละประโยค กระบวนการเข้าใจความดังกล่าว เริ่มจากการถอดรหัสจากระดับล่างขึ้นสู่ระดับบน เนื่องจากนักพฤติกรรมนิยม (Behaviorist) เชื่อว่าการอ่านคือ การจำคำเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน จึงต้องเน้นที่การกวาดสายตาไปตามตัวอักษร เพื่อรับคำ พิจารณาคำวลี และประโยค และการที่จะเข้าใจบทอ่าน ผู้อ่านต้องอาศัยความรู้ทางภาษา ได้แก่ คำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ และความสัมพันธ์ของประโยคในข้อความ

1.2 ทฤษฎีการอ่านรูปแบบบนสู่ล่าง (Top-down Theory of Reading) หมายถึง ทฤษฎีที่เน้นความหมายไม่ได้เน้นองค์ประกอบ กล่าวคือ เป็นแนวคิดที่แนะนำให้ผู้อ่านใช้ความรู้และประสบการณ์เดิม โดยให้เหตุผลว่า ความเข้าใจในการอ่าน เริ่มต้นจากส่วน “สัณฐาน” นั่นคือ สมรรถนะหรือความคิดของผู้อ่านจากงานวิจัยชี้ให้เห็นว่า ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจบทอ่านได้ดี ถ้าผู้อ่านเชื่อมโยงกับความรู้ และประสบการณ์เดิม อย่างไรก็ตาม ถ้าปราศจากความรู้และประสบการณ์เดิม ผู้อ่านจะไม่สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านในกระบวนการนี้ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถในการคาดคะเนทั่วไปเกี่ยวกับสาระที่อ่าน โดยใช้พื้นฐานความรู้เดิม ในรูปแบบบนลงล่าง เป็นรูปแบบที่เรียกกันว่า รูปแบบทางจิตภาษาศาสตร์ (Psycholinguist Model) ซึ่งผู้อ่านเริ่มด้วยการคาดคะเนบทอ่านกล่าวเกี่ยวกับอะไร

2. ทฤษฎีการอ่านแนวปฏิสัมพันธ์ (Interactive Theory of Reading) ทฤษฎีการอ่านแนวปฏิสัมพันธ์ มีแนวคิดเกี่ยวกับการสอนอ่านว่า เมื่อผู้อ่านใช้สายตากวาดประโยคแรกในบทอ่าน บางครั้งผู้อ่านอาจจะยังไม่สามารถเข้าใจประโยค แต่หลังจากอ่านต่อไปจะเข้าใจได้ดีขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากเขาได้ใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับคำ ประโยคหรือเรื่องราวมาคาดคะเนสิ่งที่ผู้เขียนเขียน เมื่อยังอ่านช้าๆ ได้สาระความรู้อย่างมากขึ้น และเมื่ออ่านต่อไปอีกจะเข้าใจมากขึ้น

3. ทฤษฎีการอ่านแนวร่วมสัมพันธ์ (Transitive Theory of Reading) เป็นทฤษฎีที่ยึดแนวของทฤษฎีการอ่านแนวปฏิสัมพันธ์เป็นหลักโดยถือว่าปรับบทความสำคัญยิ่งต่อประสบการณ์ทางการอ่าน ดังนั้นไม่เพียงแต่ครูจะสอนอ่านจากบทอ่านเท่านั้น ครูควรคำนึง ถึงบริบท ซึ่งในที่นี้คือสภาพแวดล้อมทางสังคมที่จะเอื้อให้เกิดการเรียนรู้การสอนที่มีประสิทธิภาพ ตัวอย่างเช่น เมื่อครูให้นักเรียนอ่านบทอ่านเกี่ยวกับแมลง ถ้าโรงเรียนตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีพื้นที่ที่มีต้นไม้ มีแมลงต่าง ๆ บินอยู่ตามธรรมชาติ ครูควรพานักเรียนออกไปศึกษาแมลงก่อนที่จะมอบหมายให้นักเรียนอ่านบทอ่านนั้น ทำให้เกิดความเข้าใจในบทอ่านนั้นอย่างถ่องแท้

สรุปได้ว่า จากทฤษฎีการสอนอ่านนั้น ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ ประสบการณ์เดิมที่จะนำไปเชื่อมโยงกับประสบการณ์ใหม่ เพื่อที่จะทำให้อ่านมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น

5. จิตวิทยาการสอนอ่าน

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 : 37) กล่าวว่า ความสนใจและความต้องการในการอ่านของผู้อ่านแต่ละเพศและแต่ละวัยแตกต่างกัน นอกจากนั้นความสามารถในการอ่านของผู้อ่านแต่ละวัยก็แตกต่างกันด้วยเช่นเดียวกันแต่ความสามารถในการอ่านนั้นสามารถฝึกฝนได้เมื่อเกิดความพร้อม เพราะการอ่านเป็นทักษะหนึ่ง การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่ดีควรจะให้เหมาะกับวัย ความรู้ และประสบการณ์ของผู้อ่าน และเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนการมีสิ่งเร้าตามหลักของทฤษฎีการเรียนรู้ที่เป็นแรงจูงใจ หรือกระตุ้นให้อ่านเกิดความพึงพอใจ สนใจอยากเข้าร่วมกิจกรรมการอ่านด้วยความเต็มใจของตนเอง โดยไม่เป็นการถูกบังคับจะทำให้ผู้อ่านได้รับความสำราญใจ เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และขณะที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านมีการเรียนรู้ทางภาษา และเร้าจกนุประสาทให้เกิดความตื่นเต้น ทำให้อ่านเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านอย่างค่อเนื่องและสม่ำเสมอจะทำให้อ่านมีความสามารถในการอ่านมากขึ้น

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2547 : 27 อ้างอิงจาก Ausubel : 1986) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านจะมีประสิทธิภาพจะได้รับผลดีนั้นจะต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. ความพร้อมในการอ่าน เขาเห็นว่า ความพร้อม คือ ความสามารถที่มีอยู่ในตัวที่จะรับเอาสิ่งนั้น ๆ ความสามารถที่ว่าเป็นผลมาจากวุฒิภาวะและประสบการณ์
2. ความต้องการของการที่จะอ่าน ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับสิ่งเร้า เพราะสิ่งเร้านั้นจะทำให้มีส่วนช่วยให้อยากอ่านหรือไม่

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2547 : 37 อ้างอิงจาก Strang. 1987) กล่าวว่ากระบวนการอ่านเกิดจากสิ่งเร้า (Stimulus) คือหนังสือและการตอบสนอง (Respond) ต่อสิ่งเร้า คือ การอ่าน ซึ่งผลที่ได้รับจากการกระทำนี้ จะออกมาในรูปได้อ่าน และแปลความหมายทางสมอง ซึ่งจะแบ่งขั้นตอนของผลที่ได้รับจากการกระทำ (Output) ดังนี้

1. การมองเห็น หรือการมองเห็นสิ่งที่ตนอ่าน
2. การรับรู้เกิดจากการแปลอาการสัมผัสออกมา เป็นความหมายของแต่ละคน อาจจะมีการรับรู้ต่างกัน แม้ว่าจะมีการสัมผัสต่างกัน
3. ความคิดรวบยอดเมื่อรับรู้แล้วก็ส่งไปเก็บที่สมองซึ่งเปรียบเสมือนคลังที่เก็บความรู้ (Concept) ไว้ เรียกว่า เป็นความคิดรวบยอด

4. สร้างสัมพันธระดับสูง คือ การจำข้อมูลที่ได้จากการอ่าน แล้วนำความรู้ ที่เก็บไว้นั้น มาใช้ประโยชน์ ซึ่งผู้ที่จะใช้ความรู้ในระดับนี้ได้ต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการจำความหมาย ของการอ่านสามารถสรุปความคิดรวบยอดได้รู้จักตัดสินใจยอมรับตลอดจนสามารถใช้แนวความคิด รวบยอดที่มีอยู่นั้นให้เป็นประโยชน์ในการอ่าน และในการคิดที่จะใช้ในโอกาสต่อไป

สรุปได้ว่า การสอนอ่านจำเป็นต้องใช้จิตวิทยาเข้ามาช่วย เพราะทำให้การดำเนิน กิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยความพร้อมด้านวุฒิภาวะ การรับรู้ ประสบการณ์ ความต้องการที่จะอ่าน การสรุปความคิดรวบยอด โดยใช้ประสบการณ์เดิม ผสมผสานกับประสบการณ์ใหม่ และเกิดโครงสร้างความรู้ใหม่

6. การสอนอ่านภาษาอังกฤษ

วรรณิ โสมประยูร (2542 : 129-130) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านจะมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ที่สำคัญในการสอนอ่าน ดังนี้

1. ความพร้อมของเด็ก ได้แก่ ความพร้อมด้านร่างกาย เช่นความพร้อมเกี่ยวกับการสังเกต การเปรียบเทียบ การจำแนก การรู้จักสิ่งของทั้งของจริง และภาพ การออกเสียงเรียกชื่อสิ่งต่าง ๆ เป็นต้น

2. ความต้องการของเด็ก ครูจะต้องเข้าใจธรรมชาติ ของเด็กว่าเด็กทุกคนอยากรู้อยากลอง อยากรู้อยากช่วย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องคอยกระตุ้นความต้องการของเด็กให้สัมพันธ์กับ การอ่าน เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของเด็กให้ดียิ่งขึ้น

3. ประสบการณ์ของเด็ก ครูจะต้องสร้างประสบการณ์ของเด็ก โดยเฉพาะประสบการณ์ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมต่างๆเพื่อช่วยให้เด็กอ่านอย่างเข้าใจความหมาย

4. ความสามารถในการรับรู้ของเด็ก เด็กมีความสามารถในการรับรู้แตกต่างกัน ตามสติปัญญา ประสบการณ์ และการเรียนรู้ ครูจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสามารถของ นักเรียนแต่ละ คน เพื่อส่งเสริมให้เด็กสร้างวิธีการรับรู้ได้ดีขึ้น

กฤษยา แสงเดช (2545 : 139 - 143) กล่าวว่า การสอนทักษะการอ่านเป็นการส่งเสริม ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้มากยิ่งขึ้น ประกอบด้วย ขั้นตอนการอ่าน ขั้นระหว่างการอ่าน และขั้นหลังการอ่าน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-Reading) แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1 Personalization เป็นการสร้างความคุ้นเคยให้กับผู้เรียนโดยถาม-ตอบสนทนา เพื่อทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียน เป็นการเตรียมรับความรู้ใหม่จากการอ่าน

1.2 Prediction เป็นการเดาเรื่องราวที่จะอ่านจาก Picture Diagrams หรือ Title ของเรื่องโดยให้ผู้เรียนทายหรือเดาเรื่องราวที่จะอ่านว่าเป็นอย่างไรและควรอธิบายคำศัพท์ใหม่ให้กับผู้เรียนโดยใช้วิธีการ ดังต่อไปนี้

1.2.1 Vocabulary predicting

1.2.2 Vocabulary matching

1.2.3 Vocabulary dictionary working

2. ขั้นระหว่างอ่าน (While – Reading) ในระหว่างการอ่าน ครูสามารถดำเนินกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ดังต่อไปนี้

2.1 Matching เป็นกิจกรรมจับคู่

2.2 Ordering เป็นกิจกรรมการเรียงเหตุการณ์ให้สมบูรณ์ถูกต้อง

2.3 Completing เป็นกิจกรรมการเติมข้อความให้สมบูรณ์

2.4 Correction เป็นกิจกรรมการแก้ไขคำ ข้อความ รูปภาพ Diagram ให้ถูกต้อง

ตามเนื้อเรื่อง

2.5 Deciding เป็นการเลือกว่าอย่างไร

2.6 Supplying /Identifying เป็นการหาความคิดรวบยอด

การสอน While - Reading ขั้นตอนนี้เป็นการนำเสนอเรื่องที่อ่านเป็นครั้งแรก ในขั้นนี้ ควรตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน โดยการตั้งคำถามและควรทำกิจกรรมต่อเนื่องกับขั้น Pre – Reading

3. ขั้นหลังการอ่าน (Post - Reading) เป็นขั้นตอนสุดท้ายในการสอนอ่านเช่นเดียวกับการสอนฟัง คือ มีจุดประสงค์ที่จะย้ำความเข้าใจของเรื่องราวที่อ่านให้มากขึ้น สร้างเจตคติที่ดีให้กับผู้เรียน โดยดำเนินกิจกรรมให้สนุกสนาน และสามารถแสดงออกเกี่ยวกับความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน มีข้อควรปฏิบัติ ดังนี้

3.1 การอ่านควรเน้นความเข้าใจ (Comprehension) มิใช่โครงเรื่อง (Saturation)

3.2 ใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายและความเข้าใจที่มุ่งเน้นการทดสอบ คำศัพท์

3.3 คำถามที่เกี่ยวข้องควรเกี่ยวเฉพาะเรื่องที่อ่าน

3.4 ไม่ควรใช้เวลามากเกินไป ควรใช้เวลาในการคิดและเรียบเรียงคำตอบ

3.5 คำถามที่ใช้ควรแตกต่างจากบทเรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ

3.6 ใช้คำถามที่หลากหลาย เช่น Free Response, True- False คละกันไป

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2546 : 46) สรุปกิจกรรมการสอนทักษะการอ่านมีดังนี้

1. ให้อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านก่อนการอ่านเพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเรื่องที่อ่าน
2. ให้ฝึกหาคำศัพท์ที่อ่านพบ แล้วหาคำตรงข้ามหรือคำที่มีความหมายคล้ายกัน

3. ให้หาคำสำคัญเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
4. ให้ตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน
5. ให้เล่าเรื่องที่อ่านด้วยคำพูดของตนเอง
6. ให้เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องที่อ่าน
7. ให้เขียนสรุปเรื่องที่อ่าน
8. ให้อภิปรายแสดงความคิดเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
9. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยแล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
10. ให้แสดงบทบาทสมมติ

สรุปการสอนทักษะการอ่าน คือ การที่ครูจัดกิจกรรมการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้ นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการอ่านของนักเรียน ที่สื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ หลังจากที่ย่านสิ่งนั้นแล้ว โดยสามารถสื่อสารให้เหมาะสมทั้งด้านความหมายและรูปแบบของภาษา โดยคำนึงถึงสถานการณ์ บุคคลที่เราจะพูดด้วยว่าอยู่ในสถานะใด และเพื่อความเหมาะสมในสังคมที่ ประกอบด้วยกิจกรรมการสอน 3 ขั้นตอน คือ

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน
2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน
3. กิจกรรมหลังการอ่าน

7. การประเมินความเข้าใจในการอ่าน

การที่จะทราบว่านักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากน้อยเพียงใด เราสามารถ ประเมินผลได้ดังนี้

ธวัชชา เศษสุภา (2535 : 123 อ้างอิงจาก Hairis. 1969 : 59) สรุปว่า การประเมินผล ความเข้าใจในการอ่าน ควรให้ครอบคลุมความสามารถ 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านภาษาและสัญลักษณ์ คือ ความสามารถในการเข้าใจความหมายส่วนใหญ่ของ คำที่ปรากฏในบทอ่าน รู้จักการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท เข้าใจระบบคำ และโครงสร้าง ประโยค เข้าใจข้อความยาวๆ และเข้าใจสัญลักษณ์ทางภาษา
2. ด้านความคิด คือ ความสามารถระบุจุดประสงค์ของผู้เรียน ความคิดสำคัญของเรื่อง ที่อ่าน สามารถเข้าใจความคิดย่อยที่มาสนับสนุน สามารถสรุปและอนุมานความจากสิ่งที่อ่าน ได้
3. ด้านอารมณ์ และลีลาของเนื้อหาที่อ่าน คือ สามารถบอกถึงทัศนคติของผู้เขียนต่อ เรื่องที่อ่านและผู้อ่านได้เข้าใจอารมณ์ของเรื่อง สามารถระบุวิธีและแนวการเขียนของผู้เขียน

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2548 : 48- 49) ได้กล่าวว่า การวัดผลหรือประเมินควรมีประสิทธิภาพในการอ่านเพียงใด ในเบื้องต้นนี้พิจารณาได้จากความเข้าใจ ความเร็ว นิสัยในการอ่าน ความสนใจ และวิจารณ์ว่ามีเพียงใด

ความเข้าใจ ได้แก่ การเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ครบถ้วนกระบวนการความ ได้เนื้อหาสาระตามความประสงค์ของผู้แต่ง

ความเร็ว ได้แก่ ความเร็วในการอ่าน แม้จะมีความสำคัญรองลงมาจากความเข้าใจ แต่ก็จำเป็นมาก เพราะการอ่านช้าเกินไป บางกรณีอาจไม่ทันกาลและเสียประโยชน์มาก

ความมีนิสัยรักในการอ่าน ได้แก่ การอ่านอย่างมีสมาธิ ไม่อ่านแบบเรื่อยเปื่อย โดยไร้จุดหมาย หรือออกทำทางโดยไม่จำเป็น มีนิสัยชอบจดบันทึก ตลอดจนนิสัยการเปิดพจนานุกรมเพื่อให้ทราบความหมายที่ชัดเจนเมื่อไม่เข้าใจ

ความสนใจ หมายถึง การสนใจอ่านอย่างสม่ำเสมอ อ่านแต่ละครั้งให้ได้ประโยชน์ เสริมสร้างความรู้ ประสบการณ์ และความบันเทิงในชีวิต

ความมีวิจารณ์ ได้แก่ การอ่านอย่างพินิจพิจารณา นับเป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับสูงถึงขั้นนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

สรุปได้ว่า การประเมินผลความเข้าใจในการอ่านนั้น ผู้สอนสามารถเลือกวิธีประเมินให้เหมาะสมกับเนื้อหา จุดประสงค์ และตรงตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จึงจะเป็นการประเมินผลที่มีคุณภาพ

การอ่านอย่างมีวิจารณ์

1. ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์

ปัจฉิมาพร อัปการัตน์ (2540 : 12) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ เป็นการอ่านขั้นสูง ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาในการพินิจพิเคราะห์ คิดใคร่ครวญอย่างมีเหตุผล พิจารณาเรื่องราวอย่างรอบคอบ เข้าใจเรื่องที่อ่านและสามารถวิจารณ์ได้

จรรยา บุญปลั่ง (2541 : 78) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์เป็นการอ่านขั้นสูง ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาคิดหาเหตุผล และนำความรู้ตลอดจนประสบการณ์ของตนในการใคร่ครวญวิเคราะห์วิจารณ์สิ่งที่อ่านโดยละเอียดเพื่อหาข้อสรุปที่เหมาะสมเป็นเหตุเป็นผลที่นำไปสู่การตัดสินใจ และประเมินค่าข้อเขียนนั้น ๆ ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ ข้อเขียนนั้น ๆ มีความน่าเชื่อถือเพียงใดให้คุณค่าและแง่คิดในเรื่องใด เป็นต้น

กองทัพ เคลือบพมิขกุล (2542 : 113) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ การอ่านแล้วคิดหาเหตุผลเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ด้วยการพินิจพิจารณา วิเคราะห์ ตีความ และ ประเมินค่าจากข้อความที่อ่าน การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านอันลึกซึ้งกว่าการอ่าน เพื่อรับรู้ข้อความเพียงอย่างเดียวจึงกล่าวได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณถือเป็นยอดของการอ่าน ทั้งปวง

สุทัศน์ คล้ายสุวรรณ (2545 : 8) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านขั้นสูง ที่ต้องใช้ความคิดพิจารณา โดยอาศัยหลักความจริง เหตุผล ประสพการณ์ของผู้อ่านส่วนประกอบในการพิจารณาอย่างรอบคอบ ไม่ใช่ความคิดผู้เขียนเพียงประการเดียว และสามารถเข้าใจเรื่องราวที่อ่านรวมทั้งวิเคราะห์ สังเคราะห์ประเมินค่าได้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 1072) ได้ให้ความหมายวิจารณ์ว่า หมายถึง ปัญญา ที่สามารถรู้หรือให้เหตุผลที่ถูกต้องได้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จึงหมายถึง การอ่าน โดยใช้สติปัญญาพิจารณาไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2548 : 98) ได้ให้ความหมาย การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ การอ่านที่ใช้ปัญญาที่สามารถรู้หรือให้เหตุผลที่ถูกต้อง หรือกล่าวโดยรวบรัดได้ว่าเป็นการอ่านอย่างระมัดระวังตรวจสอบหาเหตุผลที่นอกจากจะให้เกิดความรู้แล้วยังเกิดปัญญาในที่สุด ด้วย การอ่านแล้วคิดหาเหตุผลเพื่อให้เกิดความเข้าใจด้วยการพินิจพิจารณาดังกล่าวนี้อาจทำได้แม้แต่ในระดับแรก ๆ ไปจนถึงระดับลึกซึ้งสูงสุดจนมีบางคนกล่าวว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการอ่านระดับพื้นฐานที่สำคัญจนถึงระดับยอดของการอ่านทั้งปวง

ภาณุพงศ์ แสงดี (2549 : 18) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถในการจำแนกข้อเท็จจริงและความคิดเห็น การลำดับเรื่อง การจับใจความสำคัญของเรื่อง การทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่าน การสรุปความ การเข้าใจจุดมุ่งหมาย ทศนคติและลีลา การนำเสนอของผู้เขียนและการประเมินเรื่อง

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การอ่านขั้นสูงที่ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญา พิจารณาไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของผู้เขียนและตัดสินใจประเมินเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล

2. ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

จรรยา บุญปลั่ง (2541 : 82 อ้างอิงจาก Hallman . 1987 : 124) กล่าวว่า กลวิธีการสอนอ่านที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ครูผู้สอนต้องพัฒนาความสามารถเบื้องต้นที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนก่อน เช่น

1. ความสามารถในการจำความหมายของคำ
2. ความสามารถในการเลือกความหมายที่เหมาะสมกับคำ
3. ความสามารถในการทำความเข้าใจแนวคิดหลักของผู้เขียน
4. ความสามารถในการทำความเข้าใจแนวคิดหลักของผู้เขียน
5. ความสามารถในการย่อหรือเขียนข้อความใหม่จากข้อความที่ผู้เขียนไว้เดิม
6. ความสามารถในการเห็นความสัมพันธ์ส่วนต่างๆ ในข้อความ
7. ความสามารถในการปรับแบบหรือจัดรูปแบบในการเขียนของผู้เขียนเสียใหม่
8. ความสามารถในการคาดคะเนความมุ่งหมายของผู้เขียน ทักษะ ตลอดจนความประสงค์ของผู้เขียน

ประเสริฐศักดิ์ เทินไชย (2546 : 35) ได้กล่าวถึง ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ประกอบด้วยความสามารถ 7 ด้าน ดังนี้

1. การจำแนกข้อเท็จจริงและความคิดเห็น คือ ความสามารถในการบอกได้ว่าสิ่งใดคือความจริงหรือสิ่งที่เป็นจริงจากเรื่องที่อ่าน และสิ่งใดคือความคิดเห็นของผู้เขียนที่แสดงไว้ในเรื่องนั้น ๆ
2. การลำดับเรื่องคือความสามารถในการเรียงลำดับความคิดและรายละเอียด ตลอดจนเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหลังจากเรื่องที่อ่าน
3. การจับใจความสำคัญของเรื่อง คือ ความสามารถในการบอกใจความสำคัญของเรื่อง บอกรายละเอียดของเรื่องที่สำคัญ ๆ เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาที่อ่านได้อย่างชัดเจนตรงตามที่ต้องการ
4. การทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่าน คือ ความสามารถในการคาดการณ์หรือทำนายว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป หรือคาดการณ์ว่าผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งตามเนื้อเรื่องควรเป็นอย่างไร หรือเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่านควรจบลงอย่างไร
5. การสรุปความ คือ ความสามารถที่จะค้นหา เปรียบเทียบความสำคัญหรือข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่านสามารถแปลความและหาความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ ภายในเรื่องราวแล้วนำมาชน่ย่อเรื่องราวให้เป็นข้อสรุป
6. การเข้าใจจุดมุ่งหมาย ทักษะ และลีลาการนำเสนอของผู้เขียน คือ ความสามารถในการค้นหาจุดมุ่งหมาย แนวคิด หรือความคิดเห็นที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านเข้าใจและบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านนั้นผู้เขียนเขียนด้วยความรู้สึกรหรืออารมณ์อย่างไร
7. การประเมินเรื่อง คือ ความสามารถในการบอกคุณค่าและเหตุผล เพื่อวินิจฉัยตัดสินเรื่องราวที่อ่านว่ามีความถูกต้องเหมาะสมหรือไม่โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของ

ผู้อ่านประกอบการพิจารณาหรือเปรียบเทียบกับเกณฑ์ทางวิชาการหรือเปรียบเทียบกับเรื่องที่เป็นแบบอย่างที่ดีสมควรยอมรับว่าเด่นหรือด้อย มีประโยชน์หรือไม่มีประโยชน์

จากการศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในครั้งนี้ ผู้วิจัยยึดหลักการวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณตามแนวของ ประเสริฐศักดิ์ เหมไธสง และเพื่อให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้แบบ 5 E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ผู้วิจัยวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 7 ด้าน ดังนี้

1. การทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่าน หมายถึงการคาดการณ์หรือทำนายว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป หรือคาดการณ์ว่าผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำ อย่างใดอย่างหนึ่งตามเนื้อเรื่องควรเป็นอย่างไร หรือเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่านควรจบลงอย่างไร
2. การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น หมายถึง การบอกได้ว่าสิ่งใดคือความจริงหรือสิ่งที่เป็นจริงจากเรื่องที่อ่าน และสิ่งใดคือความคิดเห็นของผู้เขียนที่แสดงไว้ในเรื่องนั้น ๆ
3. การลำดับเรื่องคือการเรียงลำดับความคิดและรายละเอียดตลอดจนเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหลังจากเรื่องที่อ่าน
4. การจับใจความสำคัญของเรื่อง คือ การบอกใจความสำคัญของเรื่อง บอกรายละเอียดของเรื่องที่สำคัญๆ เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาที่อ่านได้อย่างชัดเจนตรงตามที่คุณเขียนต้องการ
5. การสรุปความ คือ การค้นหา เปรียบเทียบความสำคัญหรือข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่านสามารถแปลความและหาความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ ภายในเรื่องราวแล้วนำมาย่อเรื่องราวให้เป็นข้อสรุป
6. การเข้าใจจุดมุ่งหมาย ทศนคติ และลีลาการนำเสนอของผู้เขียน คือ การค้นหาจุดมุ่งหมาย แนวคิด หรือความคิดของผู้เขียนที่ต้องการสื่อถึงผู้อ่าน เข้าใจและบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านนั้นผู้เขียนเขียนด้วยความรู้สึกหรืออารมณ์อย่างไร
7. การประเมินเรื่อง คือ การบอกคุณค่าและเหตุผล เพื่อวินิจฉัยตัดสินเรื่องราวที่อ่านว่ามีความถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านประกอบการพิจารณาหรือเปรียบเทียบกับเกณฑ์ทางวิชาการหรือเปรียบเทียบกับเรื่องที่เป็นแบบอย่างที่ดีสมควรยอมรับว่าเด่นหรือด้อย มีประโยชน์หรือไม่มีประโยชน์

3. ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นอีกทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวัน เพราะปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงทั้งด้านวัตถุ วิทยาการเทคโนโลยี ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะสามารถช่วยให้ผู้อ่านใช้ความคิดพิจารณาและเลือกสรรสิ่งที่เป็นประโยชน์ สำหรับ

คนมีนักการศึกษา สุทัศน์ คล้ายสุวรรณ (2545 : 9 อ้างอิงจาก ประทิน มหาจันทร์. 2530) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ ดังนี้

1. ปัจจุบันความก้าวหน้าทางด้านสื่อสารมวลชนมีมากการรับข่าวสารจึงจำเป็นต้องใช้วิจารณญาณให้รอบคอบเพื่อการตัดสินใจให้ถูกต้อง
2. ความก้าวหน้าทางการโฆษณาขายสินค้ามีมากจนคนส่วนใหญ่หลงเชื่อในคำโฆษณา การใช้ความคิดอย่างมีวิจารณญาณจะช่วยให้การตัดสินใจซื้อสินค้าเป็นไปอย่างถูกต้อง
3. ลัทธิการปกครองในปัจจุบันมีหลายลัทธิ แต่ละลัทธิก็พยายามโฆษณาชวนเชื่อโดยใช้หลักจิตวิทยาต่างๆ อย่างกว้างขวาง การใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบจะช่วยให้ตัดสินใจเชื่อได้อย่างถูกต้อง
4. ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย วิธีชีวิตส่งเสริมการคิดอย่างมีเหตุผล ด้านเหตุนี้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสังคมประชาธิปไตย
5. การเรียนรู้ของคนในยุคปัจจุบันต้องเรียนรู้จากตำราหลายเล่ม จากผู้เขียนหลากหลาย ดังนั้นการอ่านอย่างพิถีพิถัน มีวิจารณญาณในการอ่านจึงมีความจำเป็นมากในปัจจุบัน

ปริยา หิรัญประดิษฐ์ และคณะ (2547 : 219) ได้กล่าวว่า ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้ระบบการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเป็นไปอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว การอ่านเพียงเพื่อความเข้าใจจึงยังไม่เพียงพอสำหรับการดำรงชีวิตผู้อ่านจำเป็นต้องใช้วิจารณญาณทุกครั้งทีอ่านเพื่อการตัดสินใจที่ถูกต้องและรอบคอบ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญ ดังนี้

1. ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่านตลอดจนรู้วัตถุประสงค์หรือเจตนาของผู้เขียน
2. ผู้อ่านสามารถแยกข้อเท็จจริงและความคิดเห็นจากข้อความที่อ่านได้
3. ผู้อ่านรู้จักใช้ความรู้และประสบการณ์มาช่วยในการคิดและวินิจฉัยเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. ผู้อ่านตัดสินใจว่าสิ่งใดควรเชื่อ สิ่งใดไม่ควรเชื่อ สิ่งใดไม่ควรเชื่อ โดยใช้ความคิดไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล
5. ผู้อ่านสามารถแสวงหาความรู้ ส่งเสริมความคิดและความฉลาดรอบรู้โดยใช้การอ่านเป็นเครื่องมือ

สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในสังคมโลกยุคปัจจุบันที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี ยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร เป็นการอ่านที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้สติปัญญา ความคิดพิจารณา ไตร่ตรองอย่างรอบคอบก่อนการตัดสินใจเลือกอย่างสมเหตุสมผล นับว่าเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีความสำคัญ ดังนี้

1. ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้
2. ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านและเจตนาารมณ์ของผู้เขียน
3. ผู้อ่านสามารถเลือกบริโภคข้อมูลที่น่าเชื่อถือโดยใช้สติปัญญาความคิดใคร่ครวญอย่างสมเหตุสมผลก่อนตัดสินใจสิ่งใดควรเชื่อ และสิ่งใดไม่ควรเชื่อ
4. ผู้อ่านสามารถนำความรู้ประสบการณ์ของตนเองมาช่วยในการคิดและวินิจฉัยเรื่องที่อ่าน
5. ผู้อ่านใช้ความสามารถในการอ่านพัฒนาตนเองดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้นนอกจากผู้อ่านจะมีพฤติกรรมการอ่าน ซึ่งสามารถกำหนดเป็นลำดับขั้นแล้วผู้อ่านยังต้องอาศัยหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อเป็นแนวทางในการอ่านด้วย

ปัจฉิมาพร อัครรัตน์ (2540 : 10 อ้างอิงจาก สุจริต เพียรชอบ. 2531 : 130) เสนอแนะหลักการสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สรุปได้ว่า ครูควรสอนการจับใจความสำคัญของข้อความที่อ่านได้ ให้ฝึกการสังเกตประโยคเพื่อหาใจความสำคัญและใจความรอง (พลความ) และให้นักเรียนฝึกการใช้เหตุผลและความคิดวิจารณ์ โดยให้นักเรียนคิดตั้งคำถามกับตนเองวิเคราะห์เรื่องราวเหตุการณ์ในเรื่อง และจัดกิจกรรมส่งเสริมการแสดงความคิดเห็น ต้องส่งเสริมให้นักเรียนอ่านหนังสือหลาย ๆ ประเภท

กมลรัตน์ เทอร์เนอร์ และคณะ (2548 : 40) ได้เสนอหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

1. ผู้อ่านต้องเข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้เขียน
2. ผู้อ่านต้องตระหนักในข้อตกลงเบื้องต้นและความเชื่อที่แฝงอยู่ของผู้เขียนมีความคิดมีความเชื่ออย่างไรจึงเขียนออกมาเป็นเช่นนั้น หากผู้เขียนมีความเชื่อต่างกันหัวข้อเรื่องเดียวกันอาจมีเนื้อหาต่างกันได้
3. ผู้อ่านต้องมีการเชื่อมโยงความคิดจากตำราที่ได้อ่านเข้ากับความคิดอื่น ๆ ต้องมีการเปรียบเทียบหรือเชื่อมโยงเข้ากับตำราอื่น ๆ
4. ผู้อ่านจะต้องสะท้อนค่านิยมและความเชื่อรวมทั้งความเป็นมาของผู้เขียนว่ามีความเป็นมาอย่างไร และต้องเข้าใจว่าหนังสือนั้นเขียนสำหรับผู้อ่านระดับใด
5. ผู้อ่านต้องจำแนกว่าตนเองมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านในระดับใด
6. ผู้อ่านต้องมีการตรวจสอบทางเลือกวิธีการหรือแนวทางที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ถูกกล่าวถึงในหนังสือ

7. ผู้อ่านควรพิจารณาทั้งข้อตกลงเบื้องต้น และคำนิยามที่แฝงอยู่ของผู้อ่านเองและนำไปพิจารณาในการอ่าน

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2548 : 98 - 99) หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีดังนี้

1. พิจารณาความถูกต้องของภาษาที่อ่าน เช่น ด้านความหมาย การวางตำแหน่งคำ การเว้นวรรคตอน ความผิดพลาดดังกล่าวจะทำให้การสื่อความหมายเสีย
  2. พิจารณาความต่อเนื่องของประโยคความมีเหตุรับกันดีหรือไม่โดยอาศัยความรู้ด้านตรรกวิทยาเข้าช่วย ความจากประโยคจะต้องไม่ขัดแย้งกัน หรือเรียงลำดับไม่สับสนวนวายจนอ่านไม่รู้เรื่องหรืออ่านเสียเวลาเปล่า
  3. พิจารณาความต่อเนื่องของเรื่องราวระหว่างเรื่องที่เป็นแกนหลักหรือแกนนำกับแกนรองและส่วนประกอบอื่น ๆ กลมกลืนกันดีหรือไม่
  4. รู้จักแยกแยะข้อเท็จจริงออกจากเรื่องการแสดงความรู้สึกและข้อคิดเห็นของผู้แต่ง เพื่อจะได้นำมาพิจารณาภายหลังได้ถูกต้องใกล้เคียงความเป็นจริงยิ่งขึ้น
  5. พิจารณาความรู้เนื้อหาตัวอย่างที่ได้มีส่วนสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมหรือไม่เพียงใด เป็นความรู้ความคิดตัวอย่างที่แปลกใหม่หรืออ้างอิงมาจากไหน น่าสนใจเพียงใด จากนั้นควรทำการประเมินผลโดยทั่วไปว่าผลจากการอ่านจะทำให้เกิดความรู้ความคิดมากเพียงใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งความคิดสร้างสรรค์ที่ผู้อ่านประสงค์หรือปรารถนาจะได้อาจจากการอ่านนั้น ๆ อยู่เสมอ
- การอ่านอย่างใช้วิจารณญาณไม่ใช่สิ่งที่ทำได้ง่าย ๆ ผู้กระทำจะต้องหมั่นฝึกหัดสังเกต จำ และปรับปรุงการอ่านอยู่เสมอแรก ๆ อาจรู้สึกเป็นภาระหนักและน่าเบื่อหน่าย แต่ถ้าได้กระทำเป็นประจำจนเป็นนิสัยแล้วจะทำให้ความลำบากดังกล่าวหายไปผลที่เกิดขึ้นนั้นคุ้มค่ายิ่ง
- สรุปได้ว่า หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การอ่านที่ต้องพิจารณาข้อความที่อ่านอย่างละเอียดรอบคอบ จับใจความสำคัญของเรื่อง วิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ใช้ประสบการณ์และความรู้เดิม สรุปแนวคิดและจุดมุ่งหมายในการนำเสนอของผู้เขียน แล้วจึงประเมินค่าตัดสินเรื่องที่อ่าน

5. ทฤษฎีและรูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

5.1 ทฤษฎีการอ่าน

ทฤษฎีการอ่านจะช่วยให้ประสบผลสำเร็จในการอ่านได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการศึกษาเลือกใช้ให้เหมาะสมกับการเรียนการสอน ดังที่ ปัจฉิมาพร อัครรัตน์ (2540 : 4 -15 อ้างอิงจาก สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2527 : 121) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการอ่านไว้ 3 ทฤษฎี ดังนี้

1. ทฤษฎีการอ่านที่เน้นพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง โดยให้การเสริมแรงที่เหมาะสมในขณะที่มีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

2. การอ่านที่เน้นความรู้ความเข้าใจทฤษฎีนี้มีแนวคิดว่าการเรียนรู้จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ประสบการณ์ในการเรียนรู้ การสะสมความรู้ และการนำไปใช้ การเรียนรู้จึงขึ้นอยู่กับเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิมและการแสดงออกอย่างเหมาะสม

3. การอ่านที่เน้นทฤษฎีพัฒนาการ มีแนวคิดว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นและพัฒนาไปตามความเจริญของแต่ละวัย และจะมีการเรียนรู้หรือพัฒนาทักษะเฉพาะอย่างในแต่ละช่วงอายุ ถ้าหากในช่วงนั้นไม่เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามพัฒนาการการเรียนรู้ในช่วงนั้นจะบกพร่องไปและมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ภายหลัง

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2547 : 39 - 42 อ้างอิงจาก Gagas. 1986 : 120) กล่าวว่า โดยทั่วไปการอ่านเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งของการเรียนรู้ บรรณารักษ์หรือผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการอ่านควรจะได้รู้ถึงทฤษฎีการเรียนรู้นั้นมาดัดแปลงใช้กับการอ่าน หลักใหญ่ ๆ 3 หลักของการเรียนรู้นี้จะนำมาใช้ในกระบวนการอ่าน คือ

1. การเรียนรู้จำแนก (Indiscrimination Learning)
2. ทฤษฎีเสริมกำลัง (Reinforcement)
3. การถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning)

การเรียนรู้จำแนก

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2547 : 40 อ้างอิงจาก Lashley. 1987 : 127) ซึ่งจากการทดลองของเลชลี่ ทำการทดลองกับหนูโดยใช้ป้ายขาหยั่งที่เขาคิดขึ้นทดลองให้หนูหัดกระโดดจากเป็นซึ่งห่างจากป้ายราว 8 นิ้ว บนป้ายจะมีกระดาษอยู่ 2 ชิ้น ลายขวาง กับลายทาง ปิดไว้คู่กัน ถ้าหนูกระโดดถูกเป็นที่เป้าประสงค์ก็จะได้รับรางวัล คือ เข้าไปเอาอาหารได้ แต่ถ้ากระโดดผิดก็จะหล่นลงไป ในตาข่ายที่เขาองไว้เป็นการทำโทษเมื่อหนูทดลองหลายครั้งแล้วก็จะเกิดการเรียนรู้ถึงความแตกต่างระหว่างช่องประตูลายขวางกับลายทาง สรุปได้ว่า การวางเงื่อนไขแบบมีรางวัลหรือการทำโทษไปด้วย อาจทำให้เกิดการเรียนรู้ในการสามารถเห็นความแตกต่างระหว่างของหลายสิ่งหรือ เรียกสั้น ๆ ว่า “การเรียนรู้จำแนก” ซึ่งเกิดขึ้นก่อนการเกิดความคิดรวบยอด (concept)

จากการเรียนรู้จำแนกนี้ ผู้อ่านสามารถนำมาใช้ในการจำแนกความแตกต่างของคำลักษณะรูปร่างของตัวอักษร แนวความคิดของผู้เขียน และความหมายของคำเหล่านี้ เป็นต้น

ทฤษฎีเสริมกำลัง

ทฤษฎีนี้แพร่หลายมากในการจูงใจให้เด็กตั้งใจเรียน จากกฎแห่งการเรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ (Thorndike) ซึ่งตรงกับทฤษฎีการให้รางวัลและการทำโทษของสกินเนอร์ (Skinner) ซึ่งอธิบายตรงกันว่า ถ้าการกระทำพฤติกรรมอะไรให้ผลเป็นที่พอใจจะเป็นแรงจูงใจให้คนหรือสัตว์ กระทำพฤติกรรมนั้นต่อไป ถ้าพฤติกรรมนั้นให้ผลลัพธ์ไม่ดี คนหรือสัตว์อาจจะเลิกแสดงพฤติกรรมนั้น วิธีเสริมกำลังอาจจะทำได้โดยวาจา เช่น การกล่าวคำชมเชย กล่าวซ้ำทวนคำตอบของเด็ก แสดงท่าทาง ขอมรับ เช่น ผงกศีรษะ ยิ้มรับ ประบมือก็เป็นการเสริมแรงพลังรวมทั้งการให้คะแนน ให้รางวัล เป็นสิ่งของ หรือสัญลักษณ์ก็ล้วนเป็นแรงเสริมพลังทั้งสิ้น

จากทฤษฎีเสริมกำลังข้างต้น บรรณารักษ์หรือครู จะมีการเสริมแรงในการอ่านให้กับเด็ก ให้เขามีความรู้สึที่ดี และนำชักชวนจัดนิทรรศการ ใ้ใจให้มีแรงกระตุ้นยิ้มแย้มแจ่มใส ชมเชย เมื่อเด็กอ่านหนังสือจบและเอาหนังสือมาส่งคืนห้องสมุดเบลเดม (Beldam) กล่าวว่า เด็ก ๆ มักจะทำการอ่านได้ดี ถ้าเขามีความสุขและอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี นั่นหมายความว่า เท่ากับเป็นการเสริมแรงในการอ่านให้แก่เขา

การถ่ายโยงการเรียนรู้

ฉวีลักษณ์ บุญชะกาญจน (2547: 42 อ้างอิงจาก Ellis, 1987 : 130) เอลลิส ได้ให้ความหมายและแบ่งประเภทของการถ่ายโยงการเรียนรู้ไว้ ดังนี้ การถ่ายโยงการเรียนรู้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อการเรียนรู้หรือกิจกรรมในสถานการณ์หนึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้หรือกิจกรรมในอีกสถานการณ์หนึ่งซึ่งอิทธิพลดังกล่าวอาจพิจารณาได้ 3 ลักษณะ คือ

1. การเรียนรู้ในสถานการณ์หนึ่ง มีผลส่งเสริมการเรียนรู้ในอีกสถานการณ์หนึ่ง เรียกว่า เกิดการถ่ายโยงทางบวก (Positive Transfer)
2. การเรียนรู้ในสถานการณ์หนึ่ง มีผลขัดขวางหรือชะลอการเรียนรู้ในอีกสถานการณ์หนึ่ง กรณีเช่นนี้เรียกว่า การถ่ายโยงทางลบ (Negative Transfer)
3. การเรียนรู้ในสถานการณ์หนึ่ง ไม่มีผลส่งเสริม ขัดขวาง หรือหยุดยั้ง หรือชะลอการเรียนรู้ เรียกว่า มีผลการถ่ายโยงเป็นศูนย์ (Zero Transfer)

ความสำคัญของการถ่ายโยงการเรียนรู้

การเรียนรู้ใด ๆ ก็ตามย่อมมีจุดหมายปลายทาง คือ การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้ การถ่ายโยงการเรียนรู้ คือ การถ่ายโยงเอาผลการเรียนรู้จากสถานการณ์หนึ่งไปใช้กับอีกสถานการณ์หนึ่งได้ การถ่ายโยงการเรียนรู้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการอ่าน กล่าวได้ว่า

1. การถ่ายโยงการเรียนรู้จะทำให้บรรณารักษ์ ผู้แนะแนวการอ่านเข้าใจถึงวิธีการที่จะช่วยให้เด็กเกิดการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

2. การถ่ายโอนการเรียนรู้จะทำให้บรรณารักษ์ผู้แนะนำการอ่านจัดวัสดุอุปกรณ์ สิ่งแวดล้อมที่เหมือนหรือสัมพันธ์กับชีวิตจริงให้มากที่สุด เพื่อให้เกิดการเรียนรู้มีประโยชน์แก่ชีวิตของเด็ก ซึ่งจะมีผลต่อเนื่องไปถึงการบำบัดด้วยการอ่าน

องค์ประกอบของการถ่ายโอนการเรียนรู้

1. การถ่ายโอนต้องอาศัยการรับรู้ที่ดี การรับรู้มีมากเพียงใดการถ่ายโอนก็เพิ่มมากขึ้นเท่านั้น

2. การถ่ายโอนจะมีมากขึ้นถ้าองค์ประกอบ คุณสมบัติในตัวผู้เรียน หลักการ เทคนิค วิธีของการเรียนรู้ทั้ง 2 ครั้งเหมือนกัน

3. ถ้าลักษณะของวิธีตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือพฤติกรรมที่แสดงต่อสิ่งเร้าทั้งสองครั้งเหมือนกันการถ่ายโอนจะดีขึ้น

4. ถ้าผลสัมฤทธิ์ในการเรียนหรือการอ่านครั้งแรกสูง จะทำให้การถ่ายโอนไปสู่การเรียนหรือการอ่านครั้งหลังพลอยสูงไปด้วย (ตามทฤษฎีเสริมแรงของสกินเนอร์)

5. การเรียนรู้อะไรที่สามารถสรุปลงเป็นหลักการ คือ ทำให้ผู้เรียนเกิดการหยั่งเห็น (Insight) สิ่งนั้นจะเกิดการถ่ายโอนได้ดี

หลักการถ่ายโอนนี้จะเห็นว่ามีมาใช้ในการอ่านได้มากเพราะถ่ายโอนจากประสบการณ์ การอ่านเก่ามาใช้ในการกับประสบการณ์การอ่านใหม่ การถ่ายโอนนี้ถือเป็นระดับที่สูงของการอ่านกว่าสองระดับที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เพราะการถ่ายโอนเป็นการที่จะสร้างความคิด ความคิดรวบยอด แต่การถ่ายโอนจะมีผลต่อการอ่านหรือไม่เพียงใดนั้น อยู่ที่ความสามารถของบรรณารักษ์และผู้แนะนำการอ่านที่จะพยายามสร้างสถานการณ์ที่ผ่านมาและสถานการณ์ใหม่เป็นไปในรูปส่งเสริมการอ่าน (Positive Transfer) จะเกิดขึ้นถ้าบรรณารักษ์หรือผู้แนะนำการอ่านสร้างสถานการณ์ให้มีผลชัดเจน หรือชะลอการอ่านในอีกสถานการณ์หนึ่ง คือ สถานการณ์ที่เขาจะอ่าน วัสดุในการอ่าน สถานการณ์ใหม่สู่สถานการณ์เก่าไม่ได้ ดังนี้ เป็นต้น

สรุปได้ว่า การอ่านจึงเป็นกระบวนการรับรู้ ซึ่งมีพื้นฐานมาจากช่วงพัฒนาการต่าง ๆ ที่นักเรียนแสดงออกในการอ่านจึงเป็นเครื่องชี้ให้เห็นระดับการพัฒนาของนักเรียนจากทฤษฎีการอ่าน ที่กล่าวมาทฤษฎีการอ่านเน้นพฤติกรรมการเรียนรู้เน้นความรู้ความเข้าใจทฤษฎีพัฒนาการและทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างข้อความกับประสบการณ์เดิมเมื่อนำมาใช้ประกอบกันในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ความเข้าใจโดยอาศัยแรงเสริมที่เหมาะสม การเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิมและการฝึกฝนเป็นไปตามวัย

6. กระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

กระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นกระบวนการทำงานของสมองและดวงตา ซึ่งเป็นกลไกการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่การรับรู้ทางสมอง

ปัจฉิมาพร อัมภารัตน์ (2540 : 18 อ้างอิงจาก สุจริต เพียรชอบ. 2531) กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจทางภาษาต่างกันแม้แต่เพศเดียวกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น สภาพร่างกาย สติปัญญา บิดา มารดา ฐานะ สิ่งแวดล้อม ความดูแลเอาใจใส่และการปลูกฝังทักษะทางภาษาก่อนเข้าเรียน

สุทัศน์ คล้ายสุวรรณ (2545 : 16 อ้างอิงจาก พะยอม ธรรมบุตร. 2531 : 135) กล่าวถึงกระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สรุปได้ดังนี้

1. การประมวลความรู้ระดับจุลภาคผู้อ่านจะเข้าใจเฉพาะคำที่สำคัญโดยไม่คำนึงถึงความหมายของคำแต่จะใช้ปริบทและประโยคเป็นตัวกำหนดความหมายของข้อความทั้งหมด
2. การประมวลความรู้โดยการบูรณาการ ผู้อ่านต้องพยายามเข้าใจโครงสร้างของข้อความที่อ่านด้วยการใช้ทักษะทางด้านภาษา
3. การประมวลความรู้ระดับมหภาค เป็นกระบวนการอ่านที่เกิดขึ้นในความเป็นจริง ผู้อ่านจะนำความรู้เดิมไปปฏิสัมพันธ์กับความรู้ใหม่และสกัดความหมายหรือความคิดได้กระบวนการรับรู้จึงเกี่ยวข้องกับระดับการทำงานของสมองสามระดับ การรับรู้ สัญลักษ์ณ์ คือ ตารับรู้หรือหูได้ยิน การทำความเข้าใจความหมายของคำที่ได้ยิน หรือเห็นและการสร้างมโนทัศน์โดยสรุปความหมายที่ได้อ่านและความรู้สึกต่าง ๆ จากการอ่าน

กล่าวโดยสรุป กระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นกระบวนการที่อาศัยกลไกการเรียนรู้เริ่มจากการสัมผัส โดยใช้สายตา การรับภาพ การเข้าใจความหมาย โดยใช้ความคิดและประสบการณ์เดิมแปลความ และสรุปผลเพื่อทำความเข้าใจความหมายและความคิดจากการอ่านได้ทั้งนี้ต้องอาศัยการสร้างประสบการณ์ซ้ำ ๆ รวมทั้งการฝึกฝนบ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

7. การวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

จรรยา บุญปลั่ง (2541 : 94 อ้างอิงจาก อัจฉรา วงศ์โสธร. 2539 : 128) ได้กล่าวถึงวิธีการวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ตามเกณฑ์การกำหนดความสามารถทางการอ่านแบบรวมนี้นี้

1. ความสามารถในการเรียบเรียงความ ได้แก่ การอ่านแล้วเข้าใจความได้ และสามารถเรียบเรียงถ้อยคำใหม่ให้เข้าใจความดั้งเดิม
2. ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียดและ โยงความสัมพันธ์ของรายละเอียดนั้น ๆ

3. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ เช่น การระบุใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน การแปลความ การสรุปความ ฯลฯ

4. ความสามารถในการวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษาซึ่งผู้อ่านสามารถใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่านและความรู้เกี่ยวกับรูปแบบลีลาภาษาที่ใช้ในบทที่เป็นตัวกระตุ้น วิเคราะห์ ประเมิน และสรุปได้ว่าสารที่อ่านนั้นเป็นสารประเภทใด ลีลาภาษาที่ใช้เป็นอย่างไร เจตนาหรือทัศนคติของผู้เขียนที่แฝงอยู่เป็นอย่างไร เป็นต้น

จรรยา บุญปลั่ง (2541 : 94) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่สร้างขึ้นนั้นควรมีลักษณะคำถามครอบคลุมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณซึ่งเป็นทักษะย่อยของการอ่าน 8 ประการ คือ

1. การจับใจความสำคัญ
2. การแปลความ
3. การขยายความ
4. การตีความ
5. การตีความสัญลักษณ์
6. การระบุความจริง ความคิดเห็น
7. การคาดคะเน
8. การประเมินค่า

การจะวัดว่าผู้อ่านมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมากน้อยเพียงใดนั้น ในการฝึกฝนผู้อ่านจะต้องแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ศึกษาและรวบรวมจากนักวิชาการหลายท่าน (เอมอร์ เนียมน้อย. 2551 : 17 อ้างอิงจาก Hill, J. 1965 : 277 , Heilman. A.W. 1976 : 42, เปลื้อง ณ นคร. 2544 : 46-47, อรษา บุญปัญญา. 2540 : 13, กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ. 2533 : 6 และ ถนอมวงศ์ ล้ำยอดมรรคผล. 2533 : 584-591) ดังนี้

1. ความสามารถในการจำแนกประเภทของงานเขียน
2. ความสามารถแยกแยะส่วนที่เป็นข้อเท็จจริง หรือข้อคิดเห็น
3. ความสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ สำนวน อุปมา
4. การตัดสินใจสิ่งที่ถูกและสิ่งที่ผิด
5. การบอกจุดประสงค์ของผู้เขียน
6. การจับแนวความคิดหลัก
7. การจับน้ำเสียงหรือความรู้สึกของผู้เขียน

8. การบอกโครงเรื่องหรือสรุปเรื่อง

9. การประเมินคุณค่าของเรื่องที่อ่าน

ดังนั้นในการสร้างแบบทดสอบ Pre-Post Test และการสร้างคำถามในแบบฝึกอ่าน

จะต้องครอบคลุมพฤติกรรมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังกล่าวข้างต้นด้วย

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading) เป็นการวัดความสามารถในการวิเคราะห์ และประเมินข้อความหรือบทความที่กำหนดให้ ในองค์ประกอบต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (ลายไทย, สืบค้น เมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.joomlacorner.com>)

1. การจับใจความหลักและเจตนารมณ์สำคัญ
  2. ความเข้าใจข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ระบุอย่างชัดเจน
  3. ความเข้าใจแนวความคิดที่พาดพิง แต่ไม่ได้ระบุอย่างชัดเจน
  4. การประยุกต์ใช้แนวความคิดในบทความกับสถานการณ์อื่น ๆ
  5. วิเคราะห์ตรรกะ เหตุผล และเทคนิควิธีการนำเสนอที่ผู้แต่งใช้
  6. วิเคราะห์จุดยืน เจตคติ และอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียนจากลักษณะภาษาที่ใช้
- ข้อความหรือบทความที่กำหนดให้อ่าน จะมีเนื้อหาสาระที่ไม่เน้นหนักเทคนิควิธี

เฉพาะสาขา (Non-technical Reading) แต่จะมีขอบข่ายที่กว้างขวาง ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่เรื่องราว ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันไปจนถึงบทความที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาต่าง ๆ อันได้แก่ วิทยาศาสตร์ กายภาพ ชีวภาพ สังคมศาสตร์ และศิลปะศาสตร์ แบบทดสอบแต่ละฉบับจะมีบทความจำนวน หลายบทความและมีการกระจายให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระประเภทต่าง ๆ ดังกล่าวอย่างทั่วถึงและ สมดุล

ข้อความหรือบทความที่กำหนดให้จะมีความยาวแตกต่างกัน ข้อความหรือบทความ สั้น ๆ จะใช้เพื่อวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นหลัก แต่ละข้อความจะตามด้วย คำถามเดียว ส่วนบทความขนาดยาวจะมีหลายคำถาม และครอบคลุมความสามารถหลาย ๆ ด้าน

สรุป การวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ต้องครอบคลุมพฤติกรรม ในด้านต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและนำเสนอดังกล่าวข้างต้น

การจัดการเรียนรู้แบบ 5E

1. ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ 5E

ชาตรี เกียรติธรรม (2545 : 36) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหา ความรู้ไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักค้นคว้าหาความรู้ โดยใช้กระบวนการทางความคิด หาเหตุผล ทำให้ค้นพบความรู้หรือแนวทางแก้ปัญหาที่ถูกต้องด้วยตนเอง โดยผู้สอนตั้งคำถามประเภท

กระตุ้นให้นักเรียนใช้ความคิดหาวิธีการแก้ปัญหาได้เอง สามารถนำการแก้ปัญหามาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 57) ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ว่า หมายถึง การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาด้วยวิธีการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ โดยผู้สอนตั้งคำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการทางความคิด หาเหตุผลจนค้นพบความรู้หรือแนวทางในการแก้ไขปัญหานั้นที่ถูกต้องด้วยตนเอง สรุปเป็นหลักการ กฎเกณฑ์หรือสามารถนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ในการควบคุมปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมในสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง

กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545 : 37) ได้ให้ความหมายของการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ไว้ว่าเป็นวิธีสอนที่เน้นความสำคัญที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ วิธีการสอนนี้เป็นการให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างแท้จริง โดยให้ผู้เรียนค้นคว้าใช้ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ให้เป็นคนช่างสังเกต ช่างสงสัย และพยายามหาข้อสรุปจนในที่สุดจะเกิดความคิดรวบยอดในเรื่องที่ศึกษานั้น การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้นี้ครูผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้สนับสนุน ชี้แนะ ช่วยเหลือ ตลอดจนแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการเรียนการสอน

สรุป การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SE เป็นการจัดการกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนพยายามสร้างความรู้ใหม่โดยอาศัยฐานความรู้เดิมเป็นการฝึกให้นักเรียนเรียนรู้โดยการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพราะการที่ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองจะทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและเข้าใจความรู้นั้นดียิ่งขึ้น มากกว่าที่ครูจะเป็นเพียงผู้บอกและบรรยาย เพราะผู้เรียนไม่ได้ลงมือปฏิบัติเอง

2. ประเภทของวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SE

พิมพันธ์ เคะคุปต์ (2544 : 58- 59) อ้างอิงจาก Carin and Sund. 1980) ได้แบ่งประเภทการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 3 ประเภท โดยใช้บทบาทของครูและนักเรียนเป็นเกณฑ์ ดังนี้คือ

1. วิธีให้นักเรียนทำงานหรือปฏิบัติการทดลอง/ปฏิบัติกิจกรรม (Student Exercise) หรือ (Guided Discovery) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ครูเป็นผู้กำหนดปัญหา วางแผนการทดลองเก็บรวบรวมข้อมูล เตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือไว้เรียบร้อยแล้ว นักเรียนมีหน้าที่ปฏิบัติการทดลองทำกิจกรรมตามแนวทางที่กำหนดไว้ ซึ่งอาจเรียกว่าเป็นวิธีสืบสอบที่มีคำแนะนำปฏิบัติการหรือกิจกรรมสำเร็จรูป (Structured Laboratory) ลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของวิธีนี้ คือ

1.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูเป็นผู้อภิปรายโดยตั้งปัญหาเป็นอันดับแรก
 1.2 ขั้นอภิปรายก่อนทำกิจกรรมการทดลองอาจจะเป็นการตั้งสมมติฐานครูอธิบายหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่จะใช้ในการทดลองว่ามีวิธีการอย่างไร จึงจะไม่เกิดอันตรายและมีข้อควรระวังในการทดลองแต่ละครั้งอย่างไรบ้าง

1.3 ขั้นทำการทดลองเก็บรวบรวมข้อมูล นักเรียนเป็นผู้ลงมือกระทำการทดลองเองทำกิจกรรมพร้อมทั้งบันทึกผลการทดลอง

1.4 ขั้นอภิปรายหลังการทดลองเป็นขั้นของการนำเสนอข้อมูลและสรุปผลการทดลอง ในตอนนี้ครูต้องนำการอภิปรายโดยใช้คำถาม เพื่อนำนักเรียนไปสู่ข้อสรุปเพื่อให้ได้แนวคิดหรือหลักเกณฑ์ที่สำคัญของบทเรียน

2. วิธีสืบสอบที่ครูเป็นผู้วางแผน (Teacher Planned Investigation) หรือ (Less Guided Discovery) เป็นวิธีสืบสอบที่ครูเป็นผู้กำหนดปัญหาแต่ให้นักเรียนหาวิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยเริ่มตั้งแต่การตั้งสมมติฐาน วางแผนการทดลอง ทำการทดลองจนถึงสรุปผลการทดลอง โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ซึ่งอาจเรียกวิธีนี้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบไม่กำหนดแนวทาง (Unstructured Laboratory) ลำดับขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้วิธีนี้คือ

2.1 สร้างสถานการณ์หรือปัญหา ซึ่งอาจทำโดยการใช้คำถาม ใช้สถานการณ์จริง โดยการสาธิตเพื่อเสนอปัญหา ใช้ภาพปริศนา หรือภาพยนตร์เพื่อเสนอปัญหา

2.2 นักเรียนวางแผนแก้ปัญหา โดยครูเป็นผู้แนะแนวทาง ระบุแหล่งความรู้

2.3 นักเรียนดำเนินการแก้ปัญหาตามแผนที่วางไว้

2.4 รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ดูแลร่วมการอภิปรายเพื่อให้ได้ความรู้ที่ถูกต้องสมบูรณ์

3. วิธีสืบสอบที่นักเรียนเป็นผู้วางแผนเอง (Student Planned Investigation) หรือ (Free Discovery) เป็นวิธีการที่นักเรียนเป็นผู้กำหนดปัญหาเอง วางแผนการทดลองเอง เก็บข้อมูล ดำเนินการทดลองเก็บข้อมูล ตลอดจนสรุปผลด้วยตัวนักเรียนเอง วิธีนี้นักเรียนมีอิสระเต็มที่ในการศึกษาความสนใจ ครูเป็นเพียงผู้กระตุ้นเท่านั้น ซึ่งอาจเรียกว่า วิธีสืบสอบแบบอิสระ (Free Discovery) วิธีนี้ครูอาจใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนกำหนดปัญหาด้วยตัวเอง ดังที่ คารินและซันด์ ได้ยกตัวอย่างปัญหาที่ครูถามนักเรียน เช่น

3.1 ถ้านักเรียนเป็นครูและกำลังสนใจเลือกหาข้อที่จะศึกษาในภาคเรียนนี้นักเรียนคิดว่าจะศึกษาเรื่องอะไร

3.2 ปัญหาสำคัญของชุมชนเราที่นักเรียนสนใจศึกษามีอะไรบ้าง

3.3 เมื่อนักเรียนประสบปัญหาในชุมชนของเรา เช่น ปัญหามลพิษ นักเรียนต้องการอภิปรายเกี่ยวกับอะไร ลองเล่าสู่ให้เพื่อนฟังบ้าง

3.4 นักเรียนได้เรียนเรื่องของเกลือ แสง ความร้อน วัสดุ พลังงานของสัตว์แล้ว มีปัญหาใดเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ที่นักเรียนสนใจจะศึกษา อาจศึกษาเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มก็ได้

การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ แบ่งเป็น 3 ประเภท (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. 2545 : 137 อ้างอิงจาก ธีรยุทธ วิเศษโรชิต. 2521)

1. Passive Inquiry การสอนแบบนี้ผู้สอนจะเป็นผู้ถามนำ โดยมีผู้เรียนเป็นฝ่ายตอบเป็นส่วนใหญ่ แต่ผู้สอนก็จะพยายามกระตุ้นเตือนให้ผู้เรียนได้ตั้งคำถามอยู่เสมอสรุป คือ ผู้สอนจะเป็นผู้ตั้งคำถาม 90% ผู้เรียนจะเป็นผู้ตั้งคำถาม 10% การสอนประเภทนี้เหมาะสำหรับการเริ่มสอนแบบสืบสวนสอบสวนเป็นครั้งแรก หรือในช่วง 3 เดือนแรก เพราะผู้เรียนในระบบการศึกษาไทย ยังไม่คุ้นเคยกับการเป็นผู้ซักถามผู้สอน

2. Combined Inquiry การสอนแบบนี้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนเป็นผู้ถามคำถาม คือ ผู้สอนจะเป็นผู้ตั้งคำถาม 50% และผู้เรียนจะเป็นผู้ตั้งคำถาม 50% การสอนชนิดนี้ใช้ในโอกาสที่ผู้เรียนเริ่มคุ้นเคยกับการซักถามผู้สอนมากขึ้น ซึ่งจะเป็นช่วงที่ผู้สอนได้ฝึกผู้เรียนให้ตั้งคำถามแบบสืบสวนมานานประมาณ 3 เดือน ข้อควรระวังในการส่งเสริมให้ผู้เรียนตั้งคำถามคือให้ผู้เรียนคิดก่อนการถามผู้สอนและหลักสำคัญคือ ผู้สอนพยายามไม่ให้คำตอบแต่จะส่งเสริมหรือถามต่อเพื่อให้ผู้เรียนค้นพบคำตอบด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่

3. Active Inquiry การสอนแบบนี้ผู้เรียนจะเป็นผู้ถามและตอบเป็นส่วนใหญ่ ผู้สอนมีหน้าที่แนะแนว หรือเน้นจุดสำคัญที่ผู้เรียนมองข้ามไปโดยไม่ได้อธิบายอย่างเพียงพอสรุปก็คือผู้สอนจะเป็นผู้ตั้งคำถามเพียง 10% และผู้เรียนจะเป็นผู้ตั้งคำถาม 90% การสอนชนิดนี้ผู้เรียนมีความชำนาญในการใช้คำถามแบบสืบสวนสอบสวนแล้ว ผู้เรียนจึงสามารถตั้งคำถามและหาคำตอบด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่

การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ สามารถแบ่งเป็น 3 ระดับ (สำลี ทองธิว. 2545 : 143 – 145)

1. ระดับที่หนึ่ง วิธีการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ในระดับที่หนึ่ง พบว่าใช้มากในโรงเรียนระดับประถมศึกษาทั่วไปในชนบท เป็นการเรียนการสอนที่ครูเป็นผู้ตั้งปัญหาและกำหนดแนวทางการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นขั้นตอนและอย่างมีระบบระเบียบให้กับนักเรียน ปัญหาหรือโจทย์ส่วนใหญ่ครูนำมาจากสาระความรู้ที่ระบุไว้ในหลักสูตรส่วนกลาง สิ่งนี้นักเรียนจะต้องทำคือลงมือทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ครูจัดให้ซึ่งในส่วนนี้ครูใช้วิธีการต่าง ๆ ภายใต้อะไรที่ครูเรียกว่า “วิธีสอนหรือแนวการจัดการเรียนการสอน” มีตั้งแต่การใช้วิธีอธิบาย สาธิตวิธีการให้ดู จัดให้นักเรียนได้อภิปรายกันในเรื่องที่ครูกำหนดและชี้แนะให้อย่างเป็นขั้นตอนเพื่อควบคุมให้นักเรียนเดินไปสู่จุดหมายปลายทางซึ่งในที่นี้คือข้อค้นพบที่ครูได้กำหนดไว้เรียบร้อยแล้วเช่นกัน ซึ่งโดยมากจะมีคำตอบที่ถูกต้อง

เพียงคำตอบเดียว และถ้านักเรียนยังไม่สามารถไปถึงจุดหมายนั้นครูจะให้นักเรียนทบทวนกระบวนการที่นักเรียนใช้เพื่อหาข้อบกพร่อง พยายามปรับปรุงแก้ไขดำเนินงานตามขั้นตอนเพื่อให้สามารถค้นพบสิ่งที่ครูกำหนดไว้ให้ในที่สุด

2. ระดับที่สอง วิธีการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ในระดับนี้นับได้ว่าเป็นวิธีที่ครูใช้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเข้าถึงวิธีการแสวงหาความรู้ที่ใกล้เคียงกับวิธีการของนักวิทยาศาสตร์ ในขั้นนี้ครูได้เป็นผู้ตั้งปัญหาหรือกำหนดแนวทางการดำเนินการแสวงหาคำตอบอย่างเข้มงวดเหมือนขั้นที่หนึ่ง แต่จะคอยให้คำแนะนำอยู่ใกล้ ๆ และที่สำคัญคือครูจะให้แนวคำตอบที่มีความเป็นไปได้ไว้มากมาย แนว นักเรียนเป็นผู้ลงมือตั้งคำถามและเลือกกิจกรรมที่จะทำเองทั้งยังสามารถปรับเปลี่ยนกิจกรรมหรือแนวดำเนินการได้หลังจากที่ลงมือทำไปแล้วและพบว่ายังไม่ใช่ทางออกที่ต้องการหรือได้ข้อมูลใหม่ที่ทำให้ต้องทบทวนขั้นตอนการดำเนินงานของตน

3. ระดับที่สาม วิธีการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ในระดับสุดท้ายมีลักษณะเหมือนกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้แบบที่สองทุกประการ เพียงแต่วิธีนี้นักเรียนจะเป็นผู้กำหนดปัญหา เลือกวิธีและออกแบบขั้นตอนการแสวงหาคำตอบตลอดจนเลือกเครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูลด้วยตนเอง เป็นผู้วิเคราะห์ประเมินตัดสินข้อค้นพบจากหลักฐานและข้อมูลต่าง ๆ เอง บทบาทของครูในขั้นนี้คือเป็นที่ปรึกษาแนะนำแหล่งข้อมูลสำหรับการค้นคว้า และแหล่งทรัพยากรที่สนับสนุนการดำเนินงานให้นักเรียน ให้คำปรึกษาเรื่องการสร้างเครื่องมือ เรื่องการบริหารเวลาให้กับนักเรียน จัดสภาพบริบทในห้องเรียนให้เอื้อต่อการทำงานอย่างอิสระของนักเรียนตลอดจนจัดโอกาสให้นักเรียนได้นำเสนอผลการค้นคว้าเพื่อแลกเปลี่ยนข้อค้นพบและเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

3. ขั้นตอนวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 5E

การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ที่ดีนั้น สิ่งสำคัญและจะขาดไม่ได้คือจะต้องมีการนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียน สามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ เกิดความสนใจกระตือรือร้น การนำเข้าสู่บทเรียนเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสอน การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้สามารถแบ่งออกเป็นขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้ (พันธ์ ทองชุมนุม. 2544 : 55 - 56)

1. สร้างสถานการณ์หรือปัญหาจากเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่จะสอน การสร้างสถานการณ์หรือปัญหาจากเนื้อหานั้นเป็นการนำเข้าสู่บทเรียนในเชิงพฤติกรรม เพื่อกระตุ้นหรือท้าทายให้นักเรียนคิดและแก้ปัญหา การนำเข้าสู่บทเรียนนี้ทำได้หลายวิธี ความสำคัญอยู่ที่ผู้สอนจะเลือกหรือปรับวิธีการนำเข้าสู่บทเรียนในเชิงพฤติกรรมที่มีอยู่แล้วในบทเรียนหรือคู่มือครูได้มากน้อยเพียงใด อย่างไรก็ตามการใช้ปัญหาหรือสถานการณ์ที่อยู่ใกล้ตัวจะเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ดีกว่าการใช้สถานการณ์หรือปัญหาที่ไกลตัวผู้เรียน

2. ใช้คำถามในการอภิปรายเพื่อนำไปสู่แนวทางในการหาคำตอบของปัญหาข้างต้น การใช้คำถามจะต้องอาศัยสถานการณ์หรือปัญหาที่สร้างขึ้นเป็นหลัก โดยใช้คำถามเป็นชุดต่อเนื่อง และสัมพันธ์กัน ชุดของคำถามจะต้องสามารถนำนักเรียนไปสู่การคาดคะเนคำตอบที่อาจเป็นไปได้ (สมมติฐาน) ในที่สุด คำตอบที่อาจเป็นไปได้ควรเป็นแนวทางของการออกแบบการทดลองที่กำหนดไว้ในบทเรียน เพื่อความสะดวกในการจัดหาอุปกรณ์ในการทดลอง

3. ใช้คำถามเพื่อนำไปสู่การออกแบบการทดลอง เทคนิคทดลอง และความปลอดภัย ในการใช้อุปกรณ์ระหว่างการทดลอง คำถามในขั้นนี้จะเป็นคำถามเพื่อนำไปสู่การอภิปรายผลก่อน การทดลอง โดยจะอภิปรายให้ครอบคลุมประเด็นต่างๆ คือการออกแบบการทดลองเพื่อทดสอบสมมติฐาน ที่นักเรียนตั้งไว้ แนะนำอุปกรณ์ เทคนิคและขั้นตอนการทดลอง ตลอดจนความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์

4. ดำเนินการทดลองและบันทึกผลการทดลอง ในขั้นนี้นักเรียนจะต้องลงมือทำการทดลอง และบันทึกผลการทดลอง เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ตามความเหมาะสมเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น สำหรับเนื้อหาที่ไม่สามารถทำการทดลองได้ โดยอาจมีข้อจำกัดในเรื่องของอุปกรณ์ เวลางบประมาณ หรือความปลอดภัย อาจจะใช้ข้อมูลแหล่งอื่นๆ ที่มีความเชื่อถือได้ มาใช้สรุปผลต่อไป โดยที่นักเรียนอาจไม่จำเป็นต้องทดลองโดยตรง

5. ใช้คำถามในการอภิปรายเพื่อสรุปผลการทดลอง ในขั้นตอนนี้คำถามที่จะใช้จะต้องอาศัย ข้อมูลที่ได้จากการทดลองเป็นหลัก เพื่อนำไปสู่การสรุปหาคำตอบในการแก้สถานการณ์หรือปัญหาข้างต้นและควรมีคำถามที่ฝึกให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ที่นักเรียนพบเห็นในชีวิตประจำวันหรือเรื่องที่จะเรียนต่อไป

การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ มีขั้นตอนดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 37)

1. สร้างสถานการณ์หรือปัญหา จากสาระให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและแก้ปัญหา นั้น สถานการณ์ควรอยู่ใกล้ตัว ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และเชื่อมโยงไปสู่การออกแบบการค้นคว้าได้

2. ใช้คำถามในการอภิปรายเพื่อนำไปสู่แนวทางในการหาคำตอบของปัญหา และควรเป็นคำถามที่ผู้เรียนนำไปสู่การคาดคะเนคำตอบที่เป็นไปได้ (สมมติฐาน)

3. ใช้คำถามเพื่อนำไปสู่การออกแบบการศึกษาค้นคว้า การกำหนดเครื่องมือ เก็บรวบรวมข้อมูล กำหนดแหล่งข้อมูล

4. ผู้เรียนดำเนินการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งค้นคว้าที่กำหนด ทำการบันทึกผลและจัดหมวดหมู่ของข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า

5. ใช้คำถามในการอภิปรายเพื่อสรุปเพื่อการศึกษาค้นคว้า การใช้คำถามจะต้องอาศัยข้อมูลจากการสืบค้นของผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อนำไปสู่คำตอบในการแก้สถานการณ์หรือปัญหาข้างต้น และควรมีคำถามที่ฝึกให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ดังแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพที่ 1 แสดงกิจกรรมขั้นตอนการสืบเสาะหาความรู้
(กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 82)

กรมวิชาการ (2546 : 219 - 220) ได้เสนอกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

1. ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement) เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนหรือเรื่องที่สนใจ ซึ่งอาจเกิดขึ้นเองจากความสงสัย หรืออาจเริ่มจากความสนใจของนักเรียนเองหรือเกิดจากการอภิปรายภายในกลุ่ม เรื่องที่น่าสนใจอาจมาจากเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น หรือเป็นเรื่องที่เชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่เพิ่งเรียนรู้อแล้ว เป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนสร้างคำถามกำหนดประเด็นที่จะศึกษา ในกรณีที่ยังไม่มีประเด็นใดน่าสนใจ ครูอาจให้ศึกษาจากสื่อต่าง ๆ หรือเป็นผู้กระตุ้นโดยการเสนอประเด็นขึ้นมาก่อน แต่ไม่ควรบังคับให้นักเรียนยอมรับประเด็น หรือคำถามที่ครูกำลังสนใจ เป็นเรื่องที่จะใช้ศึกษา เมื่อมีคำถามที่น่าสนใจและนักเรียนส่วนใหญ่ยอมรับให้เป็นประเด็นที่ต้องการศึกษาจึงร่วมกันกำหนดขอบเขตและแจกแจงรายละเอียดของเรื่อง หรือประเด็นที่จะศึกษามากขึ้น และมีแนวทางที่ใช้ในการสำรวจตรวจสอบอย่างหลากหลาย

2. ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration) เมื่อทำความเข้าใจในประเด็น หรือคำถามที่สนใจ จะศึกษาอย่างถ่องแท้แล้วก็มีวางแผนกำหนดแนวทางการสำรวจตรวจสอบตั้งสมมติฐานกำหนดทางเลือกที่เป็นไปได้ ลงมือปฏิบัติเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อสนเทศ หรือปรากฏการณ์ต่างๆ วิธีการตรวจสอบทำได้หลายวิธี เช่น ทำการทดลอง ทำกิจกรรมภาคสนาม การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อช่วยสร้างสถานการณ์จำลอง (Simulation) การศึกษาหาข้อมูลจากเอกสารอ้างอิงหรือจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลอย่างเพียงพอที่จะใช้ในขั้นตอนต่อไป

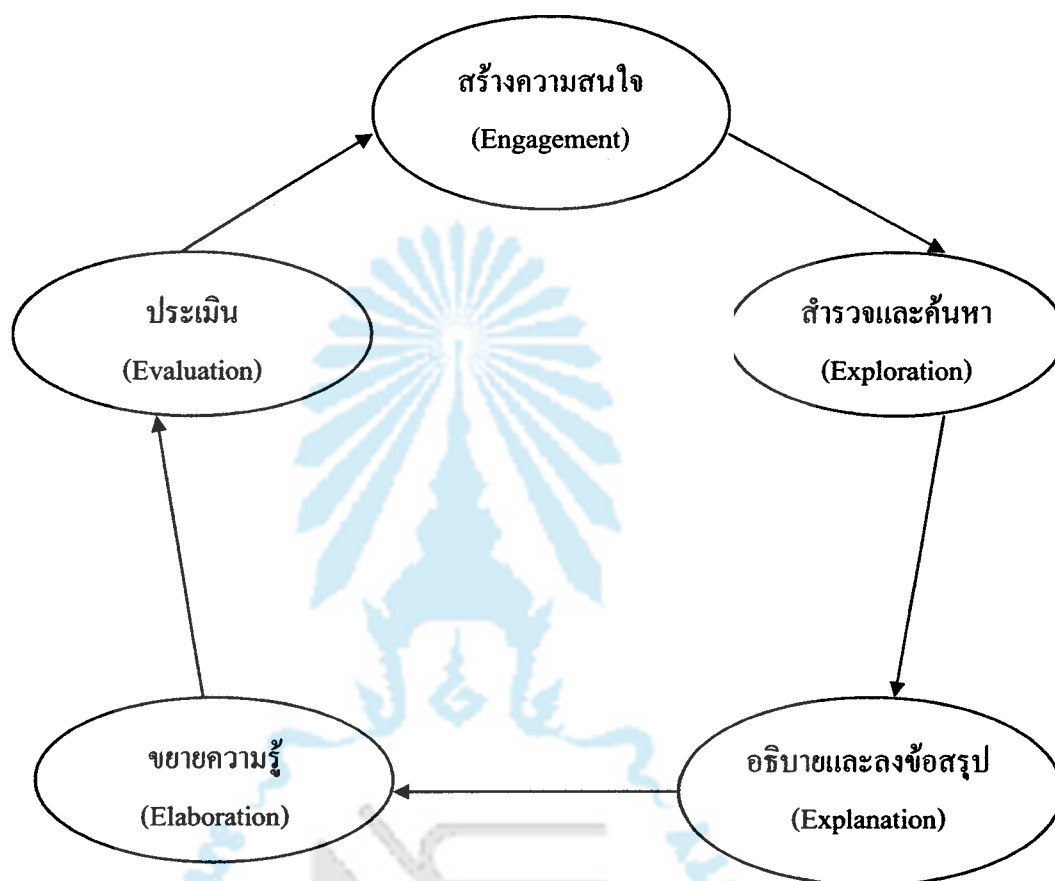
3. ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (Explanation) เมื่อได้ข้อมูลอย่างเพียงพอจากการสำรวจตรวจสอบแล้ว จึงนำข้อมูล ข้อสนเทศที่ได้มาวิเคราะห์ แปลผล สรุปผล และนำเสนอผลที่ได้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น บรรยายสรุป สร้างแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ หรือรูปวาด สร้างตาราง ฯลฯ การค้นพบในขั้นนี้อาจเป็นไปได้หลายทาง เช่น สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ ได้แย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ได้กำหนดไว้ แต่ผลที่ได้จะอยู่ในรูปใดก็สามารถสร้างความรู้และช่วยให้เกิดการเรียนรู้

4. ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) เป็นการนำความรู้ที่สร้างขึ้นไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิมหรือแนวคิดที่ได้ค้นคว้าเพิ่มเติม หรือนำแบบจำลองหรือข้อสรุปที่ได้ไปใช้อธิบายสถานการณ์หรือเหตุการณ์อื่น ๆ ถ้าใช้อธิบายเรื่องต่าง ๆ ได้มากก็แสดงว่าข้อจำกัดน้อย ซึ่งก็จะช่วยให้เชื่อมโยงกับเรื่องต่าง ๆ และทำให้เกิดความรู้กว้างขวางขึ้น

5. ขั้นประเมิน (Evaluation) เป็นการประเมินการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ว่านักเรียนมีความรู้ะไรบ้าง อย่างไร และมากน้อยเพียงใด จากขั้นนี้ไปสู่การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในเรื่องอื่น ๆ

การนำเอาความรู้หรือแบบจำลองไปใช้อธิบายหรือประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์หรือเรื่องอื่น ๆ จะนำไปสู่ข้อโต้แย้งหรือข้อจำกัดซึ่งจะก่อให้เกิดประเด็นหรือคำถาม หรือปัญหาที่ต้องสำรวจตรวจสอบต่อไป ทำให้เกิดเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกันไปเรื่อย ๆ กระบวนการสืบเสาะหาความรู้จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ทั้งเนื้อหาหลักและหลักการทฤษฎี ตลอดจนการลงมือปฏิบัติ เพื่อให้ได้ความรู้ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ต่อไป

วัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้

ภาพที่ 2 แสดงวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้
(กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 90)

บทบาทของครูในการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้

หน้าที่และบทบาทของครูในการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ในกิจกรรมการทดลอง มีดังนี้ (พันธ์ ทองชุมนุม. 2544 : 56)

1. จัดหาวัสดุอุปกรณ์และจัดทำคำแนะนำอุปกรณ์สั้น ๆ
2. ชักถามนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นรายบุคคลเพื่อชี้แจงและตรวจสอบความพร้อมของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ครูจะต้องฟังและสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน
3. ตรวจสอบผลรายงานการทดลองของนักเรียน
4. ถามคำถามเกี่ยวกับการตีความหมายของข้อมูล
5. ถามคำถามเกี่ยวกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าจะทำการทดสอบสมมติฐานอย่างไร

6. ตามรายงานของการทดสอบสมมติฐาน จัดเขียนมโนคติที่สร้างขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ใช้ความคิด สร้างภาพขึ้นในใจสำหรับใช้อธิบายหลักการทั่วไป และอภิปรายภาพที่สร้างขึ้นเพื่อให้เป็นที่ยอมรับ

7. จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อการขยายมโนคติออกไป

8. ตามคำถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมโนคติด้วยกัน และความสัมพันธ์กับวัสดุอุปกรณ์ที่จัดให้

ในการสอนแบบนี้ครูคือผู้แนะแนวทาง คอยช่วยเหลือนักเรียน และสร้างสถานการณ์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ฉะนั้นครูควรมีบทบาท 3 ประการ คือ (ชาติรี เกิดธรรม. 2545 : 36)

1. ป้อนคำถามให้นักเรียนเพื่อนำไปสู่การค้นคว้า ครูจะต้องรู้จักป้อนคำถาม จะต้องรู้ว่าถามอย่างไรนักเรียนจึงจะเกิดความคิด

2. เมื่อได้ปัญหาแล้วให้นักเรียนทั้งชั้นอภิปรายวางแผนแก้ปัญหา กำหนดวิธีการแก้ปัญหาเอง

3. ถ้าปัญหาใดยากเกินไป นักเรียนไม่สามารถวางแผนแก้ปัญหาได้ ครูกับนักเรียนอาจร่วมกันหาทางแก้ปัญหาต่อไป

นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545 : 38) กล่าวว่า บทบาทของครูในการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ มีดังนี้

1. การวางแผนเตรียมการล่วงหน้า เพื่อความสนใจในบทเรียน และกิจกรรมที่จะปฏิบัติ
2. ในการจัดกิจกรรมต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด มีส่วนร่วมในกิจกรรม มีการสร้างแรงจูงใจ และเสริมแรงอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ

3. ควรเลือกใช้คำถามที่มีความยากง่ายพอเหมาะกับความสามารถของนักเรียน ไม่ควรบอกคำตอบทันที ควรแนะนำให้ผู้เรียนหาคำตอบได้เอง

4. ควรนำวิธีการสอนอื่น ๆ เช่น การสาธิต การใช้คำอธิบายมาใช้เพิ่มเติมในกิจกรรมสืบเสาะหาความรู้

ลักษณะคำถามที่ดีของการจัดการเรียนรู้สืบเสาะหาความรู้

สาเกิตา แก้วนิมิตร (2548 : 65 อ้างอิงจาก Willson. 2005) กล่าวถึง ลักษณะของคำถามที่ดีในการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ไว้ดังนี้

1. คำถามควรมีลักษณะเปิดเพื่อการค้นคว้า อยู่ในขอบเขตเนื้อเรื่องที่ศึกษา
2. จะสามารถตอบคำถามได้เมื่อมีการค้นคว้า
3. คำถามสามารถตอบได้หลายทางเลือก

4. คำถามมีความชัดเจน มีเหตุผล
5. พยายามหลีกเลี่ยงคำถามที่มีลักษณะเป็นสมมติฐาน
6. ควรให้คำจำกัดความในคำบางคำที่มีความหมายเฉพาะที่อยู่ในคำถาม
7. คำถามที่สามารถถามเพียงครั้งเดียวก็สามารถทำให้ได้รู้ถึงข้อมูลที่ไปศึกษาค้นคว้ามา

4. ข้อดี และข้อจำกัดของวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 5E

พันธุ ทองชุมนุญ (2544 : 57) กล่าวถึง ข้อดี ข้อจำกัด ดังนี้

ข้อดี

1. นักเรียนสามารถพัฒนาความคิดได้อย่างเต็มที่ รู้จักใช้เหตุผลมาวิเคราะห์บทเรียน
2. นักเรียนสามารถคิดอย่างเป็นระบบมีขั้นตอนในการคิด อันจะส่งผลต่อนักเรียนใน

การพัฒนาตัวเองเพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่น ๆ

3. การเรียนการสอนให้ความสำคัญกับนักเรียนหรือผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ข้อจำกัด

1. ในการสอนแต่ละครั้งใช้เวลาค่อนข้างจะมาก
2. หากสถานการณ์ที่ผู้สอนสร้างขึ้นไม่เร้าใจผู้เรียนอาจจะทำให้ผู้เรียนให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนน้อยลง มีผลทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนไม่เร้าใจเท่าที่ควร ดังนั้นผู้สอนต้องเตรียมสถานการณ์ที่สามารถทำให้ผู้เรียนอยากมีส่วนร่วมมากที่สุด
3. สำหรับเนื้อหาวิชาที่มีความซับซ้อนและค่อนข้างยาก จะทำให้นักเรียนที่สติปัญญาต่ำอาจมีปัญหาในการเรียนรู้ด้วยตนเอง
4. นักเรียนที่มีวุฒิภาวะที่ยังไม่เป็นผู้ใหญ่พอ อาจไม่มีแรงจูงใจเพียงพอที่จะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ครบตามกระบวนการ ส่งผลให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่วางไว้

ในการสอนวิธีนี้ ใช้เวลานานในการสอนแต่ละครั้ง ถ้าครูสร้างสถานการณ์ไม่น่าพอใจ จะทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย นักเรียนที่สติปัญญาค่ำ เนื้อหาวิชาค่อนข้างยาก ผู้เรียนอาจจะไม่สามารถศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ถ้าใช้วิธีสอนแบบนี้อยู่เสมออาจทำให้ความสนใจของผู้เรียนในการศึกษาค้นคว้าลดลง (กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 38)

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดของวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักค้นคว้าหาความรู้โดยใช้กระบวนการทางความคิดหาเหตุผลทำให้ค้นพบความรู้หรือแนวทางแก้ปัญหาที่ถูกต้องด้วยตนเอง ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้คือ

1. ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement)
2. ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration)
3. ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (Explanation)
4. ขั้นขยายความรู้ (Elaboration)
5. ขั้นประเมิน (Evaluation)

ผังกราฟิก

1. ความหมายของผังกราฟิก

ผังกราฟิก (Graphic Organizers) คือ การนำเสนอสิ่งที่มองเห็นได้ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของแนวคิด ความคิดรวบยอด หัวข้อ หรือส่วนประกอบของเรื่อง มันเปรียบเสมือนแผนที่ทางใจ (Mental Map) ที่ทำให้การคิดสามารถมองเห็นได้ (พรพิมล วังแก้วหิรัญ. 2551 : 59)

การทำผังกราฟิก ทำให้นักเรียนได้ฝึกการตีความ การวิเคราะห์ การตัดสินใจ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ รวมทั้งส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ และการใช้ผังกราฟิก สามารถไปใช้ได้กับทุกระดับชั้น และจะมีประสิทธิภาพมากเมื่อนักเรียนช่วยกันทำเป็นคู่กับเพื่อน หรือทำเป็นกลุ่ม (พรพิมล วังแก้วหิรัญ. 2551 : 59)

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของผังกราฟิก ดังนี้

นาดยา ปีลันธนานนท์ (2542 : 67 อ้างอิงจาก Clarke. 1998) ได้ให้ความหมายว่า ผังกราฟิกเป็นแบบของความคิดที่ผู้สอนหรือผู้เรียน หรือทั้งที่ผู้สอนและผู้เรียนสร้างขึ้นเพื่อแสดงความคิดความเข้าใจออกมาเป็นรูปธรรมว่าผู้เรียนกำลังคิดอะไรจากการอ่านเนื้อหาวิชา

นาดยา ปีลันธนานนท์ (2542 : 67 อ้างอิงจาก Doug and Melissa. 1998) ได้กล่าวว่า ผังกราฟิกเป็นเครื่องมือที่มีคุณค่าสำหรับใช้ในการเรียนการสอนเพราะสามารถประยุกต์ใช้อย่างไม่สิ้นสุดแบบต่าง ๆ ของผังกราฟิก แสดงให้เห็นถึงการจัดลำดับกระบวนการคิดของผู้เรียนได้อย่างสมบูรณ์ เป็นกลวิธีที่ใช้ในการทำความเข้าใจสิ่งที่เรียนได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2544 : 136) ได้ให้ความหมายว่า ผังกราฟิกคือ แบบของการสื่อสารเพื่อนำเสนอข้อมูลหรือความรู้ที่ได้จากการรวบรวมอย่างเป็นระบบมีความเข้าใจง่าย กระชับ กระทัดรัดชัดเจน ผังกราฟิกได้มาจากการนำข้อมูลดิบหรือความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มาทำการจัดกระทำข้อมูล ในการจัดกระทำข้อมูลต้องใช้ทักษะการคิด เช่น การสังเกต การเปรียบเทียบ การแยกแยะ การจัดประเภท การเรียงลำดับ การใช้ตัวเลข การวิเคราะห์ การสร้างแบบแผน จากนั้นจึงมีการเลือกแบบผังกราฟิกเพื่อนำเสนอข้อมูลที่จัดกระทำแล้วตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ผู้นำเสนอต้องการ

กระทรวงศึกษาธิการ (2548 : 42) ได้กล่าวว่า ผังกราฟิก เป็นการเสนอข้อมูลหรือความรู้ เป็นเป็นภาพหลังจากที่ข้อมูลได้ผ่านกระบวนการทางสถิติปัญหาหรือกระบวนการสร้างความรู้ แผนภาพนี้เป็นที่บรรจุข้อมูลสำคัญจำนวนหนึ่ง และเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้มองเห็นความคิดและวิธีคิดที่อยู่ภายในสมองของผู้สร้างแผนภาพนั้น

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า ผังกราฟิก หมายถึง เครื่องมือทางการคิดได้อย่างดี เนื่องจากการสร้างความคิดซึ่งมีลักษณะเป็นนามธรรม จำเป็นต้องมีการสื่อสารออกมาเป็นรูปภาพ หรือไดอะแกรมที่เป็นรูปธรรม เพื่อช่วยให้เข้าใจง่ายขึ้น นอกจากนั้นผังกราฟิกช่วยอธิบายเนื้อหาได้อย่างเป็นระบบชัดเจนและประหยัดเวลา รวมทั้งใช้ในการจัดความรู้ ที่ผู้เรียนมีความคิดริเริ่ม หรือสร้างความคิดขึ้น และสามารถจัดข้อมูลเหล่านั้นให้เป็นระบบระเบียบ ขณะที่ผู้เรียนใช้แผนผังกราฟิกเหล่านี้ ผู้เรียนจะพัฒนาความคิดและกระบวนการทางปัญญา พร้อมทั้งตรวจสอบความคิดที่แสดงออกมานั้นตรงกับความคิดรวบยอดที่ได้เรียนรู้

2. ประเภทของผังกราฟิก

ผังกราฟิกยังเป็นเครื่องมือทางการคิดได้ดี เนื่องจากการสร้างความคิดซึ่งมีลักษณะเป็นนามธรรมอยู่ในสมอง จำเป็นต้องมีการแสดงออกให้เห็นเป็นรูปธรรม และอธิบายได้อย่างเป็นระบบชัดเจนและประหยัดเวลา การนำผังกราฟิกไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ได้อย่างสะดวกและเกิดประโยชน์ โดยมีลักษณะที่หลากหลายที่น่าสนใจและสามารถนำไปใช้ในลักษณะต่าง ๆ กัน (สุวิทย์ มูลคำ. 2547 : 17)

ผังกราฟิกสามารถสร้างโดยใช้ฝีมือในการจัดทำ หรือใช้การพิมพ์ที่มีลักษณะหลายรูปแบบ รวมทั้งสามารถเติมสีสันทัน และเพิ่มความคิดที่เป็นหนึ่งเดียวที่น่าเชื่อถือ โดยแสดงออกทางรูปของผังกราฟิก ทั้งนี้ในการเลือกใช้ผังกราฟิกจะต้องเลือกให้เหมาะสมกับเนื้อหาและความคิดที่จะแสดงออกมาสื่อให้ผู้อื่นได้เข้าใจในความคิดเหล่านั้นผังกราฟิกมีหลายรูปแบบดังนี้ (Leavell , Alexandra and Patchen, Chitlada. 2008)

1. ผังรูปดาว (Star Diagrams)
2. ผังแมงมุม (Spider Map or Web Diagrams)
3. ผังก้างปลา (Fishbone Map)
4. ผังก้อนเมฆ (Cluster or Cloud Diagrams)
5. ผังโครงสร้างต้นไม้ (Tree Structure)
6. ผังแบบลูกโซ่ (Chain Diagrams)
7. ผังวัฏจักร (Circle or Cyclical Map)
8. ผัง แบบที – ชาร์ท (T- Chart)

การจัดผังกราฟิกรูปแบบต่าง ๆ มีเทคนิควิธีการดังต่อไปนี้

1. ผังรูปดาว (Star Diagrams)

เป็นผังที่ใช้แสดงการระดมสมองที่เกี่ยวกับรายละเอียดที่สัมพันธ์กับหัวข้อเรื่อง
วัตถุประสงค์

1. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดกับหัวข้อเรื่อง
2. เพื่อเป็นการบรรยายรายละเอียดของเหตุการณ์ ในการตอบคำถาม เกี่ยวกับ 5 W's

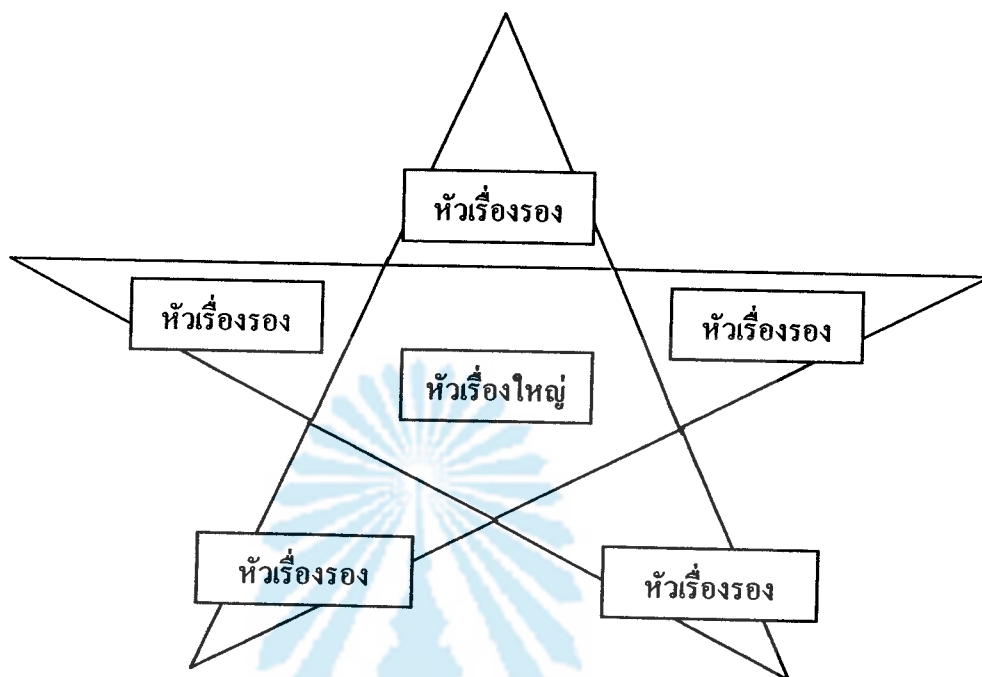
คือ who, when, where, what และ why

ขั้นตอนการสร้าง

1. เขียนหัวข้อเรื่องไว้ตรงกลาง
2. เขียนรายละเอียดเกี่ยวกับใคร บุคคลในเรื่อง
3. เขียนรายละเอียดว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อไหร่
4. เขียนรายละเอียดว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ไหน
5. เขียนรายละเอียดว่าเหตุการณ์นี้เกี่ยวกับอะไร
6. เขียนรายละเอียดว่าเหตุการณ์นี้ทำไมถึงเกิดขึ้น
7. คำที่นำมาเขียนควรเป็นคำสำคัญ (Key word)

การนำไปใช้

1. ใช้แสดงความสัมพันธ์รายละเอียดย่อยกับหัวข้อ
2. ใช้สรุปหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่
3. ใช้วิเคราะห์เนื้อหาหรืองานต่าง ๆ
4. ใช้จัดระบบความคิดและความจำ
5. ใช้นำเสนอข้อมูล

ภาพที่ 3 แสดงผังรูปดาว (Star Diagrams)

(Leavell, Alexandra and Patchen ,Chitlada. 2008 : 98)

2. ผังแมงมุม (Spider Map or Web Diagram)

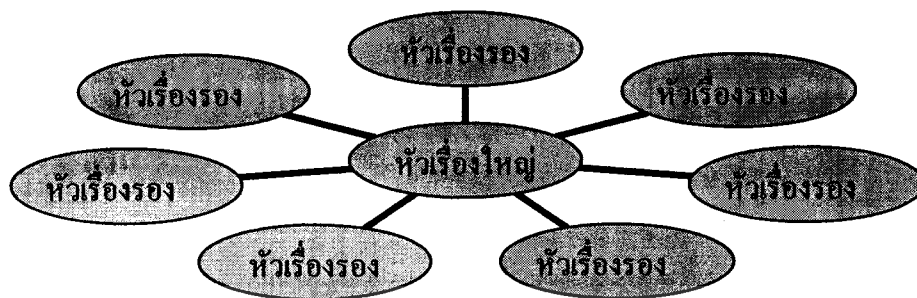
ผังแมงมุมเป็นผังที่ใช้แสดงในการแยกแยะองค์ประกอบต่างๆ ของข้อมูล
วัตถุประสงค์

1. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างมโนทัศน์ใหญ่และมโนทัศน์ย่อยของเรื่องใด
เรื่องหนึ่งอย่างเป็นลำดับขั้น

2. เพื่อให้เกิดการสร้างองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ
ขั้นตอนการสร้าง

1. เขียนมโนทัศน์หลักหรือหัวข้อเรื่องใหญ่ไว้ตรงกลางกระดาษ
2. เขียนมโนทัศน์ที่มีความสำคัญรองลงมาเป็นลำดับขั้นจากใหญ่ไปย่อย
3. เชื่อมมโนทัศน์ต่าง ๆ โดยใช้เส้นเชื่อมโยงให้เห็นถึงความสัมพันธ์
การนำไปใช้

1. ใช้แสดงการแยกแยะองค์ประกอบหรือส่วนประกอบต่างๆ ของข้อมูล
2. ใช้จัดระบบจัดลำดับข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กันตั้งแต่องค์ประกอบหลัก
องค์ประกอบรอง องค์ประกอบย่อย หรือตัวอย่างตามลำดับ
3. ใช้สรุปประเด็นหรือรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวข้อง

ภาพที่ 4 แสดงผังแมงมุม (Spider Map or Web Diagram)

(Leavell, Alexandra and Patchen ,Chitlada. 2008 : 99)

3. ผังก้างปลา (Fishbone Map)

ผังก้างปลา เป็นผังที่นำเสนอข้อมูลที่มีประเด็นปัญหาหลัก แสดงสาเหตุของปัญหา แล้วเสนอสาเหตุหรือผลต่างๆที่เป็นองค์ประกอบเกี่ยวข้องกัน ช่วยทำให้เห็นสาเหตุหลักและสาเหตุย่อยที่ชัดเจน

วัตถุประสงค์

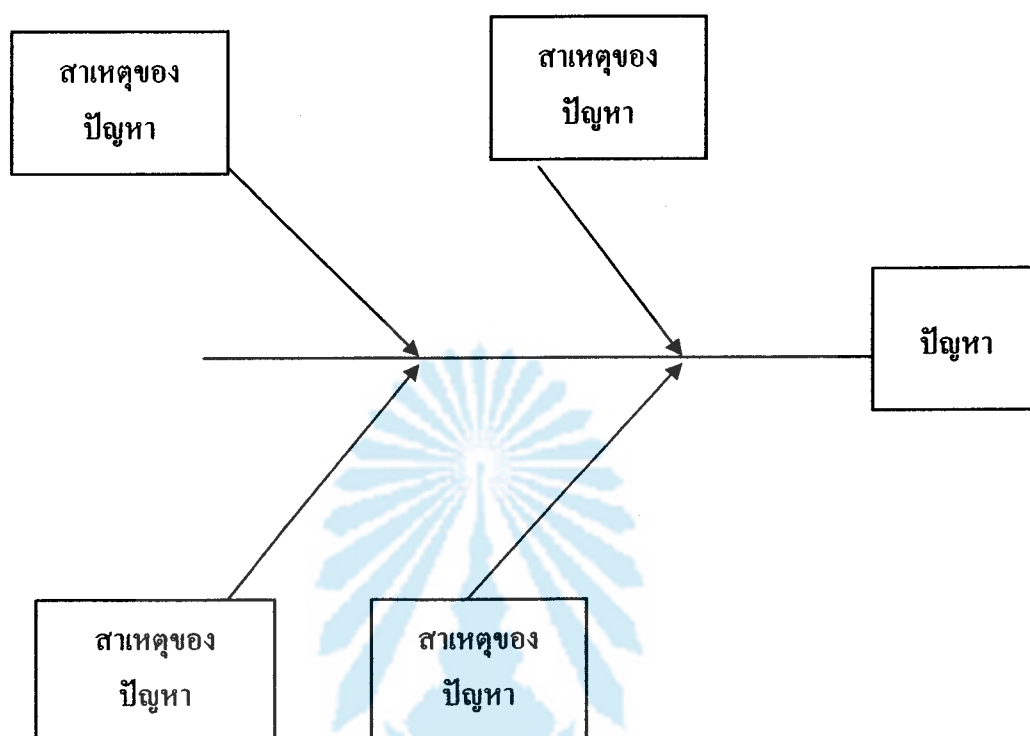
1. แสดงสาเหตุของปัญหา
2. ช่วยให้เห็นสาเหตุหลักและสาเหตุย่อยที่ชัดเจน
3. ช่วยให้เห็นแนวทางในการแก้ปัญหา

ขั้นตอนการสร้าง

1. ระบุปัญหาที่ตำแหน่งหัวปลา
2. เขียนสาเหตุหลักหรือประเด็นหลักเป็นก้างปลาใหญ่
3. เขียนสาเหตุย่อยจากแต่ละสาเหตุหลักเป็นก้างปลาเล็ก ๆ
4. คำที่นำมาเขียนควรเป็นคำสำคัญ (Key word)

การนำไปใช้

ใช้แสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่เสนอเป็นเหตุและผลต่างๆ ในแต่ละด้าน เช่น ใช้สำหรับการแก้ปัญหา โดยการวิเคราะห์สาเหตุและผลหรือวิธีแก้ปัญหา

ภาพที่ 5 แสดงผังก้างปลา (Fishbone Map)

(Leavell ,Alexandra and Patchen ,Chitlada. 2008 : 100)

4. ผังก้อนเมฆ (Cluster or Cloud Diagrams)

ผังก้อนเมฆเป็นผังที่แสดงการเชื่อมโยงข้อมูล ที่มาจากความคิดย่อย ๆ ที่ได้มาจากการระดมสมอง ซึ่งความคิดย่อย ๆ จะสัมพันธ์กับความคิดหลัก

วัตถุประสงค์

ผังก้อนเมฆ เป็นผังที่แสดงความสัมพันธ์ของสาระหรือความคิดหลัก จากนั้นนำไปสู่ความคิด หรือ โน้ตสโนว์รอง แต่จะอยู่ในขอบข่ายของความคิดหลัก

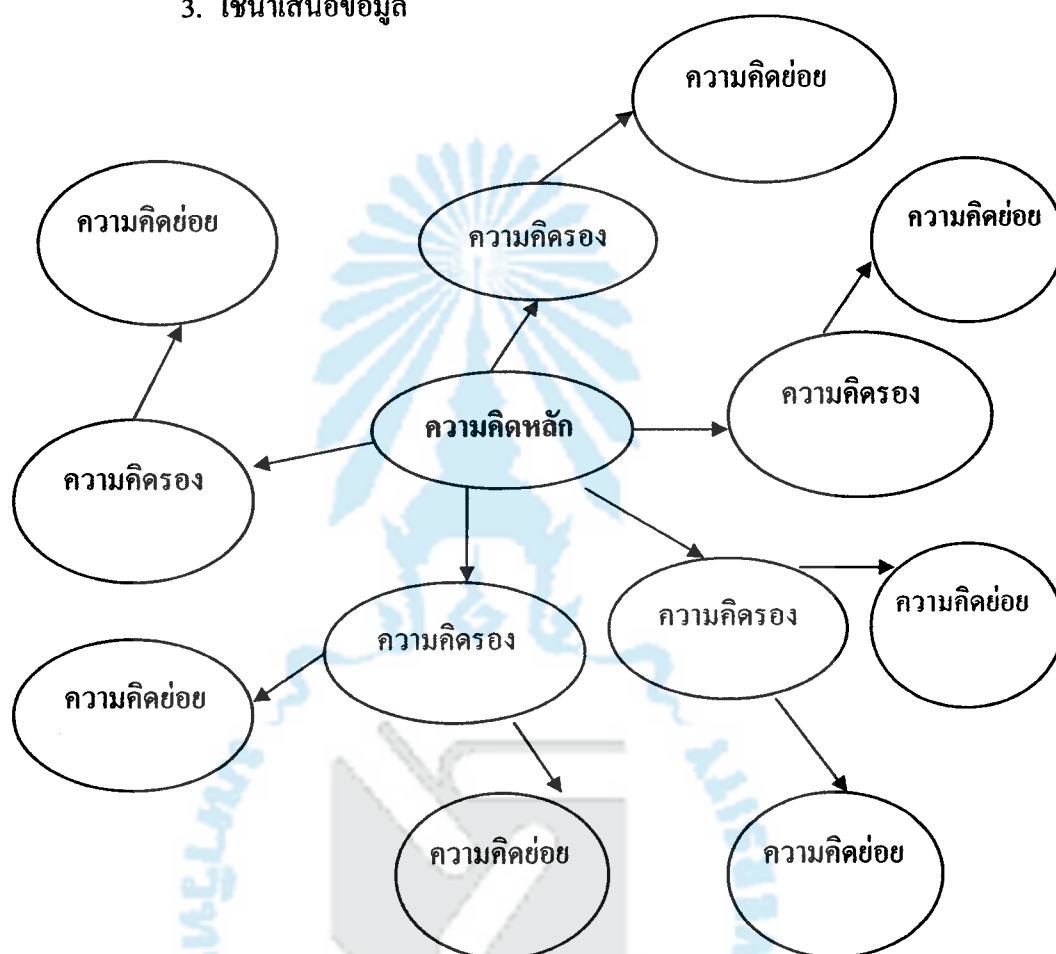
ขั้นตอนการสร้าง

1. เริ่มเขียนหรือวาดภาพความคิดหลักหรือหัวข้อหลัก
2. เขียนหรือวาดภาพความคิดรอง ที่สัมพันธ์กับความคิดหลัก หรือหัวข้อหลัก
3. เขียนหรือวาดภาพความคิดรองแตกออกไปเรื่อย ๆ กระจายออกไปรอบ ๆ ความคิดหลัก โดยเชื่อมโยงด้วยเส้นตรง หรือลูกศร แล้วแตกแขนงเส้นย่อย ๆ ออกไปเรื่อย ๆ ตามความคิดย่อย ๆ

4. อาจจะใช้สีส้นเป็นการเน้นความคิดเหล่านั้นให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

การนำไปใช้

1. ใช้ระดมพลังสมอง
2. ใช้สรุปหรือสร้างองค์ความรู้
3. ใช้นำเสนอข้อมูล

ภาพที่ 6 แสดงผังก้อนเมฆ (Cluster or Cloud Diagrams)

(Leavell, Alexandra and Patchen, Chitlada. 2008: 101)

5. ผังโครงสร้างต้นไม้ (Tree Structure)

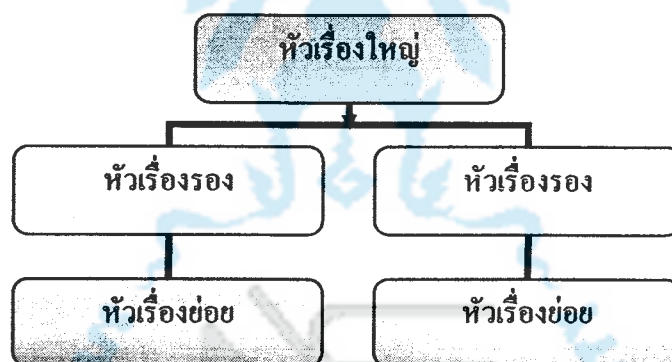
เป็นผังรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์ของเรื่องที่มีความสำคัญลดหลั่นกันเป็นขั้น ๆ หรือบางครั้งอาจเรียกผังแสดงความสัมพันธ์แบบกิ่งไม้ (Branching Map) มีรูปร่างคล้ายแผนภูมิบริหารองค์การ

ขั้นตอนการสร้าง

1. เขียนมโนทัศน์หลักหรือหัวข้อเรื่องใหญ่ไว้ตรงกลาง
2. เขียนมโนทัศน์ที่มีความสำคัญรองลงมาเป็นลำดับชั้น
3. เชื่อมมโนทัศน์ต่าง ๆ โดยใช้เส้น

การนำไปใช้

1. ใช้สรุปความสัมพันธ์ขององค์ประกอบหลัก องค์ประกอบรอง และองค์ประกอบย่อยของแต่ละเรื่อง
2. ใช้นำเสนอโครงสร้างของเรื่องโดยเรียงลำดับความสัมพันธ์ของข้อมูลระบบอย่างเป็นระบบ
3. ใช้เปรียบเทียบข้อมูลหรือจำแนกประเภทข้อมูล
4. ใช้สรุปประเด็นสำคัญของแต่ละเรื่อง

ภาพที่ 7 แสดงผังโครงสร้างต้นไม้ (Tree Structure)

(Leave ,Alexandra l and Patchen, Chitlada. 2008 :102)

6. ผังแบบลูกโซ่ (Chain Diagrams)

ใช้แสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีลักษณะแสดงลำดับเวลา (A Sequential Map)

วัตถุประสงค์

แสดงลำดับขั้นตอนของสิ่งต่าง ๆ หรือกระบวนการต่าง ๆ

ขั้นตอนการสร้าง

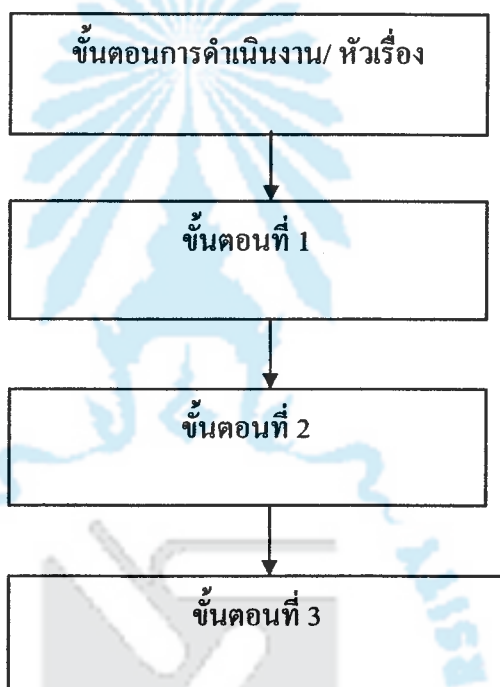
1. คิดเรื่องที่จะทำโดยพิจารณาว่าขั้นตอนแรกต้องทำอะไรแล้วจึงเขียนคำสำคัญแสดงไว้
2. คิดต่อเนื่องว่าจะทำอะไรในขั้นต่อไปแล้วเขียนคำสำคัญลงไป ทำเช่นนี้เรื่อยไป

จนถึงขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการ

3. ผังแบบขั้นบันไดหรือผังลำดับขั้นตอนอาจนำเสนอในรูปแบบแนวดิ่งหรือแนวนอนก็ได้

การนำไปใช้

1. ใช้เสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน
2. ใช้กับข้อมูลที่มีลักษณะเป็นกระบวนการดำเนินงานเป็นขั้นตอน
3. ใช้แสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีลำดับขั้นตอนหรือเป็นลำดับ

ภาพที่ 8 แสดงผังแบบลูกโซ่ (Chain Diagrams)

(Leavell, Alexandra and Patchen ,Chitlada. 2008:103)

7. ผังวัฏจักร (Circle or Cyclical Map)

ผังวัฏจักรหรือผังวงจรใช้แสดงข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างเหตุการณ์กับระยะเวลาที่มีการเรียงลำดับการเคลื่อนไหวของข้อมูลลักษณะเป็นวงจรที่ไม่แสดงจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดที่แน่นอน ณ ที่ใดที่หนึ่ง

วัตถุประสงค์

แสดงลำดับขั้นตอนที่ต่อเนื่องกันเป็นวงกลมหรือเป็นวัฏจักรที่ไม่แสดงจุดสิ้นสุดหรือเริ่มต้นที่แน่นอน

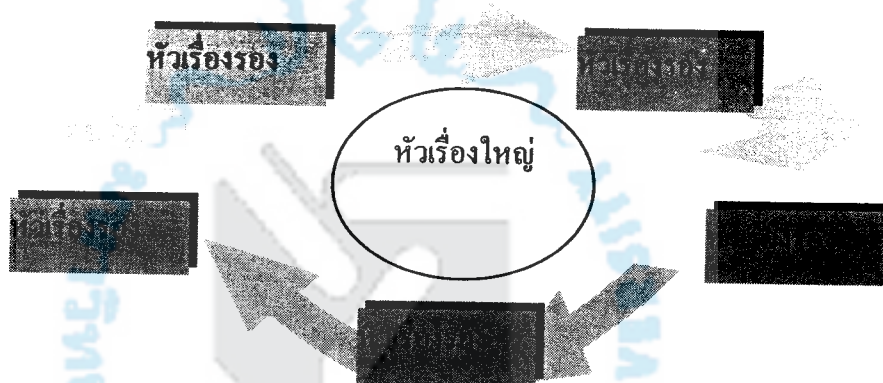
ขั้นตอนการสร้าง

1. ระบุหัวข้อเรื่อง
2. เขียนขั้นตอนแรกหรือปรากฏการณ์แรกและขั้นตอนต่อไป
3. นำข้อมูลเรียงลำดับเป็นวัฏจักรหรือวงกลม
4. ใช้เส้นและหัวลูกศรเป็นสัญลักษณ์ในการสื่อความหมายของลำดับการเกิด

ปรากฏการณ์

การนำไปใช้

ใช้แสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีลักษณะเรียงลำดับเป็นวงจรหรือวัฏจักร หรือระบบที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ

ภาพที่ 9 แสดงผังวัฏจักร (Circle or Cyclical Map)

(Leavell ,Alexandra and Patchen, Chitlada. 2008 : 104)

8. ผังแบบที – ชาร์ท (T-Chart)

ใช้แสดงข้อมูลในการเปรียบเทียบเห็นความแตกต่าง

วัตถุประสงค์

เพื่อแสดงความเหมือนหรือความต่างกันของสิ่ง 2 สิ่งหรือมากกว่า

ขั้นตอนการสร้าง

1. พิจารณาข้อมูลว่ามีความเกี่ยวข้องในแง่ลบแง่บวก
2. นำข้อมูลเหล่านั้นใส่ในช่องที่เป็นแง่ลบและแง่บวก

การนำไปใช้

1. ใช้แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของข้อมูล
2. ใช้แสดงการเปรียบเทียบของข้อมูล

Advantage (ข้อดี)	Disadvantage (ข้อเสีย)

ภาพที่ 10 แสดงผัง แบบที – ชาร์ท (T-Chart)

(Leavell ,Alexandra and Patchen, Chitlada. 2008 : 105)

3. การนำผังกราฟิกมาใช้ในการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนการสอนนักเรียนโดยใช้ผังกราฟิก (Graphic Organizers)

ขั้นตอนการสอนนักเรียนโดยใช้ผังกราฟิก (Graphic Organizers) มีรายละเอียดดังนี้

(พรพิมล วังแก้วหิรัญ. 2551 : 55)

1. อธิบายผังกราฟิก (Graphic Organizers) คืออะไร สามารถช่วยให้เราเรียนรู้ได้อย่างไร และเราสามารถใช้ได้อย่างไร
2. เลือกหัวข้อที่คุ้นเคยกับเด็ก และง่ายที่จะนำเสนอเป็นภาพ เช่นการทำแผนผัง (Semantic Map) ของโรงเรียน
3. ออกแบบกระบวนการสำหรับการสร้าง ผังกราฟิก (Graphic Organizers) กับนักเรียน ทั้งชั้นและกระตุ้นนักเรียนให้ป้อนข้อมูล

4. ขณะทำการสร้าง พุทธคุณเกี่ยวกับเหตุผลสำหรับการพัฒนารูปแบบเฉพาะ ซึ่งให้เห็นว่ามีหลายทางที่จะนำเสนอข้อมูล

5. แบ่งการทำผังกราฟิก (Graphic Organizers) ที่ออกแบบไว้ไม่สมบูรณ์หรือทำบางส่วนให้กับเด็ก

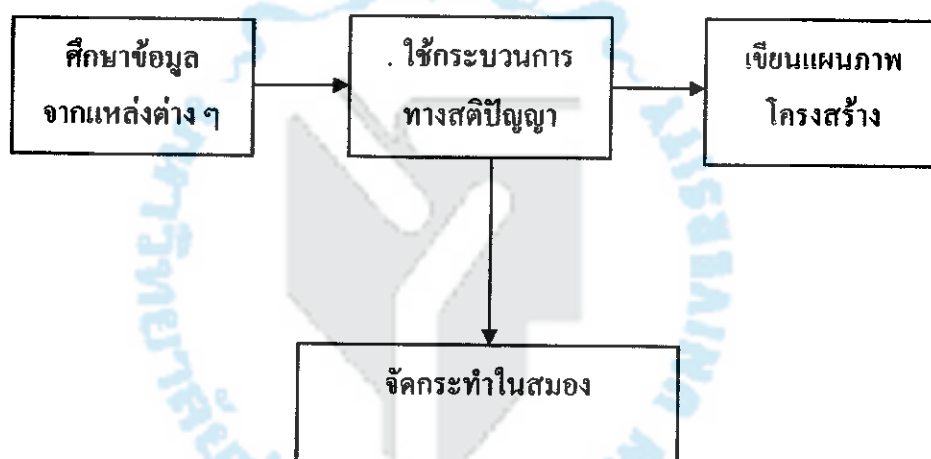
6. ให้นักเรียนจับคู่หรือจับกลุ่ม และเลือกหัวข้อที่จะทำหรือเติมหัวข้อของครูที่เริ่มต้นไว้ให้สมบูรณ์

7. ปลอ่ยให้เด็กฝึกทำผังกราฟิก (Graphic Organizers) และครูผู้สอนเดินตรวจ

8. กระตุ้นนักเรียนเพื่อร่วมกันพิจารณาผังกราฟิก (Graphic Organizers) ของเขา กับคนอื่นในกลุ่ม และพิจารณาถึงความเป็นไปได้

กระทรวงศึกษาธิการ (2548 : 43-51) กล่าวว่า ขั้นตอนการสร้างแผนภาพโครงสร้างความรู้หรือแผนผังกราฟิก มี 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ
2. ใช้กระบวนการทางสติปัญญาจัดกระทำกับข้อมูล
3. เขียนแผนภาพ

ภาพที่ 11 แสดงขั้นตอนการสร้างผังกราฟิก

(กระทรวงศึกษาธิการ. 2548 : 43)

1. ศึกษาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ผู้เรียนสามารถรับข้อมูลหรือประสบการณ์ได้จาก แหล่งข้อมูลต่าง ๆ รอบตัว ได้แก่ บุคคลต่าง ๆ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสื่อต่าง ๆ

2. ใช้กระบวนการทางสติปัญญา กระบวนการทางสติปัญญาในที่นี้จะเรียกว่า กระบวนการ สร้างความรู้หรือกระบวนการคิด ซึ่งเป็นกระบวนการที่ใช้จัดกระทำข้อมูลภายในสมองนั่นเอง ในกระบวนการเหล่านี้สมองของผู้เรียนจะทำงานเป็นขั้นตอนดังนี้

2.1 เลือกใช้ทักษะการคิด ลักษณะการคิดหรือกระบวนการคิดที่เหมาะสมกับลักษณะ ของข้อมูล เช่น การศึกษาพืชที่ปลูกภายในโรงเรียน ผู้เรียนจะเริ่มจากการสังเกตต้นพืชแต่ละต้น สำรวพืชทั้งหมด รวบรวมรายชื่อและลักษณะของพืช แล้วนำมาจัดเป็นหมวดหมู่

2.2 ระลึกถึงข้อมูลหรือความรู้ที่เคยมีมาก่อน แล้วทำการเชื่อมโยงเปรียบเทียบ ความเหมือน ความแตกต่างของแต่ละหมวดหมู่ หาความสัมพันธ์ระหว่างหมวดหมู่ แล้วสรุปเป็น ข้อความรู้ใหม่ โดยปกติเมื่อผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ภายในห้องเรียนมาถึงขั้นตอนนี้สามารถ เก็บความรู้ทั้งหมดไว้ภายในสมองรอเวลาที่จะมีสถานการณ์ ที่เหมาะสมมาให้อีกโอกาสได้ใช้ความรู้ นั้น ความรู้ที่เก็บไว้อาจยุ่งเหยิงไม่เป็นระบบ ไม่ซ้ำไม่นานก็อาจจะลืมเลือน หรือไม่ยากจดจำ บางครั้ง ผู้เรียนเก็บข้อมูลที่ไม่ถูกต้องเอาไว้เป็นเวลานาน เมื่อนำมาเปิดเผยก็พบว่าได้นำความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องนั้นไปใช้อย่างผิดๆมานับครั้งไม่ถ้วน ดังนั้นถ้าผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการเปิดเผยข้อความรู้ที่ได้ผ่าน กระบวนการทางสติปัญญาก็เป็นการดีที่จะได้ตรวจสอบด้วยตนเองหรือจากผู้อื่นการใช้แผนภาพ โครงสร้างความรู้เป็นวิธีการหนึ่งที่ดีสำหรับการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน

3. เขียนแผนภาพโครงสร้างความรู้

ในการเขียนแผนภาพโครงสร้างความรู้ ผู้เรียนควรมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะของข้อมูล หรือข้อความรู้ใหม่เพื่อสามารถทำการเลือกประเภทของแผนมาใช้นบันทึกข้อความรู้ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

3.1 เลือกแบบภาพให้เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูลที่ต้องการบรรจุลงในแผนภาพ

3.2 เขียนชื่อแผนภาพลงในที่ใดที่หนึ่งในแผนภาพ

3.3 ออกแบบการจัดข้อมูลภายในแผนภาพให้สื่อความหมายตามที่ต้องการ

3.4 ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลโดยการพูดบรรยาย แผนภาพให้ตนเองหรือผู้อื่นฟัง

ช่วงเวลาในการนำผังกราฟิกมาใช้ในการเรียนการสอน

จากการศึกษางานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับการนำผังกราฟิกมาใช้ในการเรียนการสอนพบว่า ช่วงเวลาของผังกราฟิกที่ใช้ในการสอนวิชาต่าง ๆ นั้น ไม่พบว่ามีช่วงเวลาการใช้ที่แน่นอนแต่จากการวิเคราะห์งานวิจัยของนักการศึกษาที่ใช้ผังกราฟิกในการสอนวิชาต่าง ๆ นั้น ได้ค้นพบว่าผู้สอนและผู้เรียนใช้ผังกราฟิกในช่วงเวลาต่าง ๆ ของการเรียนการสอนสรุปได้ ดังนี้ (สุปรียา ดันสกุล. 2540 : 43 - 51)

1. ใช้ผังกราฟิกก่อนการสอน เพื่อใช้ทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน เชื่อมโยงเรื่องที่จะเรียนให้เข้ากับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน ช่วยผู้เรียนให้สร้างแผนสำหรับการเรียน
2. ใช้ระหว่างการสอน เพื่อเน้นความคิดที่สำคัญ และจัดระเบียบความคิดของข้อมูล ที่เรียน
3. ใช้หลังการเรียน เพื่อจัดหมวดหมู่ มโนทัศน์ ความคิด และข้อมูล ใช้แสดงความเข้าใจ และความจำเกี่ยวกับมโนทัศน์หลักและความสัมพันธ์ระหว่างมโนทัศน์ของผู้เรียนใช้ในการทบทวนความรู้และประเมินการเรียนของผู้เรียน ใช้เปรียบเทียบความเข้าใจทั้งก่อนและหลังของผู้เรียน และใช้สรุปความรู้จากสิ่งที่ผู้เรียนค้นพบ

จากการที่มีการใช้ผังกราฟิกในช่วงเวลาที่หลากหลายนี้การที่ผู้สอนและผู้เรียนจะนำผังกราฟิกมาใช้ในการใช้เวลาใดนั้นขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและวัตถุประสงค์ที่ต้องนำไปใช้ นอกจากนั้นยังต้องคำนึงถึงช่วงเวลาในการใช้ผังกราฟิกดังกล่าวแล้วยังต้องทราบถึงบทบาทของครูและบทบาทของผู้เรียนที่ควรจะมีขึ้นในการสอนที่ใช้ผังกราฟิกอีกด้วย เพื่อที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

บทบาทของครูและบทบาทของผู้เรียน

บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างมากในการนำกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ผังกราฟิก มาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพคือ ผู้สอนและผู้เรียน

1. บทบาทของผู้สอน

สุปรียา ดันสกุล (2540 : 38) สรุปบทบาทของผู้สอนไว้ดังนี้

- 1.1 ศึกษาลักษณะของเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการสอน
- 1.2 กำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน และบอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการเรียน เพื่อให้เกิดความคาดหวัง แรงจูงใจ การให้ข้อมูลป้อนกลับ และให้ผู้เรียนควบคุมกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง

- 1.3 เลือกผังกราฟิกแบบที่เหมาะสมกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการนำเสนอข้อมูล
- 1.4 เสนอตัวอย่างการใช้ผังกราฟิกในแบบที่เหมาะสมกับเนื้อหาและจุดมุ่งหมาย
- 1.5 แสดงวิธีการสร้างผังกราฟิกให้ผู้เรียนเข้าใจทุกขั้นตอน
- 1.6 อธิบายวิธีการใช้ประโยชน์ของการใช้ผังกราฟิกให้ผู้เรียนเข้าใจ
- 1.7 ให้ผู้เรียนสร้างผังกราฟิกเป็นรายบุคคล
- 1.8 ให้ผู้เรียนได้นำเสนอข้อความรู้ด้วยผังกราฟิกที่สร้างขึ้นและร่วมกันอภิปรายผล
- 1.9 วัดและประเมินผลโดยการเก็บรวบรวมผลงานการใช้ผังกราฟิกของผู้เรียนมา

วิเคราะห์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนเห็นถึงความเข้าใจของผู้เรียน

ประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับผู้สอน

กระทรวงศึกษาธิการ (2548 : 52) กล่าวถึงประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับตัวครู ดังนี้

1. ช่วยครูในการวางแผนการสอน เพราะครูมองเห็นภาพรวมของการเรียนการสอน สามารถเพิ่มเติมข้อมูล และปรับปรุงการสอนได้ดียิ่งขึ้น
2. เป็นเครื่องมือที่ช่วยครูให้สามารถพัฒนาการคิดของผู้เรียนให้เป็นระบบ
3. เป็นเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. บทบาทของผู้เรียน

สุปรียา ดันสกุล (2540 : 38) สรุปบทบาทของผู้เรียนไว้ดังนี้

- 2.1 รับทราบจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน
- 2.2 ศึกษาเนื้อหาที่จะเรียนและทำการประมวลความรู้เหล่านั้นด้วยตนเอง
- 2.3 เลือกแบบผังกราฟิก เพื่อนำเสนอข้อความรู้ได้ถูกต้อง เหมาะสมกับ

จุดมุ่งหมายที่ต้องการนำเสนอ

- 2.4 เข้ากลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนผลงานและทักษะการคิดที่ได้จากการใช้เทคนิคผังกราฟิก

ประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2548 : 52) กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้ผังกราฟิกที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นและสนใจโน้ตหลัก
2. ช่วยบูรณาการข้อมูล/ประสบการณ์เดิมกับข้อมูลใหม่
3. ส่งเสริมการพัฒนาโน้ตหลัก
4. ส่งเสริมการอ่าน การเขียน การฟัง การพูด และการคิด
5. ส่งเสริมการอภิปราย หรือการใช้ภาษาในการตีความเชื่อมโยง วิเคราะห์ พยากรณ์ แก้ปัญหา และสรุปลงความเห็น

6. ถ้าครูให้ผู้เรียนช่วยกันสร้างแผนภาพจะช่วยพัฒนาปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของผู้เรียน

นาคยา ปิณฑนานนท์ (2542 : 15 - 17) ได้เสนอรูปแบบการสอน โดยใช้ผังกราฟิกในการสรุปบทเรียน โดยการสอนแบบนิรนัย (Deductive) และการสอนแบบอุปนัย (Inductive) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ คือ

1. การสอนแบบนิรนัย (Deductive) มีขั้นตอนดังนี้
    - 1.1 กำหนดคำสำคัญหรือหัวข้อสำคัญที่จะสอนและแจ้งให้ผู้เรียนทราบ
    - 1.2 อธิบายความหมายของคำสำคัญหรือหัวข้อสำคัญ
    - 1.3 ให้นักเรียนดูและคัดเลือกสิ่งที่เป็นตัวอย่างและสิ่งที่ไม่ใช่ตัวอย่างของคำสำคัญหรือหัวข้อสำคัญนี้
    - 1.4 ให้นักเรียนเสนอตัวอย่างใหม่เพิ่มเติมที่เป็นตัวอย่างของคำสำคัญหรือหัวข้อสำคัญนี้
    - 1.5 ให้นักเรียนสรุปลงในผังกราฟิกและอธิบายว่าคำสำคัญหรือหัวข้อสำคัญนี้เป็นอย่างไร
  2. การสอนแบบอุปนัย (Inductive)
    - 2.1 ไม่บอกคำสำคัญหรือหัวข้อสำคัญแก่ผู้เรียนก่อน
    - 2.2 ให้นักเรียนดูตัวอย่างแล้วให้คัดเลือกว่าตัวอย่างเหล่านี้มีอะไรที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันได้และอะไรที่ไม่เข้ากลุ่มกัน
    - 2.3 ให้นักเรียนสังเกตลักษณะที่มีอยู่ร่วมกันในตัวอย่างที่มีอยู่ในกลุ่มเดียวกัน
    - 2.4 ให้นักเรียนคิดตั้งชื่อคำหรือกลุ่มคำจากตัวอย่างเหล่านี้
    - 2.5 ให้นักเรียนสรุปลงผังกราฟิกและอธิบายความหมายของกลุ่มคำที่ตั้งขึ้นว่าหมายความว่าอย่างไร
- พิมพ์พันธ์ เตะทะคุปต์ (2544 : 127) ได้เสนอขั้นตอนการพัฒนาผังกราฟิก ดังนี้
1. เลือกเนื้อหาหรือความรู้ที่จะจัดทำผังกราฟิก
  2. กำหนดความคิดสำคัญ หัวข้อสำคัญ เป็นคำหรือมโนทัศน์
  3. วิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับความคิดสำคัญในข้อ 2 และพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสำคัญย่อยๆ
  4. เลือก ออกแบบ นำเสนอการสรุปด้วยผังกราฟิก (Design Format)
  5. เขียนความคิดสัมพันธ์ลงในแบบผังกราฟิกที่กำหนด

วิธีใช้ผังกราฟิก

การใช้ผังกราฟิก มีวิธีการดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548 : 52 -53)

1. เริ่มต้นกิจกรรมการเรียนรู้อาจใช้แผนภาพได้สองลักษณะขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ใด จุดประสงค์หนึ่งดังต่อไปนี้

1.1 เพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นภาพรวมของเรื่องที่จะเรียน (Overview) สำหรับจุดประสงค์นี้ครูต้องสร้างแผนภาพที่ประกอบด้วยมโนทัศน์ล่วงหน้า (Advance Organizer) ซึ่งผู้เรียนจะได้เรียนรู้รายละเอียดต่อไป

1.2 เพื่อดึงความรู้เดิมของผู้เรียน (Prior Knowledge) สำหรับจุดประสงค์นี้ครูจะเริ่มต้นด้วยคำถามแล้วให้ผู้เรียนตอบหรือบอกข้อมูลที่เคยเรียนรู้ ครูกับนักเรียนอาจช่วยกันเขียนข้อมูลหรือคำตอบเป็นแผนภาพบนกระดานดำ แล้วทิ้งแผนภาพนั้นไว้ จนกว่าจะศึกษาข้อมูลใหม่แล้วนำมาเพิ่มเติมหรือแก้ไขข้อมูลในแผนภาพตามขั้นตอนการเขียนแผนภาพ

2. หลักกิจกรรมการเรียนรู้ครูอาจใช้แผนภาพใน 2 จุดประสงค์ ดังนี้

2.1 เพื่อให้ผู้เรียนรวบรวมข้อมูลความรู้ทั้งหมดที่ผู้เรียนทำความเข้าใจแล้วมาจัดเขียนเป็นแผนภาพ เป็นการสรุปภาพรวมของเรื่องที่ได้อ่านรู้ วิธีนี้ผู้เรียนจะมีความเข้าใจและจดจำได้นานและถ้าได้มีโอกาสบรรยายภาพของตนให้ผู้อื่นฟังก็จะทำให้มีความแม่นยำในเนื้อหาเรื่องนั้น ๆ ยิ่งขึ้น

2.2 เพื่อให้ครูมีโอกาสตรวจสอบและประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนจากแผนภาพ ครูจะมองเห็นว่าผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาถูกต้องหรือไม่ วิธีคิดของผู้เรียนเป็นระบบหรือสับสนวิธีนำเสนอหรือทักษะการสื่อสารของผู้เรียนเป็นอย่างไร ครูสามารถเก็บข้อมูลเหล่านี้ จากผู้เรียนและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนต่อไป

สรุป ผังกราฟิกเป็นการนำเสนอองค์ความรู้เป็นภาพมีขั้นตอนการสร้างแผนภาพที่ต้องใช้กระบวนการทางสติปัญญา แต่ละแผนภาพมีลักษณะแตกต่างกันตามลักษณะข้อมูลที่นำมาบันทึก ครูสามารถใช้แผนภาพนำเข้าสู่บทเรียนโดยทบทวนความรู้เดิม หรือให้มโนทัศน์ล่วงหน้า และอาจใช้แผนภาพสำหรับใช้สรุปบทเรียนและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

การใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกในแต่ละแผนการจัดการ กิจกรรม การเรียนรู้ได้นำเทคนิคผังกราฟิกช่วยในการสรุปบทเรียน เช่น ผังแมงมุม (Spider Map or Web Diagrams) ผังก้างปลา (Fishbone Map) ผังก้อนเมฆ (Cluster or Cloud Diagrams) ผังโครงสร้างต้นไม้ (Tree Structure) ผังแบบลูกโซ่ (Chain Diagrams) ผังแบบที – ชาร์ต (T-Chart) เป็นต้น โดยใช้เทคนิคผังกราฟิกสอนในวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 5E ตั้งแต่ขั้นที่ 2 ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration) 3. ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (Explanation) 4. ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) และ 5. ขั้นประเมิน (Evaluation) ที่จะส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณทั้ง 7 ด้าน คือ

1) การทำนายสิ่งที่เกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่าน 2) การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น 3) การลำดับเรื่อง 4) การจับใจความสำคัญของเรื่อง 5) การสรุปความ 6) การเข้าใจจุดมุ่งหมาย ทศนคติ และลีลาการนำเสนอของเรื่อง 7) การประเมินเรื่อง

ความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีต่อความสำเร็จของงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นผลมาจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคลในแนวทางที่เขาพึงประสงค์ ได้มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลายความหมาย ดังนี้

ปรียาภรณ์ วงศ์อนุตรโรจน์ (2544 : 122) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงาน ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน รวมทั้งส่งผลต่อความสำเร็จ

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 739) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า พึงพอใจ หมายความว่า รัก ชอบใจ

จิราภรณ์ เลี่ยมโรสง (2546 : 36) สรุปความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกชอบใจ คือใจพอใจ มีความรู้สึกดีและมีความสุขที่ได้ปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ

บุญมัน ธนาสุภวัฒน์ (2547 : 158) ได้สรุปความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง เจตคติในทางบวกของบุคคลที่มีต่องานหรือกิจกรรมที่เขาทำขึ้น ซึ่งเป็นผลให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจในการทำงาน สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

รัชนี รักใหม่ (2550 : 53) ความพึงพอใจเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกและทัศนะของบุคคลอันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจ ซึ่งจะปรากฏออกมาทางพฤติกรรมโดยแสดงออกมาในลักษณะของความชอบ ความพอใจที่จะเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

จากความหมายต่าง ๆ ข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกและทัศนะของบุคคลอันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจซึ่งจะปรากฏออกมาทางพฤติกรรมโดยแสดงออกมาในลักษณะของความรัก ความชอบ ความพอใจที่จะเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การทำให้เกิดความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การที่จะทำให้นักเรียนอยู่ในสภาวะพึงพอใจ สุขใจนั้น

บุคคลจะต้องได้รับการจูงใจทั้งในลักษณะนามธรรมและรูปธรรม ซึ่งแรงจูงใจนับว่า เป็นหัวใจสำคัญ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ในที่นี้ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

นักการศึกษาหลายท่านได้ทำการศึกษาค้นคว้าและตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำงานไว้ดังนี้

เฮอส์เบอร์ก และคณะ (Herberg et al. 1959 : 113 -115) ได้ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เป็นมูลเหตุที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ เรียกว่า The Motivation Hygiene Theory ทฤษฎีนี้ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานมี 2 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน ซึ่งมีผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น ความสำเร็จของงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน

2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน และมีหน้าที่ให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินเดือน โอกาสที่จะก้าวหน้าในอนาคต สถานะอาชีพ สภาพการทำงาน เป็นต้น

ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือต้องการปฏิบัติให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ครูผู้สอนซึ่งในสภาพปัจจุบันเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก หรือให้คำแนะนำปรึกษาจึงต้องคำนึงถึงความพอใจในการเรียนรู้ การทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้ หรือการปฏิบัติงานมีแนวคิดพื้นฐานที่ต่างกัน 2 ลักษณะ คือ (สมยศ นาวิการ. 2541 : 155)

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองความต้องการผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ไม่ได้รับการตอบสนอง

จากแนวคิดดังกล่าวครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางบรรลุผลสำเร็จ จึงต้องคำนึงถึงการจับบรรยากาศและสถานการณ์ รวมทั้งสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมจนบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2. ผลการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม

ซึ่งในที่สุดการตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัลหรือผลตอบแทน ซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง และการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้แล้ว ความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น

จากแนวคิดพื้นฐานดังกล่าวเมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลตอบแทนภายในหรือรางวัลภายใน เป็นผลด้านความรู้สึของผู้เรียนที่เกิดแก่ตัวผู้เรียนเอง เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้นเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ และสามารถดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยากทั้งหลายได้สำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจ ตลอดจนได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่วนผลตอบแทนภายนอกเป็น รางวัลที่ผู้อื่นจัดหาให้มากกว่าที่ตนเองให้ตนเอง เช่น การได้รับคำยกย่อง ชมเชย จากครูผู้สอน พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือแม้แต่การได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพอใจ

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544 : 125 - 128) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของ มาสโลว์ (Maslow) โดยมีสมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์และความต้องการของมนุษย์ ดังนี้

1. มนุษย์มีความต้องการความต้องการนี้ไม่มีที่สิ้นสุดเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอื่นจะเข้ามาแทนที่ กระบวนการเช่นนี้ไม่มีที่สิ้นสุด

2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นแรงจูงใจของพฤติกรรมอีกต่อไป ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นที่เป็นสิ่งจูงใจในพฤติกรรม

3. ความต้องการของมนุษย์มีเป็นลำดับขั้นตามความสำคัญ กล่าวคือ เมื่อความต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการขั้นสูงก็จะเรียกร้องให้มีการตอบสนองทันที

สิ่งจูงใจตามทฤษฎีของมาสโลว์มี 5 ขั้น ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Need) ได้แก่ ความต้องการเพื่อความอยู่รอดของชีวิตเช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ การพักผ่อนและที่อยู่อาศัย

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Need) ได้แก่ ความต้องการความปลอดภัยทั้งทางกาย เช่น ความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ อันตราย และความปลอดภัยหรือความมั่นคงทางจิตใจ เช่น ความมั่นคงในอาชีพและชีวิต

3. ความต้องการทางสังคม (Social or Belonging Need) ได้แก่ ความต้องการเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ การพักผ่อนและที่อยู่อาศัย

4. ความต้องการเกียรติยศและชื่อเสียง (Esteem Need) เป็นความต้องการชั้นสูง ได้แก่ ความต้องการอำนาจ ความสำเร็จ สถานภาพสูง ชื่อเสียง การยกย่อง เป็นต้น ความต้องการชนิดนี้แบ่งออกเป็นสองส่วน คือ ความภูมิใจในตนเอง กับการที่ผู้อื่นให้การยกย่อง ให้เกียรติหรือได้รับการยกย่องจากผู้อื่น

5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความคิด (Self Actualization) เป็นลำดับขั้นความต้องการสูงสุดของมนุษย์ ที่คนส่วนมากนี้มักจะจะเป็นอยากจะได้แต่ไม่สามารถเสาะแสวงหาได้

จากสาระสำคัญของทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ สรุปได้ว่า การศึกษาถึงความต้องการดังกล่าวของบุคคล นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ทำให้เข้าใจเหตุผลในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคล และช่วยให้มองเห็นแนวทางที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขความรู้สึก ความตั้งใจและพฤติกรรมของบุคคลได้ในที่สุด

3. การสร้างแรงจูงใจในการเรียนการสอน

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544 : 129 - 130) ได้เสนอแนวทางการสร้างแรงจูงใจในการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

1. ครูควรศึกษาความต้องการของเด็กแต่ละวัยและจัดเนื้อหาวิชาให้สนองความต้องการของเด็กเนื้อหาที่สอนควรเกี่ยวข้องกับชีวิตจริงและมีความหมายสำหรับเด็ก
2. ก่อนเริ่มบทเรียนครูควรมีวิธีการนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อดึงความสนใจและบอกให้เด็กทราบถึงจุดมุ่งหมายของบทเรียน
3. ครูควรแนะนำให้เด็กเริ่มหัดวางแผนเป้าหมายในการเรียนสำหรับตนเอง เพราะคนที่เรียนหรือทำงานอย่างมีเป้าหมายจะกระทำด้วยความตั้งใจ
4. ในบรรยากาศของการเรียนการสอน ควรมีการไต่ถาม มีการอภิปรายและทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย เพื่อให้เด็กเกิดความกระตือรือร้น มีการรับฟังและทำความเข้าใจ ตลอดจนการยอมรับซึ่งกันและกัน
5. ใช้วิธีการเสริมแรง (Reinforcement) ตามความเหมาะสมและตามความจำเป็น เพื่อให้เด็กมีพฤติกรรมที่พึงปรารถนา และบางครั้งอาจลบพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ทั้งนี้เพราะรางวัล คำชมเชย การยิ้ม การพยักหน้า การให้ความเอาใจใส่ นับว่าเป็นตัวเสริมแรงที่มีอิทธิพลต่อเด็กเป็นอย่างมาก
6. ใช้การทดสอบ (Test) การทดสอบจะเป็นเครื่องกระตุ้นให้เด็กเอาใจใส่ต่อบทเรียน และมีความตื่นตัวในการเรียนอยู่ตลอดเวลา

7. ให้ทราบผลการทดสอบอย่างทั่วถึง การให้เด็กทราบผลการทดสอบอย่างทั่วถึงที่ว่าสิ่งที่ตนได้เรียนรู้ไปนั้นมีความเข้าใจถ่องแท้เพียงใด มีสิ่งใดที่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขซึ่งวิธีการนี้จะทำให้เด็กต้องเอาใจใส่ติดตามเนื้อหาวิชาอยู่ตลอดเวลา

8. การพานักเรียนออกไปทัศนศึกษาหรือการเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้จะเป็นแนวทางหนึ่งซึ่งกระตุ้นความสนใจของเด็กได้เป็นอย่างดี

9. การสอนหรือการมอบหมายกิจกรรมให้เด็กปฏิบัติและติดตามผลงานเด็กทำงานนั้นสำเร็จ นับว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนการสอนของครู เพราะความสำเร็จที่เกิดขึ้นกับเด็กในครั้งหนึ่งจะเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กเกิดกำลังใจที่จะเรียนรู้ในคราวต่อไป

วรรณิ ลิ้มอักษร (2546 : 136 - 137) กล่าวถึงครูผู้สอนควรปฏิบัติเพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนสรุปได้ดังนี้

1. กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีความอยากรู้อยากเห็นเกิดขึ้น โดยใช้ประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ใกล้ตัว ตั้งคำถาม “ทำไม” ให้ผู้เรียนได้ค้นหาคำตอบให้มากที่สุด

2. สร้างความเชื่อมั่นในตัวเองให้กับผู้เรียนในความสามารถที่เขามี เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ความสามารถที่มีอยู่ทั้งหมด ไปใช้ในการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพอาจทำได้โดย

2.1 ให้ผู้เรียนได้เรียนหรือได้ทำงานที่เหมาะสมกับระดับความสามารถ เพื่อให้ผู้เรียนได้พบกับความสำเร็จเสียก่อน เพื่อช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นหลังจากนั้นจึงค่อยเพิ่มระดับความยากหรือสลับซับซ้อนขึ้น

2.2 แบ่งจุดประสงค์การเรียนรู้ออกเป็นช่วงสั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนช่วงระยะเวลาไม่นานนัก และทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนของตน

3. สร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนและให้ผู้เรียนเห็นสิ่งสำคัญของสิ่งที่เรียน ทั้งที่เป็นประโยชน์ในปัจจุบันและอนาคต ไม่ใช่เพื่อเกรด หรือเพื่อสำเร็จการศึกษาเท่านั้น อาจทำได้โดย

3.1 ทำการเรียนให้สนุกสนาน

3.2 สอนให้คล้ายคลึงกับสถานการณ์ในชีวิตจริง และอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรียนในปัจจุบันกับชีวิตจริงในสังคม

3.3 ใช้เครื่องเล่นหรือสิ่งล่อใจให้เหมาะสม คุ่มค่า และความพยายามของผู้เรียน

4. ให้ผู้เรียนตระหนักว่าการเรียนรู้หรือการทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตาม อาจประสบกับปัญหาอุปสรรคหรืออาจล้มเหลวบ้างเป็นธรรมดา

5. สนองความต้องการเบื้องต้นของผู้เรียน อาจทำได้โดย

5.1 สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้มีความอบอุ่น

5.2 มอบหมายให้ผู้เรียนได้ทำงานที่มอบหมายท้าทายความสามารถ โดยงานนั้น ไม่ยากและง่ายเกินไป

6. ให้ผู้เรียนได้เห็นตัวแบบที่ประสบความสำเร็จ โดยใช้ตัวแบบที่มีความสามารถ ระดับใกล้เคียงกับผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเห็นว่าถ้าเขาพยายามก็มีโอกาสประสบความสำเร็จได้ด้วย ดังนั้นครูควรจะใช้เทคนิคและกลวิธีต่าง ๆ สร้างสิ่งจูงใจขณะจัดกิจกรรมให้เกิดขึ้น อย่างสม่ำเสมอ และเหมาะสมแก่นักเรียนแต่ละคน เนื่องจากแรงจูงใจชนิดหนึ่งอาจใช้ได้ผลกับ นักเรียนอีกคนหนึ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ปัจฉิมาพร อปการัตน์. (2540 : ก) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสานเป็นสื่อการสอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุดรธานี พิทยาคม จังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2539 จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่ม ควบคุม จำนวน 30 คน นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีคะแนนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนแตกต่างกันที่ระดับ.01 ดำเนินการสอน 10 ครั้ง โดยใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้นจากนิทานพื้นบ้านอีสาน ส่วนกลุ่ม ควบคุมใช้วิธีสอนปกติ ผลการวิจัยปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมี วิจารณญาณหลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.01

สุทัศน์ คล้ายสุวรรณ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมี วิจารณญาณของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ ที่เรียน โดยใช้กิจกรรมเสริมทักษะปี 2544 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 36 คน จัดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 7 แผน กิจกรรม ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเสริมทักษะมีความสามารถในการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อัมภาพร จันทรพรหม (2546 : 42 - 43) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนาการอ่านอย่างมี วิจารณญาณของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนรู้ด้วยการนำ ตนเอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 31 คน โดยใช้วิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการ สอบถามลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง และวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ก่อนและหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยทดสอบค่าที (t-test) และค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านมีวิจารณ์ญาณก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ กับลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาพบว่าการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง กับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จรรยา บุญปลั่ง (2541 : 115 อ้างอิงจาก Rusnak. 1984) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคำถามของครูและการตอบสนองของนักเรียน เมื่อสอนด้วยกิจกรรมการชี้นำการอ่าน (DRA) และกิจกรรมการชี้นำการคิดในการอ่าน (DR-TA) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 3 จำนวน 114 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่สอนด้วยกิจกรรมการชี้นำการอ่าน และกลุ่มที่สอนด้วยกิจกรรมการชี้นำการคิดในการอ่าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นบทเรียน จำนวน 18 บทเรียน ผู้วิจัยได้บันทึกคำถาม และการตอบสนองของนักเรียนไว้ในแบบบันทึก นำมาหาค่า ไค- สแคว์ ผลการวิจัยพบว่า คำถามของครูและการตอบสนองของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อครูถามคำถามที่เป็นความจริง คำตอบที่ได้จะมีลักษณะคำตอบที่แสดงถึงการไม่มีวิจารณ์ญาณทางความคิดของนักเรียนและเมื่อครูถามคำถามที่ต้องการอธิบาย คือคำถามคำตอบที่ได้จะมีลักษณะของการคิด การวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งแสดงถึงวิจารณ์ญาณทางความคิดของนักเรียน นอกจากนั้นยังพบว่า กิจกรรมการชี้นำการคิดในการอ่าน คือความถี่กิจกรรมการชี้นำการอ่านซึ่งเหมาะสมกับการสอนอ่านแก่นักเรียนที่มีระดับสูงและต่ำกว่าเกรด 3

ภาณุพงศ์ แสงดี (2549 : 34 อ้างอิงจาก Fennelly. 1988) ได้ทำการศึกษาเพื่อตรวจสอบผลของการสอนคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณที่มีต่อการทำความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาระดับวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับวิทยาลัยเมืองอัลบานี (Albany) สหรัฐอเมริกา จำนวน 85 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอย่างละ 3 กลุ่ม รวมเป็น 6 กลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณของวัตสัน-เกลเซอร์และแบบวัดความเข้าใจในการอ่านซึ่งวัดโดยใช้สถานการณ์ปัญหา กลุ่มควบคุมได้รับการสอนอย่างเข้าใจในการอ่านตามปกติ แต่ละกลุ่มได้รับการทดสอบก่อนและหลังเรียนจากแบบทดสอบที่กล่าวข้างต้น ผลการวิจัยพบว่าคะแนนความเข้าใจในการอ่านและคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณเพิ่มขึ้นในทุกกลุ่มทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองแต่ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่เพิ่มขึ้นในแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านกับคะแนนที่เพิ่มขึ้นในแบบทดสอบการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนอ่านสรุปได้ว่า การสอนอ่านมีหลายรูปแบบ รวมทั้งการสอนอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ซึ่งการสอนอ่านในทุกรูปแบบช่วย ส่งเสริมให้ผู้เรียนรักในการอ่านรวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับกาวิธีจัดการเรียนรู้แบบ 5 E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก

มนมนัส สุดสั้น (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางวิทยาศาสตร์และความสามารถในการคิดวิเคราะห์วิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ ประกอบการเขียนแผนผังโนมดิ โดยทำการศึกษาแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนสาธิต สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา เขตดุสิต กรุงเทพฯ จำนวน 60 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ประกอบการเขียนแผนผังโนมดิ กับการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางวิทยาศาสตร์ด้านความรู้ ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านนำไปใช้ ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์วิจารณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภัทราภรณ์ พิทักษ์ธรรม (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และเจตคติต่อวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้โดยใช้กิจกรรมการสร้างแผนภูมิโนทัศน์ กับการสอนตามคู่มือครู ขั้นตอนการสอนประกอบด้วย ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน ขั้นเสริมความรู้ ความเข้าใจและการนำไปใช้ ขั้นวัดและประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้โดยใช้กิจกรรมการสร้างแผนภูมิโนทัศน์ กับการสอนตามคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้โดยใช้กิจกรรมการสร้างแผนภูมิโนทัศน์ กับการสอนตามคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้โดยใช้กิจกรรมการสร้างแผนภูมิโนทัศน์ กับการสอนตามคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา มีเจตคติต่อวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จันทร์ดา พิทักษ์สาธิต (2547 : 65) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ด้วยวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิจารณ์ต่อความสามารถในการคิดวิจารณ์ และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 122 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้เสริมด้วยกิจกรรมการคิดวิจารณ์ มีความสามารถในการคิดวิจารณ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ กับการจัดการเรียนรู้ด้วยวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ สอดแทรกทักษะการคิดวิจารณ์ มีความสามารถในการคิด

วิจารณ์ญาณไม่แตกต่างกัน 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ ด้วยกิจกรรมคิดวิจารณ์ญาณกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ สอดแทรกทักษะการคิดวิจารณ์ญาณมีความสามารถในการคิดวิจารณ์ญาณไม่แตกต่างกัน 4) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ เสริมด้วยกิจกรรมการคิดวิจารณ์ญาณ และสอดแทรกทักษะการคิดวิจารณ์ญาณมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน พยายามที่จะค้นคว้าด้วยตนเองโดยยึดหลักตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism)

สาขันธ์ ทองคัน (2532 : 51 - 52 อ้างอิงจาก Davis. 1976) ได้ศึกษาผลของการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ ชนิดให้คำแนะนำแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในหลักสูตรวิทยาศาสตร์ โดยนักเรียนกลุ่มหนึ่งได้รับการสอนแบบบอกให้รู้คือนักเรียนรับข้อมูลจากครูและหนังสือ นักเรียนอีกกลุ่มหนึ่งได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ชนิดให้คำแนะนำโดยจัดหาวัดดูอุปกรณ์ รวมทั้งวิธีค้นคว้าหาความรู้ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบสืบเสาะหาความรู้ชนิดให้คำแนะนำ มีผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจและกระบวนการสูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบบอกให้รู้

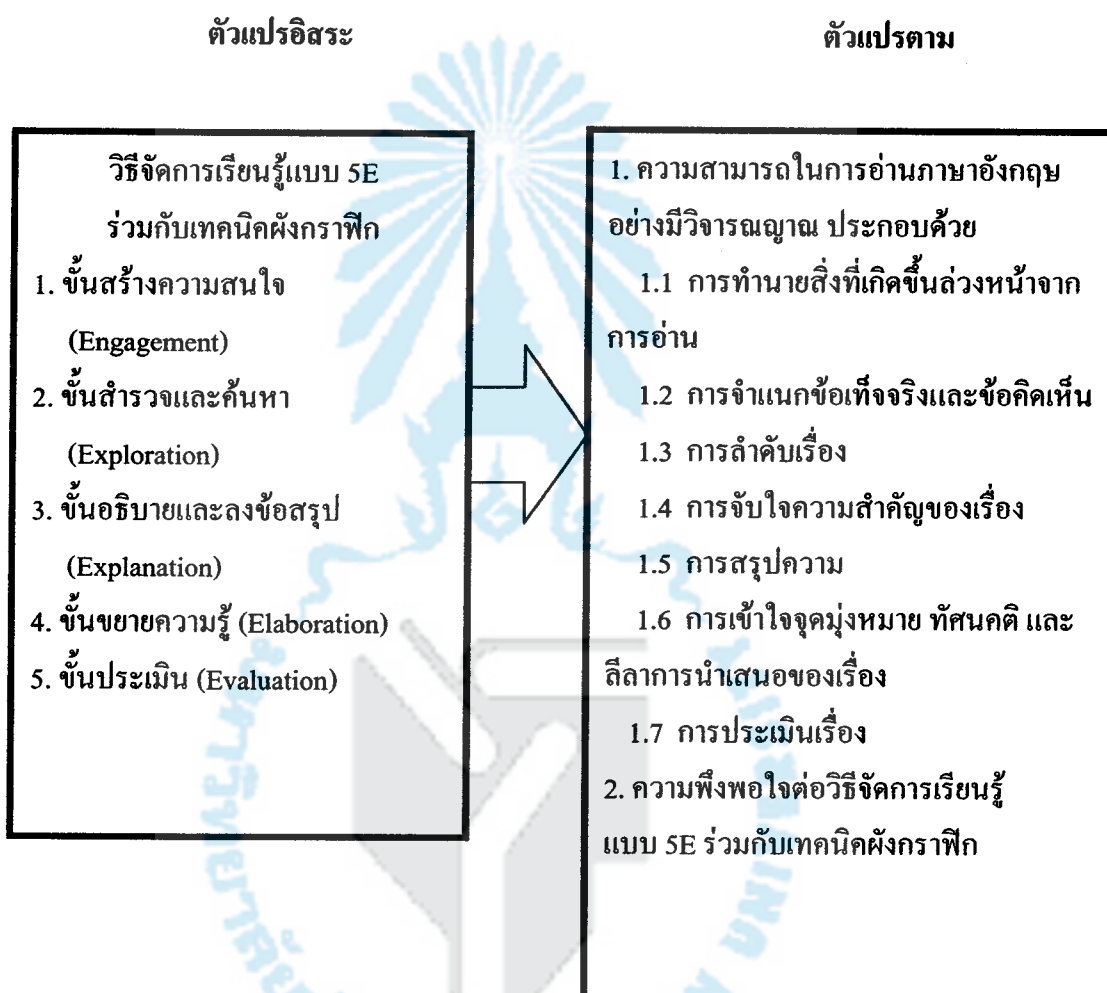
ภัญชา ไม้สา (2538 : 41 อ้างอิงจาก Marek. 1987) ได้ทำการศึกษาผลการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ต่อการพัฒนาสติปัญญา ผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาวิชา ผลสัมฤทธิ์ในด้านทักษะการสืบเสาะหาความรู้และไอคิวโดยการสอนโครงการการสอนโดยวิธีสืบเสาะด้วยตนเอง ผลการวิจัยพบว่าการสอนโดยวิธีสืบเสาะหาความรู้ทำให้การพัฒนาความรู้ความเข้าใจผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการสืบเสาะหาความรู้ด้วยตนเองและไอคิวสูงขึ้น และตัวแปรทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์ต่อกันในระดับต่าง ๆ

อรอุมา กาญจน์ (2549 : 19 อ้างอิงจาก Olarinoye. 1979 : 4848 - A) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลการสอน 3 แบบ คือ การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ที่มีการชี้แนวทาง การสอนปกติ และแบบสืบเสาะหาความรู้ที่มีนักเรียนเป็นผู้ดำเนินการเองในวิชาฟิสิกส์ โดยกลุ่มควบคุมได้รับการสอนปกติ กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ที่มีการชี้แนวทาง กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ที่มีนักเรียนเป็นผู้ดำเนินการเอง ผลการวิจัยพบว่า ทั้ง 3 กลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

จากงานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวกับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ทำให้การพัฒนาด้านสติปัญญาและมีผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจและไอคิวสูงขึ้น

กรอบแนวคิดทางการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณกับวิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก จากนักวิชาการต่างๆ และจาก งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดเบื้องต้น ดังนี้

ภาพที่ 14 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความพึงพอใจต่อวิธีจัดการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 378 คน โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 45 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบ One - Group Pretest - Posttest Design โดยมีรูปแบบการทดลอง ดังนี้

ตารางที่ 12 แสดงแบบแผนการวิจัย

T_1	X	T_2
การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)	การจัดกระทำ (Treatment)	การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)
ทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษ อย่างมีวิจารณญาณ	ใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิค ผังกราฟิก	1. ทดสอบความสามารถใน การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี วิจารณญาณ 2. สอบถามความพึงพอใจต่อวิธี จัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับ เทคนิคผังกราฟิก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ 40234)
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก จำนวน 20 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ 40234) โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้
  - 1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
  - 1.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้

1.2.1 ศึกษาสาระการเรียนรู้

1.2.2 มาตรฐานการเรียนรู้

1.2.3 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1.2.4 คำอธิบายรายวิชา

1.2.5 การจัดการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผล

1.3 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและวิธีการสอนที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการอ่าน

1.4 ศึกษาวิธีการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกต่อการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะด้านการอ่าน วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 5E มีขั้นตอน ดังนี้

1.4.1 ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement) เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนหรือเรื่องที่สนใจ ซึ่งอาจเกิดขึ้นเองจากความสงสัย หรืออาจเริ่มจากความสนใจของตัวนักเรียนเอง หรือเกิดจากการอภิปรายในกลุ่ม เรื่องที่น่าสนใจอาจมาจากเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในช่วงเวลา

1.4.2 ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration) เมื่อทำความเข้าใจประเด็นหรือคำถามที่สนใจจะศึกษาอย่างถ่องแท้แล้วก็มีการวางแผนกำหนดแนวทางการสำรวจตรวจสอบ ตั้งสมมติฐาน กำหนดทางเลือกที่เป็นไปได้

1.4.3 ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (Explanation) เมื่อได้ข้อมูลอย่างเพียงพอจากการสำรวจตรวจสอบแล้ว จึงนำข้อมูล ข้อสนเทศที่ได้มาวิเคราะห์ แปลผล สรุปผลและนำเสนอผลที่ได้ในรูปแบบต่าง ๆ

1.4.4 ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) เป็นการนำความรู้ที่สร้างขึ้นไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิมหรือแนวคิดที่ได้ค้นคว้าเพิ่มเติมหรือนำแบบจำลองหรือข้อสรุปที่ได้ไปใช้อธิบายสถานการณ์หรือเหตุการณ์อื่นๆทำให้เกิดความรู้กว้างขวางขึ้น

1.4.5 ขั้นประเมินผล (Evaluation) เป็นการประเมินการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ว่านักเรียนมีความรู้ะไรบ้าง อย่างไรและมากน้อยเพียงใด จากขั้นนี้จะนำไปสู่การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในเรื่องอื่น ๆ

1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก จากหน่วยการเรียนรู้ Creative Reading เป็นเนื้อหาในการฝึกการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 3 แผน จำนวน 16 ชั่วโมง ในแต่ละแผน ประกอบด้วย ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน บันทึกการใช้

แผนการจัดการเรียนรู้ และข้อเสนอแนะหรือปัญหาที่พบในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ มีการใช้เทคนิคผังกราฟิกปรากฏในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ตามรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและพฤติกรรมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ 5 E	เทคนิคผังกราฟิก	ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ
1. How to read the news - Description Frame - Concept Mapping - Sequence Time Order Frame 2. Idea from short news - Clause /Effect Frame - Clause /Effect Frame and Summary - Question ,Clause, Response - KWL and KWL Plus 3. Idea from long news - Thinking Mind - Discussion Web - KWLPlus Map and Summary - Question Answer Relationship	- ผังแมงมุม (Spider Map or Web Diagrams) - ผังแมงมุม (Spider Map or Web Diagrams) - ผังแบบลูกโซ่ (Chain Diagrams) - ผังก้างปลา (Fishbone Map) - ผังแบบที-ชาร์ต (T-Chart) - ผังแบบที-ชาร์ต (T-Chart) - ผังแบบที-ชาร์ต (T-Chart) - ผังแบบที-ชาร์ต (T-Chart) - ผังแบบที-ชาร์ต (T-Chart) - ผังแบบที-ชาร์ต (T-Chart) - ผังโครงสร้างต้นไม้ (Tree Structure) - ผังแมงมุม (Spider Map or Web Diagrams) - ผัง ก้อนเมฆ (Cluster or Cloud Diagrams)	1. การทำนายสิ่งที่เกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่าน 2. การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น 3. การลำดับเรื่อง 4. การจับใจความสำคัญของเรื่อง 5. การสรุปความ 6. การเข้าใจจุดมุ่งหมายทัศนคติและลีลาการนำเสนอของเรื่อง 7. การประเมินเรื่อง

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ปรับปรุงแก้ไขความถูกต้องของภาษาและการจัดกิจกรรมตามวิธีสอนแบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) ปรากฏว่า ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 (รายละเอียดในภาคผนวก)

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้เพื่อทำการวิจัยในการวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการวัด โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.2 ศึกษาเอกสารทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบที่เป็นทักษะความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและสร้างนิยามปฏิบัติการของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณที่สรุปได้จากทฤษฎี เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.2.1 การทำนายสิ่งที่เกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่าน

2.2.2 การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

2.2.3 การลำดับเรื่อง

2.2.4 การจับใจความสำคัญของเรื่อง

2.2.5 การสรุปความ

2.2.6 การเข้าใจจุดมุ่งหมาย ทศนคติ และลีลาการนำเสนอของเรื่อง

2.2.7 การประเมินเรื่อง

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณตามนิยามการปฏิบัติการเป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 70 ข้อตามสัดส่วนดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนข้อสอบที่สร้างไว้ก่อนนำไปหาคุณภาพและจำนวนข้อสอบที่คัดเลือกไว้

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี วิจารณญาณที่ต้องการวัด	จำนวนข้อสอบ ที่สร้างขึ้น	จำนวนข้อสอบ ที่คัดเลือกไว้
1. การทำนายสิ่งที่เกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่าน	9	6
2. การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น	9	6
3. การลำดับเรื่อง	9	6
4. การจับใจความสำคัญของเรื่อง	13	10
5. การสรุปความ	13	10
6. การเข้าใจจุดมุ่งหมาย ทศนคติและลีลา การนำเสนอของเรื่อง	9	6
7. การประเมินเรื่อง	8	6
รวม	70	50

2.4 ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณที่สร้างขึ้นโดย

2.4.1 ตรวจสอบคุณภาพขั้นต้น โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณที่ต้องการวัดทั้ง 7 ด้าน โดยกำหนดเกณฑ์ดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 - 1.00 ปรากฏว่า ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 (รายละเอียดในภาคผนวก)

2.4.2 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่าย (p) ของข้อสอบทำการคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย .20 - .80 ปรากฏว่า ได้ค่าความยากง่าย (p) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.56 (รายละเอียดในภาคผนวก)

2.4.3 จัดทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณจำนวน 50 ข้อ

2.4.4 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR – 20 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.80 (รายละเอียด

ในภาคผนวก)

2.4.5 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้แล้ว จำนวน 50 ข้อ ไปใช้ทดสอบกับ
กลุ่มตัวอย่าง

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อวิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิค
ผังกราฟิก เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ โดยมีขั้นตอนการสร้าง
ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิค
ผังกราฟิกแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) จำนวน
20 ข้อ โดยกำหนดระดับคุณภาพ 5 ระดับ ดังนี้

1	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อยที่สุด
2	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อย
3	หมายถึง	ความพึงพอใจปานกลาง
4	หมายถึง	ความพึงพอใจมาก
5	หมายถึง	ความพึงพอใจมากที่สุด

3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษ
จำนวน 3 คน ตรวจสอบโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องแล้วเลือก ปรากฏว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง
0.67 -1.00 (รายละเอียดในภาคผนวก)

3.4 จัดทำเป็นแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิค
ผังกราฟิก จำนวน 20 ข้อ

3.5 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้ทดลองแผน
การจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก หาค่าความเชื่อมั่น จากการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์
แอลฟา (α -Coefficient Alpha) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.74 (รายละเอียดในภาคผนวก)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี
วิจารณญาณ เพื่อเก็บคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนไว้ เปรียบเทียบกับคะแนนที่ได้จาก
การทดสอบหลังเรียน

2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก จำนวน 3 แผน รวม 16 ชั่วโมง

3. ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ อย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 50 ข้อ

4. สอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 20 ข้อ

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนในการอ่านภาษาอังกฤษ อย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและหลังเรียน

1.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการทดสอบที (t - test)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (บุญมี พันธุ์ไทย, 2545 : 137)

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ

2.2.1 หาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ อย่างมีวิจารณญาณ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (บุญมี พันธุ์ไทย, 2545 : 137)

2.2.2 หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิคของ จุง เต ฟาน (บุญมี พันธุ์ไทย, 2545 : 118 -119)

2.2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (บุญมี พันธุ์ไทย, 2545 : 137)

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก

2.3.1 หาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC) (บุญมี พันธุ์ไทย, 2545 : 137)

2.3.2 หาค่าความเชื่อมั่นจากการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient Alpha) ของครอนบาค (บุญมี พันธุ์ไทย, 2545 : 146)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกโดยใช้สถิติ t -test dependent (บุญมี พันธุ์ไทย. 2545 : 179)

3.2 หาค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจของผู้เรียนต่อวิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2545 ก : 61)

1.00 - 1.49	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด
1.50 - 2.49	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
2.50 - 3.49	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
3.50 - 4.49	หมายถึง	พึงพอใจมาก
4.50 - 5.00	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อวิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอและแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	การทดสอบ t-test
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อวิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก โดยมีสมมติฐานว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกสูงกว่าก่อนการใช้และมีความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อวิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกอยู่ในระดับมากเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ และสมมติฐานดังกล่าว ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกปรากฏผลดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ($n = 45$)

วิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิค ผังกราฟิก	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนเรียน	28.48	4.20	5.80**
หลังเรียน	31.73	2.99	

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่าเมื่อทดสอบความแตกต่างของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ที่เรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

จากการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งเจ็ดด้าน ก่อนและหลังการใช้วิธีการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้วิธีการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ปรากฏผลดังนี้ (n = 45)

ความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ	คะแนน เต็ม	ก่อนสอน		หลังสอน		t
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
การทำนายสิ่งที่เกิดขึ้นล่วงหน้า จากการอ่าน	6	2.26	1.00	3.33	0.76	6.65**
การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น	6	3.57	1.12	4.08	0.70	3.94**
การลำดับเรื่อง	6	5.02	1.09	5.04	0.90	0.18
การจับใจความสำคัญของเรื่อง	10	7.06	1.62	7.24	1.46	1.66
การสรุปความ	10	3.69	1.24	5.22	1.92	5.04**
การเข้าใจจุดมุ่งหมาย ทศนคติ และลีลา	6	4.11	1.11	4.22	1.05	1.92
การนำเสนอของเรื่อง						
การประเมินเรื่อง	6	2.71	1.10	3.40	0.96	3.72**

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งเจ็ดด้านพบว่า ก่อนสอนกับหลังสอนด้านที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ด้านการทำนายสิ่งที่เกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่าน ด้านการจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ด้านการสรุปความ และด้านการประเมินเรื่อง และพบว่าด้านที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ด้านการลำดับเรื่อง ด้านการจับใจความสำคัญของเรื่อง และด้านการเข้าใจจุดมุ่งหมาย ทศนคติ และลีลาการนำเสนอของเรื่อง

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการใช้วิธีจัดการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกปรากฏผล
ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามความพึงพอใจของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คอวิจัดการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก

รายการประเมินผล	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ด้านเนื้อหา			
1. ความน่าสนใจของเนื้อหาสาระ	3.80	0.58	มาก
2. ความยากง่ายของเนื้อหาสาระ	3.62	0.61	มาก
3. ความเหมาะสมของเนื้อหากับเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.71	0.50	มาก
4. เนื้อหาสาระเชื่อมโยงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ	3.69	0.59	มาก
5. เนื้อหาสาระนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	3.80	0.58	มาก
รวม	3.72	0.57	มาก
ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้			
6. ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement)	3.95	0.60	มาก
7. ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration)	3.82	0.68	มาก
8. ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (Explanation)	3.87	0.58	มาก
9. ขั้นขยายความรู้ (Elaboration)	3.91	0.59	มาก
10. ขั้นประเมินผล (Evaluation)	3.80	0.54	มาก
รวม	3.87	0.59	มาก
ด้านสื่ออุปกรณ์			
11. สื่อที่ใช้ประกอบการสอนน่าสนใจ	3.71	0.66	มาก
12. เป็นสื่อที่หาง่าย	3.71	0.66	มาก
13. สื่อที่ใช้ประกอบการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา	3.84	0.60	มาก
14. สื่อที่ใช้ประกอบการสอนช่วยเสริมสร้างนิสัยรักการอ่าน	3.91	0.63	มาก
รวม	3.79	0.63	มาก

ตารางที่ 17 (ต่อ)

รายการประเมินผล	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ด้านการวัดและประเมินผล			
15. มีวิธีการวัดและประเมินผลหลายวิธีควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ	3.69	0.59	มาก
16. นักเรียนมีโอกาสประเมินผลกระบวนการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม	3.80	0.58	มาก
17. นักเรียนมีโอกาสประเมินผลงานของเพื่อน	3.76	0.64	มาก
18. นักเรียนมีโอกาสประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสมาชิกในกลุ่ม	3.87	0.62	มาก
19. การร่วมกันสรุปผลจากการอ่าน	3.87	0.62	มาก
20. ความรู้จากการร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	3.93	0.61	มาก
รวม	3.82	0.61	มาก
ภาพรวม	3.80	0.60	มาก

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก โดยมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 3.80 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในภาพรวมเท่ากับ 0.60 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ประเมินค่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.72 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.57 ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.87 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.59 ด้านสื่ออุปกรณ์ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.79 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.63 และ ด้านการวัดและประเมินผล ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.82 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.61 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ประเมินค่าอยู่ในระดับมาก

บทที่ 5

บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ผู้วิจัยนำเสนอ บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

บทย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกสูงกว่าก่อนการใช้
2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก อยู่ในระดับมาก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 378 คน โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 45 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน - เขียน (อ 40234) จำนวน 3 แผน
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีจัดการเรียนรู้ แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถอ่านภาษาอังกฤษ อย่างมี วิจารณญาณ เพื่อเก็บคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนไว้เปรียบเทียบกับคะแนนที่ได้จากการ ทดสอบหลังเรียน
2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนด้วยวิธีจัดการเรียนรู้ แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก จำนวน 3 แผน รวม 16 ชั่วโมง
3. ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษ อย่างมีวิจารณญาณหลังเรียน
4. สอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อวิธีจัดการเรียนรู้ แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก

การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่
  - 1.1 คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)
  - 1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ
  - 2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ หาค่าดัชนีความสอดคล้อง
  - 2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
    - 2.2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (บุญมี พันธุ์ไทย, 2545 : 137)
    - 2.2.2 หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิคของ จุง เต ฟาน (บุญมี พันธุ์ไทย, 2545 : 118-119)
    - 2.2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน

(บุญมี พันธุ์ไทย. 2545 : 137)

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนรู้แบบ 5 E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก

2.3.1 หาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยหาค่าดัชนี

ความสอดคล้อง (IOC) (บุญมี พันธุ์ไทย. 2545 : 137)

2.3.2 หาค่าความเชื่อมั่นจากการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient Alpha) ของครอนบาค (บุญมี พันธุ์ไทย. 2545: 146)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการใช้วิธีการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกโดยใช้คะแนนเฉลี่ย

3.2 หาค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้เรียนต่อวิธีสอนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2545 ก : 61)

1.00 - 1.49	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด
1.50 - 2.49	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
2.50 - 3.49	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
3.50 - 4.49	หมายถึง	พึงพอใจมาก
4.50 - 5.00	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด

สรุปผล

ผลการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณก่อนการสอนและหลังการสอนการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อวิธีการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกหลังการสอนการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณหลังการใช้วิธีการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกสูงกว่าก่อนการใช้

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อวิธีสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยได้นำผลมาอภิปรายตามสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกสูงกว่าก่อนการใช้จากการวิจัยพบว่า หลังได้รับการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกสูงกว่าก่อนการใช้เนื่องจากวิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบหรือความรู้ด้วยตนเอง และเป็นวิธีการที่ผู้สอนอธิบายเพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นพบความคิดรวบยอดหรือหลักการแล้วสรุปข้อค้นพบเป็นผังกราฟิก (Graphic Organizers) อันประกอบไปด้วยข้อมูลสำคัญ ๆ ที่เชื่อมโยงกันอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งทำให้เห็นโครงสร้างของความรู้หรือเนื้อหา นั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรดา พัทธกัญสาดี (2547: 65) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ด้วยวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิจารณ์ต่อความสามารถในการคิดวิจารณ์และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 122 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้เสริมด้วยกิจกรรมการคิดวิจารณ์มีความสามารถในการคิดวิจารณ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัญญา ไม้สา (2538 : 41 อ้างอิงจาก Marek. 1987) ได้ทำการศึกษาผลการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ต่อการพัฒนาสติปัญญา ผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาวิชา ผลสัมฤทธิ์ในด้านทักษะการสืบเสาะหาความรู้ และไอคิว โดยการสอนโครงการการสอนโดยวิธีสืบเสาะด้วยตนเอง ผลการวิจัยพบว่า การสอนโดยวิธีสืบเสาะหาความรู้ทำให้การพัฒนาความรู้ความเข้าใจผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการสืบเสาะหาความรู้ด้วยตนเองและ ไอคิวสูงขึ้น และตัวแปรทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์ต่อกันในระดับต่าง ๆ นอกจากนี้จากการศึกษาพบว่า การใช้เทคนิคผังกราฟิกเป็นเทคนิคที่ช่วยส่งเสริมทางด้านความคิดรวบยอดของผู้เรียน กล่าวคือ ผังกราฟิก หมายถึง แบบของการสื่อสารโดยสื่อสารออกมาในลักษณะของรูปภาพ กราฟ ไคอะแกรม ซึ่งข้อมูลที่น่าสนใจนั้นได้ถูกจัดความคิดที่เป็นนามธรรมออกมาเป็นภาพหรือไคอะแกรม ช่วยทำให้เกิดความเข้าใจมากขึ้นและกระทำด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่ต้องผ่านกระบวนการคิดขั้นสูงมาแล้ว ซึ่งกราฟิกนั้นเป็นสิ่งที่แสดงความคิดที่แสดงเป็นนามธรรมออกมาเป็นภาพ หรือไคอะแกรม ช่วยทำให้เกิดความเข้าใจมากขึ้นและจดจำในสิ่งที่เรียนรู้ได้นาน และการเลือกแบบผังกราฟิกเพื่อใช้ในการนำเสนอข้อมูลนั้นต้องเลือกให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่ผู้นำเสนอต้องการ ผังกราฟิกสามารถใช้ได้ในการสรุปเรื่องที่อ่านเพื่อช่วยให้เข้าใจง่ายขึ้น (รัฐชาติร์ แสงคง. 2550 : 41- 42)

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าวิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก เป็นวิธีสอนที่สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้นในด้าน คือ 1) ด้านการทำความเข้าใจที่เกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่าน 2) ด้านการจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น 3) ด้านการสรุปความ และ 4) ด้านการประเมินเรื่อง ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าจะจะเป็นผลมาจากปัจจัยในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. วิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก เป็นวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบของปัญหาหรือข้อสงสัยด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ คือ 1) ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement) เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนหรือเรื่องที่สนใจ ซึ่งอาจเกิดขึ้นเองจากความสงสัย หรืออาจเริ่มจากความสนใจของตัวนักเรียนเองหรือเกิดจากการอภิปรายในกลุ่ม เรื่องที่น่าสนใจอาจมาจากเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในช่วงเวลา 2) ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration) เมื่อทำความเข้าใจประเด็นหรือคำถามที่สนใจ จะศึกษาอย่างถ่องแท้แล้วก็มีการวางแผนกำหนดแนวทางการสำรวจตรวจสอบตั้งสมมุติฐานกำหนดทางเลือกที่เป็นไปได้ 3) ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (Explanation) เมื่อได้ข้อมูลอย่างเพียงพอจากการสำรวจตรวจสอบแล้ว จึงนำข้อมูลข้อสนเทศที่ได้มาวิเคราะห์ แปลผล สรุปผลและนำเสนอผลที่ได้ในรูปแบบต่าง ๆ 4) ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) เป็นการนำความรู้ที่สร้างขึ้นไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิมหรือแนวคิดที่ได้ค้นคว้าเพิ่มเติมหรือนำแบบจำลองหรือข้อสรุปที่ได้ไปใช้อธิบายสถานการณ์หรือเหตุการณ์อื่น ๆ ทำให้เกิดความรู้กว้างขวางขึ้น 5) ขั้นประเมินผล (Evaluation) เป็นการประเมินการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ว่านักเรียนมีความรู้ะไรบ้าง อย่างไร และมากน้อยเพียงใด จากนั้นจะนำไปสู่การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545 : 37) ได้ให้ความหมายของการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ไว้ว่า เป็นวิธีสอนที่เน้นความสำคัญที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ วิธีการสอนนี้เป็นการให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างแท้จริง โดยให้ผู้เรียนค้นคว้าใช้ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ให้เป็นคนช่างสังเกต ช่างสงสัย และพยายามหาข้อสรุปจนในที่สุดจะเกิดความคิดรวบยอดในเรื่องที่ศึกษานั้น การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้นี้ครูผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้สนับสนุน ชี้แนะ ช่วยเหลือ ตลอดจนแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการเรียนการสอน

2. การเปิดโอกาสให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สื่อหนังสือพิมพ์เป็นสื่อประกอบการอ่าน ใช้ระยะเวลาในการฝึก 16 ชั่วโมง ครั้งละ 2 ชั่วโมง การฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ก็ย่อมจะเกิดการเรียนรู้ได้ดี ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการเรียนรู้ของ ธอร์นไคค์ (Edward L. Thorndike) ที่กล่าวถึงกฎการเรียนรู้ กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การฝึกหัดหรือการกระทำซ้ำบ่อยครั้งจะทำให้ข้อต่อของความสัมพันธ์

เชื่อมโยงระหว่างสิ่งกระตุ้นกับการตอบสนองแน่นแฟ้นขึ้น เรียกว่า กฎแห่งการใช้ (Law of Use) ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ถูกต้องขึ้น ในการฝึกหัดหรือการทำซ้ำนี้ผู้ฝึกจะต้องมีความตั้งใจ สนใจ และมองเห็นคุณค่าของการฝึกหัดและทำซ้ำด้วย จึงจะทำให้รับประโยชน์จากการฝึกหัด อย่างเต็มที่ (วรรณิ ลิ้มอักษร. 2546 : 80-81) และสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2548 : 98 – 99) ให้ข้อเสนอแนะในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ การอ่านอย่างใช้วิจารณญาณไม่ใช่สิ่งที่ทำได้ง่าย ๆ ผู้กระทำจะต้องหมั่นฝึกหัดสังเกตจำและปรับปรุงการอ่าน อยู่เสมอแรก ๆ อาจรู้สึกเป็นภาระหนักและน่าเบื่อหน่ายแต่ถ้าได้กระทำเป็นประจำจนเป็นนิสัยแล้ว จะทำให้ความลำบากดังกล่าวหายไปผลที่ได้เกิดขึ้นนั้นคุ้มค่ายิ่ง

3. การเลือกใช้ข่าวจากสื่อหนังสือพิมพ์เพื่อใช้ประกอบการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยเลือกข่าวที่มีความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และฝึกอ่านข่าวที่มีความซับซ้อนของเนื้อหายากง่ายตามลำดับ เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และเกิดความรู้สึกว่าเป็นการเรียนที่ไม่ยากดังจะเห็นได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจในด้านสื่ออุปกรณ์ ซึ่งมีเกณฑ์ประเมินค่าอยู่ในระดับมาก

4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้วิจัยเน้นการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมคู่ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานกับผู้อื่น ร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมแสดงความคิดเห็น เพื่อสร้างความมั่นใจและความเชื่อมั่นในตนเองในการร่วมกันแสวงหาคำตอบของข้อสงสัยตลอดจนสามารถฝึกปฏิบัติได้ด้วยตนเอง (กรมวิชาการ. 2545 ข : 109) กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนอย่างทั่วถึง บิดกลุ่มเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปรึกษาหารือกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน ช่วยให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น ผู้เรียนค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเอง จนสามารถนำความรู้ความเข้าใจจากการปฏิบัติงานไปใช้ในชีวิตประจำวัน และอยู่ในสังคมอย่างสันติสุข และจากแบบสอบถามความพึงพอใจในการวัดและประเมินผล จะเห็นได้ว่าเกณฑ์ประเมินค่าอยู่ในระดับมาก

5. สัมพันธภาพระหว่างผู้วิจัยและผู้เรียน ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้วิจัยสร้างความเป็นกันเองแก่ผู้เรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ทำให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นกล้าแสดงออกในการร่วมกันอภิปรายแต่ละครั้ง ผู้วิจัยจะเป็นผู้ตั้งคำถามกระตุ้นให้นักเรียนได้ตอบโดยไม่สกัดกั้นความคิดของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมทุกครั้ง ดังคำกล่าวของ วิทวัฒน์ ชัดติยะมาน และอมลวรรณ วีระธรรมโม (2549 : 50) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ผู้จัดต้องยึดหลักการมีส่วนร่วม ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ หลักการประชาธิปไตย ครูต้องเปิดใจตนเองให้กว้าง ให้มองเห็นความสำคัญของ

ผู้เรียน ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด หลักกระบวนการเรียนที่มีความสุข ต้องจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีชีวิตชีวา มีความสนุกสนานจากการเรียนไม่เบื่อหน่าย ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนแล้วไม่เครียดมีความสุขเมื่อได้เรียนกับวิธีนี้ หลักการเรียนรู้ที่มีความหมายทุกกระบวนการเรียนรู้จะต้องให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนมีความหมายมีคุณค่าต่อชีวิตจริง สามารถนำไปใช้ดำเนินชีวิตได้อย่างมีคุณค่ามีประโยชน์ต่อชีวิตจริง และหลักการสร้างองค์ความรู้เอง ต้องสร้างความรู้สึกลึกใหม่ให้ผู้เรียนว่า ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองความรู้ต่าง ๆ จะเกิดขึ้นได้ด้วยการกระทำเองปฏิบัติเอง ครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกเท่านั้น

สำหรับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ด้านการลำดับเรื่อง ด้านการจับใจความสำคัญของเรื่อง และด้านการเข้าใจจุดมุ่งหมาย ทศนคติ และลีลาการนำเสนอของเรื่อง สาเหตุเพราะก่อนเรียนนักเรียนสามารถเข้าใจในการอ่านทั้งสามด้าน จึงทำให้หลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยวิธีจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณทั้งสามด้านจึงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อวิธีจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกอยู่ในระดับมาก

จากการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อวิธีจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก อยู่ในระดับมาก นักเรียนร่วมกิจกรรมทุกขั้นตอนด้วยความกระตือรือร้น และตั้งใจอ่านข้อความเพื่อค้นพบข้อสงสัย ตลอดระยะเวลาที่ทำการกิจกรรม นักเรียนมีความสุข สนุกสนาน ตื่นเต้นเร้าใจ และกล้าแสดงออก ทั้งนี้เนื่องมาจากวิธีจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกเป็นวิธีสอนที่มีขั้นตอนการสอน นำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่ทำทลายความสามารถของนักเรียนให้แก้ปัญหาหรือไขข้อสงสัยจากการอ่าน แต่ละขั้นตอนเป็นการสร้างแรงจูงใจในการค้นหาคำตอบจากการอ่าน การคาดเดา ทำนาย เหตุการณ์ล่วงหน้าจากการอ่านอาจจะถูกหรือผิดขึ้นอยู่กับประสบการณ์ทางภาษาหรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่านในการทำนาย หากตอบถูกก็มีความสุข พอใจ หากไม่ถูกก็จะพยายามทำนายใหม่ครั้งต่อไปเมื่อมีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้นมีข้อมูลมากขึ้น นับเป็นการทำลายความสามารถของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกตื่นเต้นและเร้าใจตลอดเวลาในการอ่าน ดังคำกล่าวของ วรณี ลิ้มอักษร (2546 : 120) ที่กล่าวว่า การจูงใจเป็นการกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมด้วยความเต็มใจ เมื่อมีการกระทำหรือได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขแล้วก็จะได้รับสิ่งตอบแทนตามที่บุคคลต้องการ โดยผู้รับมีความพึงพอใจตามมาด้วย และสอดคล้องกับกฎการเรียนรู้โดยการลองผิดลองถูกของ ธอร์นไคต์ กฎแห่งผล (Law of Effect) เมื่อผลการทำกิจกรรมใดทำให้การกระทำเกิดความสุขพึงพอใจ ก็จะทำให้ผู้นั้นกระทำ

กิจกรรมนั้นอีก และกฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) ความพร้อมเป็นสภาวะบุคคลในการเรียนรู้ นั่นคือ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีความพร้อมที่จะเรียนรู้หรือพร้อมที่จะกระทำ เมื่ออินทรีย์มีความพร้อมที่จะกระทำหรือได้กระทำย่อมทำให้อินทรีย์เกิดความพึงพอใจ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 5 E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกไปใช้ ให้เกิดประโยชน์ ผู้สอนจะต้องสอนให้นักเรียนเข้าใจความหมาย ประเภท ขั้นตอน และการเลือกชนิดของผังกราฟิกที่จะนำเสนอข้อสรุปให้นักเรียนเข้าใจอย่างละเอียดเสียก่อน จึงทำให้นักเรียนเข้าใจการกระทำกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนได้ถูกต้องชัดเจน
2. การฝึกให้นักเรียนอ่านแต่ละครั้งควรเลือกสื่อที่มีความหลากหลายนอกจากข่าว เช่น บทความ เรื่องสั้น นิทาน ข้อความจากสื่อต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ คอบสนองความสามารถและความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
3. ข่าวที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนควรมีเนื้อหาที่ไม่สั้นหรือยาวเกินไป มีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน โดยเริ่มจากเรื่องง่าย ๆ ที่เป็นข่าวสั้น ๆ แล้วพัฒนาไปสู่การอ่านข่าวที่มีความซับซ้อนหรือข่าวยาวมากขึ้น หรือเริ่มจากการอ่านข่าวที่ใกล้ตัวคือข่าวภายในประเทศไปสู่ข่าวที่ไกลตัวคือ ข่าวต่างประเทศ เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปตามลำดับ
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละครั้งครูควรกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนได้ร่วมแสดงความคิดเห็น และจัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้มีความเป็นกันเอง สร้างบรรยากาศที่อบอุ่น ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกกลัว กล้าแสดงออก กล้าพูด และแสดงความคิดเห็นอย่างเชื่อมั่น พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนมีการวิพากษ์วิจารณ์อย่างอิสระ ไม่ด่วนสรุปเนื้อหาเร็วเกินไป
5. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ 5 E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณทั้งเจ็ดด้านและนำประสบการณ์ที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธีการสอนหรือรูปแบบการสอนอื่น ๆ

2. ควรศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และระดับชั้นอื่น

3. ควรขยายขอบเขตการศึกษาให้กว้างขวางขึ้น เช่น การศึกษาผลการเรียนรู้ด้วยวิธีจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกต่อตัวแปรทักษะการอ่านวิเคราะห์ การอ่านสังเคราะห์ และการอ่านอย่างสร้างสรรค์

4. ควรศึกษาวิธีจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคอื่น ๆ ต่อตัวแปรด้านความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

5. ควรศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกับความสามารถในการอ่านด้านอื่น ๆ เช่น การอ่านวิเคราะห์ การอ่านสังเคราะห์ และการอ่านอย่างสร้างสรรค์ด้วยวิธีจัดการเรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ เทอร์เนอร์ และคณะ. (2548). “วิธีสอนที่ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ,” ใน วารสารการศึกษาพยาบาล. 16 (2), 4.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- _____. (2545 ก). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2545 ข). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนา.
- _____. (2546). กรอบแนวคิดและแนวทางการประเมินผลด้วยทางเลือกใหม่. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2548). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2548). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. คณะกรรมการดำเนินงานโครงการหนึ่งอำเภอ หนึ่งโรงเรียนในฝัน.
- กองเทพ เลียบพณิชกุล. (2542). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- กฤษยา แสงเดช. (2545). ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : แม็ค.
- คำนึ่ง เค่นดวง. (2549). การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- จรรยา บุญปลั่ง. (2541). การพัฒนารูปแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์ศึกษบัณฑิต กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จัญญ์ รัตนศิลา. (2539). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA ที่ใช้สื่อการสอนแบบอรรถฐานและวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรียญวิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- จรัส ลิ้มหัน. (2540). การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดภูเก็ต. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- จันทร์ดา พิทักษ์สาถิ. (2547). ผลของการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ด้วยวัฏจักรการสืบเสาะหา
ความรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิจารณ์ต่อความสามารถในการคิดวิจารณ์และ
ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- จิราภรณ์ เลี่ยมโรสง. (2546). ผลของการใช้กิจกรรมประกอบจังหวะเป็นสื่อเสริมเพื่อเพิ่มพูน
ผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนวัดสระบัว จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ฉวีลักษณ์ บุญชะกาญจน. (2547). จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ : ชารอักษร.
- ฉวีวรรณ อุหาภินันท์. (2542). เทคนิคการอ่าน. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณการ.
- ชูศรี ดันพงศ์. (2546). ประเมินพัฒนาการมิติใหม่แห่งการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาติรี เกิดธรรม. (2545). เทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช.
- ถนอมวงศ์ ถ้ายอดมรรคผล. (2550). การอ่านให้เก่ง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์กระดาศา.
- ธวัชชา เดชสุภา. (2535). ผลของวิธีสอนแบบ โครงสร้างระดับยอด และประสบการณ์เดิมที่มีต่อ
ความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และการตั้งประสบการณ์เดิมมาใช้ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์เดิมและได้รับการสอนต่างกัน ด้วยวิธี
การสอนแบบ โครงสร้างระดับยอด (TLS) กับวิธีการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นาคยา ปิตินธนานนท์. (2542). การเรียนรู้ความคิดรวบยอด. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยาระบบการพิมพ์.
- บุญมัน ธนาสุภวัฒน์. (2547). จิตวิทยาองค์การ. กรุงเทพฯ : โอ เอส พรินต์ติ้งเฮาส์.
- บุญมี พันธุ์ไทย. (2545). ระเบียบวิธีวิจัยการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ประเสริฐศักดิ์ เหมโรสง. (2546). การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมี
วิจารณ์ญาณสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.
ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ปรีชา หิรัญประดิษฐ์ และคณะ. (2547). การอ่านภาษาไทย. นนทบุรี : สาขาศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ปรียาภรณ์ วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์ดี.

ปัจฉิมาพร อภิการ์ตน์. (2540). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้นิทาน
พื้นบ้านอีสานเป็นสื่อการสอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุครธานี
พิทยาคม จังหวัดอุครธานี. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณจิต. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

เปลื้อง ณ นคร. (2544). ศิลปะแห่งการอ่าน:หลักวิธีการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภ. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : พัฒนาการศึกษ.

พรพิมล วังแก้วหิรัญ. (2551). การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับครูการศึกษาขั้นพื้นฐาน .
คณะศึกษาศาสตร์. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ. เอกสารอัดสำเนา.

พันธ์ ทองชุมนุ. (2544). การสอนวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษา. ปัตตานี : คณะศึกษาศาสตร์.
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

พิมพ์พันธ์ เฉชะคุปต์. (2544). การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีแบบสืบเสาะหาความรู้ในการเรียนการ
สอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ:แนวคิดวิธีและเทคนิคการสอน1. กรุงเทพฯ : บริษัท
เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์ จำกัด.

พิมพ์พันธ์ เฉชะคุปต์. (2544). พฤติกรรมการสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : พัฒนาคุณภาพวิชาการ.

ไพพรรณ อินทนิล. (2546). การส่งเสริมการอ่าน. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. ชลบุรี :
มหาวิทยาลัยบูรพา.

กัญญา ไม้สา. (2538). การเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบสืบสอบที่มีระดับการสืบสอบ
ต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณจิต. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภัทราภรณ์ พิทักษ์ธรรม. (2543). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิด
วิเคราะห์และเจตคติต่อวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน
แบบสืบเสาะหาความรู้ โดยใช้กิจกรรมการสร้างแผนภูมิโน้ตกับการสอนตามคู่มือครู.
ปริญญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณจิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภาณุพงศ์ แสงดี. (2549). ผลการใช้วิธีวิทยาศาสตร์พัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณจิต. ขอนแก่น :
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2549). อ่านเป็นเรียนก่อนสอนเก่ง. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- มนมนัส สุดสิ้น. (2543). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางวิทยาศาสตร์ และความสามารถด้านคิด วิเคราะห์วิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ประกอบการเขียนแผนผังมโนคติ. ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มัทนา นาคะบุตร. (2544). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่าน. นครปฐม : คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์. สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- รัชนิ รักใหม่. (2550). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจการอ่านภาษาไทยและความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบ โครงสร้างระดับยอด (TLS) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านท่าแค (วันครู 2500) จังหวัดพิจิตร. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- รัฐชาติ แสงคง. (2550). ผลของการเรียนแบบค้นพบร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกที่มีต่อความคิดเชิงมโนทัศน์ความพึงพอใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมภาษามัทธานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ .
- โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา. (2547). การอ่าน-ทักษะแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : บริษัทยูแพคอินเตอร์ จำกัด.
- โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา. (2546). หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระ : ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. สงขลา : ม.ป.ท.
- โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา. (2550). แบบสรุปผลการเรียนตามรายวิชา ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ 40234) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2550. สงขลา : ม.ป.ท.
- ลายไทย . (2552) . ข้อสอบวัดความถนัดทางการเรียน. สืบค้นเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.joomlacomer.com>
- วรรณิ ลิ้มอักษร. (2546). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. สงขลา : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วรรณิ โสมประยูร. (2542). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

- วรรณิ์ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- วิฑูรย์ ชัดดีขมาน และ อมลวรรณ วีระธรรมโม. (2549). การสอนเพื่อพัฒนาการคิด.
พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา : เทมการพิมพ์.
- วิมลรัตน์ สมุทรโรจน์. (2540). ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์
ของครู ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2540 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด.
วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยสารคาม.
- วิรัช วรรณรัตน์. (2541). บรรณนิทัศน์ผลการวิจัยด้านแนะแนว. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทาง
การศึกษาและจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สมนึก ถัทธิตานี. (2546). การวัดผลการศึกษา. ภาควิชาการวัดผลและวิจัยทางการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. เอกสารอัดสำเนา.
- สมบัติ กาญจนรักพงศ์. (2549). เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5E ที่เน้นพัฒนาทักษะ
การคิดขั้นสูง. กรุงเทพฯ : ธารอักษร.
- สมบัติ จำปาเงิน และ สำเนียง มณีกาญจน์. (2548). กลเม็ดในการอ่าน. กรุงเทพฯ : สถาพรบุคส์.
- สมพร เพ่งพิพัฒน์. (2547). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สมยศ นาวิการ. (2541). การบริหารเพื่อความเป็นสุข. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บรรณกิจ.
- สมุทร เชื่นเชาวนิช. (2549). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สาเกีย แก้วนิมิตร. (2548). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่องประวัติศาสตร์สุโขทัยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้และการจัดการเรียนรู้
แบบบรรยาย. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. นครปฐม : มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- สายันต์ ทองตัน. (2532). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแนวคิดตอบปัญหาในวิชา
วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้
ที่จัดกิจกรรมแบบไม่กำหนดแนวทางและแบบกำหนดแนวทาง. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). คู่มือการเรียนการสอน
ภาษาไทย เรื่อง สร้างเด็กไทยให้อ่านเก่ง อ่านเร็ว ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6).
กรุงเทพฯ : องค์การค้าของคณะกรรมการ สกสศ.

- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2546). ภาษาไทยสื่อแห่งความงามทางวัฒนธรรม
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สำลี ทองธิว. (2545). หลักและแนวปฏิบัติในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา : กรณีศึกษาวิทยาศาสตร์
ระดับสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุทัศน์ คล้ายสุวรรณ. (2545). ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาชั้นปีที่ 3
สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเสริมทักษะ. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2542). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สุปรียา ดันสกุล. (2540). ผลของการใช้รูปแบบการสอนแบบการจัดข้อมูลด้วยแผนภาพที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถทางการแก้ปัญหานักศึกษาระดับปริญญาตรี
ชั้นปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตร์ศึกษบัณฑิต. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2546). การวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำและ อรทัย มูลคำ. (2545). 21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). กลยุทธ์การสอนมโนทัศน์. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- อภิวัฒน์ บัณฑิตศักดิ์. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ได้รับ
การสอนอ่านตามแนวทฤษฎีอภิปัญญากับการอ่านตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรอุมา กาญจนี. (2549). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตวิทยาาสตร์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทาง PDCA และ
แบบสืบเสาะหาความรู้. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัมภาพร จันทร์พรหม. (2546). การพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง.
วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อารีย์ วชิรวรการ. (2542). การวัดและประเมินผลการเรียน. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.

เอมอร เนียมน้อย. (2551). พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธี SQ3R. กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น

Alexandra, Leavell and Chitlada, Patchen. (2008). Teaching Reading Comprehension.

A collaborative project of North Texas USA. And Kasetsart University.

Bond, Guy L and Tinker, Milies A. (1967). Reading difficulties: their diagnosis and
correction. Company & Schuster Inc.

Herberg, Frederick etal. (1959). The Motivation to Work Bernard Mouser and Barbate Bloch
Mexico : WMC Brown Co., ltd.

Miller, Lyle L. (1972). Developed Reading Efficiency. 3rded. Minnesota : Burgess Publishing.
New York : Meredith. Snyderman. New York : John Wiley and Sons. Inc.

Williams, Eddie. (1985). Reading in the Language Classroom. London : McMillan Publishers.
Limited.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้แบบ 5E ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
อย่างมีวิจารณญาณ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ และ
แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีจัดการเรียนรู้แบบ 5 E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก

1. ผศ. ดร. สมโภชน์ พนาवास อาจารย์ประจำภาคหลักสูตรภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
2. ผศ. ดร. ชีรเดช ชื่นประภาณุสรณ์ อาจารย์ประจำภาคหลักสูตรภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
3. ดร. ประเทืองสุข ยังเสถียร ครูชำนาญการภาษาอังกฤษ
โรงเรียนคอนเมืองจตุรจินดา เขตคอนเมือง
กรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างหนังสือราชการที่ใช้ในการวิจัย

ที่ คบ 0531.16/2386

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

17 ธันวาคม 2551

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่านางสาวอาภา ธัญญะศิริกุล เป็นนิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาคพิเศษ ชั้นปีที่2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ และความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนรู้แบบ5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5”

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. ทิพย์วิมล วังแก้วหิรัญ ประธานที่ปรึกษา

อาจารย์ ดร. นพเก้า ณ พัทลุง กรรมการที่ปรึกษา

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ ผศ. ดร.สมโภชน์ พนาवास เป็นผู้ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้แบบ 5 E (Inquiry Cycle) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนรู้แบบ5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ให้แก่นิสิตดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ.

โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ มีสุข)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์/ โทรสาร 0-7444-3988

ที่ ศธ 0531.18/๒๗๔

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

๑๔ ธันวาคม 2551

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน คณะบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่านางสาวอาภา ฐัญญะศิริกุล เป็นนิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ และความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5”

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. ทิพย์วิมล วงแก้วหิรัญ ประธานที่ปรึกษา

อาจารย์ ดร. นพเก้า ณ พัทลุง กรรมการที่ปรึกษา

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ ผศ. ดร. ชีรเดช ชื่นประภาณุสรณ์ เป็นผู้ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้แบบ 5 E (Inquiry Cycle) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ให้แก่นิสิตดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ

โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ประดิษฐ์ มีสุข)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์/ โทรสาร 0-7444-3988

ที่ ศษ 0531.18/๖๖๙

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

๑๗ ธันวาคม 2551

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนคอนเมืองจตุรจินดา

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่านางสาวอาภา ธัญญะศิริกุล เป็นนิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาคพิเศษ ชั้นปีที่2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ และความพึงพอใจต่อวิธีจัดการเรียนรู้แบบ5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5”

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. ภิรมย์วิมล วังแก้วหิรัญ ประธานที่ปรึกษา

อาจารย์ ดร. นพเก้า ณ พัทลุง กรรมการที่ปรึกษา

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย จึงใคร่ขอกความอนุเคราะห์ให้ ดร.ประเทืองสุข ยังเสถียร เป็นผู้ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้แบบ 5 E (Inquiry Cycle) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อวิธีจัดการเรียนรู้แบบ5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ให้แก่นิสิตดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ.

โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ มีสุข)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์/ โทรสาร 0-7444-3988

ภาคผนวก ก
การหาคุณภาพเครื่องมือ

ตารางที่ 18 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (I OC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ ระหว่างผลการเรียนรู้
ที่คาดหวังกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ 5 E โดยผู้เชี่ยวชาญ

แผนการจัด การเรียนรู้ที่ /เรื่อง	ผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง	ผลการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ΣR	IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3			
1. How to read the news	อธิบายความหมาย จับใจความสำคัญ เกี่ยวกับสื่อ ความเรียงและ ไม่ใช่ความเรียง ในรูปแบบต่าง ๆ แล้วสามารถ ถ่ายโอนเป็น ข้อความหรือ ถ้อยคำของตนเอง	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
2. Ideas From The Short News	อ่านเนื้อเรื่องจาก ข่าวสั้น ๆ จับใจ ความสำคัญ เกี่ยวกับข่าวที่อ่าน ในรูปแบบต่าง ๆ สามารถถ่ายโอน เป็นข้อความหรือ ถ้อยคำของตนเอง	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้

ตารางที่ 18 (ต่อ)

แผนการจัด การเรียนรู้ที่ /เรื่อง	ผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง	ผลการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ΣR	IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3			
3. Idea From The Long News	อ่านเนื้อเรื่องจาก ข่าวยาวที่มี รายละเอียดต่าง ๆ มากกว่าหนึ่ง รายละเอียดจับ ใจความสำคัญ เกี่ยวกับข่าวที่อ่าน ในรูปแบบต่าง ๆ สามารถถ่ายโอน เป็นข้อความหรือ ถ้อยคำของตนเอง	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้

ตารางที่ 19 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อสอบกับความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ โดยผู้เชี่ยวชาญ

แบบทดสอบ ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ΣR	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
2	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
3	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
4	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
5	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
6	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
7	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
8	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
9	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
10	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
11	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
12	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
13	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
14	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
15	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
16	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
17	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
18	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
19	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
20	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
21	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
22	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
23	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้

ตารางที่ 19 (ต่อ)

แบบทดสอบ ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ΣR	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
24	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
25	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
26	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
27	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
28	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
29	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
30	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
31	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
32	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
33	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
34	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
35	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
36	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
37	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
38	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
39	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
40	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
41	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
42	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
43	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
44	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
45	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
46	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้

ตารางที่ 19 (ต่อ)

แบบทดสอบ ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ΣR	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
47	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
48	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
49	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
50	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
51	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
52	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
53	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
54	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
55	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
56	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
57	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
58	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
59	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
60	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
61	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
62	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
63	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
64	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
65	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
66	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
67	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
68	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
69	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
70	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้

ตารางที่ 20 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการ
เรียนรู้แบบ 5 E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก

แบบทดสอบ ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			$\sum R$	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
1*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
2*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
3*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
4*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
5*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
6 *	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
7 *	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
8*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
9*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
10*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
11	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
12	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
13*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
14*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
15	0	+1	+1	2	1.00	คัดออก
16*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
17*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
18*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
19	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
20*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
21	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
22*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
23*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้

ตารางที่ 20 (ต่อ)

แบบทดสอบ ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ΣR	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
24*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
25*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
26	0	+1	+1	2	0.67	คัดออก
27	0	+1	+1	2	0.67	คัดออก

* หมายถึง แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อวิธีการเรียนรู้แบบ 5 E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ที่คัดเลือกไว้ จำนวน 20 ข้อ นำแบบสอบถามความพึงพอใจจำนวน 20 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient Alpha) ของครอนบาค (บุญมี พันธุ์ไทย, 2545 : 146) มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.74

ตารางที่ 21 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณชนิดเลือกตอบ

ข้อที่	IOC	P	r	แบบทดสอบฉบับจริง 50 ข้อ
1	1.00	.80	0	
2	1.00	.73	.20	ข้อที่ 1
3	1.00	.80	.20	ข้อที่ 2
4	1.00	.46	.40	ข้อที่ 3
5	1.00	.80	.26	ข้อที่ 4
6	1.00	.66	.20	ข้อที่ 5
7	1.00	.43	.20	ข้อที่ 6
8	1.00	.20	.20	ข้อที่ 7
9	1.00	.20	.20	ข้อที่ 8
10	1.00	.20	.26	ข้อที่ 9
11	1.00	.50	.46	ข้อที่ 10
12	1.00	.26	.40	ข้อที่ 11
13	1.00	.36	.20	ข้อที่ 12
14	1.00	.13	.06	
15	1.00	.20	.20	ข้อที่ 13
16	1.00	.20	.20	ข้อที่ 14
17	1.00	.33	.26	ข้อที่ 15
18	1.00	.73	.20	ข้อที่ 16
19	1.00	.56	.20	ข้อที่ 17
20	1.00	.40	.20	ข้อที่ 18
21	1.00	.33	.20	ข้อที่ 19
22	1.00	.76	.20	ข้อที่ 20
23	1.00	.43	.20	ข้อที่ 21
24	1.00	.36	0	
25	1.00	.36	.56	ข้อที่ 22
26	1.00	.36	.20	ข้อที่ 23

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อที่	IOC	P	r	แบบทดสอบฉบับจริง 50 ข้อ
27	1.00	.06	.13	
28	1.00	.33	.13	
29	1.00	.23	.20	ข้อที่ 24
30	1.00	.46	.20	ข้อที่ 25
31	1.00	.73	.33	ข้อที่ 26
32	1.00	.70	.06	
33	1.00	.40	0	
34	1.00	.56	.06	
35	1.00	.36	.20	ข้อที่ 27
36	1.00	.76	.20	ข้อที่ 28
37	1.00	.16	.06	
38	1.00	.46	.06	
39	1.00	.76	.20	ข้อที่ 29
40	1.00	.53	.40	ข้อที่ 30
41	1.00	.53	.53	ข้อที่ 31
42	1.00	.20	.20	ข้อที่ 32
43	1.00	.13	0	
44	1.00	.26	0	
45	1.00	.63	.33	ข้อที่ 33
46	1.00	.63	.06	
47	1.00	.43	.40	ข้อที่ 34
48	1.00	.66	.20	ข้อที่ 35
49	1.00	.23	.20	ข้อที่ 36
50	1.00	.06	0	
51	1.00	.43	.06	
52	1.00	.43	.20	ข้อที่ 37
53	1.00	.20	.20	ข้อที่ 38

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อที่	IOC	P	r	แบบทดสอบฉบับจริง 50 ข้อ
54	1.00	.20	.26	ข้อที่ 39
55	1.00	.23	.13	
56	1.00	.33	.20	
57	1.00	.26	.33	ข้อที่ 40
58	1.00	.36	.20	ข้อที่ 41
59	1.00	.26	.20	
60	1.00	.63	.40	ข้อที่ 42
61	1.00	.90	.20	ข้อที่ 43
62	1.00	.26	.20	
63	1.00	.26	.20	ข้อที่ 44
64	1.00	.26	.26	ข้อที่ 45
65	1.00	.80	.20	ข้อที่ 46
66	1.00	.46	.26	ข้อที่ 47
67	1.00	.46	.20	ข้อที่ 48
68	1.00	.23	.20	ข้อที่ 49
69	1.00	.20	.20	ข้อที่ 50
70	1.00	.70	0	

ข้อที่เลือกไว้มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 ค่าความยากง่าย (p) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20-0.56 โดยข้อที่เลือกไว้มีจำนวน 50 ข้อ นำแบบทดสอบจำนวน 50 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) โดยใช้สูตร KR -20 (บุญมี พันธุ์ไทย, 2545 : 137) ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80

ภาคผนวก ง
คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ
ก่อนและหลังการทดลอง
คะแนนความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนรู้แบบ 5 E ร่วมกับ
เทคนิคผังกราฟิก

ตารางที่ 22 แสดงคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก

นักเรียนคนที่	คะแนนสอบ (คะแนนเต็ม 50 คะแนน)		คะแนนพัฒนา (+ -)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	28	32	+4
2	32	35	+3
3	24	36	+8
4	26	30	+4
5	34	36	+2
6	32	33	+1
7	28	31	+3
8	24	27	+3
9	29	30	+1
10	26	32	+6
11	27	29	+2
12	32	34	+2
13	21	34	+13
14	25	27	+2
15	33	35	+2
16	24	35	+11
17	32	35	+3
18	25	26	+1
19	30	31	+1
20	26	28	+2
21	32	33	+1
22	30	32	+2
23	36	37	+1
24	31	33	+2

ตารางที่ 22 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนสอบ (คะแนนเต็ม 50 คะแนน)		คะแนนพัฒนา (+ -)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
25	30	32	+2
26	25	27	+2
27	26	31	+5
28	35	36	+1
29	32	33	+1
30	25	28	+3
31	28	29	+1
32	29	30	+1
33	29	32	+3
34	31	33	+2
35	36	37	+1
36	32	33	+1
37	31	33	+2
38	32	33	+1
39	29	33	+4
40	29	31	+2
41	25	26	+1
42	28	29	+1
43	14	33	+19
44	25	27	+2
45	24	32	+8
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	28.48	31.73	3.17
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	4.20	2.99	3.56

ตารางที่ 23 แสดงคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อวิธีการ
เรียนรู้แบบ SE ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก

นักเรียนคนที่	คะแนนความพึงพอใจ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1	78	3.90	0.64	มาก
2	83	4.15	0.58	มาก
3	79	3.90	0.64	มาก
4	83	4.15	0.58	มาก
5	71	3.45	0.51	ปานกลาง
6	76	3.80	0.41	มาก
7	83	3.65	0.58	มาก
8	69	3.45	0.51	ปานกลาง
9	67	3.35	0.48	ปานกลาง
10	100	5.00	0	มากที่สุด
11	76	3.80	0.61	มาก
12	67	3.35	0.48	ปานกลาง
13	79	3.95	0.51	มาก
14	72	3.60	0.50	มาก
15	79	3.95	0.64	มาก
16	67	3.35	0.48	ปานกลาง
17	70	3.50	0.51	มาก
18	60	3.00	0	ปานกลาง
19	91	4.55	0.79	มากที่สุด
20	75	3.75	0.55	มาก
21	80	4.00	0	มาก
22	78	3.90	0.64	มาก
23	77	3.85	0.36	มาก

ตารางที่ 23 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนความพึงพอใจ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
24	72	3.60	0.68	มาก
25	83	4.15	0.48	มาก
27	81	4.05	0.22	มาก
28	83	4.15	0.36	มาก
29	72	3.60	0.68	มาก
30	87	4.35	0.48	มาก
31	79	3.95	0.39	มาก
32	87	4.35	0.48	มาก
33	75	3.75	0.78	มาก
34	71	3.55	0.51	มาก
35	66	3.30	0.47	ปานกลาง
36	79	3.95	0.60	มาก
37	68	3.40	0.50	ปานกลาง
38	84	4.20	0.41	มาก
39	78	3.90	0.30	มาก
40	76	3.80	0.41	มาก
41	74	3.70	0.47	มาก
42	74	3.70	0.80	มาก
43	67	3.35	0.48	ปานกลาง
44	79	3.95	0.22	มาก
45	60	3.00	0	ปานกลาง
ภาพรวม	3436	3.80	0.60	มาก

The logo of Thaksin University is a large, light blue watermark in the background. It features a sunburst-like emblem at the top, a stylized building or book icon in the center, and the university's name in Thai and English around the bottom. The Thai text reads 'มหาวิทยาลัยทักษิณ' and the English text reads 'THAKSIN UNIVERSITY'.

ภาคผนวก จ

- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
อย่างมีวิจารณญาณ
- แบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีจัดการเรียน
รู้แบบ 5 E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก

แผนการจัดการเรียนรู้ปฐมวัย

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ

รายวิชา English for reading and writing

รหัสวิชา Eng 40234

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ผู้สอน นางสาวอาภา ธัญญะศิริกุล

เรื่อง การแนะนำการใช้ผังกราฟิก (Graphic Organizers)

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

เทคนิคผังกราฟิก หมายถึง การนำเสนอแบบของความคิดสร้างขึ้นเพื่อแสดงความคิดความเข้าใจออกมาเป็นรูปธรรมว่าผู้เรียนกำลังคิดอะไรจากการเรียนรู้ในสิ่งนั้น ๆ รวมทั้งเป็นการจัดลำดับความคิดจากเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งว่าผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องราวนั้นตามลำดับอย่างไร

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

บอกความหมาย ประเภท วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสร้าง และ การนำไปใช้ รวมทั้ง ประโยชน์ของผังกราฟิก

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- บอกความหมายของผังกราฟิก
- บอกประเภท วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสร้าง และ การนำไปใช้ของผังกราฟิก
- บอกประโยชน์ของผังกราฟิก
- สร้างผังกราฟิกโดยใช้เนื้อหาจาก Passage ที่นักเรียนในแต่ละกลุ่ม เลือก

4. สาระการเรียนรู้

- ความหมายของผังกราฟิก
- ประเภท วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสร้าง และ การนำไปใช้ของผังกราฟิก
- ประโยชน์ของผังกราฟิก

5. กิจกรรมการเรียนรู้ Inquiry Cycle

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นสร้างความสนใจ (E 1)

1. ครูถามนักเรียน เรื่องผังกราฟิกว่า นักเรียนมีความรู้มาก่อนหรือไม่ นักเรียนส่วนใหญ่ได้เรียนรู้มาบ้าง โดยใช้ผังกราฟิกในการสรุปเรื่องที่เรียน

2. ครูแจกใบความรู้เกี่ยวกับผังกราฟิกให้นักเรียนศึกษารายละเอียดของผังกราฟิก ขั้นสำรวจและค้นหา (E2)

1. ครูแจก Handout ที่ 1 เกี่ยวกับความหมายของผังกราฟิกโดยให้นักเรียนแต่ละคนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
2. ครูทดสอบนักเรียนแต่ละคนโดยทดสอบถามเกี่ยวกับความหมายของผังกราฟิก
3. ครูแจก Handout ที่ 2 เกี่ยวกับประเภท วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสร้าง และการนำไปใช้ของผังกราฟิกให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษา
4. ครูให้นักเรียนสำรวจและค้นหาประเภท วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสร้าง และการนำไปใช้ของผังกราฟิกจากใบความรู้
5. นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปประเภท วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสร้าง และการนำไปใช้ของผังกราฟิกจากใบความรู้

ชั่วโมงที่ 2

ทบทวนความรู้เดิม นักเรียนช่วยกันสรุป ความหมาย วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสร้าง และการนำไปใช้ของผังกราฟิก

ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (E3)

- 1.ครูอธิบายประเภท วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสร้าง และการนำไปใช้ของผังกราฟิกเพิ่มเติม
- 2.นักเรียนศึกษา Handout ที่ 3เกี่ยวกับประโยชน์ของผังกราฟิกโดยให้แต่ละกลุ่มร่วมกันสรุป นำเสนอหน้าชั้นเรียน
- 3.แลกเปลี่ยนความรู้กับกลุ่มอื่น โดยสลับกันอธิบาย ประโยชน์ของผังกราฟิก

ขั้นขยายความคิด (E4)

- 1.ครูให้นักเรียนค้นคว้าหาผังกราฟิกอื่นๆ ที่นอกเหนือจากบทเรียน พร้อมนำเสนอเป็นผลงานของแต่ละกลุ่ม
2. ครูให้นักเรียนนำเสนอผังกราฟิก โดยนำเนื้อหาจาก Passage ที่นักเรียนในแต่ละกลุ่มเลือกนำมาเสนอในรูปผังกราฟิก จากนั้นนำเสนอผังกราฟิก หน้าชั้นเรียน

ขั้นประเมิน (E5)

1. สมาชิกแต่ละกลุ่มอภิปรายร่วมกันเพื่อสรุปประเด็นเขียนลงในสมุดบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ในประเด็นต่อไปนี้
  - ความหมายของผังกราฟิก

- ประเภทของผังกราฟิก
- วิธีการใช้และประโยชน์ของผังกราฟิก

2. ครูประเมินนักเรียนโดยการให้นักเรียนอ่านจากสื่อต่างๆพร้อมสรุปเป็นผังกราฟิกที่เหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน

6. สื่อการเรียนการสอน /แหล่งเรียนรู้

- ใบความรู้ที่ 1,2 และ 3
- Worksheet 1,2,3 และ 4

7. การวัดและประเมินผล

พฤติกรรมที่วัด	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. บอกความหมายของผังกราฟิก	ตรวจผลงานนักเรียน	แบบประเมินการบอกความหมายของผังกราฟิก	คะแนนจากการบอกความหมายของผังกราฟิกได้ 3 หมายถึง ดี 2 หมายถึง พอใช้ 1 หมายถึง ปรับปรุง
2. บอกประเภทวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสร้างและการนำไปใช้ของผังกราฟิก	ตรวจผลงานกลุ่ม	แบบประเมินการบอกประเภทวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสร้างและการนำไปใช้ของผังกราฟิก	คะแนนจากการบอกประเภทและวิธีการใช้ผังกราฟิกได้ 3 หมายถึง ดี 2 หมายถึง พอใช้ 1 หมายถึง ปรับปรุง

พฤติกรรมที่วัด	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
3. บอกประโยชน์ของการใช้ผังกราฟิก	ตรวจผลงานกลุ่ม	แบบประเมินการบอกประโยชน์ของการใช้ผังกราฟิก	คะแนนจากการบอกประโยชน์ของการใช้ผังกราฟิกได้ 3 หมายถึง ดี 2 หมายถึง พอใช้ 1 หมายถึง ปรับปรุง
4. สร้างผังกราฟิกโดยใช้เนื้อหาจากPassageที่นักเรียนในแต่ละกลุ่มเลือก	ตรวจผลงานกลุ่ม	แบบประเมินการสร้างผังกราฟิกแบบสังเกตการทำงานกลุ่ม	คะแนนจากการสร้างผังกราฟิก 3 หมายถึง ดี 2 หมายถึง พอใช้ 1 หมายถึง ปรับปรุง คะแนนจากการทำงานกลุ่ม 4 หมายถึง ดีมาก 3 หมายถึง ดี 2 หมายถึง พอใช้ 1 หมายถึง ปรับปรุง

บันทึกการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ด้านความรู้/ ด้านทักษะ/ และเจตคติ

1. บอกความหมายของผังกราฟิก
2. บอกประเภทของผังกราฟิกและวิธีการใช้
3. บอกประโยชน์ของผังกราฟิก
4. สร้างผังกราฟิกโดยใช้เนื้อหาจาก Passage ที่นักเรียนในแต่ละกลุ่ม เลือก
5. นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม

ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ..... ครูผู้สอน

(นางสาวอภา รัชฎะศิริกุล)

ลงชื่อ ..... หัวหน้าฝ่ายวิชาการ

(นายพงษ์ศักดิ์ สังข์ถาวร)

Handout 1

ความหมายของผังกราฟิก

ผังกราฟิก (Graphic Organizers) คือ การนำเสนอสิ่งที่มองเห็นได้ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ของแนวคิด ความคิดรวบยอด หัวข้อ หรือส่วนประกอบของเรื่อง มันเปรียบเสมือนแผนที่ทางใจ (mental map) ที่ทำให้การคิดสามารถมองเห็นได้ (พรพิมล วังแก้วหิรัญ. 2551 : 59)

การทำผังกราฟิก ทำให้นักเรียนได้ฝึกการตีความ การวิเคราะห์ การตัดสินใจ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ รวมทั้งส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ และการใช้ผังกราฟิก สามารถไปใช้ได้กับทุกระดับชั้น และจะมีประสิทธิภาพมากเมื่อนักเรียนช่วยกันทำเป็นคู่กับเพื่อน หรือทำเป็นกลุ่ม (พรพิมล วังแก้วหิรัญ. 2551 : 59)

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของผังกราฟิก ดังนี้

นาคยา ปิณฑนานนท์(2542 : 67 อ้างอิงจาก Clarke. 1998)) ได้ให้ความหมายว่า ผังกราฟิกเป็นแบบของความคิดที่ผู้สอนหรือผู้เรียนหรือทั้งที่ผู้สอนและผู้เรียนสร้างขึ้นเพื่อแสดงความคิดความเข้าใจออกมาเป็นรูปธรรมว่า ผู้เรียนกำลังคิดอะไรจากการอ่านเนื้อหาวิชา

นาคยา ปิณฑนานนท์ (2542 : 67 อ้างอิงจาก Doug and Melissa. 1998) ได้กล่าวว่า ผังกราฟิกเป็นเครื่องมือที่มีคุณค่าสำหรับใช้ในการเรียนการสอนเพราะสามารถประยุกต์ใช้อย่างไม่สิ้นสุด แบบต่าง ๆ ของผังกราฟิก แสดงให้เห็นถึงการจัดลำดับกระบวนการคิดของผู้เรียนได้อย่างสมบูรณ์ เป็นกลวิธีที่ใช้ในการทำความเข้าใจสิ่งที่เรียนได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2544. 136) ได้ให้ความหมายว่า ผังกราฟิก คือแบบของการสื่อสารเพื่อให้นำเสนอข้อมูลหรือความรู้ที่ได้จากการรวบรวมอย่างเป็นระบบ มีความเข้าใจง่าย กระชับ กระทัดรัด ชัดเจน ผังกราฟิกได้มาจากการนำข้อมูลดิบหรือความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มาทำการจัดกระทำข้อมูล ในการจัดกระทำข้อมูลต้องใช้ทักษะการคิด เช่น การสังเกต การเปรียบเทียบ การแยกแยะ การจัดประเภท การเรียงลำดับ การใช้ตัวเลข การวิเคราะห์ การสร้างแบบแผน จากนั้นจึงมีการเลือกแบบผังกราฟิกเพื่อนำเสนอข้อมูลที่จัดกระทำแล้วตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ผู้นำเสนอต้องการ

กระทรวงศึกษาธิการ (2548 :42) ได้กล่าวว่า ผังกราฟิก เป็นการเสนอข้อมูลหรือความรู้เป็นภาพหลังจากที่ข้อมูลได้ผ่านกระบวนการทางสติปัญญาหรือกระบวนการสร้างความรู้แผนภาพนี้เป็นที่บรรจุข้อมูลสำคัญจำนวนหนึ่ง และเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้มองเห็นความคิด และวิธีคิดที่อยู่ภายในสมองของผู้สร้างแผนภาพนั้น

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า ผังกราฟิก หมายถึง เครื่องมือทางการคิดได้อย่างดี เนื่องจากการสร้างความคิดซึ่งมีลักษณะเป็นนามธรรม จำเป็นต้องมีการสื่อสารออกมาเป็นรูปภาพ

หรือไดอะแกรมที่เป็นรูปธรรม เพื่อช่วยให้เข้าใจง่ายขึ้น นอกจากนั้นผังกราฟิกช่วยอธิบายเนื้อหาได้อย่างเป็นระบบชัดเจนและประหยัดเวลา รวมทั้งใช้ในการจัดความรู้ ที่ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มหรือสร้างความคิดขึ้น และสามารถจัดข้อมูลเหล่านั้นให้เป็นระบบระเบียบ ขณะที่ผู้เรียนใช้แผนผังกราฟิกเหล่านี้ ผู้เรียนจะพัฒนาความคิดและกระบวนการทางปัญญา พร้อมทั้งตรวจสอบความคิดที่แสดงออกมานั้นตรงกับความคิดรวบยอดที่ได้เรียนรู้

Handout 2

ประเภทของผังกราฟิก

ผังกราฟิกยังเป็นเครื่องมือทางการคิดได้ดี เนื่องจากการสร้างความคิดซึ่งมีลักษณะเป็นนามธรรมอยู่ในสมอง จำเป็นต้องมีการแสดงออกมาให้เห็นเป็นรูปธรรม และอธิบายได้อย่างเป็นระบบชัดเจนและประหยัดเวลา การนำผังกราฟิกไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างสะดวก และเกิดประโยชน์ โดยมีลักษณะที่หลากหลาย ที่น่าสนใจและสามารถนำไปใช้ในลักษณะต่าง ๆ กัน (สุวิทย์ มูลคำ. 2547 : 17)

ผังกราฟิกสามารถสร้างโดยใช้ฝีมือในการจัดทำ หรือใช้การพิมพ์ที่มีลักษณะหลายรูปแบบ รวมทั้งสามารถเติมสีสัน และเพิ่มความคิดที่เป็นหนึ่งเดียวที่น่าเชื่อถือ โดยแสดงออกทางรูปของผังกราฟิก ทั้งนี้ในการเลือกใช้ผังกราฟิกจะต้องเลือกให้เหมาะสมกับเนื้อหาและความคิดที่จะแสดงออกมาสื่อให้ผู้อื่นได้เข้าใจในความคิดเหล่านั้นผังกราฟิกมีหลายรูปแบบดังนี้ (Alexandra Leavell and Chitlada Patchen . 2008)

1. ผังรูปดาว (Star Diagrams)
2. ผังแมงมุม (Spider Map or Web Diagrams)
3. ผังก้างปลา (Fishbone Map)
4. ผังก้อนเมฆ (Cluster or Cloud Diagrams)
5. ผังโครงสร้างต้นไม้ (Tree Structure)
6. ผังแบบลูกโซ่ (Chain Diagrams)
7. ผังวัฏจักร (Circle or Cyclical Map)
8. ผัง แบบที – ชาร์ต (T- Chart)

การจัดผังกราฟิกรูปแบบต่าง ๆ มีเทคนิควิธีการดังต่อไปนี้

1. ผังรูปดาว (Star Diagrams)

เป็นผังที่ใช้แสดงการระดมสมองที่เกี่ยวกับรายละเอียดที่สัมพันธ์กับหัวข้อเรื่อง

วัตถุประสงค์

1. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดกับหัวข้อเรื่อง
2. เพื่อเป็นการบรรยายรายละเอียดของเหตุการณ์ ในการตอบคำถาม เกี่ยวกับ 5 W's

คือ who ,when, where , what และ why

ขั้นตอนการสร้าง

1. เขียนหัวข้อเรื่องไว้ตรงกลาง
2. เขียนรายละเอียดเกี่ยวกับใคร บุคคลในเรื่อง
3. เขียนรายละเอียดว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อไหร่
4. เขียนรายละเอียดว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ไหน
5. เขียนรายละเอียดว่าเหตุการณ์นี้เกี่ยวกับอะไร
6. เขียนรายละเอียดว่าเหตุการณ์นี้ทำไมถึงเกิดขึ้น
7. คำที่นำมาเขียนควรเป็นคำสำคัญ (Key word)

การนำไปใช้

1. ใช้แสดงความสัมพันธ์รายละเอียดย่อยกับหัวข้อ
2. ใช้สรุปหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่
3. ใช้วิเคราะห์เนื้อหาหรืองานต่าง ๆ
4. ใช้จัดระบบความคิดและความจำ
5. ใช้นำเสนอข้อมูล

แสดงผังรูปดาว (Star Diagrams)

2. ผังแมงมุม (Spider Map or Web Diagram)

ผังแมงมุมเป็นผังที่ใช้แสดงในการแยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของข้อมูล

วัตถุประสงค์

1. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างมโนทัศน์ใหญ่และมโนทัศน์ย่อยของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
อย่างเป็นลำดับขั้น

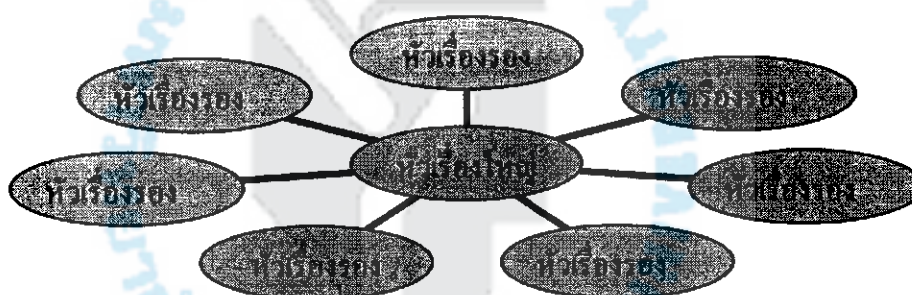
2. เพื่อให้เกิดการสร้างองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ

ขั้นตอนการสร้าง

1. เขียนมโนทัศน์หลักหรือหัวข้อเรื่องใหญ่ไว้ตรงกลางกระดาษ
2. เขียนมโนทัศน์ที่มีความสำคัญรองลงมาเป็นลำดับขั้นจากใหญ่ไปย่อย
3. เชื่อมมโนทัศน์ต่าง ๆ โดยใช้เส้นเชื่อมโยงให้เห็นถึงความสัมพันธ์

การนำไปใช้

1. ใช้แสดงการแยกแยะองค์ประกอบหรือส่วนประกอบต่าง ๆ ของข้อมูล
2. ใช้จัดระบบจัดลำดับข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กันตั้งแต่องค์ประกอบหลัก
องค์ประกอบรอง องค์ประกอบย่อย หรือตัวอย่างตามลำดับ
3. ใช้สรุปประเด็นหรือรายละเอียดต่างๆเกี่ยวข้อง

แสดงผังแมงมุม (Spider Map or Web Diagram)

3. ผังก้างปลา (Fishbone Map)

ผังก้างปลา เป็นผังที่นำเสนอข้อมูลที่มีประเด็นปัญหาหลัก แสดงสาเหตุของปัญหา แล้วเสนอสาเหตุหรือผลต่างๆที่เป็นองค์ประกอบเกี่ยวข้องกัน ช่วยทำให้เห็นสาเหตุหลักและสาเหตุย่อยที่ชัดเจน

วัตถุประสงค์

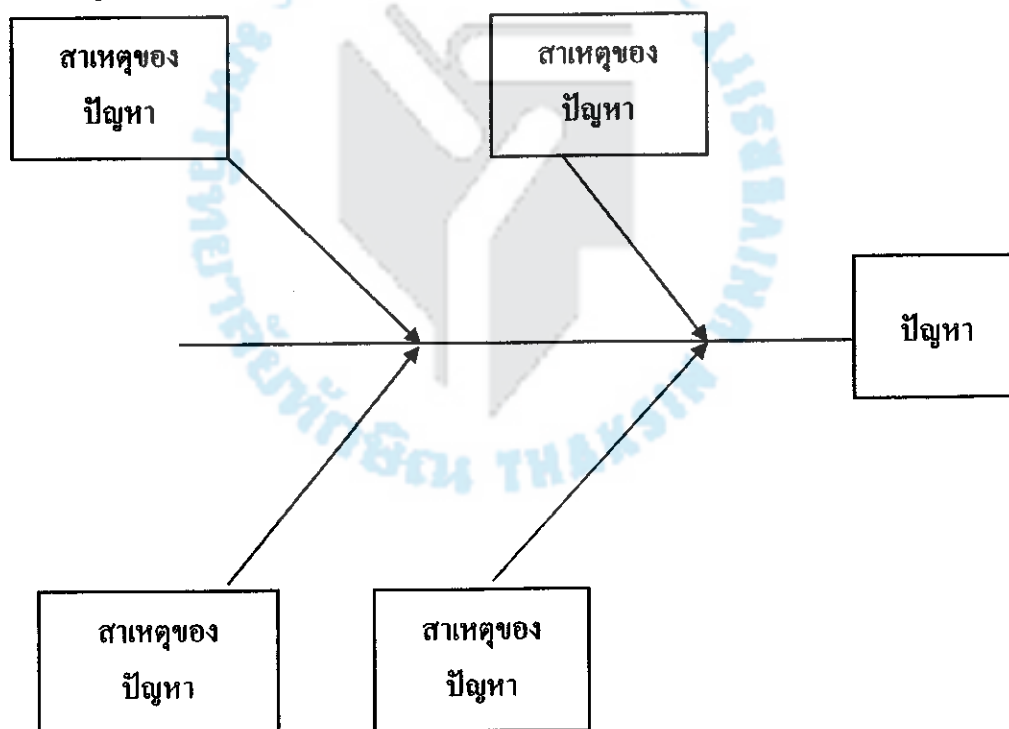
1. แสดงสาเหตุของปัญหา
2. ช่วยให้เห็นสาเหตุหลักและสาเหตุย่อยที่ชัดเจน
3. ช่วยให้เห็นแนวทางในการแก้ปัญหา

ขั้นตอนการสร้าง

1. ระบุปัญหาที่ตำแหน่งหัวปลา
2. เขียนสาเหตุหลักหรือประเด็นหลักเป็นก้างปลาใหญ่
3. เขียนสาเหตุย่อยจากแต่ละสาเหตุหลักเป็นก้างปลาเล็ก ๆ
4. คำที่นำมาเขียนควรเป็นคำสำคัญ (Key word)

การนำไปใช้

ใช้แสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่เสนอเป็นเหตุและผลต่างๆ ในแต่ละด้าน เช่น ใช้สำหรับการแก้ปัญหา โดยการวิเคราะห์สาเหตุและผลหรือวิธีแก้ปัญหา

แสดงผังก้างปลา (Fishbone Map)

4. ผัง ก้อนเมฆ (Cluster or Cloud Diagrams)

ผังก้อนเมฆเป็นผังที่แสดงการเชื่อมโยงข้อมูล ที่มาจากความคิดย่อย ๆ ที่ได้มาจากการระดมสมอง ซึ่งความคิดย่อยๆจะสัมพันธ์กับความคิดหลัก

วัตถุประสงค์

ผังก้อนเมฆ เป็นผังที่แสดงความสัมพันธ์ของสาระหรือความคิดหลัก จากนั้นนำไปสู่ความคิด หรือ โน้ตสรุป รอง แต่จะอยู่ในขอบข่ายของความคิดหลัก

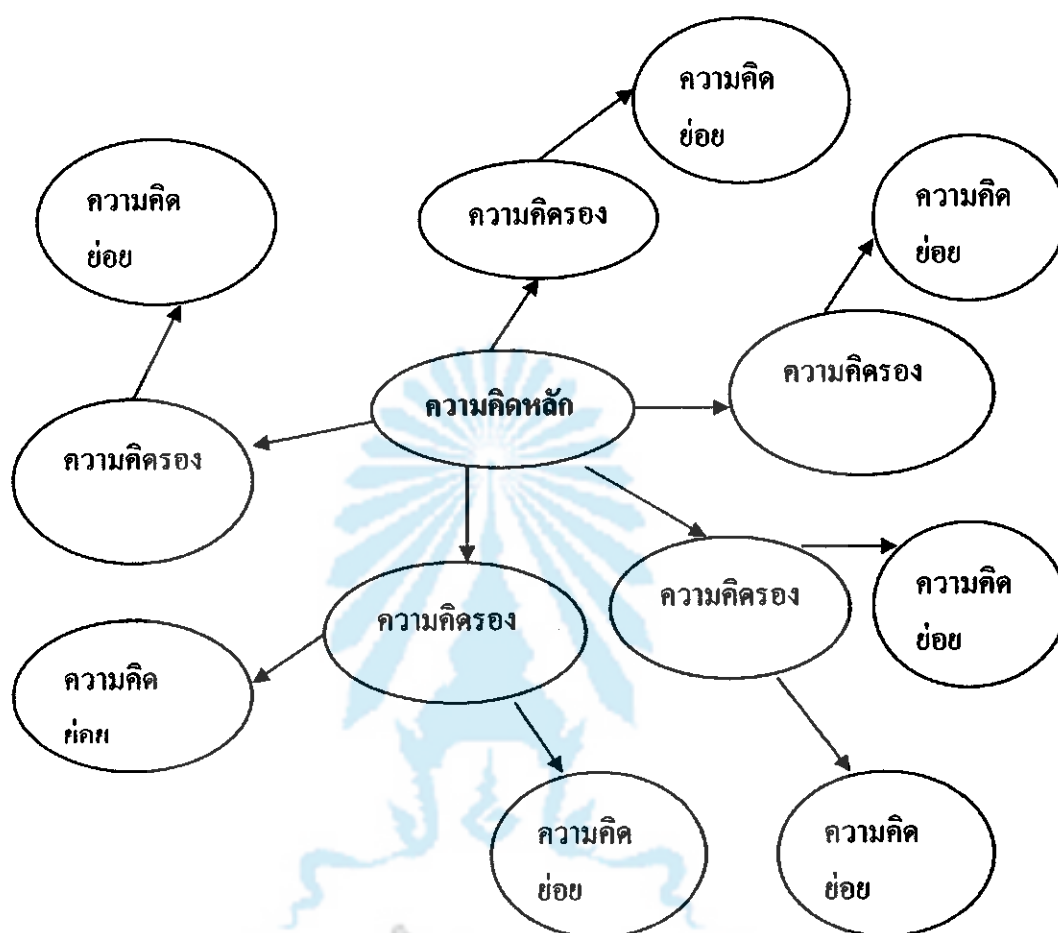
ขั้นตอนการสร้าง

1. เริ่มเขียนหรือวาดภาพความคิดหลักหรือหัวข้อหลัก
2. เขียนหรือวาดภาพความคิดรอง ที่สัมพันธ์กับความคิดหลัก หรือหัวข้อหลัก
3. เขียนหรือวาดภาพความคิดรองแตกออกไปเรื่อย ๆ กระจายออกไปรอบ ๆ ความคิดหลัก โดยเชื่อมโยงด้วยเส้นตรง หรือลูกศร แล้วแตกแขนงเส้นย่อย ๆ ออกไปเรื่อย ๆ ตามความคิดย่อย ๆ

4. อาจจะใช้สีส้นเป็นการเน้นความคิดเหล่านั้นให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

การนำไปใช้

1. ใช้ระดมพลังสมอง
2. ใช้สรุปหรือสร้างองค์ความรู้
3. ใช้นำเสนอข้อมูล

แสดงผัง ก้อนเมฆ (Cluster or Cloud Diagrams)

5. ผังโครงสร้างต้นไม้ (Tree Structure)

เป็นผังรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์ของเรื่องที่มีความสำคัญลดหลั่นกันเป็นชั้น ๆ หรือบางครั้งอาจเรียกผังแสดงความสัมพันธ์แบบกิ่งไม้ (Branching Map) มีรูปร่างคล้ายแผนภูมิบริหารองค์การ

ขั้นตอนการสร้าง

1. เขียนมโนทัศน์หลักหรือหัวข้อเรื่องใหญ่ไว้ตรงกลาง
2. เขียนมโนทัศน์ที่มีความสำคัญรองลงมาเป็นลำดับชั้น
3. เชื่อมมโนทัศน์ต่าง ๆ โดยใช้เส้น

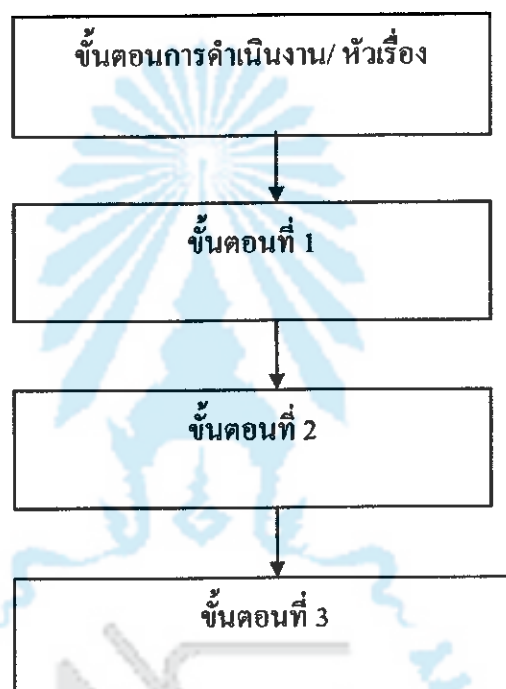
การนำไปใช้

1. ใช้สรุปความสัมพันธ์ขององค์ประกอบหลัก องค์ประกอบรอง และองค์ประกอบย่อยของแต่ละเรื่อง
2. ใช้นำเสนอโครงสร้างของเรื่องโดยเรียงลำดับความสัมพันธ์ของข้อมูลระบบอย่าง

การนำไปใช้

1. ใช้เสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน
2. ใช้กับข้อมูลที่มีลักษณะเป็นกระบวนการดำเนินงานเป็นขั้นตอน
3. ใช้แสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีลำดับขั้นตอนหรือเป็นลำดับ

แสดงผังแบบลูกโซ่ (Chain Diagrams)

7. ผังวัฏจักร (Circle or Cyclical Map)

ผังวัฏจักรหรือผังวงจรใช้แสดงข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างเหตุการณ์กับระยะเวลาที่มีการเรียงลำดับการเคลื่อนไหวของข้อมูลลักษณะเป็นวงจรที่ไม่แสดงจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดที่แน่นอน ณ ที่ใดที่หนึ่ง

วัตถุประสงค์

แสดงลำดับขั้นตอนที่ต่อเนื่องกันเป็นวงกลมหรือเป็นวัฏจักรที่ไม่แสดงจุดสิ้นสุดหรือเริ่มต้นที่แน่นอน

ขั้นตอนการสร้าง

1. ระบุหัวข้อเรื่อง
2. เขียนขั้นตอนแรกหรือปรากฏการณ์แรกและขั้นตอนต่อไป
3. นำข้อมูลเรียงลำดับเป็นวัฏจักรหรือวงกลม
4. ใช้เส้นและหัวลูกศรเป็นสัญลักษณ์ในการสื่อความหมายของลำดับการเกิดปรากฏการณ์

การนำไปใช้

ใช้แสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีลักษณะเรียงลำดับเป็นวงจรหรือวัฏจักร หรือระบบที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ

แสดงผังวัฏจักร (Circle or Cyclical Map)

8. ผัง แบบที – ชาร์ต (T- Chart)

ใช้แสดงข้อมูลในการเปรียบเทียบเห็นความแตกต่าง

วัตถุประสงค์

เพื่อแสดงความเหมือนหรือความต่างกันของสิ่ง 2 สิ่งหรือมากกว่า

ขั้นตอนการสร้าง

1. พิจารณาข้อมูลว่ามีความเกี่ยวข้องในแง่ลบแง่บวก
2. นำข้อมูลเหล่านั้นใส่ในช่องที่เป็นแง่ลบและแง่บวก

การนำไปใช้

1. ใช้แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของข้อมูล
2. ใช้แสดงการเปรียบเทียบของข้อมูล

Advantage (ข้อดี)	Disadvantage (ข้อเสีย)

แสดงผัง แบบที่ – ชาร์ต (T- Chart)

Handout 3**ประโยชน์ของการใช้ผังกราฟิก**

กระทรวงศึกษาธิการ(2548 : 52) กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้ผังกราฟิก

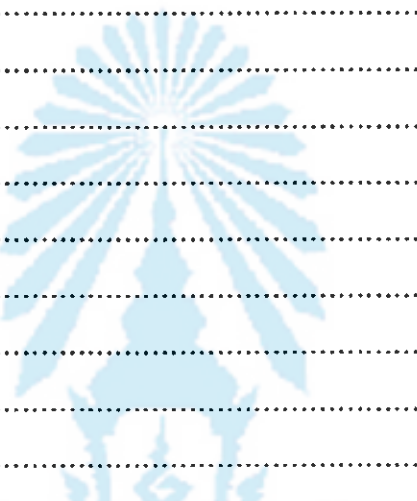
1. ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นและสนใจโน้ตชนหลัก
2. ช่วยบูรณาการข้อมูล/ประสบการณ์เดิมกับข้อมูลใหม่
3. ส่งเสริมการพัฒนามโนทัศน์
4. ส่งเสริมการอ่าน การเขียน การฟัง การพูด และการคิด
5. ส่งเสริมการอภิปราย หรือการใช้ภาษาในการตีความ เชื่อมโยง วิเคราะห์ พยากรณ์

แก้ปัญหา และสรุปลงความเห็น

6. ถ้าครูให้ผู้เรียนช่วยกันสร้างแผนภาพจะช่วยพัฒนาปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของผู้เรียน

Worksheet 1

สรุปความหมายของผังกราฟิก

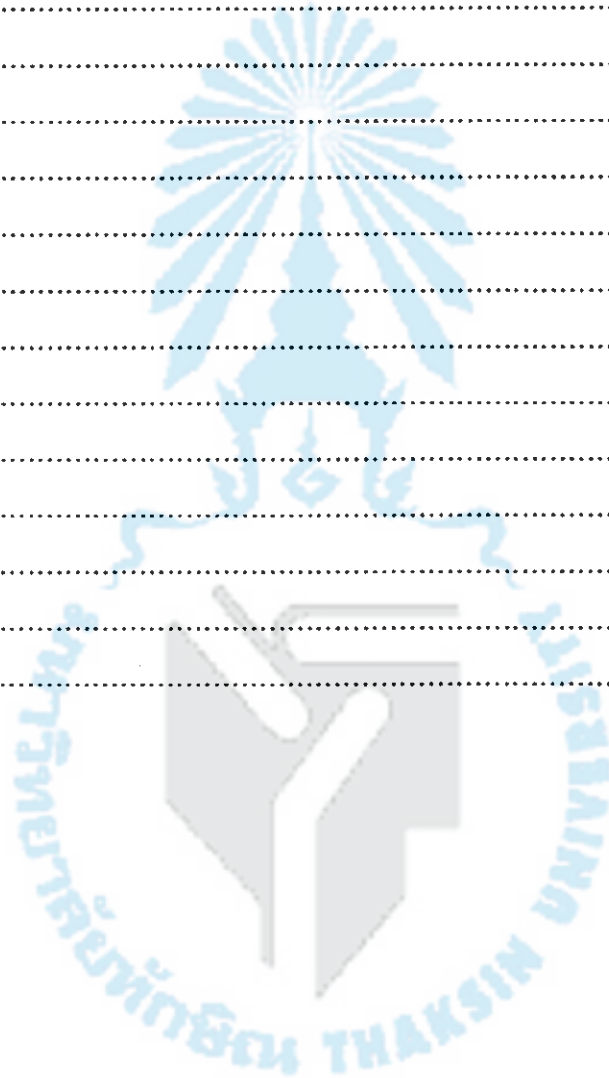
The logo of Thaksin University is centered at the top of the page. It features a blue emblem with a sunburst or fan-like design at the top, a central figure, and a shield below. The shield contains a stylized white 'S' or 'T' shape. The emblem is encircled by the text 'มหาวิทยาลัยทักษิณ' in Thai script and 'THAKSIN UNIVERSITY' in English.

Worksheet 4

Direction: Do the Organizer Graphic with your chosen passage in your group

แบบประเมินระดับคุณภาพ
การบอกความหมายของผังกราฟิก

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1.ความถูกต้องของ ความหมายของผังกราฟิก	บอกความหมาย ได้ครบถ้วนและ ถูกต้อง	บอกความหมาย ได้ไม่ครบถ้วน	บอกความหมายได้ ไม่ครบถ้วนและ ไม่ถูกต้อง
2.ความถูกต้องของการ เขียนบรรยายความหมาย ของผังกราฟิก	เขียนบรรยาย ความหมาย ของผังกราฟิก ได้ถูกต้องตาม หลักของการเขียน	เขียนบรรยาย ความหมาย ของผังกราฟิกผิด หลักการเขียน ไม่เกิน 5 แห่ง	เขียนบรรยาย ความหมาย ของผังกราฟิกผิดหลัก การเขียนเกิน 5 แห่ง
3.การเลือกใช้คำและ สำนวน	อ่านความหมาย ของผังกราฟิก เข้าใจชัดเจน ทั้งหมด	อ่านความหมาย ของผังกราฟิก มีข้อสงสัยบางแห่ง	อ่านความหมาย ของผังกราฟิก แล้วไม่เข้าใจส่วนมาก

ผลการประเมินอยู่ในระดับ

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

แบบประเมินระดับคุณภาพ
บอกประเภท ประเภท วัตถุ ประสงค์ ขั้นตอนการสร้างและ การนำไปใช้ของผังกราฟิก

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. ความถูกต้องของ การบอกประเภท วัตถุประสงค์ ขั้น ตอนการสร้างและการ นำไปใช้ของผังกราฟิก	บอกประเภท วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสร้าง และการนำไปใช้ ของผังกราฟิกได้ ครบถ้วนและถูกต้อง	บอกประเภท วัตถุ ประสงค์ ขั้นตอน การสร้างและการ นำไปใช้ของผัง กราฟิกได้ไม่ครบถ้วน	บอกประเภท วัตถุ ประสงค์ ขั้นตอน การสร้างและ การนำไปใช้ของผัง กราฟิกไม่ครบถ้วน และไม่ถูกต้อง
2. ความถูกต้องของ การเขียนบรรยาย ประเภท วัตถุ ประสงค์ขั้นตอน การ สร้างและการนำไปใช้ ของผังกราฟิก	เขียนบรรยาย ประเภทวัตถุ ประสงค์ ขั้นตอน การสร้างและการ นำไปใช้ของผัง กราฟิกได้ถูกต้อง ตามหลักของการเขียน	เขียนบรรยาย ประเภทวัตถุ ประสงค์ ขั้นตอน การสร้างและการนำ ไปใช้ของผังกราฟิก ผิดหลักการเขียน ไม่เกิน 5 แห่ง	เขียนบรรยาย ประเภท วัตถุ ประสงค์ ขั้นตอน การสร้างและการนำ ไปใช้ของผังกราฟิก ผิดเกิน 5 แห่ง
3. การเลือกใช้คำและ สำนวน	อ่านการเขียน บรรยายประเภท วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสร้าง และการนำไปใช้ของ ผังกราฟิกเข้าใจ ชัดเจนทั้งหมด	อ่านการเขียน บรรยายประเภท วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสร้าง และการนำไปใช้ของ ผังกราฟิกมีข้อสงสัย บางแห่ง	อ่านการเขียน บรรยายประเภท วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสร้าง และการนำไปใช้ ของผังกราฟิก ไม่เข้าใจส่วนมาก

ผลการประเมินอยู่ในระดับ

ข้อเสนอแนะ

**แบบประเมินระดับคุณภาพ
บอกประโยชน์ของการใช้ผังกราฟิก**

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. ความถูกต้องของการบอกประโยชน์ของการใช้ผังกราฟิก	บอกประโยชน์ของการใช้ผังกราฟิกได้ครบถ้วนและถูกต้อง	บอกประโยชน์ของการใช้ผังกราฟิกได้ไม่ครบถ้วน	บอกประโยชน์ของการใช้ผังกราฟิกไม่ครบถ้วนและไม่ถูกต้อง
2. ความถูกต้องของการบอกประโยชน์ของการใช้ผังกราฟิก	เขียนบรรยายประโยชน์ของการใช้ผังกราฟิกถูกต้องตามหลักของการเขียน	เขียนบรรยายประโยชน์ของการใช้ผังกราฟิกผิดไม่เกิน 5 แห่ง	เขียนบรรยายประโยชน์ของการใช้ผังกราฟิกผิดเกิน 5 แห่ง
3. การเลือกใช้คำและสำนวน	อ่านการเขียนประโยชน์ของการใช้ผังกราฟิกเข้าใจชัดเจนทั้งหมด	อ่านการเขียนประโยชน์ของการใช้ผังกราฟิกมีข้อสงสัยบางแห่ง	อ่านการเขียนประโยชน์ของการใช้ผังกราฟิกไม่เข้าใจส่วนมาก

ผลการประเมินอยู่ในระดับ

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบประเมินระดับคุณภาพ
สร้างผังกราฟิกโดยใช้เนื้อหาจาก Passage ที่แต่ละกลุ่มกำหนดเอง

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1.ความถูกต้องของ สร้าง ผังกราฟิกโดยใช้เนื้อหาจาก Passage	สร้างผังกราฟิก โดยใช้เนื้อหาจาก Passage ได้ครบ ถ้วนและถูกต้อง	สร้างผังกราฟิก โดยใช้เนื้อหาจาก Passage ได้ไม่ ครบถ้วน	สร้างผังกราฟิกโดยใช้ เนื้อหาจาก Passage ไม่ครบถ้วนและ ไม่ถูกต้อง
2.ความถูกต้องของ โครง สร้างประโยคและเครื่อง หมายวรรคตอน	เขียนโครงสร้าง ประโยคและ เครื่องหมายวรรค ตอนได้ถูกต้อง	เขียนโครงสร้าง ประโยคและ เครื่องหมายวรรค ตอนผิดไม่เกิน 5 แห่ง	เขียนโครงสร้าง ประโยคและ เครื่องหมายวรรคตอน ผิดเกิน 5 แห่ง
3.การเลือกใช้คำและ สำนวน	สร้างผังกราฟิก โดยใช้เนื้อหาจาก Passage เข้าใจ ชัดเจนทั้งหมด	สร้างผังกราฟิก โดยใช้เนื้อหาจาก Passage มีข้อสงสัย บางแห่ง	สร้างผังกราฟิกโดยใช้ เนื้อหาจาก Passage ไม่ เข้าใจส่วนมาก
4.การนำเสนอเนื้อหา	มีการนำเรื่องและ สรุปเรื่องที่เขียน	ไม่มีการนำเรื่อง และสรุปเรื่องที่ เขียน	ไม่มีการเรียบเรียงเรื่อง ที่เขียน

ผลการประเมินอยู่ในระดับ

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

เกณฑ์การประเมิน	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5
1.ความร่วมมือในการทำงานของสมาชิก (4 คะแนน)					
2.การแสดงความคิดเห็น (4 คะแนน)					
3.การรับฟังความคิดเห็น (4 คะแนน)					
4.ความตั้งใจทำงาน (4 คะแนน)					
5.ความรับผิดชอบ (4 คะแนน)					
รวมคะแนน (20 คะแนน)					

หมายเหตุ 4 คะแนน = ระดับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ดีที่สุด

3 คะแนน = ระดับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มดี

2 คะแนน = ระดับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มพอใช้

1 คะแนน = ระดับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มควรปรับปรุง

ผลการประเมินอยู่ในระดับ

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

**แบบประเมินระดับคุณภาพ
การทำงานกลุ่ม**

เกณฑ์การ ประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. ความร่วมมือ ในการทำงาน ของสมาชิก	สมาชิกในกลุ่มทุก คนร่วมมือกัน ทำงานมีการ ประสานงานที่ดี	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนร่วมมือ กันทำงานส่วน ใหญ่มีการ ประสานงานที่ดี	สมาชิกทุก คนทำงานที่ ได้รับมอบ หมายแต่ยังขาด การประสาน งานในกลุ่ม	สมาชิกบางคน ไม่ทำงานกลุ่ม ขาดการ ประสานงาน
2. การแสดง ความคิดเห็น	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนแสดงควา มคิดเห็นในการ ทำงานอย่าง มีเหตุผลมาก	สมาชิกในกลุ่ม ส่วนใหญ่แสดง ความคิดเห็นใน การทำงานอย่าง มีเหตุผล	สมาชิกในกลุ่ม บางคนแสดง ความคิด เห็นในการ ทำงานอย่างมี เหตุผล	สมาชิกใน กลุ่มส่วนใหญ่ ไม่มีการแสดง ความคิดเห็น
3. การรับฟัง ความคิดเห็น	สมาชิกในกลุ่มทุก คนรับฟังควา มคิดเห็นของผู้อื่น อย่างมีเหตุผลมาก	สมาชิกในกลุ่ม ส่วนใหญ่รับฟัง ความคิดเห็นใน การทำงานอย่าง มีเหตุผล	สมาชิกในกลุ่ม บางคน รับฟังควา มคิดเห็นในการ ทำงานอย่างมี เหตุผล	สมาชิกใน กลุ่มส่วนใหญ่ ไม่รับฟังควา มคิดเห็น
4. ความตั้งใจ ทำงาน	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนตั้งใจทำงาน เป็นอย่างดี	สมาชิกในกลุ่ม ส่วนใหญ่ตั้งใจ ทำงาน	สมาชิกในกลุ่ม บางคนตั้งใจ ทำงาน	สมาชิกใน กลุ่มส่วนใหญ่ ขาดความตั้งใจ ในการทำงาน

**แบบประเมินระดับคุณภาพ
การทำงานกลุ่ม**

เกณฑ์การ ประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
5. ความ รับผิดชอบ	สมาชิกในกลุ่มทุกคนรับผิดชอบต่อ งานที่ได้รับมอบ หมายและช่วยผู้อื่น อย่างดี	สมาชิกในกลุ่ม ส่วนใหญ่รับผิดชอบ ต่องานที่ ได้รับมอบหมาย อย่างดี	สมาชิกใน กลุ่มบางคน รับผิดชอบ	สมาชิกใน กลุ่มส่วนใหญ่ ขาดความ รับผิดชอบ

แผนการจัดการเรียนรู้แบบ 5E

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ

รายวิชา English for reading and writing

รหัสวิชา Eng 40234

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ผู้สอน นางสาวอาภา ัญญะศิริกุล

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ Creative Reading

เรื่อง How to read the news

เวลา 4 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญและหาข้อมูลทั่วไป หรือข้อมูลเฉพาะเป็นทักษะพื้นฐานของการอ่านที่ต้องฝึกฝน และสื่อประเภทที่ใช้ประกอบการฝึก คือ ข่าวในหนังสือพิมพ์ เพราะการอ่านข่าวต้องจับประเด็นหลักให้ได้ก่อนหาข้อมูลเฉพาะ แล้วสรุปเป็นถ้อยคำของตนเองได้ ซึ่งเป็นพื้นฐานทักษะสำคัญที่ใช้ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อธิบายความหมาย จับใจความสำคัญเกี่ยวกับสื่อความเรียงและไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบต่าง ๆ แล้วสามารถถ่ายโอนเป็นข้อความหรือถ้อยคำของตนเอง

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 บอกรายละเอียดใจความสำคัญของข่าวได้
- 3.2 เชื่อมโยงภาพกับคำบรรยายภาพได้
- 3.3 จับประเด็นข่าวจากหัวข้อข่าวได้
- 3.4 ระบุความสัมพันธ์ระหว่างหัวข้อกับเนื้อข่าวได้
- 3.5 เขียนข่าวโดยใช้สำนวนตนเอง

4. สาระการเรียนรู้

Function : Finding main idea, supporting idea, and conclusion

Structure : Writing the headline, body, and conclusion the news

Vocabulary : Headline, Main idea, Detail, Caption, win, competition, beat off, champion, announce, trophy

ทบทวนความรู้เดิม ; นักเรียนเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านสื่อต่าง ๆ จากวิชาภาษาอังกฤษอ่าน - เขียน (Eng 40233) ของภาคการศึกษาที่ 1 นักเรียนจึงมีความรู้เดิม ในการอ่านบทอ่านจำเป็นต้องมีชื่อเรื่อง ใจความสำคัญ และรายละเอียดที่สนับสนุนใจความหลักของเนื้อเรื่อง เช่นเดียวกับ การอ่านข่าวจากสื่อหนังสือพิมพ์

5. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน Inquiry Cycle

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นสร้างความสนใจ (E 1)

1. ครูแจกลูกหนังสือพิมพ์ให้นักเรียนกลุ่มละหนึ่งเล่ม ช่วยกันสังเกตและคิดหาคำตอบ จากคำถามของครู ครูสุ่มคำตอบแต่ละกลุ่ม พร้อมอธิบายเพิ่มเติม

Teacher : What can you see in the news ?

Students: .....

Teacher : Which part of the news do you read before when you read the news ? Why?

Student : .....

Teacher : Which part of the body news that you don't read ?

Why ?

Students : .....

Teacher : Can you conclude how to read the news ?

Students: .....

2. ครูอธิบายเพิ่มเติม จากคำตอบของนักเรียน

Teacher : When you read the newspaper, you can see the headline, caption, detail.

You can read the headline before you read the news that makes you understand and conclude it easily.

3. ครูแจก Handout 1 ที่อธิบายเกี่ยวกับการพาดหัวข่าว (Headline) ข่าวในสื่อหนังสือพิมพ์ ให้นักเรียนศึกษาเพิ่มเติม หลังจากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปรายละเอียดจาก Handout 1

4. ให้นักเรียนเล่นเกมส่ Picture and caption (ภาพ + คำบรรยาย) ซึ่งตัดแยกส่วน โดยแจก ให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ชุด (5 ภาพ) เพื่อจับภาพคู่กับคำบรรยายแข่งขันกันตามเวลาที่ครูกำหนดไว้

5. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย พร้อมสอบถามการหาจุดเชื่อมโยงภาพกับคำบรรยาย ของแต่ละข่าว

6. ครูให้นักเรียนอ่านเฉพาะ Headline ที่เกี่ยวกับข่าวกีฬาจากหนังสือพิมพ์แล้วถามนักเรียน

Teacher : What is about the news when you read the headline ?

Students : .....

ขั้นสำรวจและค้นหา (E 2)

1. ครูแจก Handout 2 ที่เกี่ยวกับคำศัพท์ข่าวกีฬาให้นักเรียนศึกษา เพื่อที่จะนำไปสู่การอ่านข่าวกีฬา
2. ครูแจกข่าวกีฬาให้นักเรียน แล้วสรุปลงใน **Worksheet 1 Description Frame** ว่าในข่าวมีส่วนไหนเป็น Headline, Main Idea, Detail, Caption แลกเปลี่ยนกับกลุ่มอื่นเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

ชั่วโมงที่ 2

ทบทวนความรู้เดิม : โดยให้นักเรียนช่วยกันสรุป ในการอ่านข่าวสิ่งที่สำคัญและจำเป็น คือ Headline (หัวข้อข่าว) ที่จะนำไปสู่รายละเอียด (detail) ของข่าว และส่วนอื่น ๆ ของข่าวได้

ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (E 3)

1. ครูแจก Worksheet ที่ 2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำรายละเอียดข้อมูล สถิติต่าง ๆ ในข่าวกีฬา 4 ข่าว โดยสรุปลงใน worksheet 2 **Concept Mapping** เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างหัวข้อข่าวกับเนื้อข่าวที่สำคัญ
2. ให้นักเรียนกวาดสายตา (scan) หาข้อมูลคำตอบเพื่อตอบลงใน worksheet 2 พร้อมขีดเส้นใต้ส่วนของคำตอบในเนื้อข่าวด้วย โดยให้ร่วมกันคิดเป็นคู่กับเพื่อนคู่คิดสลับกันตรวจแล้วกับอีกคู่หนึ่งก่อนนำส่งครู จาก Worksheet 2 ครูเรียกกลุ่มที่ตอบถูกน้อยที่สุด และกลุ่มที่ตอบถูกมากที่สุด ให้บอกวิธีการค้นหาคำตอบ
3. ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนคำตอบกับกลุ่มอื่น หากตอบไม่ตรงกัน ให้อธิบายหาข้อสรุปให้ได้ความเห็นตรงกัน
4. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปวิธีการหาคำตอบของกลุ่ม ระบุตัวแนะ (Clue) ให้ครบทุกข่าว
5. ครูสุ่มเรียกตัวแทนกลุ่มนำเสนอ โดยเลือกจากกลุ่มที่น่าจะผิดมากกว่ากลุ่มที่น่าจะถูกต้องมากที่สุด เปิดโอกาสให้กลุ่มอื่น ๆ ชักถามที่มาของคำตอบเพื่อให้อธิบาย ให้ชัดเจน ก่อนครูจะช่วยกันสรุปอีกครั้งหนึ่ง

ชั่วโมงที่ 3

ทบทวนความรู้เดิม : นักเรียนช่วยกันสรุปในสิ่งที่เรียนมาจากชั่วโมงที่แล้ว เพื่อที่จะนำไปสู่การอ่านรายละเอียดของข่าวในชั่วโมงต่อไป

ขั้นขยายความคิด (E 4)

1. ครูตัดข่าวกีฬาหนึ่งข่าวที่มีประมาณ 3 – 4 ย่อหน้า ที่ไม่ได้เรียงลำดับใน Worksheet 3 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันคิด ประติดปะต่อข่าว จัดเรียงให้ได้ลำดับที่ถูกต้องสมบูรณ์เป็นหัวข้อข่าว กับเนื้อหาข่าว ภายในเวลาที่กำหนด

2. นักเรียนนำข่าวในข้อ 1 มาเรียงตามลำดับใน Worksheet 3 คือ Sequence /Time Order Frame

3. ให้นักเรียนทุกคนเดินดูผลงานของกลุ่มอื่นเปรียบเทียบกับของกลุ่มคนพร้อมข้อสังเกต

4. ครูเฉลยโดยอ่านหัวข้อ แล้วเรียกกลุ่มทุกกลุ่มมาตามลำดับให้อ่านเนื้อหาข่าวที่ละย่อหน้าที่เรียงลำดับ กลุ่มใดตอบผิดไม่ได้คะแนน กลุ่มที่ตอบถูกได้คะแนนสะสม ทำเช่นนี้จนครบทุกกลุ่ม จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบคำถามของครูจากข่าวที่เรียงลำดับ ใน Worksheet 3

Teacher : Which team do you think it win between Thailand and Vitenam next Asian Games ? (การทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่าน)

Student : .....

Teacher : Which game did China and South Korea enjoy ? (การจำแนกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น)

Student : .....

Teacher: How many scores did China crush Australia in 50 minutes in volleyball game ? (การลำดับเรื่อง)

Student : .....

Teacher : Where did China and South Korea pull off convincing victories ? (การจับใจความสำคัญของเรื่อง)

Student: .....

Teacher : What is the main idea of this sport news ? (การสรุปความ)

Student : .....

Teacher : What is the purpose of this news ? (การเข้าใจจุดมุ่งหมาย ทศนคติ และ ลีลาการนำเสนอของผู้เขียน)

Student : .....

Teacher : What do you get and conclude this sport news ? (การประเมินเรื่อง)

Student : .....

5. ครูอธิบายเพิ่มเติมจาก คำตอบของนักเรียน

Teacher : This sport news is about Asian Game. It 's about volleyball game which countries of Asia in this competition. such as : Chain, Taiwan, South Korea, Vietnam and Thailand.

6. ครูให้นักเรียนสืบค้นหาข่าวกีฬาจากสื่ออื่น ๆ ที่หลากหลาย เช่น Internet Magazine แล้วนำเสนอ

ชั่วโมงที่ 4

ทบทวนความรู้เดิม : นักเรียนช่วยกันสรุปการอ่านข่าว และวิธีการเรียงลำดับเหตุการณ์ จากข่าวที่อ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนข่าวโดยใช้สำนวนตนเอง

ขั้นประเมิน (E 5)

1. สมาชิกแต่ละกลุ่มอภิปรายร่วมกันเพื่อสรุปประเด็นเขียนลงในสมุดบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ในประเด็นต่อไปนี้

- 1.1 เทคนิคการอ่านข่าวให้เร็วได้ข้อมูลครบ
- 1.2 การเชื่อมโยงหัวข้อข่าว/เนื้อข่าว/ ภาพ/คำบรรยาย
- 1.3 การหา Clue (ตัวนะ)
- 1.4 ศัพท์/สำนวนที่น่าจำ
- 1.5 จุดเด่น/จุดที่ต้องแก้ไขในทางปฏิบัติงานของกลุ่มและของตนเอง

2. ครูประเมินนักเรียนโดยการให้นักเรียนเขียนข่าวนำเสนอเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาสี ในโรงเรียนของตน โดยมีองค์ประกอบของข่าว ตั้งแต่หัวข้อข่าว รายละเอียด รูปภาพประกอบ โดยนำเสนอกลุ่มละหนึ่งข่าว ใน worksheet 4

6. สื่อการเรียนการสอน/แหล่งเรียนรู้

- 6.1 สื่อหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ (Bangkok post)
- 6.2 Game จับคู่ภาพ/คำบรรยาย (ดัดใส่ซอง)
- 6.3 Handout 1, 2
- 6.4 Worksheet 1, 2, 3, and 4

7. การวัดและประเมินผล

พฤติกรรมที่วัด	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. บอกรายละเอียดใจความสำคัญของข่าวได้	ตรวจผลงานนักเรียน	Worksheet 1 แบบประเมิน ระดับคุณภาพ Description Frame	คะแนนจากการบอก รายละเอียดใจความ สำคัญของข่าวได้ 3 หมายถึง ดี 2 หมายถึง พอใช้ 1 หมายถึง ปรับปรุง
2 เชื่อมโยงภาพกับคำบรรยายภาพได้	ตรวจผลงานกลุ่ม	ภาพและคำ บรรยายภาพ อย่างละ 5 ชิ้น แบบสังเกตการ ทำงานกลุ่ม แบบประเมิน ระดับคุณภาพ Description Caption	คะแนนจากเชื่อมโยง ภาพกับคำบรรยายภาพ ได้ 3 หมายถึง ดี 2 หมายถึง พอใช้ 1 หมายถึง ปรับปรุง คะแนนจากการทำงาน กลุ่ม 4 หมายถึง ดีมาก 3 หมายถึง ดี 2 หมายถึง พอใช้ 1 หมายถึง ปรับปรุง
3. จับประเด็นข่าวจากหัวข้อข่าวได้	ตรวจผลงาน นักเรียน	Worksheet 2 แบบประเมิน ระดับคุณภาพ Concept Mapping	คะแนนจากการจับ ประเด็นจากหัวข้อข่าว ได้ 3 หมายถึง ดี 2 หมายถึง พอใช้ 1 หมายถึง ปรับปรุง

พฤติกรรมที่วัด	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
4. ระบุความสัมพันธ์ระหว่างหัวข้อกับเนื้อหาได้	ตรวจผลงาน นักเรียน	Worksheet 3 แบบประเมิน ระดับคุณภาพ Sequence Time Order Frame	คะแนนจากการระบุ ความสัมพันธ์ระหว่าง หัวข้อกับเนื้อหาได้ 3 หมายถึง ดี 2 หมายถึง พอใช้ 1 หมายถึง ปรับปรุง
5. เขียนข่าวโดยใช้ สำนวนตนเอง	ตรวจผลงาน นักเรียน	Worksheet 4 แบบประเมิน ระดับคุณภาพ การเขียน	คะแนนจากการเขียนข่าว โดยใช้สำนวนตนเอง 3 หมายถึง ดี 2 หมายถึง พอใช้ 1 หมายถึง ปรับปรุง

บันทึกการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ด้านความรู้/ ด้านทักษะ/ และเจตคติ

1. นักเรียนสามารถบอกรายละเอียดใจความสำคัญของข่าวได้
2. นักเรียนสามารถเชื่อมโยงภาพกับคำบรรยายภาพได้
3. นักเรียนสามารถจับประเด็นข่าวจากหัวข้อได้
4. นักเรียนสามารถระบุความสัมพันธ์ระหว่างหัวข้อกับเนื้อหา
5. นักเรียนสามารถเขียนข่าวเป็นสำนวนตนเอง
6. นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม

ปัญหาที่พบและแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ..... ครูผู้สอน

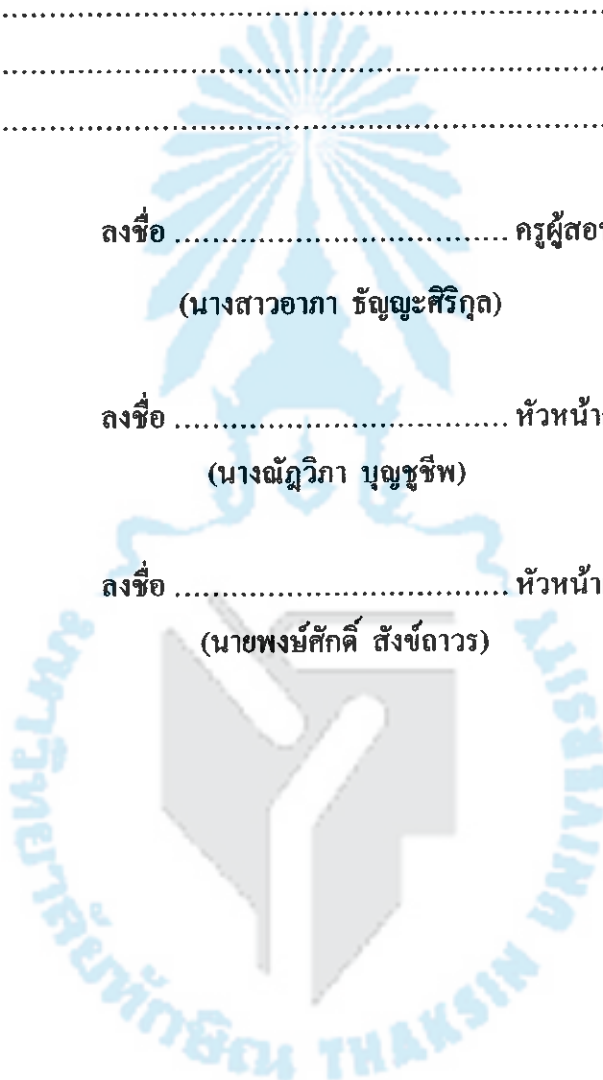
(นางสาวอาภา ธัญญะศิริกุล)

ลงชื่อ ..... หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

(นางณัฏวิภา บุญชูชีพ)

ลงชื่อ ..... หัวหน้าฝ่ายวิชาการ

(นายพงษ์ศักดิ์ สังข์ถาวร)

Handout 1

The headline of the news

การพาดหัวข่าวมีลักษณะ 3 ประการ คือ

1. สั้น เช่น คำศัพท์สั้น โครงสร้างสั้น ยิ่งถ้อยคำก็ยิ่งดี ส่วนไหนที่ละได้ก็จะต้องละเอาไว้แต่ไม่ใช่ละไว้จนคนอ่านไม่รู้เรื่อง
2. ต้องสื่อสิ่งที่ต้องการได้ ทั้งดึงดูดใจผู้อ่านได้อย่างกระจุยกระจาย ยิ่งทำได้มากเท่าไรก็ยิ่งดี
3. ต้องควบคุมประเด็นหลักของข่าวในระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจอย่างคร่าว ๆ ว่าเกิดอะไรขึ้นในข่าวนั้น ๆ

กลุ่มคำที่ไม่ควรละในการพาดหัวข่าว

1. คำนามและกริยาที่กุมใจความหลักของข่าว
2. คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์บอกเวลา สถานที่ พวกนี้เป็นตัวบอกข้อมูลทั้งสิ้น ฉะนั้นห้ามละโดยเด็ดขาด

โครงสร้างในการอ่านพาดหัวข่าว

โครงสร้างที่ 1

ประโยค = ประธาน+กริยา+(กรรม)+(ส่วนขยาย) เช่น

Earthquake hits California.

ประธาน คือ Earthquake กริยา คือ hits กรรม คือ California

โครงสร้างที่ 2 มักจะเป็นวลี ซึ่งเกิดจากการลดคำกริยาที่ไม่จำเป็นออก กริยาที่ไม่จำเป็นคือ กริยา Verb to be นั่นเอง ได้แก่ is, am, are, was, were

คำนาม +

is, am, are, was, were

+ V-ing

สิ่งที่ต้องเหลือ คือ คำนาม + V-ing เช่น

Pollution poisoning Bangkok residents.

ประธาน คือ Pollution กริยา คือ (is) poisoning กรรม คือ Bangkok residents

โครงสร้างที่ 3

คำนาม +

is, am, are, was, were

 + V-ed (past participle หรือ กริยาช่อง 3) เช่น

British lensman shot dead here.

ประธาน คือ British lensman กริยา คือ (was) shot คำขยายคือ dead here

โครงสร้างที่ 4

คำนาม +

to be

 + คำคุณศัพท์

เมื่อละกริยา “to be” ออกไป ก็จะเหลือแค่

คำนาม + คุณศัพท์

Su Kyi's speech likely to be telecast.

ประธาน คือ Su Kyi กริยาที่ละไว้ คือ is

โครงสร้างที่ 5

คำนาม +

to be

 + คำบุพบท เช่น

Nigerian city under curfew.

ประโยคเต็ม คือ Nigerian city is under curfew.

โครงสร้างที่ 6

To + กริยา

Journalists to be deported

ประโยคเต็ม คือ The Journalists will be deported

โครงสร้างที่ 7

To + นาม

Two people sentenced to life for Miami tourist murder

ประโยคเต็ม คือ Two people are sentenced to life for Miami tourist murder

โครงสร้างที่ 8

กริยา
คำนาม
คุณศัพท์ + to กริยา

Seri determined to pursue cases against MPs

ประโยคเต็ม คือ Seri is determined to pursue cases against the members of parliament.

โครงสร้างที่ 9

โครงสร้างที่ 9 จะใช้เครื่องหมายวรรคตอนมาช่วยในการเขียนข่าว ดังนี้

เครื่องหมาย (,) จะใช้แทนคำว่า and ใช้ระหว่างคำนามและคำนาม กริยากับกริยา เพื่อ

แสดงความต่อเนื่องของความคิด เช่น

U S, Japan intervene to shore up dollar.

ประโยคเต็ม คือ The USA and Japan intervene to shore up dollar.

Traffic snarls not our fault, say police.

ประโยคเต็ม The police say, "Traffic snarls are not our fault"

โครงสร้างที่ 10

โครงสร้างนี้ จะเน้นไปที่เครื่องหมาย colon (:) ซึ่งหมายถึง said, say (s) เช่น

Wimol : Burma on track for democracy.

ประโยคเต็ม : Wimol said, "Burma is on the track for democracy"

โครงสร้างที่ 11

โครงสร้างนี้ ใช้เครื่องหมาย (_) แสดงความสัมพันธ์ของคำนามสองคำ ซึ่งหมายความว่า
ระหว่าง กับ และ

VN – EU pact on the table

ประโยคเต็ม : The pact between Vietnam and Europe is on the table.

โครงสร้างที่ 12

คำนาม + คำนาม

โครงสร้างนี้ พาดหัวข่าวก็เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกอยากติดตามข่าวชิ้นนั้นมากยิ่งขึ้น
เช่น

Death Sentence

ประโยคเต็ม : There will be a death sentence.

Source : English through Newspapers page 17 – 34

Handout 2

The Sport News

คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกีฬา แบ่งตามกลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มคำที่เกี่ยวกับการแข่งขัน

1.1 competition หมายถึง การแข่งขันและการที่จะบอกว่าเข้าร่วมแข่งขัน ใช้กริยา to enter, to take part in a competition เช่น

I will take part in the running competition.

1.2 contest หมายถึง การแข่งขันที่ไม่ต้องใช้พลังกำลังมากมาย เช่น a beauty contest เช่น

We decided to enter my friend in/for a beauty contest

1.3 tournament หมายถึง การแข่งขันหลายรอบ ส่วนการแข่งขันที่จบเป็นรอบ ๆ จะใช้คำว่า game หรือ match เช่น

Golf tournament, tennis tournament

2. กลุ่มคำที่เกี่ยวกับสมาชิกในการแข่งขัน

Competitor	=	ผู้เข้าแข่งขัน
Opponent	=	ผู้ทำชิง
Rival	=	คู่แข่ง
Victor	=	ผู้ชนะ
Champion	=	ผู้ชนะ
Winner	=	ผู้ชนะ

3. กลุ่มคำที่เกี่ยวกับรางวัล

Prize คือ รางวัลแก่คนช่างฝัน อาจจะเป็นในรูปของเงินตรา หรืออะไรก็ตามไม่จำกัด

Winnings หมายถึง เงิน ที่เป็นรางวัลเท่านั้น

Jackpot หมายถึง รางวัลที่มีจำนวนเงินก้อนมหึมา

Trophy หมายถึง ถ้วย หรือ โล่

Cup หมายถึง ถ้วย

Medal หมายถึง เหรียญ เหรียญทอง ใช้คำว่า a gold medal เหรียญเงิน ใช้ a silver medal เหรียญทองแดง ใช้ a bronze medal

4. คำว่าชัยชนะ ใช้คำว่า win เช่น I won the game. หรือใช้ว่า to win a race/match/competition/medal/cup แต่จะใช้แค่ win คำเดียว เช่น I finally won, มีสำนวนอื่นที่เกี่ยวกับชนะ เช่น

- To come first เช่น Thai runners come first in the marathon with my friend .
- To finish first/to come in first เช่น He finished first in four races

Source : English through Newspapers page 267 – 269

Worksheet 1

Directions : Read the sport news and find the headline, main idea, supporting detail and caption in Description Frame

Sport : Badminton

Date of birth : February 22, 1982

Nationality : Thai

Height : 1.77 metres

Weight : 64 kilogrammes

Handedness : Right

Highest ranking : 7 (May 10, 2007)

Current ranking : 10 (July 5, 2007)

In Brief ... This talented badminton player, nicknamed Man, is one of Thailand's medal hopefuls for the upcoming Olympic Games. Thai fans affectionately call him Superman .

Boonsak participated in both the 2000 and 2004 Summer Olympics.

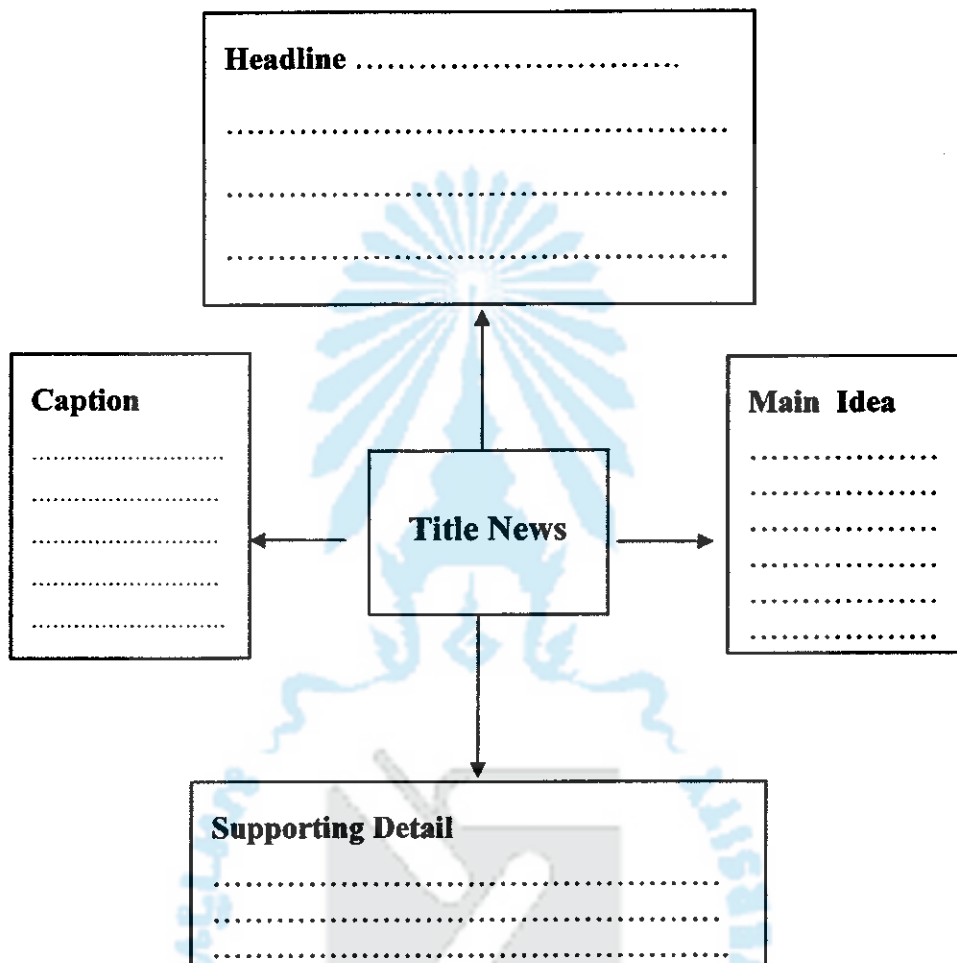
Boonsak won the Singapore Super Series in 2007. In 2008 he won the Indian Open Grand Prix.

During his career, Boonsak has defeated notables like Kenneth Jonassen, Taufik Hidayat and Lee Hyun Il.

Boonsak's younger sister, Salakjit, is also part of the Thai National badminton team.

Student Weekly July 21, 2008

Description Frame

Worksheet 2

Directions : Read the headline of the sport news and sportsman. Then put the concept in the concept mapping.

The first news

Sport : Cycling

Date of Birth : April 22, 19

Nationality : Spanish

Height : 1.7 metres

Weight : 61 kilogrammes

Rider type : Climbing specialist

Major wins : Tour de France (2008)

Klasika Primavera (2006)

In brief : This year's Tour de France winner began his professional career in 1997 with Spanish team ONCE. He rode with the ONCE. He rode with the ONCE team for five years before switching to Danish Team CSC, for which he won the 13th stage of the 2003 Tour de France. Known for his climbing abilities, Sastre attacked the climb up the Alpe d' Huez in the 17th stage of the 2008 Tour de France, beating his teammate France Schleck. In the final time trial, Sastre managed to hold onto his 58 second lead over his closest competitor, Cadel Evans

Student Weekly July 21, 2008

The second news

Sport ; Basketball

League : NBA

Nationality : Chinese

Height : 2 - 3 metres

Position : Centre

League : NBA

Team : Houston Rockets

Former team : Shanghai sharks (1997 - 2002)

Award :

6 - time NBA All Star (2002 - 2003)

4 - time All – NBA team section (2004, 2006 - 2008)

In brief : At the time of his birth, Yao Ming's parents were believed to be the tallest couple in China. His mother was captain of the Chinese national woman's basketball team.

Yao Ming began playing professional basketball when he was teenager. He tired out for Shark Junior team when he was 13 years old, practicing 10 hours a day to make the team. By the age of 17, he was playing for the senior Shark team .

Yao entered the NBA Draft in 2002 and was selected by the Houston Rockets as a first – round pick.

Yao is married to Ye Li, a former player for the Chinese national women's basketball team.

Student Weekly August 25, 2008

The third news

Ribery awarded damages by court

Bayern Munich's France midfielder Franck Ribery will receive US \$ 487,000 from his former agent after a ruling by the Swiss Federal Court in Lausanne.

Germany sports agency SID reported the court upheld an earlier ruling that Ribery, 25, was entitled to cancel a contract with former agent Bruno Heiderscheid just before his transfer from Marseille to Bayern Munich in June 2007.

Luxembourg - based Heiderscheid had complained to the Court of Arbitration for Sport claiming Ribery broke his contract

and should pay him damages .- AFP

Daily xpress September 19, 2008

The fourth news

Roddick advances ; Ferrer falls in China

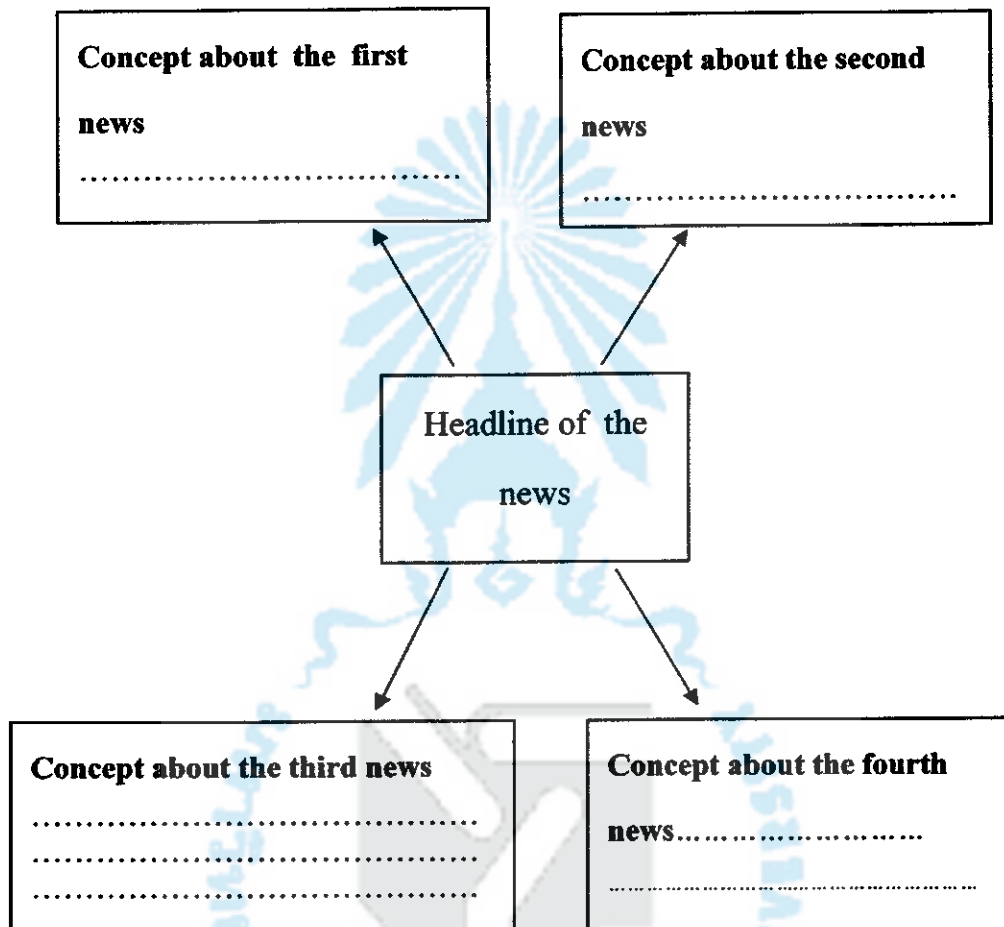
Andy Roddick overcame a Davis Cup hangover and jet lag to reach the quarter – finals of the China Open, However, Spain's David Ferrer wasn't as fortunate.

Despite falling behind early, No 2 Roddick defeated fellow American Brendan Evans 6 - 3 Seeded No1, Ferrer was never in his second - round match, falling 6 - 3 to Israeli Dudi Sela who is No 92 in the ATP rankings -87 spots behind the Spaniard .

Both Roddick and Ferrer had byes in the first round and some extra days off following Spain's Davis Cup semi - final victory last weekend over the US in Madrid. But it was Roddick who was ready to rebound despite falling behind early against Evans.- AP

Daily xpress September 26 , 2008

Concept Mapping

Worksheet 3

Directions : Read about the four paragraphs of sport news and order them correctly in Sequence / Time Order Frame

**Hosts tame old foes Vietnam to register first
win at the Asian Cup**

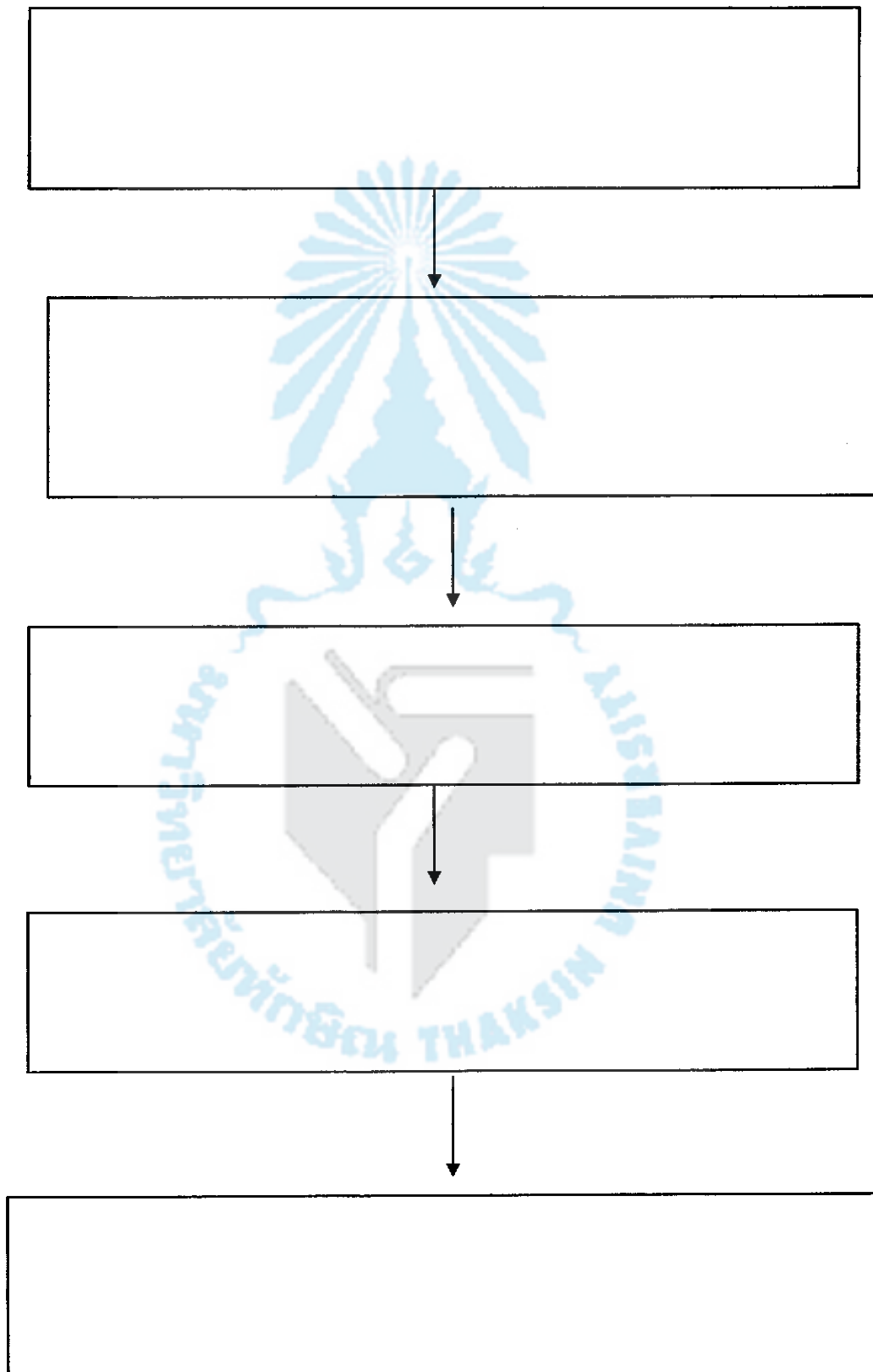
The hosts registered a morale - boosting 25-17 25-12 25-16 victory over old foes Vietnam, the team they beat in straight sets in the final clash of last year's 24 th Sea Games.

Before a huge crowd at The Mall Nakhon Ratchasima's MCC Hall, Thailand, China and South Korea pulled off convincing victories.

In a rematch of last year's south East Asian Games showdown, hosts Thailand beat Vietnam, while China and South Korea enjoyed a good day at the Asian Women's Cup Volleyball Championship.

South Korea thrashed Taiwan 25-15 25-20 25-16 in 66 minutes to claim Their second successive win, while China crushed Australia 25-12 25-13 25-9 in 50 minutes.

Daily xpress October 3, 2008

Sequence / Time Order Frame

Worksheet 4

Directions : Write the sport news in your school by using your own words

แบบประเมินระดับคุณภาพ

Description Frame

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. Headline	บอกรายละเอียดของหัวข้อข่าวได้ครบถ้วน และถูกต้อง	บอกรายละเอียดของหัวข้อข่าวได้ไม่ครบถ้วน	บอกรายละเอียดของหัวข้อข่าวได้ไม่ครบถ้วนและไม่ถูกต้อง
2. Caption	บอกรายละเอียดคำบรรยายภาพได้ครบถ้วนและถูกต้อง	บอกรายละเอียดคำบรรยายภาพได้ไม่ครบถ้วน	บอกรายละเอียดคำบรรยายภาพได้ไม่ครบถ้วนและไม่ถูกต้อง
3. Main Idea	สรุปใจความสำคัญของข่าวได้ครบถ้วนและถูกต้อง	สรุปใจความสำคัญของข่าวได้ไม่ครบถ้วน	สรุปใจความสำคัญของข่าวได้ไม่ครบถ้วนและไม่ถูกต้อง
4. Supporting Detail	บอกรายละเอียดของเนื้อเรื่องข่าวได้ครบถ้วน และถูกต้อง	บอกรายละเอียดของเนื้อเรื่องข่าวได้ไม่ครบถ้วน	บอกรายละเอียดของเนื้อเรื่องข่าวได้ไม่ครบถ้วนและไม่ถูกต้อง

แบบประเมินระดับคุณภาพ

Description Caption

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. เชื่อมโยงภาพกับคำบรรยายภาพ	เชื่อมโยงภาพกับคำบรรยายภาพได้ครบถ้วนและถูกต้อง	เชื่อมโยงภาพกับคำบรรยายภาพได้ไม่ครบถ้วน	เชื่อมโยงภาพกับคำบรรยายภาพได้ไม่ครบถ้วนและไม่ถูกต้อง
2. การเขียนคำบรรยายภาพ	เขียนโครงสร้างประโยคและเครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง	เขียนโครงสร้างประโยคและเครื่องหมายวรรคตอนผิดไม่เกิน 5 แห่ง	เขียนโครงสร้างประโยคและเครื่องหมายวรรคตอนผิดเกิน 5 แห่ง
3. ความถูกต้องของการสะกดคำ	สะกดคำได้ถูกต้อง	มีการสะกดคำผิดไม่เกิน 5 คำ	มีการสะกดคำผิดเกิน 5 คำ
4. สรุปใจความสำคัญของคำบรรยายภาพ	สรุปใจความสำคัญของการเชื่อมโยงภาพกับคำบรรยายภาพได้ครบถ้วนและถูกต้อง	สรุปใจความสำคัญของการเชื่อมโยงภาพกับคำบรรยายภาพได้ไม่ครบถ้วน	สรุปใจความสำคัญของการเชื่อมโยงภาพกับคำบรรยายภาพได้ไม่ครบถ้วนและไม่ถูกต้อง

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

เกณฑ์การประเมิน	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5
1. ความร่วมมือในการทำงานของสมาชิก (4 คะแนน)					
2. การแสดงความคิดเห็น (4 คะแนน)					
3. การรับฟังความคิดเห็น (4 คะแนน)					
4. ความตั้งใจทำงาน (4 คะแนน)					
5. ความรับผิดชอบ (4 คะแนน)					
รวมคะแนน (20 คะแนน)					

หมายเหตุ 4 คะแนน = ระดับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ดีที่สุด

3 คะแนน = ระดับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มดี

2 คะแนน = ระดับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มพอใช้

1 คะแนน = ระดับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มควรปรับปรุง

แบบประเมินระดับคุณภาพ

การทำงานกลุ่ม

เกณฑ์ การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. ความร่วมมือ ในการทำงาน ของสมาชิก	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนร่วมมือกัน ทำงานมีการ ประสานงานที่ดี	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนร่วมมือ กันทำงาน ส่วนใหญ่มีการ ประสานงานที่ดี	สมาชิกทุกคน ทำงานที่ได้รับ มอบหมาย แต่ยังขาด การประสานงาน ในกลุ่ม	สมาชิกบางคน ไม่ทำงานกลุ่ม ขาดการ ประสานงาน
2. การแสดง ความคิดเห็น	สมาชิกในกลุ่มทุก คนแสดงความคิด เห็นในการทำงาน อย่างมีเหตุผลมาก	สมาชิกในกลุ่ม ส่วนใหญ่แสดง ความคิดเห็นใน การทำงานอย่าง มีเหตุผล	สมาชิกในกลุ่ม บางคนแสดง ความคิดเห็น ในการทำงาน อย่างมีเหตุผล	สมาชิกใน กลุ่มส่วนใหญ่ ไม่มีการแสดง ความคิดเห็น
3. การรับฟัง ความคิดเห็น	สมาชิกในกลุ่มทุก คนรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น อย่างมีเหตุผลมาก	สมาชิกในกลุ่ม ส่วนใหญ่รับฟัง ความคิดเห็น ในการทำงาน อย่างมีเหตุผล	สมาชิกในกลุ่ม บางคนรับฟัง ความคิดเห็น ในการทำงาน อย่างมีเหตุผล	สมาชิกใน กลุ่มส่วนใหญ่ ไม่รับฟังความ คิดเห็น
4. ความตั้งใจ ทำงาน	สมาชิกในกลุ่มทุก คนตั้งใจทำงาน เป็นอย่างดี	สมาชิกในกลุ่ม ส่วนใหญ่ตั้งใจ ทำงาน	สมาชิกในกลุ่ม บางคนตั้งใจ ทำงาน	สมาชิกใน กลุ่มส่วนใหญ่ ขาดความตั้งใจ ในการทำงาน

แบบประเมินระดับคุณภาพ

การทำงานกลุ่ม

เกณฑ์ การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
5. ความ รับผิดชอบ	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนรับผิดชอบ ต่องานที่ได้รับ มอบหมายและ ช่วยผู้อื่นอย่างดี	สมาชิกในกลุ่ม ส่วนใหญ่ รับผิดชอบต่อ งานที่ได้รับ มอบหมาย อย่างดี	สมาชิกในกลุ่ม บางคน รับผิดชอบ	สมาชิกใน กลุ่มส่วนใหญ่ ขาดความ รับผิดชอบ

แบบประเมินระดับคุณภาพ

Concept Mapping

เกณฑ์ การประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. บอกใจความสำคัญของข่าว	บอกใจความสำคัญของข่าวได้อย่างครบถ้วนและถูกต้อง	บอกใจความสำคัญของข่าวได้ไม่ครบถ้วน	บอกใจความสำคัญของข่าวได้ไม่ครบถ้วนและไม่ถูกต้อง
2. การเขียนใจความสำคัญของข่าว	เขียนโครงสร้างประโยค และเครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง	เขียนโครงสร้างประโยค และเครื่องหมายวรรคตอนผิดไม่เกิน 5 แห่ง	เขียนโครงสร้างประโยค และเครื่องหมายวรรคตอนผิดเกิน 5 แห่ง
3. ความถูกต้องของการสะกดคำ	สะกดคำได้ถูกต้อง	มีการสะกดคำผิดไม่เกิน 5 คำ	มีการสะกดคำผิดเกิน 5 คำ
4. การเลือกใช้คำและสำนวน	การเลือกใช้คำ และสำนวนของการสรุปข่าวได้ครบถ้วนและถูกต้อง	การเลือกใช้คำ และสำนวนของการสรุปข่าวได้ไม่ครบถ้วน	การเลือกใช้คำ และสำนวนของการสรุปข่าวได้ไม่ครบถ้วนและไม่ถูกต้อง

แบบประเมินระดับคุณภาพ
Sequence / Time Order Frame

เกณฑ์ การประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. การเรียงลำดับเหตุการณ์ ของข่าว	เรียงลำดับเหตุการณ์ ของข่าวได้อย่าง ครบถ้วนและถูกต้อง	เรียงลำดับ เหตุการณ์ของข่าว ไม่ครบถ้วน	เรียงลำดับเหตุการณ์ ของข่าวได้ไม่ ครบถ้วนและไม่ ถูกต้อง
2. ความถูกต้องของ การสะกดคำ	สะกดคำได้ถูกต้อง	มีการสะกดคำผิด ไม่เกิน 5 คำ	มีการสะกดคำผิด เกิน 5 คำ
3. ความถูกต้องของ โครงสร้างประโยคและ เครื่องหมายวรรคตอน	เขียนโครงสร้าง ประโยค และเครื่องหมาย วรรคตอนได้ ถูกต้อง	เขียนโครงสร้าง ประโยค และ เครื่องหมายวรรค ตอนผิดไม่เกิน 5 แห่ง	เขียนโครงสร้าง ประโยค และเครื่องหมาย วรรคตอนผิด เกิน 5 แห่ง
4. การสรุปข่าว	มีการสรุปข่าวได้ อย่างครบถ้วนและ ถูกต้อง	มีการสรุปข่าวไม่ ครบถ้วน	มีการสรุปข่าวได้ ไม่ครบถ้วน และ ไม่ถูกต้อง

แบบประเมินระดับคุณภาพ

การเขียนข่าว

เกณฑ์ การประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. ความถูกต้องของ การสะกดคำ	สะกดคำได้ถูกต้อง	มีการสะกดคำผิด ไม่เกิน 8 คำ	มีการสะกดคำผิด เกิน 8 คำ
2. ความถูกต้องของ โครงสร้างประโยคและ เครื่องหมายวรรคตอน	เขียนโครงสร้าง ประโยคและ เครื่องหมายวรรค ตอนได้ถูกต้อง	เขียนโครงสร้าง ประโยคและ เครื่องหมายวรรค ตอนผิดไม่เกิน 5 แห่ง	เขียนโครงสร้าง ประโยคและ เครื่องหมายวรรค ตอนผิดเกิน 5 แห่ง
3. การเลือกใช้คำและ สำนวน	อ่านข่าวแล้วเข้าใจ ชัดเจนทั้งหมด	อ่านข่าวแล้วมีข้อ สงสัยบางแห่ง	อ่านข่าวแล้ว ไม่เข้าใจส่วนมาก
4. การนำเสนอเนื้อหา	มีการนำเรื่องและ สรุปเรื่องที่เขียน	ไม่มีการนำเรื่อง และสรุปเรื่อง ที่เขียน	ไม่มีการเรียบเรียง เรื่องที่เขียน

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง

1. ข้อสอบมี 50 ข้อ
2. จงกาเครื่องหมาย X บนตัวอักษร a, b, c และ d ในกระดาษคำตอบ
3. ห้ามขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงในข้อสอบ
4. ส่งข้อสอบคืนกรรมการคุมสอบ
5. เวลา 2 ชั่วโมง

Directions : Read the sport news and choose the best answer (Items 1 - 6)

Sport : Pole vault

Date of Birth : June 3, 1982

Nationality : Russian

Height : 1.74 metres

Medal record : Olympic Games

Gold : Athens 2004

Gold : Helsinki 2005

Bronze : Paris 2003

In brief : This Russian pole vaulter has won numerous medals and set many world records.

Yelena won a gold medal at the 2004 Olympic Games in Athens, setting a record of 4.91 metres. In 2005 she became the first female to clear the five - metre barrier.

On July 29, 2008 Yelena set an outdoor record of 5.40 metres in Monaco.

Yelena was named female athlete of the year in 2004 and 2005 by the International Association of Athletics Federation.

Student Weekly August 18, 2008

1. How many records did Yelena earn in 2004, 2005 and 2008 ? (การลำดับเรื่อง)
  - a. 5, 4.91 and 5.40 cms.
  - b. 5, 4.91 and 5.40 kms.
  - c. 4.91, 5 and 5.40 metres
  - d. 4.91, 5 and 5.40 kilograms
2. In what place did she win the 2004 gold medal ? (การจับใจความสำคัญของเรื่อง)
  - a. Athens
  - b. Helsinki
  - c. Paris
  - d. Monaco
3. According to the news, how many medals did she win ? (การเข้าใจจุดมุ่งหมาย ทักษะคิด และ
ลีลาการนำเสนอของผู้เขียน)
  - a. Two bronze medals and one gold medal.
  - b. Three gold medals
  - c. Two silver medals and one gold medal .
  - d. Two gold medals and one bronze medal .
4. What is the purpose of this news ? (การสรุปความ)
  - a. This Russian pole vaulter has won numerous medals and set many world records.
  - b. On July 29, 2008 Yelena set an outdoor record of 5.40 metres in Monaco.
  - c. Yelena won a gold medal at the 2004 Olympic Games in Athens.
  - d. In 2005 she became the first female to clear the five-metre barrier .
5. What is the conclusion of this news ? (การประเมินเรื่อง)
  - a. Yelena was named female athlete of the year in 2004 by the international Association of Athletics Federation.
  - b. In 2005 she became the first female to clear the five - metre barrier .
  - c. On July 29, 2008 Yelena set an outdoor record of 5.40 metres in Monaco.
  - d. Yelena was named female athlete of the year in 2004 and 2005 by the International Association of Athletics Federation.
6. Which information do you get from this news ? (การทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่าน)
  - a. The story of Pole vault.
  - b. The story of Olympic Games in Athens.
  - c. Yelena was named female athlete.
  - d. Yelena won a gold medal at the 2004 Olympic Games.

Directions : Read this news and choose the best answer (Item 7 - 9)

Germany : Stricken Owen faces season of despair

England may have reached the World Cup's knockout phase as winners of Group B but there was little sense of joviality as the player reconvened in their Black Forest hotel and Michael Owen checked out. The striker's worst fears were confirmed yesterday when a scan revealed the ruptured knee ligaments would keep him out for at least nine months, and injury that will undermine England's chances and have dire consequences for Newcastle United .

It is an injury that might have ended a player's career 15 years ago but medical techniques have improved. Alan Shearer, his former Newcastle colleague, took nine months to recover from a similar injury, whereas Gabriel Heinze, the Manchester United Defender, needed a seven – month rehabilitation period. Equally, however, many players have been out for even longer periods and some have never been the same again.

“As soon as it happened I knew I was in trouble,” Owen said before boarding a flight from Karlsruhe airport. “It’s a major disappointment. My main object now is to get fit as quickly as possible for Newcastle. I’m going back home and I’ll work with the medical staff to put a recovery programme in place.”

Nation Junior July 16- 31, 2008

7. When did Owen realize he was in trouble ? (จับใจความสำคัญ)

- a. immediately
- b. after seeing the doctor
- c. when he got on the plane
- d. when he returned home

8. How long did Alan Shearer take to recover from a similar injury to that of Michael Owen ?

(สรุปใจความสำคัญ)

- a. fifteen years
- b. nine months
- c. seven months
- d. he did not recover.

9. What is the main idea of the news ? (การประเมินเรื่อง)

- a. Michael Owen faces the trouble about his Knee.
- b. Alan Shearer faces the trouble about his knee.
- c. England may have reached the World Cup's knockout phase as winners of Group B.
- d. My main object now is to get fit as quickly as possible for Newcastle.

Directions : Read this advertisement and choose the best answer (Items 10 - 12)

FOR SALE
ISUZU - 6 WHEELER
MODEL S. 9
(DIESEL)
2 years old,
75,000 kms runs in
excellent condition .
aluminum body, road,
a/c, etc.
Bt 250,000 or best offer
Contact
"Ramesh M. V."
394-4649 weekdays, 394-5196 weekends .
Bangkok Post August 11, 2008

10. The word weekdays in the last line most nearly means. (การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น)

- a. Monday - Friday
- b. Saturday and Sunday
- c. Every day except Sunday
- d. Every day from 9.00 a.m. – 6.00 p.m.

11. It may be concluded that Remesh will ..... (การทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่าน)

- a. sell his car for only Bt 250,000.
- b. not sell his car for less than Bt 250,000.
- c. sell his car for more than Bt 250,000.
- d. sell his car to a buyer who offers him Bt 240,000 if no one offers him more .

12. Which of the following best describes this passage ? (การประเมินเรื่อง)

- a. A feature
- b. An editorial
- c. A classified ad
- d. A local news

Directions : Read this advertisement and choose the best answer (Items 13 - 15)

Sale

Office space (Lake Rachada)
 Top class building in prime area
 (Opposite Thailand Tobacco Monopoly Lake)
 at Bt 62,000/Sq.m.

- Land 345 Sq.w., Sukhumvit 23
 with construction permit, good for a service
 apartment or condo Bt 200,000/Sq.w

Price negotiable

Please call Khun Vilai Srimongkolku

T. 233-1714 - 6
 233-6054, 236-4984-5

Bangkok Post July 22, 2008

13. If you buy the 345 Sq.w. land ..... (การทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้น
ล่วงหน้าจากการอ่าน)

- a. you will be the owner of a condo at Sukhumvit 23.
- b. you will be given construction permit from Khun Vilai Srimongkolku.
- c. you can immediately build either a service apartment or condo.
- d. you have to pay at least Bt 200,000/Sq.w.

14. In which part of a newspaper can we expect to find the above information ? (สรุปใจความ)

- a. Property Guide
- b. Personnel Wanted
- c. Sales and Service Guide
- d. Editorial Section

15. What does the word “negotiable” mean ? (การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น)

- a. not fixed
- b. cannot be changed
- c. transferable
- d. easy to cross

Directions : Read this advertisement and choose the best answer (Items 16 - 19)

1. Condo By River
2. Best Home 104
3. 2 br/bths, nice décor.
perfect panoramic view.
4. 45,000 Bt/mth.
5. T. 01 -9213030. 02 – 6823124

Bangkok Post   October 20, 2008

16. What is the right order of this advertisement ? (การลำดับเรื่อง)

- a. 5, 4, 3, 2 and 1
- b. 2, 1, 3, 4 and 5
- c. 2, 1, 4, 5 and 3
- d. 2, 1, 4, 3 and 5

17. 2 br/bths means ..... (การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น)

- a. two bedrooms and a bathroom
- b. two bedrooms and two bathrooms
- c. a bedroom and a bathroom
- d. a bedroom and a bathroom

18. The condo is .....? (สรุปใจความสำคัญ)

- a. for three persons
- b. for sale.
- c. for one person
- d. for rent.

19. What do you do if you want to stay in the condo ? (สรุปใจความสำคัญ)

I ..... if I want to stay in ?

- a. phone to 01 - 9213030
- b. send to Condo
- c. send to Best Home 104
- d. send to the newspaper agent

Directions : Read the short news and choose the best answer. (Items 20 - 21)

SHOPPING DISASTER

Mangers charged over store deaths

Beijing - Chinese prosecutors have charged two managers at a Carrefour store over a deadly stampede during a promotion for cooking oil last year .

Three people were killed and 31 injured last November when hundreds of customers were crushed at the store in Chongqing , southwest China.

The store's damage prevention manger Xiang Xuexin and assistance manger Duan Chengwei will soon go on trail for the incident
- Reuters

Student Weekly June 21, 2008

20. When did this event happen? (จับใจความสำคัญ)

- a. Last September
- b. Last November
- c. Last month
- d. Last week

21. According to this news the conclusion of it is.....? (สรุปใจความสำคัญ)

- a. Chinese prosecutors have charged two managers at a Carrefour store during a promotion for cooking oil.
- b. Three people were killed and 31 injured last November
- c. The store's damage prevention manager Xiang Xuexin
- d. Hundreds of customers were crushed at the store in Chongqing

Directions : Read the short news and choose the best answer. (Items 22 - 23)

DEEP-END DANGER

Shark found in pool

Sydney - A metre-long shark was found in a rock pool next to the ocean at Sydney 's Cronulla beach on July 11.. It was apparently swept into the baths by a large wave

(Line 4) Cronulla Surf Lifesaving Club spokeswoman Robyn Cole said that fisheries officers released the shark back to the sea unharmed.

(Line 6) "It was quite calm, just swimming happily up and down one end of the pool "she said . "There were swimmers here at 6 am , when it's still dark , so they mustn't have even noticed it was there. "- AFP

Student Weekly June 21, 2008

22. When the pool is clam how does the swimmer feel? (การประเมินเรื่อง)

The swimmer feels .....

- a. enjoyable
- b. frightened
- c. surprised
- d. interested

23. How long was this shark ? (จับใจความสำคัญ)

- a. one metre
- b. two metres
- c. 100 cms.
- d. a and c are correct

Directions : Read the short news and choose the best answer. (Items 24 - 25)

HAPPY FAMILY

Baby left abandoned

Abandoned babies are usually a tragic story, but not for one couple in Bangkok's Min Buri district.

Somkiat and Keeratiya Sonnoey were awoken early on July 7 by a phone call from a relative , Lat Phrao policeman Anop Winairote.

He told them that a 10 –day-old baby girl had been left abandoned in an apartment in the Lat Phrao area.

The couple, who have spent hundreds of thousands of baht trying to have a baby of their own, rushed to the police station to see the **infant**.

Somkiat and his wife now have to wait until social welfare officials evaluate them and their ability to raise a child before they are allowed to adopt the baby .

Student Weekly July 21, 2008

24. What do Somkiat and his wife think about this news? (การเข้าใจจุดมุ่งหมาย ทศนคติ และ ลีลาการนำเสนอของผู้เขียน)

- a. It is the tragic story
- b. It is the good news.
- c. It is sad news.
- d. No comment

25. Why do they go to police station quickly after they receive this news? (สรุปใจความสำคัญ)

- a. They want to have an own baby.
- b. They pay a lot of money to have a baby.
- c. They buy the baby
- d. They leave the baby

26. Which one is the right order of this news? (การลำดับเรื่อง)

1. Winnsboro, Texas - An apparently drunk suspect chatted with his burglary victim long enough for police to arrive and arrest him, US authorities said on July 12.
2. **IN THE ACT**
Drunk thief caught
3. The husband hurried home and saw John Baker, 25, making his getaway. The husband recognized Baker, and they began chatting by the side of the road until police arrived. – AP
4. Sheriff's Deputy Debbie Foster said that a woman saw a man breaking into her home in Winnsboro, Texas, so she called her husband before phoning the police.

Student Weekly June 21, 2008

a. 2, 4, 1 and 3

b. 2, 3, 4 and 1

c. 2, 1, 4 and 3

d. 1, 2, 3 and 4

Directions : Read this column and choose the best answer. (Item 27 - 31)

TAURUS (April 20 to May 20)

Don't make a snap decision about a problem. Try to focus on romance.
Any chance you get to travel will help you see your life more clearly and open up new possibilities.

GEMINI (May 21 to June 20)

A trusted friend will help you when it comes to dealing with your personal life. Avoid trying to use ultimatums to get your way. Simplicity will help rid your life of clutter.

ARIES (March 21 to April 19)

You will learn something about yourself if you take on a challenge that interests you. Socialise and have some fun. A short jaunt to see Somebody will help you get what you want.

LEO (July 23 to August 22)

Take on a new challenge and face whatever comes your way with confidence. A challenge will motivate you to make the adjustments that will help you be and do your best.

CANCER (June 21 to July 22)

Start to make plans for the future. Getting together with somebody who rocks your world or will ease your mind and help you make the changes that are so hard to make alone

Student Weekly August 11 , 2008

27. The star "CANCER" tells you that ..... (การสรุปใจความ)

- a. A short jaunt to see somebody will help you get what you want .
- b. Don't make a snap decision about a problem .
- c. It is easy to make plan alone.
- d. You must do the business with somebody not to do alone.

28. ....tells you that you are enjoyable and socialise. (การเข้าใจจุดมุ่งหมาย ทักษะคติ และลีลาการนำเสนอของผู้เขียน)

- a. ARIES
- b. LEO
- c. GEMINI
- d. CANCER

29. What happened to you if you were born on May 21 to June 20 ? (การทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่าน)

..... when it comes to dealing with your personal life.

- a. A best friend will think of you
- b. A best friend won't help you
- c. A best friend will help you to clear something.
- d. A best friend will talk to you

30. What is the purpose of this column? (การเข้าใจจุดมุ่งหมาย ทักษะคติ และลีลาการนำเสนอของผู้เขียน)

- a. The birthday tells the readers to know about their fortune.
- b. The birthday tells the readers to do something.
- c. The birthdays tells the readers to choose something.
- d. The birthday tells the readers to stop doing something.

31. Which of the following title best describes this column? (การประเมินเรื่อง)

- a. Horoscope for your life.
- b. The best thing for your life
- c. What do you in your life?
- d. The lucky thing in your life.

Directions: Read this news and choose the best answer (Items 32 - 33)

From snow-clogged mountain roads to desert highway, freeway to congested city streets, Californians face a variety of tough driving conditions .But thanks to intelligent driving they consume less gasoline than the rest of the nation . Here are some tips from the Golden State that will help driver all over the country to get up to 25 % more miles per gallon .

Nation Junior Magazine April1-15 , 2008

32. The best title for the news of which the introductory paragraph would be .....

(การประเมินเรื่อง)

- a. Driving to California
- b. Fuel Consumption Rates
- c. Gas Saving for Motorists
- d. On Your Way in the USA .

33. Jordan, Egypt work on peace plan. = Jordan and Egypt ..... (การเข้าใจจุดมุ่งหมายและทิศทางของผู้เขียน)

- a. are peace plan.
- b. are working on a peace plan.
- c. aren't working on a peace plan.
- d. are working on a business plan.

Honda exports grow 10 %

Honda's exports from Thailand in the first quarter of this year were valued at a total of 26.91 billion baht , a 10 % year-on-year increase , in spite of a lower US dollar and rising oil prices , said Adisak Rohitasume , senior vice- president of Asian Honda Motor Co.

Future. June 2008

34. Honda exports **grow** 10 %. Grow means ..... (การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น)

- a. decrease
- b. reduce
- c. increase
- d. export

35. How many percent does Honda exports grow? (จับใจความสำคัญ)

- a. It grows 10 %.
- b. It grows 26.91 billion baht.
- c. It grows a lower US dollar.
- d. It grows 26.91 %.

Subway fare increase is postponed until January

The government has delayed the imposition of higher subway fares until January, but the possibility of raising bus fares will be discussed at a meeting today.

Future. June 2008

36. Subway fare increase is postponed until January so ..... (การทำนาย
สิ่งที่เกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่าน)

- a. The government won't be discussed at a meeting today.
- b. The government has delayed Subway fare.
- c. The government hasn't delayed Subway fare.
- d. The government will be discussed at a meeting today.

Directions : Read the long news and choose the best answer. (Items 37 - 39)

“Alpha Girl” Phenomenon

The “Alpha Girl” term, which refers to a teenage female who **thrives or over – achievement** was introduced by Dan Kindlon, a child- professor at Harvard University. In his Alpha Girls book (2006). The book is based on his extensive research, which included personal interviews of 113 girls from high schools in the United States and Canada, and analyses of survey questionnaires from another 900 respondents. Kindlon found that there was a sharp rise in the number of girls who outperformed boys in academics, sports and leadership, which led to his naming of the “alpha girl” the new girl of today who is driven to be No. 1 in all her endeavors.

Alpha girls do not conform to the conventional social structures, based on gender roles or relations of dependence- independence, or superior- subordinate, while simply doing the utmost with their ability. Some 20 years after women were able to pursue education on an equal footing with men, the alpha girls have managed to turn the tables, regularly out – competing men in an increasing number of areas. Today, female teenage students are more focused and aggressive than their male counterparts, in contrast to a traditionally accepted psychological theory which found that adolescent girls were prone to a loss of self esteem and competitive drive. Moreover, because of their confidence in competing directly against males, Kindlon found that alpha girls are more concerned with equality rather than feminism .

According to Kindlon’s findings, fathers are closer than ever to their daughters and thus play a fundamental role in shaping their all her endeavors.

Future magazine June 2008

37. The “Alpha Girl” term refers to .....(การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น)

- a. the teenage female
- b. the teenage female who do everything by herself.
- c. the new girl of today who is driven to be No. 1 in all her endeavors.
- d. b and c are correct .

38. According to this news the best purpose was about ..... (การเข้าใจจุดมุ่งหมายและลีลาของผู้เขียน)

- a. the “Alpha Girl”
- b. teenager
- c. the female
- d. girls who outperformed boys in academics

39. What do the alpha girls think about themselves ? (การทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่าน)

- a. They are very good and important .
- b. They are more focused and aggressive than their male counterparts
- c. They are more concerned with equality rather than feminism .
- d. They are beautiful and healthy .

Directions : Read the long news and choose the best answer. (Items 40 - 41)

Working Queen

It is still a common sight to see Her Majesty visiting remote villages to review and give new advice on projects that she started years ago.

Since the days when His Majesty the King and the Queen visited remote areas to learn first - hand about villagers' troubles, Her Majesty has develop programmes to help the public, especially the poor .

Help and Support

While the King created work for the men, Her Majesty provided jobs linked to local crafts for women, providing them with income through the Foundation for the Promotion of Supplementary Occupations and Related Techniques, or the SUPPORT Foundation

SUPPORT was established in 1976. The local crafts and artworks that the programme has produced are renowned throughout the country for their outstanding quality.

HANDS -- ON LEARNING

In recent years, Her Majesty also started model farms for villages in poor areas to teach them how to be self - sufficient with their food supply. The model farms also teach weaving, woodcarving and knife -- making skills.

Chiang Mai's Mae Tung Ting, set up in 1997, is part of this programme. According to project supervisor Nirut Duangpanya, Mae Tung Ting teachers villagers about farming so that they can develop their own food sources. The project also provides income and helps to preserve forest areas.

Student Weekly August 11, 2008

40. How did the Queen start the model farm? (จับใจความสำคัญ)

She started to .....

- a. provide jobs linked to local crafts for women.
- b. develop their own food sources.
- c. teach them how to be self-sufficient with their food supply.
- d. learn first-hand about villagers' troubles.

41. Why did the Queen visit remote area? (สรุปใจความสำคัญ)

To .....

- a. review and give new advice on projects that she started years ago.
- b. learn from a senior monk that the villagers in Mae Tam Village were living in poverty.
- c. provide income and helps to preserve forest areas.
- d. develop programmes to help the public, especially the poor.

SHAMELESS SWINDLER

Man steals from the Red Cross

1. Yang reportedly stole the site administrator's identity and password, then posted a fake notice asking for earthquake relief donations.
2. Shanghai – A Chinese man has been sentenced to two years in jail for hacking into a Red Cross website and asking for donations to be sent to his bank account, state media reported on July 12
3. Yang Litao, 23 hacked into the Red Cross 'local site in Kunshan city, six days after the May 12 earthquake in Sichuan province
4. He also loaded a virus on the website, forcing it to shut down for 27 hours during relief operations, the report stated. - AFP

Student Weekly 21 June , 2008

42. Which one is the right order of this news? (การลำดับเรื่อง)

- a. 2, 3, 1 and 4
- b. 1, 2, 3 and 4
- c. 2, 3, 4 and 1
- d. 2, 1, 3 and 4

1. He said that the sea creatures are being left to die on the island's popular Grand Anse beach, creating a bad smell -AP

2. Local tourism president Russ Fielden said on August 2 that treating starfish this way is cruel and should be strongly discouraged.

3. NOT A TOY

People told to leave starfish alone

4. Grenada – Tourism officials on the Caribbean island of Grenada say that they are concerned about dog owners snatching starfish out of the sea and throwing them for their dogs to catch

Student Weekly 21 June, 2008

43. Which one is the right order of this news? (การลำดับเรื่อง)

a. 3, 2, 4 and 1

b. 3, 4, 2 and 1

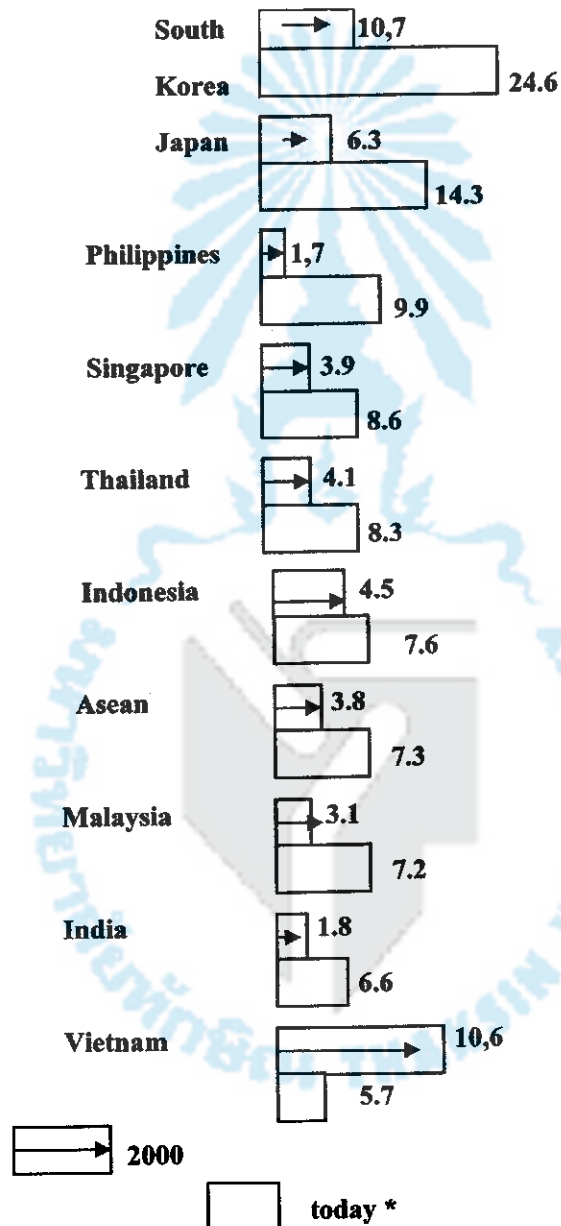
c. 1, 2, 3 and 4

d. 4, 2, 1 and 3

Directions : Scan the table. Then, answer the multiple - choice question that follows. (Items 44 - 46)

BIG SHIFT

Share of each country's exports going to China (%)

Note * Latest year for available data (in most cases 2006, but in some cases 2005)

Student Weekly January 21, 2008

44. Which country exported less to China than it did in 2000? (จับใจความสำคัญ)

- a. Thailand
- b. South Korea
- c. Malaysia
- d. Vietnam

45. Which country has the smallest share of its exports going to China now? (สรุปใจความสำคัญ)

- a. The Philippines
- b. South Korea
- c. Vietnam
- d. Malaysia

46. Which country had a 1.8 percent share of its exports going to China in 2000 ? (จับใจความสำคัญ)

- a. South Korea
- b. India
- c. Indonesia
- d. Japan

Directions : Read this column and choose the best answer (Items 47 - 50)

Low pressure over the tip of Indochina will cover Cambodia and the upper Gulf of Thailand. More rain is likely with isolated rainfall over the coast of the East and the South. Wind spread rain is expected in the Gulf with strong winds waves at about 2 metres and more than 2 metres in thundershower areas.

North

Scattered thundershowers with isolated heavy rain

Min. 13 centigrade Max. 35 centigrade

Central

Scattered thundershowers

Min. 24 centigrade Max. 35 centigrade

South (east coast)

Widespread thundershowers with isolated heavy rain. Waves to 2 metres.

Min. 23 centigrade Max. 34 centigrade

Northeast

Scattered thundershowers

Min. 23 centigrade Max. 34 centigrade

East & Coastal

Scattered thundershowers with isolated heavy rain. Waves to 1-2 metres.

Min. 25 centigrade Max. 35 centigrade

South (west coast)

Scattered thundershowers with isolated heavy rain. Waves to 2-3 metres.

Min. 23 centigrade Max. 32 centigrade

Bangkok Post. June 11, 2008

47. The coldest part of the country is in the .....? (การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น)

- a. North
- b. South
- c. Northeast
- d. South (west coast)

48. According to this column the right order of the maximum temperature are ..... (การลำดับเรื่อง)

- a. North, South (east coast), East & Coastal, Northeast, Central, South (west coast)
- b. North, Central, East & Coastal, South (east coast), Northeast, South (west coast)
- c. South (east coast), East & Coastal, Northeast, Central , South (west coast), North
- d. South (west coast), North, Central, East & Coastal, South (east coast), Northeast,

49. Where is the more rain from this column? (จับใจความสำคัญ)

- a. Cambodia
- b. Over the coast of the East and the South
- c. The upper Gulf of Thailand
- d. Northeast

50. How much the wave of wind are there in the Gulf? (จับใจความสำคัญ)

- a. About 4 metres
- b. About 3 metres
- c. About 1 - 3 metres
- d. About 2 metres

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนรู้แบบ 5 E ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก

คำชี้แจง ให้นักเรียนประเมินความรู้สึกรับรู้ของตนเองว่ามีความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนรู้แบบ 5 E
ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ว่าอยู่ในระดับใด

- 1 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย
- 3 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง
- 4 หมายถึง ความพึงพอใจมาก
- 5 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหา					
1. ความน่าสนใจของเนื้อหาสาระ.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. ความยากง่ายของเนื้อหาสาระ	.....	.....	.....	.....	.....
3. ความเหมาะสมของเนื้อหาเกี่ยวกับเวลา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	.....	.....	.....	.....	.....
4. เนื้อหาสาระเชื่อมโยงกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น ๆ	.....	.....	.....	.....	.....
5. เนื้อหาสาระนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิต ประจำวัน	.....	.....	.....	.....	.....
ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้					
6. ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement)	.....	.....	.....	.....	.....
7. ขั้นสำรวจและค้นหา(Exploration)	.....	.....	.....	.....	.....
8. ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (Explanation)	.....	.....	.....	.....	.....

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
9. ขยายความรู้ (Elaboration)	.....	.....	.....	.....	.....
10. ประเมินผล (Evaluation)	.....	.....	.....	.....	.....
ด้านสื่ออุปกรณ์					
11. สื่อที่ใช้ประกอบการสอนน่าสนใจ ...	.....	.....	.....	.....	.....
12. เป็นสื่อที่หาง่าย	.....	.....	.....	.....	.....
13. สื่อที่ใช้ประกอบการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา	.....	.....	.....	.....	.....
14. สื่อที่ใช้ประกอบการสอน ช่วยเสริมสร้างนิสัยรักการอ่าน	.....	.....	.....	.....	.....
ด้านการวัดและประเมินผล					
15. มีวิธีการวัดและประเมินผลหลายวิธี ควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างสม่ำเสมอ	.....	.....	.....	.....	.....
16. นักเรียนมีโอกาสประเมินผล กระบวนการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม	.....	.....	.....	.....	.....
17. นักเรียนมีโอกาสประเมินผลงานของเพื่อน	.....	.....	.....	.....	.....
18. นักเรียนมีโอกาสประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสมาชิกในกลุ่ม	.....	.....	.....	.....	.....
19. การร่วมกันสรุปผลจากการอ่าน	.....	.....	.....	.....	.....
20. ความรู้จากการร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น	.....	.....	.....	.....	.....

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวอาภา รัชฎะศิริกุล
วันเดือนปีเกิด	28 เดือน ธันวาคม พุทธศักราช 2505
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	62/27 หมู่บ้านอิงกมล ถนนกาญจนวนิช ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครูชำนาญการ โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2521	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนวรนารีเฉลิม สงขลา
พ.ศ. 2524	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนวรนารีเฉลิม สงขลา
พ.ศ. 2528	ศึกษาศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม